

Павло Конч



ШЛЯХАМИ МУДРОСТІ



Ужгород
2020

УДК 821.161.2(477.87)'06-94
К 65

Книга «Шляхами Мудрості...» написана протягом року і продовжує спроби автора пізнати Все Світ під особливим кутом, інакшим баченням...

Думками охоплюється максимальна різноманітність поглядів, підходів на Буття, Природу, Абсолют...

Допитливий читач знайде цікаві визначення різних категорій: істини, справедливості, добра, зла, раю чи Любові...

Автор не примушує читача до визнання позиції, поглядів чи вірувань...

По можливості нейтрально, викладається певне бачення певного питання... Читачу надається повне право і можливість формування своєї думки, позиції після прочитаного...

Думається книга зацікавить вдумливого, духовно налаштованого читача нестандартними підходами та висвітленнями традиційних поглядів на Душу, Дух, матерію, істину, мудрість, любов...

*Упорядник
Мороз Б.*

ISBN 978-617-7692-78-1

© Конч П., 2020
© ТОВ «РІК-У», 2020

Від автора



У своїх руках читач тримає другу книжку, котра була натхненно написана протягом року, з часу видання першої – «Книга: ПУТЬ ... Роз-Думи про Головне...».

Назва книжки формує її зміст, і в мене взагалі не було варіантів, скоріше бажань, щось змінювати в доктринальному напрямі ходу думок та їх вираження.

«Шляхами Мудрості...», якщо зрозуміти це у всій повноті закладеного, то немає необхідності читати саму книжку... Тоді взагалі немає необхідності як такої...

Надіюся, є такі люди, що усвідомлюють написане... і написане в кінці...

Думки народжуються, і їх треба фіксувати; думки часом глибокі, часом – не дуже; часом з невеликими повторами теми, але, як на мене – в іншій інтерпретації, або під іншим кутом.

Інакше не може бути! Істина одна, і всі Мудрі і не дуже мудрі протягом тисячоліть шукали, думали і описували її. Вона не може бути іншою! Відмінність можлива лише в Путих до Істини, словах, що її описують, та суб'єктах, які висловлюють чи фіксують свої думки з цього приводу.

Глибина думки залежить від формування її для певного читача, який, думаю, відрізняється від інших своєю глибиною, усвідомленням того рівня істини, який він досягнув.

Або вона формується, виникає із сутнісного стану самого автора на момент написання... Часом приходить усвідомлення рівня розвитку свідомості, з якої пишеться думка, але для її повного розуміння читачем потрібно дуже багато описати, а у значному обсязі тексту може загубитися та Істина, заради якої все це пишеться.

Через те деколи, можливо, у читача виникає думка про непослідовність поглядів автора на схожі речі. Думається – це не зовсім істинно. Але право кожного у його можливості прочитати, зрозуміти і усвідомити прочитане в міру свого розвитку чи розуміння.

Деколи думка не закінчена. Це не навмисно, і це не літературний прийом. Бувають ситуації, коли пишеться, а тебе чимось хтось викидає з думки... перервана думка не часто знаходить своє продовження...

Перший наклад книжки розійшовся серед друзів і невеличка частинка – просто серед людей, яких цікавить подібний погляд на Світ.

Чи можна вважати успіхом першу книжку? Не завжди варто чи розумно самому робити оцінку своєї роботи. Тим більше – це не робота, це думки, що вимагають написання... це хобі, у якого я навчаюся сам і, можливо, ще хтось, окрім мене...

Але!

Вона, скоріше її наповнення, зацікавило частину людей! Прийшло розуміння того, що такий погляд на Всесвіт, пошук і цікавість, можливо, інший, відмінний від загального підхід – цікавий для непоодиноких!

Приємно здивований цікавістю молоді, студентів... зміг побачити непідробний інтерес до Життя, в такому ракурсі... відмітив інтуїтивну мудрість частини людей... усвідомив, що деякі речі, на пізнання яких я витратив немалий проміжок часу, розуміються іншими просто так, як те, що колір листя здебільшого – зелений!

Щодо формату книжки: вона схожа на попередню; відсутня рамкова сюжетна лінія; немає чітких розмежувань думок про одне; думки переплітаються, доповнюють одна одну.

У даному виданні продовжив формувати думки згідно з певною тематикою та систематизувати їх, відштовхуючись від періоду їх написання у певній мірі. Якщо у читача немає бажання читати думки в порядку викладення, можна вибрати напрям цікавості за змістом. У цьому є логіка, бо можна споглядати за розвитком і можливим удосконаленням змісту чи глибини думок автора.

Думається, що розумний не може говорити про одне і те саме однаковими виразами. Говорити однаково – значить повторювати завчене. Багато залежить від співрозмовника, якщо він є; поставлених запитань; думок чи роздумів; обстановки, емоційного стану, що мають місце в певний час. У кожній думці кожного разу говориться ще про якусь емоцію, інший спектр бачення, тому, напевно, варто читати і те, що здається знайомим, відомим,

уже десь читаним. Поки не думається подібним чином самому, потрібно читати.

Імпонує думка ОШО з цього приводу, викладена у «Не-ум – цветы вечности»:

«...Да, повторения есть, ведь это не написанная книга. Это лекции, продолжавшиеся месяцами, и нужно понимать, что написанная книга – это совсем другое.

Когда человек пишет, он может сократить; он может убрать какие-то выдержки, если есть какая-нибудь тавтология, повторение. Он может дать заглянуть в книгу нескольким людям, посмотреть, не обнаружат ли они какой-нибудь непоследовательности. Но это спонтанные разговоры, ведущиеся с учениками, а порой совершенно необходимо повторить несколько вещей снова в другом контексте...»

Більшість думок були опубліковані на сторінках Фейсбук. Але в цій книжці значно більше неопублікованого, у порівнянні з першою. Написане не переформатовувалось. Можливо, це недолік, але автор не повертається до написаного і не корегує його. Думка викладена в розумінні та сенсі часу написання, і тому через певний час її можна формулювати по-іншому.

Для тих, що не читали першу книжку: вона специфічна, і її потрібно читати не зовсім так, як роман чи популярну літературу; не вважаю за потрібне повторювати це тут. Рекомендую читати будь-яку думку будь-якого розділу і подумати над нею... більшість думок абсолютно автономні, хоча часом залишають багато запитань. Якщо є цікавість, можна ознайомитися з побажаннями: як читати, на що звертати увагу, як простіше зрозуміти... звернувшись до автора за адресою **konchpavlo@gmail.com**, і отримати електронну версію книжки, або придбати її в друкованому варіанті.

Написано для тих, хто бачить ВсеСвіт, можливо, не так, як всі; для тих, у кого рамки, межі ширші або їх немає; хто хоче бачити, окрім краси зовнішньої, красу внутрішню; хто відчуває Тишу, Гармонію... і тих, хто бажає пізнати, що таке Істина, Любов, Життя; для – Думаючих...



Думки Друзів



На галерах сумління

Готується до друку книжка Павла Конча «Шляхами мудрості». Це друга книжка автора.

Свого часу Бернард Шоу влучно зауважив, що між особистісною фактурою письменника та змістовною структурованістю і стилістикою його книжок завжди існує драматична відстань, зумовлена тією обставиною, що здебільшого автор намагається репрезентувати не фактичну реальність, а так звану реальність доповнену. Це створює колізії сприйняття особистості автора, його автентичності своїм текстом, оприлюдненим у них ідеям, цінностям, цільовим орієнтирам.

З Павлом Кончем таких проблем не існує: завдяки безпрецедентній особистій простоті й щирості він перебуває в абсолютній гармонії зі своїми текстами, з предметним, змістовним та ідейним рельєфом своїх праць. Він завжди розраховується з читачем твердою валютою тієї самобутності й своєрідності, яку неможливо ні позичити, ні навіть успадкувати, а можна лише вистраждати невільницькою працею на галерах повсякденного сумління.

На жаль, нам випало жити в часи критеріального хаотизму і боягузливої манії політкоректності, коли «думки з чужого плеча» й «пісні з чужого голосу» є звичним, нормативним явищем; натомість оригінальність вважається своєрідною девіацією, відхиленням від норми, яке викликає недовіру, підозри, ксенофобію і упередженість. Однак Павлу Кончу, вочевидь, незатишно в середовищі вдавнаного пафосу і фальшивих нот – йому до вподоби порада Фрідріха Ніцше, вкладає у уста Заратустри: обирай найскладніший шлях – на ньому тобі не надокучатимуть конкуренти.

А ще завдяки природній мудрості Павлу Кончу достеменно відомо, що в тіні великого дерева нічого не росте, тому він не «співає чужих пісень» і не розмінює свій таланти на перевірювання словесної

полови, а намагається знайти відповідь на сакраментальне запитання: що робить наше життя особливим, вартим того, щоб його прожити?

Екзистенційними орієнтирами для відповіді на таке фундаментальне запитання автору книги слугує досвід осмислення Бога, віри, релігійності, любові, дружби, належного, добра та зла, мудрості та дурості, щастя, самоті, поезії тощо. Це ті ноти серця, ті межі й безмежність, які задають і визначають сенсожиттєвий темпоритм Павла Конча. Безперечно, щоб зрозуміти такі непересічні екзистенціали і вербально належним чином оформити це розуміння, треба володіти високим рівнем інтелектуальної і загальносвітоглядної культури. На щастя, Господь наділив Павла Конча непересічним емоційним інтелектом. В обмін на цю послугу автор книги виконав свою місію ретельно, відповідально і переконливо. Мереживо його думок буквально випромінює натхнення, справляє майже гіпнотичний вплив і транквілізуючий ефект, водночас збуджуючи і приємно розслабляючи, даючи змогу сприйняти інформацію і життя без напруги, автентично, «на одній хвилі».

Оперуючи такою важковаговою проблематикою, Павло Конч примудрився не потрапити до категорії квазі-інтелектуалів у стилі мультиплікаційного кота Гарфілда – сибарита й мізантропа, який постійно бурчить. На щастя для читача, автор книги не намагається оселитися у вежі зі слонової кістки, в якій комфортно, затишно і можна всім, хто знаходиться поза межами цієї вежі, менторським тоном пояснювати, «хто є хто і що є що».

Павло Конч не дозволяє собі розкіш залякнути в позі роденівського мислителя і не дошкуляє читачам викривальницькою тональністю «істин в останній інстанції». Навіть коли йдеться про чийось фатальну вузькість мислення і дегенератизм життєвих потреб, коли як не намагайся бути ввічливим, але в таких випадках не гріх і надавати прочуханів, Павлу Кончу вдається залишатися поблажливим завдяки інтелектуальному етикету та іронічній мудрості. Дивовижне поєднання простоти і глибини.

Разом із тим у багатьох випадках автор книги навмисно загострює полемічне вістря. Припускаю, він вчинив так із двох міркувань: по-перше, це відповідає його уявленням про етикет справжнього аналітика, який не проголошує «остаточних істин», а

забезпечує той аргументаційний мікроклімат дискурсу, що вкрай необхідний для пошуку й увиразнення уявлень про істину; по-друге, культивування збалансованого і толерантного полемічного середовища є непоганим маркетинговим кроком – бажання взяти до рук саме таку книжку закономірно є істотно вищим, ніж витрачання часу на засвоєння безапеляційних постулатів.

Павло Конч належить до тієї рідкісної когорти Характерників, які завжди, попри будь-що і в усьому не намагаються монополізувати ні саму Істину, ні її розуміння: своє покликання він вбачає в тому, щоб служити Істині – себто створювати умови для її появи, зробити її можливість не профанативною, а правдивою, реальною. Його книжка – це відтворення власного шляху до Істини засобом Слова. Цей шлях непростий – як непростий кожен досвід глибинного самопізнання і Священної Євхаристії. До того ж ностальгія за справжнім так чи інакше формує ореол скорботи. Однак шлях до цієї мети вартий такої жертвності.

Кожне покоління вважається втраченим доти, доки воно не знайде себе, не визначиться із сенсом і метою свого життя. А що стосується так званих вічних філософських запитань, то вони вічні, тому що відповіді на них не витримують випробовування вічністю, тому цільовим орієнтиром може бути лише приз під назвою «оптимальна відповідь за конкретно-історичних обставин». Мені достеменно невідомо, чи мав на меті шановний Павло Конч поборотися за цей приз, але, як зауважують мудрі люди, найдовший шлях починається з першого кроку, а свої щирі й переконливі кроки в напрямі Віри, Любові, Добра й Дружби автор вже зробив. Час і нам – читачам – їх також зробити.

*Василь Левкулич,
доктор філософських наук*



Роз-Думи чи Путь?...

З перших сторінок даної книжки Ви, шановний читачу, можете помітити одну вельми цікаву характерну рису: іноді навмисне, іноді – ні, але виразне символічне протиставлення даного видання попередньому...

Здається, на логічне запитання: «Чому так?» дуже легко відповісти: автор змінився – як і всі і все у цьому Всесвіті. Так, із цим не посперечаєшся. Але з приводу оцінки таких змін сказати щось однозначне значно складніше:

Чи не втратив він свій стиль? А, можливо, навпаки – знайшов нову царину, в якій його перо зможе влучно ховати думку за грою слів?..

Чи не розгубив Думку? А, можливо, навпаки – масштабність інтелектуальних просторів Павла Івановича набуває дедалі ширших сфер, що приводить до необхідності «дробити» кожну Думку на декілька малих, але таких глибоких за змістом есе...

Чи автором цієї книжки є той самий Конч Павло Іванович, що заповнив серця однодумців вдалими міркуваннями, дивними метафорами та неповторною грою слів? – чи це вже інший, Мудріший автор, «Шляхами мудрості» якого нам дарують змогу ознайомитися з новими викликами, новими девізами та новими зауваженнями, які він навіть не декларує, а, як скромна людина, просто зводить до рангу «банального» людського Роз-думу...

Спробувавши відповісти на ці запитання, я думаю, не помилюся, якщо скажу, що ми могли б написати ще одну книжку – настільки широкий спектр проблематики, настільки «філософсько-завуальована» позиція автора, що не терпить жодної категоричності до себе... Але Одне не потребує жодних доведень: Еволюція відбулася... Куди саме і які її плоди нам пожинати? – сказати важко, або навіть неможливо... Але ми й не повинні ставити перед собою таке завдання: ми не повинні «зрозуміти» кожен Роз-дум, ми не повинні прочитати цю книжку на одному подиху, ми не повинні дати оцінку діяльності автора як готовому продукту клопіткої, і не факт,

що колись належно оціненої, роботи... У назві книжки не просто так фігурує слово «Шляхами...». Ця книжка – це лише одна, можливо, найбільш вишукана за своєю формою, спроба діалогу із Життям, діалогу який триватиме вічно, адже і шлях цей Безкінечний... І, на мою думку, єдине, чого чекає автор від читача, запропонувавши на розгляд друковану версію цього діалогу, це вступити третьою стороною в цю дискусію із Життям...

Дискусія... Десь – суцільний діалог, десь – довгий монолог, десь – цитата Мудрого, десь – власний вислів, який неодмінно стане цитатою... Чи не стане ця дискусія насиченішою, якщо я, Ви, шановний читачу, внесете в неї свою лепту? Так, саме свій внесок! Свою думку, зауваження, свої претензії, але не з приводу книжки, а з приводу Життя, адже однією зі сторін є саме Воно; саме Йому, Життю, так вдало використавши нас з Вами, читачів, Павло Іванович намагається донести певну тезу, можливо, навіть нечітко сформовану, але саме тому він і продовжує писати, формулювати далі цю тезу і у вигляді влучно оформлених есе кидати в обличчя цьому досі нерозгаданому феномену – Життю...

У попередній книжці, пишучи «рецензію», а точніше – просто висловлюючи свою думку з приводу цього плоду інтелектуальної роботи, я намагався цитувати автора, його Вчителів, цитатами яких рідко, але дуже вдало засіяна його творча спадщина, робив усе для того, щоб цей елемент книжки був максимально художньо оформленим, адже в хорошій книжці й рецензія має бути хорошою... Але читаючи матеріали до книжки «Шляхами мудрості», я вкотре зробив для себе висновок, що ця КНИГА – це не кінцевий продукт творчої діяльності автора, а лише її матеріальна форма, лише той засіб, вдало використовуючи який, автор зможе, трішки маніпулюючи читачем, використавши його, вести Діалог із Життям. І твердо вирішив для себе таке: перевести цей діалог у ранг дискусії!!! Для цього не потрібні цитати, автор пам'ятає свої висловлювання, Ви прочитаєте їх і, мабуть, по-своєму осмислите; але підкинути трішки «інтелектуального хмизу» в таке плідне багаття, на мою думку, обов'язок кожної мислячої людини...

Кинувши лінійний погляд на структуру книжки і помітивши її стилістичну та змістовну відмінність від попередниці, можна зробити, можливо, трішки поспішний і не зовсім правильний висновок

про те, куди еволюціонує автор: від прозаїка до поета, від вільного до більш окресленого, обмеженого ритмічно-римічними формальностями викладу, від мислителя, який іде по наміченій Путі, до автора, який експериментує, шукаючи себе в різних жанрах... Можливо, ззовні так і здається, і це видається таким логічним і правильним, але ми бачимо лише той феномен, який нам дозволено бачити: автором, рівнем розвитку, об'єктивними обставинами... Ми ніколи не побачимо справжньої еволюції Павла Івановича, справжньої Путі його думки...

Хоч, безперечно, поетичний компонент вніс певний резонанс у цю роботу: він дав можливість перехопити подих перед завершальним словом автора, перед тим, як автор винесе остаточний вердикт розумінню реальності...

І цей компонент був необхідним: адже зупинити себе після такого інтелектуального розгону на півдорозі – було просто неможливо... І справа зовсім не в тому, що начебто в римах інтелектуальне зерно автора не змогло розростися гідним чином, зовсім ні: за глибиною думки вірші зовсім не поступаються Роздумам у прозі, деякі навіть перевершують; але цей мелодійно-ритмічний, витканий римами супровід полегшив сприйняття написаного, зробив думку, якщо не більш доступною, то більш привабливою... А «приваблива» їжа, за належного приготування, і смакує більше...

Натхненний «Краплею поезії», я б хотів усе-таки зробити спробу перевести цей діалог у ранг дискусії, висловивши свою, глибоко суб'єктивну думку... Можливо, мій погляд лежить далеко за горизонтом істини, але я спробую висловити у вірші, чим є ця книга саме для мене.

Автор сказав нам, що це – не робота...
Швидше – це крик душі:
Може, він з тих, хто обрав за турботу
В прозі писати вірші?

Спершу – у прозі, далі – у римі,
Гідний плацдарм для таланту:
Щоб охопити ж шляхи незримі,
Мало одного формату...

Кожного часом, знаю, вражає
Дивна життя іманентність:
Тут, мабуть, думка й розпочинає
Шлях в безкінечність...

Вислови Мудрих... Їхні цитати –
Чим Вам не засіб «науки»?
У правильне б русло лиш спрямувати
Цю еволюцію думки...

.....

*Михайло Геревич,
поет*



Наступна книжка чи еволюція Роз-Думів?

Сучасний світ – це світ стрімкого інформаційно-технічного прогресу та нескінченного потоку інформації, обсяг якої щохвилини збільшується з геометричною прогресією. Якщо довіряти результатам аналітичного дослідження компанії Cisco, то вже у 2018 році обсяг інформації в мережі Інтернет мав досягнути показника 1,6 зеттабайт (в одному зеттабайті міститься 1021 байтів). Але ж ідеться лише про ту інформацію, яка зберігається на серверах всесвітньої «павутини». А що з тією інформацією, яка зберігається (чи не зберігається) на наших власних серверах, тобто у кожного з нас в голові. Чи цю інформацію й не варто зберігати? У когось це справді треш (з англ. trash – сміття)... Але ж не у всіх. Та й серед трешу можна знайти раціональне зерно. Тому свої думки варто фіксувати (саме думки, а не треш). І в цьому не можна не погодитися з автором. Можливо, колись людство досягне такого прогресу, що будь-яку інформацію з нашого мозку можна буде скачати на звичайну флешку, а потім відфільтрувати і виділити основне. Але сьогодні нам не залишається нічого ліпшого, ніж фіксувати свої думки вручну, щоб не загубитися на чужих інформаційних просторах та мати чим поділитися з іншими.

Так, основа книжки народжена у віртуальному просторі – у соцмережі Фейсбук. Однак думки, викладені в книжці, аж ніяк не віртуальні, а цілком реальні – живі, людські, творчі. Роз-Думи автора часом, можливо, трансцендентні, але доступні для осмислення та власної інтерпретації читачем. Порівняно з попереднім виданням, автор не просто викладає свої Думки, а намагається викласти ними Путь (тобто шлях) у безкінечність.

З Роз-Думами автора можна погоджуватися або не погоджуватися, підтримувати чи критикувати. Критичних Роз-Думів, можливо, й не менше, ніж близьких читачеві. А може, й не більше... Кожен має право сприймати ці Роз-Думи по-своєму. Головне – думати! Бо хіба ж сенс адекватного сприйняття навколишнього буття не у критичному мисленні, конструктивних суперечках з чіткими

аргументами, компромісах чи принциповості висловленої позиції? До цього й спонукає автор. Принаймні, таке враження складається після осмислення його Думок.

Важко не дублювати стиль автора у викладенні вражень від книжки. Після її прочитання цей стиль пронизує і довго не відпускає. Тому додам трішки і власного стилю, злегка поетичного, адже й автор вперше у друкованому виданні розкрив широкому загалу свою віршовану натуру (цікаво, які таланти розкриються надалі?).

Так, при читанні дописів автора, особливо на тему сенсу життя, щоразу перед очима поставали рядки написаних колись мною у Роз-Думах віршів:


...Куди прийдем, якби ж знаття!
Не вкаже наперед ніхто дорогу.
Та тільки завжди ждемо правду від життя
І віримо в любов, долаючи свої перестороги.

Від перших кроків аж до забуття
Ніщо не стане нам на перешкоді.
Допоки сяє іскра нашого життя,
Йдемо вперед, наввипередки долі.


Тому живіть у цьому світі так, як ще ніколи не жили,
Кохайте так, як ще ніколи не кохали,
І станьте прикладом для повсякденної юрби,
Щоб у романах ваше щастя описали!

Читайте, думайте, фіксуйте, фільтруйте, ментально еволюціонуйте, робіть висновки та прокладайте свою власну Путь у безкінечність. Автор вам у цьому допоможе. І ви цим допоможете автору.

*Віталій Дацюк,
творча людина, науковець, юрист*



Про думку



Повага іншої думки...

Друзі!

Раніше досить часто акцентувалось на тому, що мої думки абсолютно не мають на меті повчати когось, змінювати світогляд, принципи бачення чи сприйняття релігій, традицій, вірувань...

Кількість друзів на ФБ протягом певного часу в мене була досить постійна і думалось, що всі знайомі з моїм баченням об'єктивності світу, суб'єктивним сприйняттям кожним всього і всіх... тому, про це просто не повторювалось.

Через невігластво, обмеженість у мене досить високий рівень вимог у сприйнятті справедливості... досить тонке відчуття зверхності, гордості, заздрості... роздратованості, несприйняття... обмеження волі, свободи... повчань та показовості освіченості, навіть – непоказової...

Тому! Деяка категоричність думок має місце, але, повірте, – це не навмисно...

Досить часто думка просто викладається; без опрацювання... деколи щось підшліфовується з метою простішого і повнішого її сприйняття Вами і усвідомлення...

Приємно, коли відчуваю непідробний інтерес до якоїсь думки... думаю, що читають думки значно більше людей, ніж реагують... хоча це не самоціль!

Етап визнання чи забуття далеко позаду... без гордості...

Просто почав розуміти деякі речі й інакше до всього ставитися.

Думки не завжди максимально глибокі... інакше не буває.

Деколи трошки повторюються. Вже писав про це.

Але, якщо комусь цікаво, варто порівняти схожі, на перший погляд, думки і можна переконатись у деяких відмінностях тональності,

забарвлення, емоцій чи бачення цих думок. Декому це буде цікаво...

Якщо прослизують емоції щодо деяких подій (виборів, наприклад), прошу вибачення у таких, як я – емоційних... розумні й мудрі зрозуміють... дурні – такі, як я... емоційні.

Приємно, коли Ви реагуєте на думки, викладаєте своє бачення чогось... варто, правда, осягати контекст усієї думки, а не частинки її...

Деколи сюди мною виставляється лише фрагмент більш об'ємної думки, а якщо прочитати цей фрагмент ще в меншій частині, тоді взагалі втрачається зміст і деколи перекручується думка...

У таких випадках, якщо це цікаво, можна поставити мені запитання або написати в приват... це ще більш приємно. Дехто так і робить...

Дякую, якщо написано зрозуміло.

З повагою до Всіх Вас!



Еволюція... думки

Щось починається з нічого...

Ніщо – це ще не думка... але потенція думки там є...

У Ніщо зароджується надВелична думка, що породжує Світ...

Але – це Думка Творця!

Думка Творця не потребує розвитку, еволюції... Вона – це Все!

Творець, створивши Все силою Всемогутньої Думки, зменшив думку Всього до маленької думки, яка народжується у нашому маленькому умі...

Оця, маленька, думка маленької людини потребує розвитку, еволюції...

Розвиваючись протягом еонів часу, думка досягала висот і знову падала...

Завдяки їй піднімались цивілізації... завдяки їй вони і розпадались, занепадали...

Думка людини, людства – це рух уперед, а потім відкат, скоріше – падіння назад... до попереднього стану...

Творець грається у своїй надВеликій Думці таким чином!.. Він задає напрям руху, повороти, підйоми і падіння; Він випробовує наші маленькі думки на красу, правдивість, альтруїзм, духовність, довіру Йому, Богу...

Його дії ми не можемо зрозуміти, бо у них немає логіки... нашої, людської логіки...

Не може дитинка зрозуміти логіку дорослого...

Не завжди дорослий може зрозуміти дитинку... він думає логічно, а у дитини немає логіки... через те дитинка значно ближче до Творця, ніж дорослий...

Еволюція думки людства – це її розвиток і рух уперед!

Але вона ж, еволюція думки – це наближення розвитку людства до кінця...

Наближення до найвищого – це одночасне наближення до найнижчого... до кінця...

Це коло, круг, самсара людства й окремих сутностей, душ...

Еволюція більшості – це розвиток кривою лінією в межах цього кола... стрибкоподібний чи повільний... до максимальної висоти...

Вийти за межі кола або піднятися на вищий рівень розвитку вдається небагатьом... це потребує багато... але – можна... але – чи треба?!

Досягти максимального розвитку Думки – це пройти народження всіх дванадцяти знаків Зодіаку, прожити багато життів і втілень, перевтілень; позбирати весь досвід усіх втілень, усіх характерів, чеснот і гріхів... досягнути розуміння Єдності Всього і, таким чином, розчинитися у надВеличній Думці Творця, звідки був відділений...

Це період Дня і Ночі Брахми; Його Вдих і Видих...

Напевно...

21.08.2019



Подумалось...

Думка, що приймається як різновид думок, може розумітися, як: інтуїція, осяяння... вона просто є, існує в умі...

Варто навчатися чути такі думки... це справжні, істинні думки... Той, що чує, відчуває, усвідомлює їх – ближче до істини...

Вони перебувають і надходять від «Я», Ноосфери, хронік Акаші... Розуму... (кожен, хто знає, може розуміти це трохи по-своєму)...

Вони того, хто чує їх, бо він досягнув; йому дано; він усвідомлює... це складно пояснити, ще складніше усвідомлювати...

Це відрізняється від «підселення, вселення... викликання духів і розмов з ними...»; це не магія.

Очевидно – це стан усвідомленої свідомості, що значно вишла за межі, визначені Его... такий стан свідомості розчинений у колективній, часом – Вселенській свідомості, і тому він в значній мірі – істинний і оглашає істину...

На початку вони, думки, усвідомлюються нечасто, деколи не усвідомлюються... якщо працювати над собою, то думається ними частіше...

Повне превалювання їх усвідомлюється високодуховними, у яких Его відіграє незначну, допоміжну роль – більше для виживання фізичного тіла...

Але!

Потенціал цього є у всіх, хоча усвідомлюється – небагатьма...

Варто думати – не думаючи; варто – роздумувати над Буттям, і воно відкриється... трішечки... а може, і більше...

Бути Собою і могли думати – це надбагато!

І це – приємно!

Напевно...

10.09.2019



Думка про думку...

Думка створюється...

Думка приймається...

Створена думка – це думка Его! Вона створюється силою волі, наміру, бажань... це не завжди глибока думка... вона базується на багажі знань та обсязі пам'яті; також на можливостях оперативно діставати ці знання та формулювати їх...

Прийнята думка – це думка підсвідомості, деколи – надсвідомості... вона просто тече: м'яко, ненавмисне, легенько... зате – глибоко.... Вона охоплює значну глибину і нечасто залежить від можливостей ума... вона – близько до істини...


Переважна більшість створює думки... ними не розуміється інша можливість «думання»...

Дехто, яких небагато, приймає, усвідомлює думки... таким легше... але для отримання цього було нелегко; потрібно багато часу, енергії і – думок ...

Творець творив не з Его... але Він і не сприймав думок...

Творець був Думкою і творив: мило, легко... із задоволенням і Любов'ю...

10.09.2019



Краса будь-чого – одна!!!

Це просто – краса... на це приємно дивитися, відчувати, усвідомлювати: чи це квітка, жінка, небо, море, дощ, сонце, вітер...

Красу споглядають усі, але кожен – по-своєму...

Через те кожен описує це по-своєму: художник – пише картини, поет – складає вірші, прозаїк – описує, композитор – озвучує, співак – співає, красномовний – говорить, мовчазний – мовчить, хтось нецензурним словом виражає своє захоплення...

Емоційний стан людини, що споглядає красу, надзвичайно багато вносить в оцінку краси...

Один і той самий, маючи різний настрій, по-різному опише
Джоконду... троянду, запах парфумів, вина...

Тому написане кимось не може подобатися всім!

Через те, кожного разу пишучи про Істину, наприклад, пишеться трошки інакше... настрої інший, думка інша, почуття інші... але Істина одна!

Чому пишеться не завжди чітко, коротко, ясно?

Саме розуміння, точніше усвідомлення чогось відбувається швидко: дві-три думки і розуміється вся суть питання!

Але для повного розуміння більшістю необхідно багато слів!

Багато слів – не завжди добре; можливо – навпаки.

Багато слів пишеться або для пояснення чогось складного, можливо – спроби описати щось, або – як роман, для зайняття часу читача, виклику в нього певних емоцій.

Досить часто неможливо описати відчуте...

І не кожен народжується Омаром Хаямом!

Така ситуація викликає цікаві впливи на життя...

Автора тримають на цьому певному рівні для написання того і так, як пишеться...

Буває глибше розуміння... але! Є гальма!

Є усвідомлення можливостей засвоєння... засвоєння інформації більшістю...

Не варто писати того, що не може, не буде прийняте або внесе сум'яття в чиїсь уми...

Окрім того, написання надглибокої думки може змінити світосприйняття, ставлення більшості до традицій, вірувань і... до автора...

Незрозуміле не приймається...

Автора деколи визнають – ненормальним...

І складно і просто Все!

12.08.2019



Подумалось...

Не можна без мети, без цілі!

Коли Бог творив, Він мав ціль, мав мету і знав, що хоче...

Він мав мету ще до початку творення, інакше ніяк...

Він творив за планом: день перший; день другий... на сьомий день – відпочивав...

Чи може людство жити без плану, мети і цілі, якщо Творець мав мету?

Чи буде щось путнє з того, що створене наосліп?

Куди заведе людей поводитир, що сам не знає, куди йде?

Не можна без цілі!

Ставте високі цілі! Піднімайте планку і – досягнете! Можливо, з часом, можливо, ваші діти, онуки, але досягнете!

Ваше продовження – ваші нащадки! Вкладайте в них! Виховуйте їх!

На початку: ваші цілі – їхні цілі! В кінці: їхні цілі – ваші цілі!

Не варто вірити у фатум у нашому Житті!

Життя – Фатум, але не тут!

Життя тут – ціль, мета, досягнення...

Живи в міру можливостей, бажань, досягнень...

...просто, коли будеш бігти життям – не забувай бути ЛЮДИНОЮ... і не біжи швидко...

Напевно...

06.09.2019



Про Бога, віру та релігію



Любов і гріх... інший погляд..., а може, не інший?!

Любов і гріх ідуть поряд, переплітаються, проникають одне в друге!

Часом вони автономні, часом єдині!

Любов до Творця – одна...

Любов до жінки – інша...

Любов до життя – ще інакша...

Любов до кішки – з іншим присмаком...

Любов до... багатства, смиренності, духовності, роботи, відпочинку... любов до смерті... Скільки пристрастей – стільки різновидів любові...

Гріх!

Гріх – це надмірна любов до: жінки, кішки, багатства, скромності, зухвалості, бідності, роботи, ліні... смерті...

Надмірна любов до всього – гріх, окрім однієї любові...

Любов до Бога не може бути гріхом!

Любов до Бога – це повна, невибаглива, всепоглинаюча, всепрощаюча, вседопомагаюча... Любов!

Любити Творця – любити Все і всіх, бо все в Ньому!

Розуміння сутності і основи ієрархії, відповідне ставлення до Єдиного і до Його часток – початок розуміння сенсу Життя!

Роз-Думуйте!

08.09.2018



Про Головне...

Подумалось...

Головне ще не написано... Головне ще не пізнано... Головне ще попереду, напевно! А може, позаду?

Що таке Головне?

Чи існує Головне? Якщо так, то що воно таке, яке воно?

Що буде після пізнання Його?

Чи буде взагалі щось після пізнання Головного?

Може, Головне – це Смерть? Може – Життя?

Може, це Любов? Любов до Творця, до жінки, до дитини...
Любов емоційна, трагічна, щаслива...

Може, Головне – це Сонце, без якого нічого не буде? Може, це Ніч, без якої все буде однаковим, невиразним, неконтрастним?

Може, це Істина? Пізнати яку хочуть усі і ніхто не може!

Може, Головне – це Тиша? Відчути яку хочуть допитливі, але не можуть!

Може, Головне – це Брехня? Якої всі цураються, але яку всі використовують!

Хто знає щось про Головне в Житті?

Скажіть! Розкажіть! Поділіться!

Збрешіть, але розкажіть!

Не мовчіть!

11.10.2019



Стіна Плачу....

Роз-Думи:

Кожен у щось вірить, кожному чогось хочеться, кожен на щось надіється...

Місця Сили, Святі місця, намолені місця...

Якщо є віра, впевненість, усе збудеться... можливо не відразу, але – збудеться! Це не залежить від місця проживання, перебування чи місця, де відбувається молитва, прохання...

Багато залежить від того, в кого вірити, від рівня розуміння, відчуття місця в ієрархії суб'єкта віри. Напевно, це досить важливо.

Людині однієї віри не бажано молитися на святого іншої. Не з огляду на ортодоксальність когось. Напрям у релігії – це свого роду егрегор, енергія відповідної частоти, рівня, і якщо довгий час живе в цьому енергетичному полі, енергетика людини співнастроюється, отримує підтримку і відчуває себе комфортно (в міру) в цій вірі.

Звернення до святого, святині іншої віри підпорядковує (можливо, частково), змінює енергетику того, хто звертається. Допомога може надійти, але тоді потрібні зміни, а може настати енергетична залежність, що тягне за собою наслідки.

Стіна Плачу – велика святиня для іудеїв! Різні люди різних релігій, традицій моляться там. Кому моляться, за що моляться, для чого моляться?

Якщо є усвідомлення Істини або наближення до Неї – тоді це одне! Якщо такого усвідомлення немає – тоді варто подумати, кому, чому, для чого і чи варто молитися святині іншої віри!

Кожен має право робити і робить те, що повинен!

Ніхто нікому не указ!

Поважайте традиції інших, не забуваючи про свої!

26.09.2018



Релігійність і духовність; атеїзм...

Інший погляд...

Релігійність – це віра в ідею, створену на підставі певного світогляду, бачень, традицій і догм...

Духовність – це стан свідомості суб'єкта; усвідомлене ставлення до процесів світотворення та свого місця в ньому.

Релігійність – вузька категорія. Вона може передувати духовності.

Релігійність може бути духовною.

Духовність не обов'язково релігійна. Вона може вирости з релігійності будь-якого спрямування.

Релігійність може бути небезпечна.

У духовності більше шансів на безпечність.

Атеїзм – це віра в ідею, протилежну, альтернативну теїзму.

Релігійність і атеїзм схожі, але різнонаправлені.

Релігійний, віруючий – не кращий за атеїста.

Обидва можуть бути моральними, і обидва можуть бути ортодоксами.

Обидва можуть бути духовними і недуховними.

18.10.2018



Про Томос...

Подумалось...

Для тих, хто в Духові; хто вірить у Творця, а не релігію; для милосердних, терпимих; для Люблячих і для Мудрих... Не для ортодоксів...

Без претензій на Істину чи переконань когось в чомусь...

Подумалось... чомусь... (думаю, варто дочитати...)

Томос...

Можна дати формально правильне визначення, що зазвичай

роблять з метою переконання в чомусь... у своєму праві надавати право (Томос) іншому...

Томос – це Право... Томос – це обмеження... Томос – це ліцензія... Томос – це рамки... Томос – це воля того, хто надає Томос... Томос – це межі, в яких буде перебувати той, хто отримав, погодився отримати, виборів Томос...

Ніхто не має права змусити когось вірити чи не вірити, служити чи не служити...

Ніхто не може бути позбавлений природного права, вільного вибору...

Нікого не можна позбавити його віри, переконань, вибору...

Ніхто не ближчий до Бога окрім Бога!

Ніхто не віддалений від Бога!

Ніхто не кращий у Бога!

Той, хто кричить, що він істинний – найдалше від Істини!

Той, хто кричить, що він перший – буде останнім!

Той, що найближче, як він кричить – фарисей!

Той, що найсмирненніший, хто розіп'ятий, хто найдалше, як він думає – першим зайде в царство Істини!

Хто скаже, що Бог наділив його правом надавати Право?!

Хто має право визначати: хто вище, ближче... нижче?

Хто скаже, що він безгрішний? (нехай кине камінь...)

Навіть баран має волю, право не йти добровільно на смерть!

Одна з десяти заповідей: шануй Батька свого... (по пам'яті)

Як можна засуджувати, паплюжити свого батька, що породив тебе?

Як можна самовільно визначати, що Батько неправий, схибив, зійшов із шляху?

Як можна негативно оцінювати брата свого, що хоче самостійності, волі, незалежності?..

Як може наймолодший керувати старшими?!

Невже в молодшого більше мудрості, як у старшого?

Невже один мудріший за двох?

А може, Всі Троє однакові?!

Згадайте притчу про первородство та обман в його отриманні! (Ісав та Іаков)

Може, це нагадує комусь щось?!

Чи не варто побачити колоду у своєму оці?

Порушення однієї заповіді тягне за собою порушення інших...

Первосвященники рвуться до Бога на виду у всіх!

Первосвященники хочуть бути першими, найближчими, найвірнішими!

Первосвященники вирішують, що вірно, а що ні; куди йти; в якому напрямку!

Первосвященники піднімають на сміх, засудження віру інших!...

Первосвященники ратують за рівність, а самі нерівні...

Хто такі Первосвященники?!

А що смиренні, загнані, не перші; останні, обідрані, голі?..

Що Вам до Томосу, до Права; до наявності чи відсутності його?

Чи послабне Ваша віра з Томосом чи без Нього?

Ви, що найдалше з найближчих.. Що Вам?

Чи молитва Ваша буде іншою з ним чи без нього?!

Чи вірите Ви в церкву Христову чи іншу?!

Бог розділив церкву чи фарисеї?

Молитесь Ви Томосу, Патріарху чи Богу?!!

Хто розділив церкву: Бог, що Його церква, чи первосвященники, які не були з Богом?!

У Духовному, як і світському, житті діє закон Ієрархії!

Є Бог і Його Закони!

Є Херувими, Серафими, Начала, Власті й далі... до низу...

Чи керує ангел Архангелом?!

Не можна уявити, що Творець неправий!!!

Не можна говорити, що Батько неправий!

Батько може помилятися!

Всі помиляються!
Окрім Бога!
Але! ... Нехай буде воля Твоя!!!
Творець знає, чому, що і для чого Він творить!
Батько знає, чому він так робить!
Начальник знає, чому віддає такий наказ!
Син, солдат – повинні виконувати вказівки Батька, начальника!
В іншому разі – це бунт, порушення закону Ієрархії, посягання на Богом встановлений порядок!

Є Перша заповідь, і якщо вона виконується, автоматично виконуються всі інші!

Люцифер пробував стати вище за Бога! Де він?!
Як можна говорити, що я відділяю від себе ціле (Батька), якщо я є його частиною?!
Як частина може керувати Цілим?!
Як частина може вважати себе істиннішою за Ціле?!

Частина, що вважає себе вищою за організм, – це ракова клітина. Вона розростається, але в організмі й за рахунок організму. Розвиваючись, вона поглинає організм і не розуміє, що, досягнувши максимуму свого розвитку, помре разом з організмом...

Притча про блудного сина пояснює багато!
Згадайте: невже Батько опирався, заперечував, не давав синові можливості покинути сім'ю, родИну? Ні!
Батько надав синові Все, що тому належало в роду за законом, звичаєм і – з миром відпустив від себе!

Чому так?!
Справжній Батько любить сина! Заперечуючи бажання сина на свободу, він проявив би свою волю! Він міг це зробити, але син, можливо, зненавидів би Батька за це!
Що краще: Любов чи ненависть! Питання риторичне!
Батько поступив із любові! Він був далекоглядний; він знав, що син, випробувавши все, повернеться! Він не може не повернутися! Такий Закон Божий! І після повернення Батько приймає його

без всяких претензій, пересторог, без докорів... приймає якнайкраще! Навіть брат не розуміє дій батька. Але Батько є Батько! Батько є Бог, бо він породив Сина!

Батько розуміє своєю Мудрістю, що Він і Син Єдині в – Духові!

Чому нині мало хто розуміє це? Чому кожен вважає, що він знає, як правильно, хто правий, хто розумніший? Чому? Чому? Чому?

Там, де багато розуму, там мало Мудрості!

Де багато розуму, висновків, оцінок, рішень, там мало терпіння! Там відсутня терпимість!

А як Любов до ворогів своїх?! А як прощення, прийняття грішника?!

Не варто оцінювати те, чого не до кінця розумієш!

Не варто вважати себе розумнішим, досконалішим, більш правим! Нехай це зроблять інші! Нехай оцінюють тебе інші, а не ти сам!

Не варто вважати, що ти правий, не знаючи, як до тебе прийшло твоє право!

Людина, Син – вільні за природним Законом! Не варто обмежувати їх!

Варто не заважати! Варто вичекати! Варто подивитись!

Творець знає: для чого, чому, до якого часу! Не варто перекладати Його волі!

Нерозумні дії, гарячковість, поспішність – не краще бездіяльності в Мудрості!

Мине час, осад випаде, вода стане прозорою!



Люди! Якщо Ви Люди!

Будьте Людьми!

Не бути як ракові клітини – добре! Не виживати за рахунок інших – краще! Не нав'язувати іншим своє – ще краще!

Навести порядок у себе! Показати Любов, Добро, Мир, Волю в себе, в собі! Коли буде краще тут, інший сам вернеться звідти!

У цьому сенс боротьби! Боротьби із: своїми недоліками, невірою, слабкістю, безладом, бідністю, рабством...

Не боротись з іншим! Боротись із собою! Коли побореш себе, відпаде необхідність боротьби за Томос, проти Томосу; за віру, проти віри; за правду, проти правди; за істину, проти істини...

Борись – без боротьби!

За діями Вашими воздасться Вам!

З Надією на Мудрість тих, від кого щось залежить!

19.12.2018



Чому святу людину не зачіпають ніякі неприємності? Подумалось...

Створений Світ – це суп, що розігрівається, і вся його маса перебуває у легенькому русі; на перший погляд безсистемному, хаотичному, а насправді – тонко впорядкованому фізичними та енергетичними законами; всі інгредієнти виділяють частки належних їм властивостей; щось проникає або виходить одне з одного і виникають нові властивості; нові властивості з часом проявляють нові якості; суп наварюється, стає новим творенням нової матерії, яка породжує нові сили, енергію і новий розвиток субстанції, яка є Ним і використовує, скуштує його, цей Суп!

Святий, мудрий – абсолютно врівноважений, збалансований, гармонійний... Його енергетика перебуває у спокої і не створює ніяких випуклостей чи ям у загальному полі енергетичності. Він, як енергетична сутність, проходить через, повз; проникає через будь-що, будь-кого, не впливаючи ні на що, ні на кого... Аналогічно: будь-яка енергетична сутність, Его, повне негативу чи позитиву, проходить через, повз нього, не відчуючи ніякого спротиву... тобто вони енергетично не зачіпаються, не заважають одне одному завдяки абсолютній прозорості першого.

Досить складно зрозуміти, але, якщо святий не бажає, щоб ви бачили його, ви не побачите... ви будете поряд, але не побачите його... вся складність у розумінні можливостей святого або відсут-

ності у вас можливостей бачити те, що зазвичай не можна... він ніби нічого не хоче, але може все; відчуючи ваш настрій, бажання, мету, зустрічається з вами або уникає вас на фізичному рівні. На енергетичному рівні він абсолютно повно бачить вас і ваші думки, помисли. Він не думає про вас чи ще когось. Він пасивно-активний! Сам Він ніколи нічого не скаже вам. На Ваше запитання Він дає відповідь, що йде з глибини усвідомлення, Розуму, і така відповідь є істинною. Навіть якщо вами не розуміється і не сприймається така відповідь – вона істинна. Істину її ви можете зрозуміти не відразу, а з часом. Такими є Старці в Православ'ї, Просвітлені...

Він може направити вас, допомогти, але його духовний стан, рівень розвитку не дозволяє зробити це. Точніше, він не може, не має права впливати на ваше життя без вашого прохання, з огляду на своє розуміння світостворення та принципів існування світу.

Через те: святому, мудрому найлегше у розумінні всього і найважче, через відчуття Єдності всього, об'єктивного сприйняття Буття, грікоти сприймання невідворотності процесу Буття, всіх позитивних і негативних змін, що відбуваються. Святий допомагає Світу тим, що не допомагає, не втручається в процеси Буття. Він сприймає все таким, як воно є. Він перебуває на рівні розуміння і часткового впливу на час та простір, енергетику. Він обмежений розумінням, усвідомленням добра, зла... своєї відповідальності за вчинені ним дії...

Інший варіант: святий найвищого ґатунку, якщо можна так сказати, може все. Йому все під силу. Він керує часом, простором, енергетикою і Буттям у цілому. Він нічим не керується. Він і є Всім. Його дії – це дії Творця, і вони охоплюють Все! Позитив, негатив, добро, зло... початок і кінець. Він відповідальний за Все! Це Письменник, Режисер і Актор в одному! Це Трійця! Це Творець!

Слово «пофіг» має надзвичайно глибокий зміст не у розумінні негативного сприйняття чи ставлення до подій. Це глибоке розуміння сприйняття існування інших, іншого, по-іншому; абсолютна паралельність існування з іншим; абсолютне сприйняття дій чи бездіяльності іншого, інших... Можливо, воно звучить трохи активно, дієво, але, напевно, це у разі поверхового його розуміння. Якщо вам «пофіг», то ви не втручаєтесь у життя іншого, не керуєте і не бажаєте керувати кимось; максимум, що можна: побажати комусь добра, мудрості, благості, любові... .

Сильне бажання виправити чиюсь поведінку, погляди, дії шкодить адресату і випромінювачу такого бажання. Шкодить усьому Всесвіту на квантовому рівні, на рівні Душі і Духа. Нехай буде – «пофіг», але з повним розумінням глибини цієї якості...

21.03.2019



Про страх... ближче до Страху...

Подумалось:

Страх потрібно поважати!

Страх – це найсильніша емоція... це навіть сильніше за бажання жити...

Бажання жити – деколи це також страх...

Але страх!

Найбільший із страхів – страх за життя, страх за Душу, страх за свідомість! ... страх за ум... страх за безстрашність...

...не мають страху тільки дУрні... можливо – дурні!

...очевидно, також відсутній страх у Мудрих...

Сутність, що пройшла лінію Страху, – безстрашна...

БезСтрашність – це якість Дурня, що був розумним...

...це якість Мудреця, що пройшов дурість...

Як стають Мудрими і Дурними?

...дійшовши до краю, відчувши істинний страх Страху, повертаючи неодноразово назад, знову стаючи перед Ним – стикаєшся зі страшною проблемою вибору: Вперед! Назад!

Це вибір Вибору!

Ніщо не зрівняється з ним!

Це як вибір народження... вибирають, не маючи, в принципі, вибору!

Або Смерть, або Народження!

Вибір ніби є, але його немає, бо вибір першого – це смерть! Смерть – це Ніщо! Тому – це не вибір!

Через те вибір без вибору Один – народження, бо народження – це Життя!

У чому Страх?!

Страх не у виборі! Страх у реалізації вибору!

...перед свідомістю невідома свідомість... вона відчувається і тріпоче... вона чекає дії, руху, кроку... вона занадто страшна... вона пульсує і чекає...

Страшно увійти, шкода повернути...

Увійшовши у цю Невідомість, дурень може стати Мудрим, Святим..., а розумний, мудрий може стати Дурнем...

Чи готова свідомість до цього кроку?! Чи готове тіло до цього?!

Чи готовий світ до цього?!

Хто знає?!!!

Не знає ніхто!

Окрім ОднОго!!!

Але Він мовчить, Він чекає рішення, чекає самостійного рішення і дій!

Це страшна боротьба Его і Душі!

Хто переможе?!

Якщо вибір – назад, перемога Его!

Якщо вибір – крок уперед у невідомість, перемога Душі й Духа...

Вибір за Вами!

...нехай буде воля Твоя...

03.09.2019



Тіло...

Роз-Думи... без претензій на істину чи переконання когось у чомусь...

Більшість ідентифікує себе з тілом!

Меншість думає інакше! Хтось – не думає!

Тіло – це реалізований задум Свідомості, як частина світотворення призначений для втілення задумів Творця в процесі зародження, розвитку та закінчення життя у визначеному просторі та часі.

Це визначення зумовлене для середньої сходинки розуміння Світотворення.

Бог створив людину за подобою і образом...

Не написано – створив тіло...

У первоіснуючому виді Творець не має якостей та відмінностей.

У Творця на цьому етапі був потенціал Усього, але – не проявлений!

Дух, який був найпершим творенням Творця і перебував у Ньому, проявлявся як Сила, Енергія, якою і було створено Сина Божого, Людину... Отаким чином і виникла Трійця.

Тому:

Друга іпостась – Дух створюється наміром і волею першої іпостасі – Душі.

Третя іпостась – Син (Людина) створюється із субстанції Душі силою Духа.

Через те Тіло, як частина Творіння, відіграє важливу роль. Але варто пам'ятати, що воно вторинне до Другого і Першого.

Релігія стверджує, що немає вищого і нижчого: все Одне!

Не варто заперечувати, але треба уточнити: Все з Бога Отця, Все в Ньому і Все Він! Але є закон первородства і є перша заповідь та інші заповіді...

Перший не завжди значить – вищий, кращий... але Він – Перший! Так, і Другий, і Третій!

Все з Бога, але не Все в Богові!

Дуже глибока думка, як на мене!

05.05.2019



Подумалось ...

Визначити найкращий варіант проживання життя – неможливо!

Визначити кращий варіант життя – можливо!

Вирішувати, чи варто визначати варіанти життя – не Мудро!

Все відносно і тому сказане вище має право бути!

Бути Богом найкраще, скаже хтось!

Але чи був він у ролі Бога? Чи можна уявити проблеми Творця через нас і наші проблеми?!!!

Надважливо – розуміння Духовних можливостей і максимальної відповідальності при використанні та розпорядженні ними.

Творець може Все, але Він і відповідає за Всіх і за Все!

Створивши інваліда і створивши генія, Він супроводжує їх з першої секунди зародження до останньої секунди життя ...

Він відповідає за кожного ще до народження і після народження...

Яка відповідальність на нас у такому разі?

За що ми відповідаємо? Чому ми постійно плачемо? Чому нам важко, нестерпно.

Якщо Творець відповідає за всіх, чи варто переживати?!

...навіть волос не впаде з вашої голови без волі Творця...

Варто хотіти, варто бажати, планувати, йти... але завжди наріжним каменем... Всього і Вся повинно бути: ...я хочу, але нехай буде не так, як я хочу, але так, як Ти хочеш... нехай буде воля Твоя...

07.05.2019



Розуміння єстності Творця:

Перший рівень

Бог є, Він реальний, але Він десь «там». Я, ти – реальність; маю свою волю, розум; я автономний повністю... є добро, зло; рай – пекло; гріх – святість...

Другий рівень

Все створено з Бога, але не все в Богові... Творець творить своєю енергією і тому у всьому є частка його енергії. Це – як дитина: гени батька і матері, але дитина – не вони. В ній їхні частки, гени. Ти не Бог, хоча Він у тобі. Поки не зрозумієш більше...

Третій рівень

Все – Бог!...

Здається, я нічого не знаю... абсолютно! Те, що знаю – це як порох на столі... дмухнув – і нічого нема...

Мало хто роздумує над складністю, глибиною і величчю Гри...

Цивілізація – це абсолютно рядова, малесенька, майже нічого не значуща частинка ВсеСвіту... вона що є, що її нема... її існування – це хмарка, що пливе в безмежному просторі неба, яка в будь-який момент може розчинитися... небу від цього – ні холодно ні тепло...

Віра допомагає жити, але вона не завжди замінює сенс життя...

Якщо усвідомлено сенс життя – віра не потрібна...

Життя з вірою – легше...

Життя в істині – краще...

Життя в істині з вірою – ще краще...

Бути Істиною – бути Життям!

14.05.2019



Віра у Єдиного Творця – основоположна Істина!

Але!

Віра у Єдиного Творця в межах однієї віри, одного вірування – це істина для цього вірування!

Творець не може бути Творцем чогось одного!

Він –Творець Всього і Всіх!

Твердження когось (частини всього) про його вибірковість – це прояв гордості і нерозуміння...

Твердження когось про правильність і незаперечність його вірування – це його істина...

Така істина не Істинна...

Істина когось про щось, навіть про щось серйозне – це тільки його віра; вона обмежена обмеженим розумінням...

Така істина – обмежена...

Навіть твердження рівності з кимось, чимось – прояв гордості і відсутність Істини...

Люцифер вважав, що став рівним з Творцем – результат відомий!

Не варто ставити себе вищим за когось...
Не варто ставити свою віру вище за чийсь...
Не варто ставити себе в ряд з кимось...
Правильно славити... право Славити... – дуже співзвучно... а
що – зміст?

Усі нерівні – між собою!
Усі рівні! Перед Творцем!
...Блаженні убогі Духом, бо їх Царство Небесне...

17.06.2019



Думки з вічності...

І створив Бог усе видиме, але не бачив Його... бо – Творив...
І цікаво стало Творцю: Я створив Усе, але яке Воно?
Він відчував Усе, але не бачив! Бо Все створене було – Ним!
І створив Бог Людину, і дав очі їй, щоб бачити!
І бачить Творець усе створене Ним через очі людини!

І подивився Творець на створене і побачив, що добре Воно...
І був день... і була ніч...

23.06.2019



Подумалось... Творець Милостивий...

Категорія справедливості поглинається, охоплюється величиною
та м'якістю якості – милості...

Справедливість у розумінні людини – це зовсім не та справед-
ливість, яка у Творця!

Рішення чи дії Творця непередбачувані і виходять за межі ло-
гіки людини!

Це не завжди і не всіма, скоріше – більшістю не розуміється і не сприймається. У всякому разі викликає нерозуміння, деколи спротив (ремствування).

Як можна зрозуміти настання смерті маленького хлопчика... однієї дитини у батьків?

Дуже просто: ніхто з людей (за рідким винятком) не може знати майбутнього цього хлопчика...

А Творець знає! Він знає, що цей хлопчик, вирісши, принесе стільки горя, бід, смертей навколишньому, що краще йому померти в дитинстві! (як варіант...)

Яким чином можна зрозуміти логіку Творця?!

Аварія! Десять смертей, а один виживає! Чому, для чого, для кого?...

Не можна зрозуміти Творця повністю! Він – неосяжний!

Варто довірятися Йому!

І приймати все як Його волю і наслідки її!

Напевно!

14.08.2019



Подумалось...

Створивши людину, Творець запустив механізм закінчення існування ВсеСвіту...

Очевидно, Творець поспішив, а тепер має клопіт і думає, що робити з нами, оскільки неконтрольована поведінка людини може призвести до насильного завершення життя цивілізації... цієї... як і попередніх...

Свобода волі і дій в умовах життя і умах людей надмірна і трошки завелика...

Ненормальних багато... нормальних – все менше... «дурдом» розростається... Мудрість згортається...

Совість та мораль не встигають за гордістю і жадібністю...

Потрібне коригування, зміни... або – перезавантаження... матриці...

Яку Путь буде обрано?

Усе залежить від людей!
А рішення – від Творця!
Напевно...

14.08.2019



Подумалось...

Творець до початку Творення перебував у стані самадхі... потенції, і тому ВсеСвіту не було!
Це було Блаженно і... вічно!
Але навіть Блаженство потребує змін...
Творець вийшов із цього стану і почав Творити...
Летаргія замінилась Життям...
яке продовжується...
до часу...
...допоки Творцю знову захочеться Змін...

14.08.2019



Про «золотий» мільярд... (без думок про дискримінацію, расизм та інші немудрі ідеї...)
Подумалось... без цинізму...

Багато знають про цю теорію, багато говорять про світовий уряд, про «ббб», кінець світу і щось у тому руслі...
Що необхідно для продовження життя та розвитку людства?!
Як не дивно – 10-20% відсотків людей, від наявної кількості...
Без інших цивілізація може обійтись...
Існує теорія про присутність між людьми всяких інших сутностей бездушних і т. д.
Можливо, справжніх, з душею, створених за задумом Зверху, і є близько мільярда?!...

У чому питання:

Творець нічого не створює бездумно... усе дуже функціональне і раціональне... нічого зайвого... будь-який фізичний закон підтверджує це... закон збереження енергії – найяскравіший тому приклад.

У суспільстві все трохи інакше:

Існувати може один; щоб, жити і продовжувати рід, треба – двох; для підтримання популяції і її самовідтворення необхідно народження мінімум двох; для забезпечення надійності самовідтворення – трьох;

Усе! Цього достатньо!

Усі інші – це як зайва автомашина у дворі: займає місце, потребує догляду, додаткових витрат...

Зате завжди можна сказати, що вона є!!!

Це зайве, але це гордість! Це прерогатива – Его!

Порівняйте: село без міста – виживе!

Місто без села, точніше місто без продукції аграріїв – ні!

Світ перевернутий догори дригом!

Світ виробляє більшість того, що в принципі не потрібно!

Працівники більшості установ, особливо державних – вони що є, що їх нема: приберіть адміністрацію будь-якого рівня на певний час... що для вас зміниться? Приберіть міську владу – що станеться?

Приберіть навіть структури освіти, медицини (особливо сучасної); навіть поліції – що для вас зміниться? Менше неосвічених з вищою освітою буде випущено, менше хабарів буде отримано... менше фармація заробить...

Це все гра в: потрібність, незамінність, важливість і важність...

У цьому є зворотний бік! Згоден!

Тема надвелика і – ніщо не змінити!

«Титанік» вирушив, обрав курс, набрав швидкість і – пливе...

Куди пливе, чому пливе, для чого пливе і куди припливе?..

Гра життя і Життя – продовжується...

Граємось... а що робити?...

Напевно...

22.08.2019



Про думки і... апостолів...

Що думали апостоли до і... після призвання в апостоли...

Без спроби переконань, посягань... з повагою до думки і віри кожного...

Апостолами стали прості рибалки, у яких думки перебували на рівні щоденних турбот про хліб насущний...

Вони послухалися зову Творця залишити сім'ю, роботу і стати «ловцями душ людських...»

Вони не володіли чимось надзвичайним: здібностями, умом, бажаннями... вони пішли, бо, очевидно, повірили... повірили не у себе... повірили в те, що почули, і Тому, хто сказав...

Вони стали учнями і були не найкращими... сумнівалися, вірили, зраджували... але йшли, бо повинні були йти... така їхня доля.

З дванадцяти не всі написали послання: від Петра, Матвія, Марка, Якова, Луки... найбільше написав апостол Павло, який формально не був апостолом...

Фактично всі послання переповідали притчі та діяння Творця під час перебування Його тут... Тобто вони, апостоли, не викладали своїх думок... їх послання – це вільна переповідь того, що бачилось, або чулось...

Лише Євангеліє від Іоанна та послання апостола Павла вирізняються і фактично складаються із думок цих великих людей.

Іоан був наймолодшим і найближчим до Творця учнем... саме йому доручилася Марія після смерті та Воскресіння Христа. Саме він написав найбільш складне Євангеліє – Апокаліпсис...

Прочитати і хоч щось зрозуміти в ньому – подвиг...

Писання апостола Павла простіші для читання від Апокаліпсису, але також надзвичайно духовні, глибокі, і це його думки...

Звідки такі думки у простих в принципі людей?!

Десь раніше були думки про творення та сприймання думок: створена Его думка не глибока, поверхова, а сприйнята думка – глибока, деколи – надглибока.

Напочатку апостоли не сприймали думок... вони творили, створювали їх... у них ще сильним було Его... вони думали, як прості... як проста більшість... їх манила таємничість, загадковість Творця... вони бачили, відчували Його силу, Його незвичність... якусь

містичність... Але вони ще не були духовними... високодуховними...

Вони допомагали, виконували, слухали, вникали і усвідомлювали сказане Творцем... щохвилини, щодня... вони всмоктували те, що могли.... Але вони сумнівались...

З часом вони навіть самі допомагали іншим, з волі Христа... але віра їхня була слабка... ходіння по воді Петра та часткове його затоплення найкраще засвідчують це...

... о роде невірний, доколі буду з вами... повна характеристика віри, скоріше маловір'я апостолів до Христа.

Образ Петра особливий... як і Павла... Вони – ПершOVERХОВНІ Апостоли... Статус один, але особистості зовсім різні...

Петро був близьким і захищав Творця і – неодноразово зраджував Його...

Павло був гонителем християн... він не зустрічався з Христом... але Він, за Його словами: ... найбільше потрудився на ниві Христовій...

Очевидно, з часом, в міру росту свідомості, її трансформації всі, що мали можливість перебувати поряд із Творцем, всмоктували Його Дух, силу, енергію, можливості... апостоли духовно розвивались... піднімалися на вищі рівні і, таким чином, об'єктивно підготовлялись до виконання своїх великих місій послідовників і провідників волі Творця.

Після Воскресіння Христа на день П'ятдесятниці Дух Святий зійшов на Апостолів і вони почали говорити різними мовами...

Очевидно, після цього Апостоли перестали створювати думки... говорити від себе, від свого Его...

Дух Святий говорив Ними... вони почали сприймати думки Зверху і доносити їх усім... писати і навчати...

Апостоли, їх Душа, Дух і Тіло настільки трансформувалися, що перебували у стані, коли проблеми тіла – це вже не проблеми, проблеми прийняття чи неприйняття, розуміння, усвідомлення... усі проблеми, що були до цього, – це вже не проблеми для них...

У такому стані що жити, що померти – однаково... тому що смерті нема...

Усікновення Глави Іоанна Предтечі – в описанні факту смерті – ні одної думки про біль, жаль, тугу, боязнь... майже всі апостоли померли насильно... але ні один з них не жалівся...

Муки і розп'яття Христа: одна думка на початку: нехай мине мене чаша сія... але нехай буде воля Твоя... усе!

Стан високої, надвисокої духовності – це стан розчинення, перебування у естві Духа, в якому не відчуються, зникають проблеми тривимірного, фізичного світу...

Важко зрозуміти, майже неможливо прийняти...

Але це так!

Напевно...

15.09.2019



Іще трохи про думку... і... Его...

Его думає, що воно думає...

Его не може думати, бо воно не має чим думати... Его – це колектив самовпевнених вискочок, кожен з яких хоче бути головним... вискочила одна думка її тут же наздоганяє інша... потім – інша, інша, наступна і так без кінця... хто керує черговістю, послідовністю думок?

Его?

Хто знає, що таке Его?! У повноті!

Ніхто, окрім Нього! Але Его на те й Его, що воно визначить себе у позитивному світлі, майже у повноті! Але Его не може бути у повноті у розумінні Людини!

У Нього стільки рис, характеристик, відтінків, що навіть Воно не може охопити само себе!

Знає Творець! Але Він, як завжди, мовчить!

Дещо знають ті, котрим щось відкривається... але їм нечасто довіряють ті, котрим не відкрито... а їх більшість...

Але!

Думає Той, хто не має Его, або воно у нього незначне!

Той, що ще вище, не думає! Він – Є!

Через те Все приймається так, як розуміється...

Розуміється в міру того, як пізнається...

Варто жити так, як живеться і... трохи думати... і не лише про гроші і задоволення...

Напевно...

13.09.2019



Про любов та дружбу і образу



Нема гріха...

Чим вужча, обмеженіша свідомість, тим більше гріха... і менше любові!

З розширенням, поглибленням любові коло гріха зменшується!

Коли любов з фізичного рівня поглиблюється на вищі рівні свідомості і досягає рівня любові до Єдиного, гріх зникає як явище, категорія, віра...

Любіть себе, любіть ближніх, любіть природу, навколишнє, любіть Усе і дійдете до Вселенської любові. Піднявшись сюди – Ви будете безгрішні!!!

Жити без гріха – класно...

08.09.2018



Відчай... депресія... Любов!

На тему дня...

Друзі...

Стан Душі періодично змінюється, як і стан фізичного тіла...

Часом, коли все навколо добре: діти здорові, чоловік уважний, на роботі все добре, особисте здоров'я також – без проблем, хочеться жити, любити, дарувати радість усім... Буває навпаки: в сім'ї щось не так, кожен думає у свій бік, ніхто не поступається, кожен доводить своє, на роботу не хочеться, дома бути також, діти чомусь нервують, хочуть чогось, чого і самі не знають, батьки – мовчать...

Жити не хочеться!!!

У чому суть?

Варто абстрагуватись, подивитись на все збоку: що сталося, чому така ситуація, що в сім'ї не так; може, я, може, чоловік, може, на роботі, може, хтось щось наговорив, а я повірила?.. Не варто накручувати ситуацію... що змінять ваші нерви, домисли, плани, помста? Кому стане від цього краще?

Мудрі не поспішають... ситуація зміниться сама по собі або ви зрозумієте її і відпустите...

Ваші нерви не змінять поведінки іншого... він (вона) перебіситься...

Після негоди, буревію річка заспокоюється і встає у свої береги...

Насильство породжує спротив або насильство іншого....

Коли дійдете до дна... (це найкраще, що може бути, але це страшно – страшно...), у вас пробудиться спочатку жалість до: себе, часу, проведеного разом, дітей, батьків, небажання бути разом... потім прийде «пофігізм», абсолютний «пофігізм» і весь негатив розчиниться... ви будете пусті до безсилля...

А потім.... потім проснеться життя... з'являться легенькі бажання, радість, благодать... проснеться Любов, але вже Інша... Це вже буде щось навпаки: терпіння, прийняття, бажання тихенького добра... добра всім і всьому...

Душа заспокоїться, тіло оживе, Гра життя триває...

Друзі... радійте відчаю, депресії, бо за ними – ЛЮБОВ...

08.09.2018



Про зраду...

Подумалось:

Зрада – вчинок, дія, бездія, що йде врозріз із виробленою, прийнятною лінією поведінки більшості або частини більшості...

Зраджували всі!

Зраджували всіх!
Зраджували в маленькому... зраджували у великому...
Той, хто вважає, що він не зраджував, не знає себе і не знає життя...
Зраджували Христа... неодноразово...
Зраджують навмисно... зраджують – не думаючи... зраджують з користі... зраджують з дурного розуму...
зраджують, бо не можуть не зраджувати... зраджують, бо така їхня доля...
Деколи зрада дуже явна і вона відбувається як наочне повчання когось у чомусь...
Зрада і відданість, найнижче і найвище... вони йдуть поряд...
Зрада Христа Іудею – наочний приклад нищоті грішної душі... разом з тим, без цієї зради не було б Воскресіння...
Хто не падав, той не піднімався...
Творець не розрізняв (не лицезрів) благочестивих і грішних... в Його очах – усі рівні!
Не зраджуйте, але і не засуджуйте зрадників...
Від зради завжди хтось виграє... і частіше – не зрадник...
Варто пробачити (простити), зробити висновки і – рухатися далі... Жити!
Напевно...

29.09.2019



**Про втому...
Подумалось:**

Усе колись надоїдає... усе, чого забагато – надоїдає, приїдається і втомлює...
Втомлюються від усього... навіть від читання...
Втомлюється тіло, втомлюється Душа... навіть Дух втомлюється...
Усе потребує перерви, змін, відпочинку...
Навіть Творець творив поперемінно: то воду, то сушу, то рослини чи тварин... шість днів творив, а на сьомий – відпочивав, лінувався...

Розвиток полягає у змінах: змінах кількості, змінах якості, змінах функцій... змінах змін...

Теорія Дарвіна у своїй основі також має зміни...

Якщо розвиток людства вважати еволюційним, то це також зміни: перехід кількості в якість, перехід одного виду енергії в інший, її збереження і т.п.

Розвиток не буває без застою, без зупинок...

Рух потребує енергії та її витрат... витрати потребують часу на поповнення... поповнення потребує часу... час буває у лінивих... та – втомлених...

Втома – це не лінь, у буквальному розумінні... але це бездіяльність... а бездіяльність — мати ліні.

Лінь – це втома... а втома – це лінь?

Лінуватися – корисно; як і працювати!

Деколи навіть краще лінуватися, бо тоді накопичуєш енергію!

Працюючи, знаєш, що прийде лінь! Не можна працювати без відпочинку!

Я дуже лінивий, але тепер розумію, що, лінуючись, нічого не втрачаю... можливо, щось придбаваю, бо накопичую...

Лінуватись потрібно, але не зловживати цим...

Зловживання лінню, як і роботою, – недобре!

Лінуйтесь в міру...

27.09.2019



Не кидайте бісер...

Можливо, це бісер, і усвідомлять, «піднімуть» його небагато...

Про любов, Любов написано багато: поверхово, посередньо, глибоко...

Писання і думки святих в основу Життя вкладають Любов, і це ніби не варте обговорення.

Але Любов передбачає відносини. На фізичному, тілесному рівні все зрозуміло, а як бути на вищих щаблях розвитку?

Любити когось чи щось абстрактне складно, майже неможливо.

Може, у когось не виникає запитань з цього приводу. Такі, напевно, щасливі.

Можлива деяка складність усвідомлення написаного. Для кращого розуміння варто абстрагуватись та розуміти принципи світостворення; первинність Єдиного; ієрархію створеного видимого і невидимого; тяжіння подібного до подібного; переходу одного виду енергії в інший, збереження енергії, балансу, усвідомлення «я» та «Я».

Згадайте притчу про «блудного сина». Можливо, вона якнайкраще відображає картину створення, існування та позитивного завершення життя Світу (розділення Цілого, виділення частки, блукання її в просторі, повернення і об'єднання з Цілим.)

Викладаю декілька думок, можливо, досить абстрактних, можливо, «інших».

Скоріше – це один з поглядів на Любов з того, що наявне на даний період:

Любов у найглибшому, доступному розумінні: на фізичному рівні – стан частинок, що енергетично тяжіють до об'єднання в ціле; на рівні душі, духа – усвідомлення «я» про його частковість, обмеженість, в результаті – підсвідомий, а потім і усвідомлений потяг «я» до об'єднання з «Я», яке є материнським відносно частинки «я».

В цілому Любов це: – всеохоплююча енергія всього Буття, яка виникла в момент його створення, розділення з Одного (Точки, Єдності); – на початку була направлена зсередини (з точки) в глибину об'єму до його периметра; – потім перебувала в рівновазі, гармонії; – з часом вектор напрямку змінився з периметра об'єму досередини Цілого, в точку (видих-вдих).

Через це можна говорити про періодичність, значимість Буття та його відродження в новій якості.

Любов – це розпорошений стан Буття, що тяжіє до об'єднання!

Через це людина, з часу її створення, на рівні підсвідомості, потім свідомо перебуває з відчуттям чогось втраченого, невимовної туги за чимось ніби втраченим; чогось хочеться, а не знаєш чого; кудись хочеться, а не знаєш куди...

Це і можна визначити як потяг, Любов до об'єднання частинок з Цілим...

Розуміння Буття:

Первісне Буття – це одвічний стан Всього, без проявлених якостей (тоді ще не було такого стану, як Любов, вона, як і все інше, перебувала в потенції).

Буття – це одвічний стан Всього в проявлених якостях, феноменах: свідомості, усвідомлення та матерії.

Виходячи з цього розуміння Любові: релігія – це об'єднуюча значну частину сутностей «я» ідея, започаткована втіленням Творця (Аватар) в певний час, на певній території та просторі, що враховує сходинку ментального та фізичного розвитку, традиції, умови проживання та перебування даного народу, народів з перспективою досягнення розуміння сенсу перебування тут як людина... розвитку тіла, духа, душі і кінцевого об'єднання всіх і всього у Творцеві.

Релігії відрізняються тактичними поглядами. Стратегічно вони націлені на Одного Творця і на об'єднання в Ньому.

Не всі це хочуть розуміти. Через це не завжди релігії сліднують по Путі, вказаній Творцем. Але в цьому і є сенс розвитку: продовження Життя, досягнення Мудрості і досягнення врешті-решт – Кінця!

Релігії – це частинки одного, які колись об'єднуються в любові до Єдиного Творця.

Наївність, ортодоксальність, зверхність та непримиримість представників деяких традицій, що визначили за собою першість, значимість та наближеність до Творця, з одного боку, та приниження, визнання меншовартості інших традицій – з другого боку – не мудрі, напевно.

Ви всі рівні: ви молитесь за ближнього і тут же визначаєте його ворогом; вам написали: любіть ворогів своїх – ви не робите цього; засуджуючи фарисеїв – самі стаєте ними; не судіть – і не судимі будете; яким судом судите – таким і вас судитимуть...

Мудро не тільки закликати інших читати писання!
Варто і самим читати та виконувати те, що читаєш!
Дякую тим, хто зрозумів сенс написаного.

11.10.2018



Про початок і кінець... за наслідками посту у ФБ...
Подумалось:

Все колись із чогось починається...:

Починається навчальний рік... починається інший шлях у когось... починається осінь...

Якщо щось починається, значить щось закінчилось...

Не варто шкодувати за тим, що закінчилось, і за тим, що починається...:

- минуле не повернеться: літо буде, але вже не те... друзі будуть, але часом не ті... буде більшість Вас, але Ви вже будете не ті...

- прийдешнє настане... але чи буде воно тим, що очікували? Радіти чи плакати від його приходу? Що принесе воно?

Вітаю молодь – вона ще не сприймає завтра всерйоз...

Вітаю оптимістів – у них все буде добре...

Вітаю песимістів – бо гірше, ніж думається, навряд чи буде...

Вітаю «пофігістів» – бо буде, як має бути...

Кожному своє, і у кожного – своє!

Початок краще, ніж кінець, але кожен кінець – це також початок... чогось...

Без серйозних побажань на майбутнє...

але з повагою до Всіх...

01.09.2019



Про обрАзу...

Подумалось:

Ображаються всі...

Ображаються тому, що немудрі! Навіть – нерозумні...

Як можна образитися на нерозумного?!

Мудрий, розумний – ніколи не образить! Він же розуміє, що не можна образити розумного, Мудрого!

Якщо є образа на когось чи на щось, значить ви не мудрі!

Якщо ви ображаєте когось за щось – ви не мудрий!

Глибокий розум поглинається істинною Мудрістю!

Варто бути хоча б розумним і не ображати!

Варто бути близьким до мудрості і не образитися!

Пошкодуйте того, хто хоче образити вас! Зрозумійте, що він вихлюпує із себе лише те, що в ньому! Чаша наповнена тим, що налите в неї!

Не приймайте цього, і воно залишиться йому!

Не варто чекати щось від будь-кого! Не отримавши те, чого не чекаєш, не будеш ображений!

Отримавши те, що не чекаєш, – будеш, можливо, приємно вражений!

Будь нейтральним і незалежним!


Будь самодостатнім навіть у своїй недостатності!

Все одно всім навколо – «пофіг»!

Не давай приводу іншим зловтішатися над тобою!

Будь Собою!

21.08.2019



Про дружбу...

Подумалось:

Дружба – безкорисливі, альтруїстичні, доброзичливі й просто добрі стосунки між двома самодостатніми людьми...

Дружба – відмінна від Любові...

Дружба може перерости в любов... деколи!

Любов рідко залишається дружбою!

Дружба можлива між рівними!

Рівність можлива і між нерівними... деколи дружать багатий з бідним... вони не рівні...

Але! Вони можуть бути рівні в духовному плані, тоді дружба – можлива! В іншому разі – ні!

Щира Дружба існує у молодому віці, коли відсутня залежність...

З віком – щирості, простоти все менше...

Часто існує видимість дружби... В той час, коли відсутні друзі поруч, придумуються вірні друзі із тих, що далеко... вони ніби друзі, але чіткості дружби немає, через їх віддаленість... створюється ілюзія міцної, непорушної і надійної дружби з ними... але і це ілюзія...

Із підняттям по соціальній драбині всі віддаляються... поняття дружби замінюється інтересом...

Безкорисливості все менше, альтруїзму майже нема... усі щось хочуть, усім щось треба... тебе тримаються лише через вигоду...

Де тут Дружба?!

Дружби бажать усі, але кожен хоче отримати, а віддавати не дуже хоче... вибудовуються лінії залежності як знизу, так і зверху...

Той, що вище, вибудовує мережу залежності нижчих через різні преференції, подачки, посади, родичання, включення у різного роду схеми фінансового чи іншого порядку...

Той, що нижче, старається увійти у створені схеми: показує відданість, прислугується, допомагає, порушує норми на угоду «патрону»...

Оце і є теперішня дружба...

Вона досить швидко закінчується... варто лише змінитися обставинам... варто втратити вище місце, вплив, зруйнуватися схе-

мам... з'явитися серйозним конкурентам... з'явитися цікавості з боку «компетентних» органів...

Дружба руйнується: жадібністю, заздрістю, гордістю... без коментарів...

Істинна Дружба рідко, але існує!

На жаль, розуміння її істинності приходить пізно. Деколи взагалі не приходить!

Варто дружити! Дружити Істинно!

Варто дружити з – Головою!

Своєю!

Напевно...

21.08.2019



Про вибір...

Подумалось:

ВсеСвіт – дуальний... людина – дуальна... Усе – дуальне...

Інакше не буде життя у нашому вимірі...

Майже щомиті людина стоїть перед вибором... людина вибирає: тепло – холод, добре – погане, направо – наліво...

Чому так?

А щоб хтось запитав!

Як обрати те, що потрібно? Як обрати правильно?

Чи можна обрати Істинно?

Можна! Все можна і можна – всяко!

Але! Варто пам'ятати, що кожен вибирає для себе, і тому добре для вас може бути поганим для іншого!

Що є мірилом Істинності вибору?!

Мірилом є душевний і духовний стан (спокій, Гармонія) у процесі вибору та за наслідками вибору!

Але варто пам'ятати, що Стан (якість) совісті і моралі також різний у кожного...

І він (стан) залежить від сходинки розвитку душі, духа, моралі людини...

Важлива ціль, мета, через яку необхідно вибирати...
Цілі бувають тактичні й стратегічні...
Тактичні – можуть бути трошки егоїстичними...
Стратегічні – повинні бути альтруїстичними, духовними...
Рішення про вибір має бути глибоким... і – категоричним!
Назад дороги не буде... не завжди вона може бути можливою...

Варто допускати нерівності на новій стежі... але вони були і на старій дорозі...

Зміни лякають, але й захоплюють...

Гірше не буде; краще – можливо; інакше – точно!

20.08.2019



Домашні тварини і любов до них... (просто – погляд...)

Природою визначено, що дружба, Любов виникає між створіннями одного виду...

Рівна і не зовсім рівна дружба і любов...

Десь уже були думки про те, що дружба може бути тільки між рівними.

В іншому випадку це скоріше імітація дружби, прикриття інших мотивів видимістю дружби.

Дружба може бути у президента та сантехніка; у багача та бідного; у теїста та атеїста; у п'яниці та непитушого...

Соціальний статус не відіграє визначної ролі в пріоритетах дружніх відносин. Якщо це істинна дружба.

Видимість дружби, її імітація, навпаки – підтримуються в соціумі рівних можливостей, ігнорування, неповаги до представників інших, вищих або нижчих, верств, прошарків...

Дружба чи навіть любов до тварин – це ніби розширення можливостей людини пізнати себе, інших; дарувати свою дружбу вірній істоті; отримувати дружбу, любов, відданість від улюбленої істоти...

Собаки напрочуд вірні тварини. Вони дуже чутливі, надзвичайно тонко відчують ваш настрій, позитив, негатив; вони вміють ображатися, плакати, сміятися; вони хворіють, потребують захисту, піклування; деколи вимагають більше, ніж ви готові дати їм... вони дуже вірні, вони не зраджують...

Завівши такого друга, ви берете на себе серйозні зобов'язання. Якщо ваш характер схожий на характер собаки (що буває часто), тоді ви не можете зрадити його, не погодувати своєчасно, не полікувати, не вигуляти, не погратися, не прибрати за ним...

Собака навіть хворіє схожими на ваші хвороби. Зверніть на це увагу. Якщо це справжній друг, то на енергетичному рівні він ніби допомагає вам...

Знайшовши в особі собаки вірного друга, люди деколи менше уваги приділяють дружбі з подібними собі або просто зменшують частоту, кількість контактів...

Це може говорити про те, що людина розчарувалась у людях; її обманули, зрадили... вона бажає самотності...

Буває інше: дружба з собакою – це заповнення, доповнення неповної дружби між собою подібними; невпевненість у другові; пошук надійного друга, в чому собака неперевершений.

Собака – це продовження людини. Не варто засуджувати тих, хто вважає собаку членом сім'ї.

В молодості це одне, а на старість – це зовсім інше...

Любов до всього – це добре!

Варто пам'ятати про залежність від об'єкта дружби чи любові, що може перейти межі.

Якщо цього нема, тоді хорошого вам і вірного чотириноного ДРУГА... і на додачу – доброго двоногого Друга.

12.11.2018



Ще раз про Любов...

Роз-Думи...

На певному етапі розвитку людини найповніша і найвідданіша Любов – це Любов дитини до матері і матері до дитини; це Любов без конкретного визначення; це самопожертва, максимальна готовність віддачі, допомоги, співчуття; це радість від взаємного існування, це радість без радості; радість з нервами, недосипаннями; готовністю померти заради життя дитини та її здоров'я...

Подібне розуміння любові на цьому ж етапі розвитку – це любов у період статевого дозрівання та в період першого кохання: це трохи схожі відчуття, але в них уже є зародки, паростки егоїстичного, можливо, корисливого... енергетика в цей період надзвичайно благосна, добра...

Але це кращий варіант, і він наявний у разі взаємної любові. В іншому разі варіантів стосунків багато: від суїциду у разі нерозділеної любові – до повного підкорення одним одного...

Пізніша любов зазвичай не буває такою барвистою, занадто емоційною... хоча випадки бувають...

Любов у найбільш поширеному розумінні – це відносини, в яких наявне все: вірність, зрада; егоїзм і жертва; турбота і безтурботність; секс і його відсутність; моно- і полігамія; нетрадиційні відносини; спільне і роздільне життя; зближення і відсторонення; життя і смерть...

Любов у духовному плані... це трохи інше, це щось схоже на любов між дитиною і мамою... можливо, більш схоже на любов мами до дитинки, коли вона ще в утробі... хоча, на жаль, не всіх мам...

Подібна Любов не передбачає і не потребує нічого... вона абсолютно не егоїстична, не корислива... це як Любов Бога до людини, свого творіння...

Мама любить у собі те, чого ще не бачить, і не знає, яким воно буде... вона віддає себе всю Тому, чого може і не бути, що може бути нездоровим, що може «тріпати нерви» все майбутнє життя,

що може померти, ледве народившись, або через певний час, але скоріше, ніж сама мама...

Духовна, тантрична (у трохи ширшому розумінні) Любов – це навіть не відносини, це стан, можливо, Духа, Душі, що значно вище від емоцій і відчуттів тілесних, можливо, навіть розумових; в якомусь розумінні – це занадто «спокійний», врівноважений, всеохоплюючий стан; постійна, вічна готовність сприйняття всього, що відбувається, є, існує в тому вигляді, в якому воно перебуває; усвідомлення, розуміння нероздільної Єдності всього і, таким чином, сприйняття всього в Собі, як Себе у Всьому; повна Гармонія всередині і ззовні...

Така Любов – це Істина! Така Істина – це Бог!
Не можна описати Все, але Любити варто!
Любити варто так, як Тобі любиться!
Не бійся полюбити, люби гарно...
Люби! Бажання Твої здійсняться!

Друзі!
Любіть і не шкодуйте Любові!

21.11.2018



Подумалось... «Про думку...»

Хороша думка, як хороша жінка: ніжна, м'яка, лагідна, мила; улеслива, вкрадлива і часом обманлива...

Вона робить, що хоче і як хоче...
Кличеш – вона не спішить...
Відганяєш – вона не йде...
Часом вона глибока, часом дріб'язкова...
Часом чиста, часом мутна...
Часом, як банний лист...
Часто, як вітер...
Любіть жінок, любіть думки... плекайте їх, як мама дитинку...

Вони обидві реагують тільки на любов, на велику Любов...

Правда, деколи дістають! І одна, і друга...

08.05.2019



«Не просто – Думки...»

Про Любов...

Найменша меншість із найменшої стверджує, що Бог є Любов...

Ставити під сумнів Мудрість – не варто!

Але!

Відсутність сумнівів, навіть у мудрості – не завжди Мудро!

Віра у Творця, як і відсутність віри в Нього – це право і можливість кожного.

Якщо стан сутності дозволяє вірити – це вірно для цього стану!

Якщо стан сутності дозволяє вірити у стан відсутності необхідності віри – це вірно для цього стану!

Всьому голова – сутність і її суб'єктивні відчуття!

Розвиток сутності в межах від найпростішого до вищого розширює її суб'єктивну оцінку і можливість розширеного бачення істини!

Чим вищий щабель розвитку, тим ширше горизонт суб'єктивізму...

Близьке до вищого відчуття – майже повна відсутність суб'єктивних оцінок!

Десь у межах цього діапазону усвідомлення істини суб'єктом стирається, скоріше – зникає... десь тут – зникає і сам суб'єкт...

Це Стан повного відчуття, Повної Єдності... Повнота в Пустоті... Альфа й Омега...

Це Стан, коли: Бог у Всьому і Все в Богові!

Там немає сенсу говорити про Любов...

03.06.2019



Про Істину та Путь



В Одному Все! Це аксіома!
Хто знає це, той Мудрості досяг!
Тому відкрита Істини дорога,
Той вже дійшов... нема Путь назад...
.....
Самому пізнати сенс життя неможливо!
Можливо – з волі Творця!

Чому?

Гра життя створена таким чином, щоб абсолютна більшість навіть не здогадувалася, що це Гра!

Істина настільки проста, що Творець просто посміхається, споглядаючи за нескінченними спробами пізнати Її!

Це – як пошук вимикача у темній кімнаті: Ви шукаєте його на рівні Вашого зросту, а він трошки вище! Ну зовсім трошки! Підніми руку на два сантиметри, і ти ввімкнеш світло!

Істина поряд, вона у Вас! Не потрібно бажати, досягати, йти до Неї!

Не потрібно вірити, молитися, досягати... просто потрібно зрозуміти, відчувати, усвідомити, прийняти, а потім – потім продовжувати Гру, продовжувати грати, розуміючи посмішку Творця, і співстворювати гру, грати, радіти, плакати, сміятись, закохуватись, розлучатись.... просто жити, усвідомлюючи процес життя, початок, кінець Гри...

Живіть просто... просто живіть...

09.09.2018



Подумалось...

Чому Ніцше вратив розум?.. Карнегі доживав життя в будинку престарілих?..

Як закінчили життя: Нерон, Македонський, апостоли, Наполеон, Гітлер, Муссоліні, Сталін?..

Усе надзвичайно просто: гарне життя – гарна смерть...

Чим більший вплив на інших, тим більша відповідальність і тяжчі наслідки...

Чим людина відмінніша від більшості, тим своєрідніше її життя та смерть...

Оцінювати життя та прижиттєві дії іншого – невдячна справа!

Чому розіп'яли Христа?

Чому майже всі апостоли померли насильницькою смертю?

Чому злочинець першим із людей увійшов у Царство Небесне?

Ніцше – великий Ум!

Чому збожеволів?

Нелогічні наслідки, здається, логічного і змістовного життя!

А може, не він збожеволів? Може, наша більшість визнала його таким, бо перестала розуміти його?! Але нерозуміння сказаного не значить дурість його! Нерозуміння може означати нерозумність того, хто не розуміє?!

Поки Ніцше говорив те, що частина більшості могла розуміти, він був великим психологом, психоаналітиком; коли він почав говорити глибше, через що світ перестав розуміти його, – він став «дурним» в очах світу!

Хто нерозумний чи дурний?

Хто може дослідити те, що не можна дослідити?

Хто оцінює неоціненне?


Чи може прісноводна тріска пізнати відчуття кита?

Хто порівнює дурість з Мудрістю?

Дурневі можна все! На те він і – Дурень!

Напевно...

20.08.2019



Зрозуміти сенс Життя можна трьома шляхами: довіритися Творцю; пізнавати його розумом, почуттями, усвідомленням; отримати його з милості.

Що краще?!

Добре і те й інше! У кожного свій шлях, і кожний іде своїм!

Що швидше?

Ніхто не знає! Це поза волею людини!

Перший шлях – для простіших, потребує вчителя, гуру; беззаперечної віри і повної віддачі!

Другий шлях – для інтелектуалів, що шукають істину у всьому. Тут більше ризиків. Можливо, це довший шлях. З часом тут потрібно більше довіри до інтуїції, ніж до розуму, до внутрішнього вчителя, гуру.

Третій шлях – це подарунок, аванс зверху, який неможливо пояснити. Він отримується в будь-який час і будь-ким.

В принципі всі три – це воля зверху!

Перший і другий потребують значних зусиль до того, а третій потребує зусиль після того.

Вибирайте те, з чого можна вибрати, бажайте, йдіть.... але – не забувайте про Волю зверху...

11.09.2018



Високі думки, високі слова, високі вчинки...

Усе другорядне, усе – гра, не думайте думати правильно, не бажайте бажати бажаного, не бійтеся темноти, глибини, бідності, усе – Гра!

Бути собою: радіти, горювати, нервувати, лаятися, плакати, жалітися, кохати, кохатися... у цьому сенс!

Відбудете себе справжнього – гра закінчиться...
Будете грати себе несправжнього – гра продовжиться...

Вибір за вами: жити, щоб Жити, грати, щоб Грати.

14.09.2018



Потягу до чогось передує інформація... розуміння приходить у процесі пізнання та прийняття... Святі писання та думки Мудрих направляють Путь – це маяки. Маяки потрібні до часу виходу у відкрите море, потім вони не обов'язкові...

Поки немає свого розуміння, користуйтеся не своїм...

16.09.2018



Творчість, співтворчість... гра, сон...

Для більшості:

Світ не потребує покращень...

Світ досконалий без вашого втручання...

Ви частина механізму світу, і ваша роль визначена...

Роль іншого також визначена...

Не варто направляти, вказувати іншому...

Можна висловити свою думку, не більше...

Іншим:

Дії мольфарів і подібних значно впливають на механіку, енергетику, свідомість світу... через це релігія не підтримує їх...

Релігії, традиції, філософії, переконання виправдані до певної межі... Вище даної межі сутність розвивається інтуїтивно, підсвідомо... Вона виходить за межі релігій, традицій... Вона потребує більшої глибини, тоншого відчуття... Вона розуміє те, чого не розуміють інші... Вона відчуває те, чого не відчувають інші; вона приходить до

розуміння відсутності розуміння всього... Вона може багато, але нічого не потребує, через те задовольняється наявним... Вона щаслива у своєму нещасті і щасті також, вище і вище її веде вона Сама, її Істина.

Очевидно, для неї залишається єдине – перехід до повного усвідомлення Гри та участі у співтворчості, подальшого виконання ролі, частково, як режисер своєї долі...

Відмінності дій та їх наслідків у: мольфарів і подібних їм; старців, просвітлених та інших, що переступили межу людських та надлюдських здібностей.

Перші використовують свої надздібності в інтересах когось, або своїх – порушуючи, змінюючи мозаїку світотворення. Другі, перебуваючи на значно вищій сходинці розвитку, є співтворцями світотворення, через що їхні зміни світу, якщо такі потрібні, виключно позитивні, благі; вони не вносять дисбаланс у Всесвіт. В основному вони бездіяльні в цьому.

Окремим:

сон суб'єкта – Гра! Гра суб'єкта – Сон!

Усвідомлення цього близьке до розуміння Істини!

Розуміння цієї Істини дає: усвідомлення більшої глибини істота і неможливості досягнення справжньої Істини; відкриття нового пласту, нової глибини і повної залежності від волі Іншого; усвідомлення перебування в Грі та Сні; усвідомлення феноменальності, ілюзорності стану Гри та Сну; усвідомлення того, що Ти не Гра і не Сон.

Спробуйте усвідомити, хто Ви. Пробудіться і грайте Гру усвідомлено.

У цьому найглибша доступна глибина Мудрості!

Пізнати Істинну Істину — неможливо!

Можливо!

04.10.2018



**Про Путь – в нікуди... може – навпаки!
Подумалось... для декого, і для себе...**

У певний час... у певний вік... за певного способу життя... у певних людей з'являються певні хвороби...

Хвороби будь-якої серйозності – це ще не вирок... це скоріше ухвала!

Хто не зовсім розуміє: Ухвала – це рішення, прийняте в процесі... воно можливе на початку, в середині і в кінці процесу... деякі оскаржують, деякі – ні!

Це подібне до хвороб: деякі лікуються, деякі закінчуються вироком!

Усе створене для чогось...

Кожен народжений для чогось...

До народження і після у кожного проявляється таланти, таланти, або напрями розвитку, якими або яким потрібно пройти протягом земного Життя...

Різноманітність, різнобічність лише для того і створена, щоб Світ розвивався в Гармонії і одне доповнювало інше...

Людині дано трохи більше за інші створіння...

За це з неї і питають, в кінці, трохи більше...

Людина здебільшого не розуміє, не знає, не хоче знати того, що: за кожним плюсом слідує мінус; за кожним придбанням слідує втрата; не може бути постійного збагачення без втрат чогось; хтось багатіє – однозначно хтось бідніє; когось призначають – значить, обов'язково перед тим когось звільняють; придбавши хліб – витрачаєш гроші...

Розвиваючись розумово, втрачаєш легкість життя, частково свободу, друзів...

Отримуючи регалії, не завжди заслужено, часто втрачаєш повагу...

Отримуючи і те й інше, втрачаєш здоров'я, спокій, друзів, сім'ю, деколи і роботу, на край і – життя...

За все потрібно платити... це не просто слова...

Закон Балансу діє безперервно, постійно і безжалісно!

Не Бог карає!

Абсолютно! Карає Закон, що встановлює МІРУ! Міру всього і у всьому!

Караємо себе ми самі, не знаючи ні Закону, ні Міри!

На якомусь етапі, обравши Путь, ми рухаємось по Ній, деколи хитаючись то в один, то в другий бік, в її межах. Деколи сходимо з Неї, але знову повертаємось і йдемо... бо так має бути!

Отримавши в потенції багато, людина розвиває мало...

Розвиваючи оте мале, що хочеться, людина часто забуває своє призначення і свою Путь... Людина забуває основний напрям руху, розвитку... часто, використовуючи надані Творцем таланти, людина постійно і невблаганно наповнює бездонне і ненаситне черевко свого ЕГО... забувши про Життя...

Досягнувши одного, досягаєш інше, пройшовши це – ідеш далі...

Мало, завжди мало... отримавши один ступінь, звання, грамоту, почесне звання... титул – хочеться ще... людина уже не пам'ятає, хто вона, що вона... їй хочеться:

звань, грамот, титулів... і вона досягає, отримує цього стільки, як взуття в коридорі, коли прийшло багато гостей... але все перемішалось, не можна знайти своє, знайдеш одне, загубиш інше... в очах рябить від кількості, але – порядку нема!

Велика за призначенням людина потонула серед маленького, дріб'язкового мотлоху бажань ЕГО!

Для чого, за що?

Замість руху вибраним шляхом життя тратиться на дріб'язок!

Для навколишнього і навколишніх така людина – великий, новий, блискучий ЧОБІТ... важкий, важкий, розумний і неперевершений...

А для себе вона хто? Для Душі, Духа?

Для Творця, хто ця людина?!

Це бур'ян, що виріс, використовуючи хорошу силу насіння, що

посіяне ... це бур'ян, що задавив у собі паростки закладеного Творцем Таланту, Талантів...

Він не потрібен Життю! Такий бур'ян виривають з корінням, щоб не давав нащадків! Він і не має нащадків... Його рід закінчується на ньому... такий рід не доцільний ВсеСвіту...

До чого він?

Ні до чого!

Така людина досягла в земному максимуму... отримала все, що хотіла...

Хоча ще дещо залишилось, але цього не досягти... а меншого не хочеться... Через це – пропала мета, ціль, сенс подальшого буття... настала апатія, депресія, ночами приходиться страх перед майбутнім... людина не розуміє, в чому проблема... вона не хоче, не думає про Життя... так легше.

Думати досить тяжко, скажу я вам!

Не зрозумівши сенсу свого маленького життя, не можна зрозуміти сенсу великого Життя!

Зійшовши дорогою свого маленького життя із своєї Дороги свого Великого Життя, людина – загубилась...

Одна нога там, друга ще навіть не тут... Путь у тумані... Ілюзія, Майя... Рух відразу обома ногами по обох дорогах не приведе нікуди... потрібно знову обирати...

Пізно! Ніколи не пізно!

Присягу комусь, чомусь складають один раз... хрестяться один раз... служать Христу або мамоні... не можна служити обом відразу!

Хвороби, невдачі, страх, апатія... – це ознаки досягнення певного етапу в розвитку...

Прийшов час пройти в думках, осмислити пройдене, зважити все, оцінити правильність чи неправильність пройденого і ... напевно, обрати нову ПУТЬ... точніше не нову, а вибрати з двох ОДНУ... тілесну чи духовну, Творцю чи мамоні... обрати те, що було обрано давно, але забулось, стало неважливим, старим і не дуже потрібним...

Якщо людина на краю, якщо хвороба, хвороби переконливо довели неправильність шляху, потрібно звертати з цієї путі!

Як?

Потрібно відректись від хибного шляху! Потрібно зважити «за» і «проти» і прийняти рішення! Стан здоров'я фізичного тіла – це чіткий показник хибності шляху. Важкість, невиліковність хвороб, що приходять, не завжди дають багато часу на прийняття рішення і зміну напрямку в Путі!

Але! Є впевненість у хорошому вирішенні будь-якої проблеми у разі мудрого вчинку і мудрих дій!

Якщо прийнято рішення про відмову від одного з напрямків, то – відречення має бути повним! Не зупиняйтесь на половині; $\frac{3}{4}$, навіть 99 відсотків мало! Відрікайтесь – повністю!

Не варто просити нічого ні у кого!

Це досить складно зрозуміти декому! Простіший варіант: в принципі, можна просити у Творця все, але завжди віддавати це на Його Волю!

Благодаріть Творця і Всіх за Все, що було, є і, можливо, буде!

Прийміть хвороби, страх... в повноті серця і завжди пам'ятайте: нехай буде Воля Твоя, але не моя...

Неможливого немає... хвороби відступають, життя налагоджується... варто вірити!

Якщо є Віра!

Якщо Віри нема – є Надія! Якщо Надії нема – є Любов!!!


Якщо і Любові нема – варто уповати на Милість Того, Хто Створив Тебе!

Тому що Блаженні Милостивії, бо Вони Помилені будуть!

Але! Все!!! Залежить від нас і наших змін Себе!!!

Написано хворим і... здоровим і... для себе!

13.07.2019



Путь в нікуди... може, навпаки... Продовження роз-думів

Описане в попередньому пості має право бути, і так воно є!
Але! Як завжди, у Житті є два шляхи... деколи – більше, менше...

Залежність стану здоров'я від способу життя, звичок, рух у не-
правильному напрямку, зловживання певностями, прив'язаність і
залежність мають місце й однозначно впливають на рівень життя
людини в цілому і на здоров'я тіла конкретно.

Але це скоріше зовнішній, фізичний рівень життя.

Внутрішній, ментальний, духовний рівні – це інше!

Там усі події відбуваються раніше, і фізичні хвороби – це на-
слідок хвороб духовних.

Чому багато говорять про позитивний настрій і постійне пере-
бування в ньому?!

Не просто тому, щоб посміхатися, як ідіот, незалежно від об-
ставин та стану душі й тіла!

Якщо людина, на рівні ума і духа, свідомо і більш-менш постій-
но думає тільки про хороше, всім і всьому бажає тільки добра, сама
бажає і мріє про щось добре, нікому не бажає зла... у неї біополе,
енергетика як в тілі, так і навколо нього співналаштується на ви-
сокі, чисті частоти ВсеСвіту... така людина не може хворіти, з нею не
трапляється поганого, вона не потрапляє в неприємні історії...

Розумієте?

Це не значить, що кругом немає поганого! Воно є, і його, мож-
ливо, не менше, як було! Але все це не стосується її! Воно існує па-
ралельно, але не пересікається з такою людиною!

Але цей настрій, скоріше стан ума і духа, глибший і постійні-
ший за просте бажання виглядати хорошим і позитивним.

Досягнення такого стану і ще трошки глибше – це і є стан старців.

І знову але!

Досягнути такий стан короточасно не так уже й тяжко: глибо-
кі молитви, медитація, ЛНП... духовний екстаз...

Перебування в ньому постійно – це стан просвітлення або інші подібні стани, як би вони не називались...

Думаю – цей напрям думок цікавий небагатьом... тому тут зупинюсь.

Отже! Інший шлях для досягнення стабільного в позитиві здоров'я!

Більшості важко, часто – неможливо відмовитися від сталого, виробленого роками способу життя. Тим більше – втрата статусу, статків, посад... крісла...

Думається, що існує інший, зовсім протилежний попередньо наведеному спосіб уникнення, усунення та, при своєчасному розумінні і глибокому застосуванні, запобігання важким хворобам у фізичному тілі або їх недопущення.

Акцентується увага на хворобах фізичного тіла, бо більшість дбає саме про нього, хоча це не зовсім правильно. Або – правильно частково, в міру перебування на певній сходинці розвитку та його розуміння більшістю.

Уся проблема у прийнятті, відношенні та першості, або ієрархії певного факту (фактів), що становлять основу світосприйняття та його місце у житті індивідуума!

Що мається на увазі!?

У житті кожного існують першочергові задачі, тактичні, стратегічні.

Аналогічно: мета, ціль, бажання і всякі інші забаганки ЕГО...

Першочерговість – це ще не головне.

Важливість, або вага мети, цілі... – це важливіше...

Надважливо – стратегічна мета життя, шляхи її досягнення, часові проміжки... допустимість можливості різного роду моральних чи аморальних способів її досягнення...

Куди думки, туди й енергія... відома думка...

Хочеться написати коротко, але думки постійно ідуть в ширину... можливо, й у глибину... хочеться, щоб викладалось просто, доступно і коротко, але це важко...

Щоб жити щасливо і бути здоровим – потрібно жити в Гармонії!
О! Це коротко, емко, глибоко і правильно!
Але!
Як досягти Гармонії?
Гармонії: Душі, Духа і Тіла!



Чому ціле ділиться на частки?
Погляд без претензій на істину... як завжди:

Найвища форма Життя – Єдність!
Єдність – це стан, буття, абсолют, розум... Вона не має меж,
Вона безмежна!

Ціле – нижча за Єдність категорія!
Це найбільша з більших величина, обмежена межами цілого!
Воно входить в Єдність, є часткою Його!

З Єдності створено Все! Єдність є у Всьому!
Але! Не Все є в Єдності! Поки Все складається з частин, воно
не може бути Єдністю!

Ціле аналогічно складається з частинок! Якщо частинки добровільно ввійшли до Цілого, тоді Ціле єдине. Воно сильне спільною вірою, інтересом; спільним напрямом енергії до центру Цілого!

Якщо Ціле створене недобровільно, насильно, підкупом, обманом – воно, безсумнівно, розпадеться! Це аксіома! Про це свідчить вся історія людства: розпад імперій, колоній...

На нижчих від Єдності щаблях розвитку світ створений в дуальних формах! Інакше він не може існувати у феноменальних проявах! Дуальність утримується вселенським законом рівноваги, балансу або переходом одного виду енергії в інший.

Частково через це Творець свідомо, використовуючи закон балансу, не дає можливості Одному Цілому розростатися до надвеликих масштабів і зайняти монопольне, максимально впливове становище у всесвіті, світі, на планеті, материку, в країні, народі, релігії.

Усе велике підлягає руйнації! Усе мале тяжіє до об'єднання! У Всесвіті безперервно діє закон боротьби протилежностей, і на цьо-

му тримається Життя і життя!

Не варто надміру перейматися об'єднанням чи розділенням! Усе, що має бути розділено, – розділиться; інше, невелике – об'єднається!

Мине час, прийде об'єднання!

Щоб об'єднатися, мають бути частки!

Від'єднана частка повернеться до Цілого, якщо це буде в її інтересах!

Блудний син добровільно пішов, довго блукав, але все зрозумів, оцінив і – повернувся!!!

Хто знає, що краще?!

Краще знає Той, що на самому Верху! Той, що придумав усе це!

21.10.2018



Ще раз про праведність, правильність, істину...

Роз-Думи, без претензій на істину...

Хтось хоче почути відповідь на своє запитання! Хтось ставить запитання! Хтось, запитуючи, говорить багато і частково відповідає на своє запитання!

Такий, ставлячи запитання, вже має свою відповідь! Фактично він не очікує відповіді. Він бажає почути підтвердження своєї позиції, своєї думки від того, кого запитує!

Якщо немає згоди, починається доведення з його боку.

Важко таким вийти за встановлені розумом, вірою межі!

Але це не значить, що за його межами немає нічого! Це він нічого не бачить, не знає і не хоче знати!

Якщо ти погоджуєшся з його запитанням чи позицією, стверджуєш істинність його позиції, тоді він ставить наступне запитання: якщо я правий – значить ти не правий!

Не заперечується його позиція не тому, що вона правильна, істинна, а тому, що він вірить у свою правоту і на даний час його неможливо переконати в іншому.

Чим вужчий у людини круг свідомості, тим більше спорів, доказів.
Об'єктивно кожен правий у своїй переконаній позиції, і для кожного вона істинна!

Але не кожен розуміє, що його істина виходить з його сходинки розуміння цієї істини чи ситуації. І не розуміє, що інший зі своєї сходинки розвитку може інакше бачити, розуміти ситуацію.

Той, що на вищій сходинці свідомості, ніколи не буде сперечатися з тим, що перебуває на нижчій! Він розуміє правоту кожного, виходячи зі свого, вищого, більш осяжного розуміння.

Коло усвідомлення, свідомості у нього значно ширше, і тому у спробах доводити свою правоту першим він бачить гру завзятого, трошки самовпевненого юнака, що не був за межами свого міста і нічого не знає про інше життя, бо не бачив його.

Деколи краще мовчати, щоб не дразнити ведмедя, що спить!

До розмови, спору, в їх процесі варто подумати про те, що інший думає інакше і у нього може бути інше розуміння істини або – взагалі відсутнє розуміння такої...

Але Світ більший! Осягнути його неможливо у матеріальному вимірі!

Якщо зупинитись у спробах пізнання світу, природи, істини, тоді зупиняється розвиток духа, душі, тіла, свідомості!

Варто мати свою думку, позицію, але не змушувати інших думати, чинити аналогічно! У цьому межа своєї свободи!

29.10.2018



Життя, як поцілунок...

З віком ритм життя прискорюється...
Всі біжать, поспішають, нервуються...
Куди і для чого; чому і для кого?

Дитина поспішає вирости...
Юнак поспішає дозріти...
Дівчина поспішає вийти..

Дорослий хоче в начальники...
Начальник хоче ще вище..
Ще вищий рветься в депутати...

Депутату нема куди рватися...
У нього «рвачка» послабла...
У нього ціль пропала...

Не поспішає старий та немічний...
Не спішить «бомж» нікуди...
Не змінити ріки напрямом...
Не спішіть же і ви нікуди...
Жити справжнім життям – це як пити мед...
Пити мед – це як цілувати дівчину...
Цілувати дівчину, поспішаючи...
Це як пити мед, біжучи...

І смак не відчуєш,
І ситим не будеш,
Лиш вимажеш губи...
Пропустиш Усе...
Напевно...

10.11.2018



Пізнання Мудрості...

Пізнання потребує заглиблення...
Заглиблення потребує проникнення...
Проникнення потребує поглиблення...
Поглиблення потребує потенції...
Потенція бажає задоволення...

Можливість потребує наявності...
Наявність не завжди потребує проникнення...

Проникнення можливе за згоди наявності,
При згоді обох можливе зародження...

Бажання потребує задоволення...
Задоволення потребує можливостей,
При можливості є і проникнення,
Якщо є проникнення – можливе заглиблення...

Наявність і збіг бажань проникнення і заглиблення народжує
пізнання!

Народжене Пізнання – це глибина Істини, радість, щастя, за-
доволення!

Це новий Плід, нове Життя, нова Путь і... нове бажання... про-
никнення...

10.11.2018



Яма...
Пустота... апатія... депресія...
Чомусь все ламається...
Щось не стикується...
Хтось не бере трубку...
Кудись не встигаєш...
Всюди – червоний!...

Чомусь холодно...
Чомусь не смачно...
Чомусь не смішно...
І – не плачеться...

?! – я м а!?

29.11.2018



Для тих, хто думає... глибше...
Без нав'язування... Істину не можна нав'язати...
Роз-Думи...

Істина – це вічність, це Буття без руху, без якостей...
Через це – Істина одна, всеохоплююча!
Шукати Істину – проживати, усвідомлювати життя...
Поки шукається – життя відбувається...

Протягом пошуку життя знаходять тисячу істин... кожного разу, знайшовши, усвідомивши і переконавшись в неістинності знайденої істини, живуть далі, шукають; деколи знаходять нову істину, знову розчарування і... знову пошук...

Істину шукають багато життів...
Її знаходять одиниці...
Дехто пізнає її перед смертю...
Той, що пізнав, – нічого не шукає...

Бог і Істина – Одне!

Той, що пізнав Істину – помре!..
Той, що пізнав Творця – помре!..
І померши, можна Жити!..
Це інше Життя... Інакше!..

Одним Життям після смерті можна жити для життя інших!..
Іншим Життям після смерті можна жити більше для Себе!..
Життям після Смерті – живеться для Всіх і для Всього!..
Друзі!

Варто жити і шукати... шукати все, що шукається... знаходити і знову шукати...

Шукаючи одне, можна знайти інше...
Шукайте, але не поспішайте в пошуках...
Знайшовши – відчуваєш розчарування знайденим...
Але! – шукайте....

20.12.2018



Ще раз про Істину...
Без претензій на Істину...
Роз-Думи:

Істина одна! Це Істина!

Істин – сім мільярдів! Це також істина!

Про істину сказано багато! Ці думки також не перші.

Але! Про Істину будуть говорити вічно, поки буде життя, і зрозуміють або відчують її – одиниці! Через те кожна нова думка – це нове бачення, з нового, іншого боку на одне і те ж.

Істина одна, і говорять про неї, як про Одне, але різними словами чи виразами.

Десь вночі подумалось, і хочеться поділитись. Не претендую на повну Істину, це мої думки. Але можливо, хтось щось подібне читав, знає, відчував... втім – пишу.

Істина одна і це – Бог! Всі це знають, але це дуже абстрактно, для абсолютної більшості! Для дуже малої кількості – це Істина!

На Землі проживає більш як 7,5 млрд людей! Таким чином, можна говорити про відповідну кількість істин. У кожного своя істина, і це також відомо всім.

Поправка можлива в якихось відсотках, оскільки є певні кількості людей, у яких їхні істини можуть збігатися. Але все відносно, оскільки істини можуть різнитися навіть у дуже близьких людей, щодо істини якогось конкретного напрямку.

Ми говоримо про основну Істину, а не про істину істинності їжі, фарби, бажання чи мети...

Варто абстрагуватись:

Якщо Істина одна, то вона Все або Ніщо; весь простір, Всесвіт або крапка...

Уявімо коло і крапку посередині! Це Істина у двох вимірах: Усе або крапка.

Ділимо коло на чотири частки: вертикальною лінією і горизонтальною лінією, тобто – хрестом. Отримуємо чотири частини. Це ніби чотири основні релігії світу: Християнство, Буддизм, Іслам, Іудаїзм.

Таким чином, умовно весь круг, вся його площа заповнена

людьми, населенням Землі. Розселення не рівномірне, бо в Індії та Китаї проживає основна частина. Але принципове не це. Принциповим є принцип розміщення людей у відповідних частинах. Візьмемо одну із чотирьох частин. Наприклад – християнство! Одна четверта круга. Ділимо її ще на дві частини: православ'я та католицизм; останній можна ще багато раз ділити. Не принципово. Усі частинки заповнені населенням відповідно.

Істина в середині круга, в крапці. Пам'ятаємо!

Перше! Найбільше людей найдалше від центра, всередині! Чим ближче до центра, Істини, тим менше людей! Біля самої крапки можна розмістити одну-дві людини. Умовно.

Друге! Істинними є лиш ті, або у тих течіях релігії, що доходять до крапки, середини, центра! Інші істинні лиш до певного рівня певної течії!

Таким чином, із всіх християн, розміщених у частині християнства, тих, хто знає або близький до Істини – це та маленька частина, що перебуває в центрі, біля крапки! У всіх інших своя істина, яка може збігатися, а може не збігатися з основною Істиною! Розумієте?!

Аналогічним чином істини і люди розташовані в інших частках круга та релігій.

Ось чому Істина Одна, а істин багато.

23.12.2018



Роз-Думи:

Приходить розуміння...

Колись приходить розуміння простоти і правильності всього!

Розуміється все: сонце сходить, бо має сходити, настає день; падає дощ; буває спокій, неспокій; гуляє вітер, летять хмарки; хтось нервується, хтось сміється...

Нічого не можна змінити!

Нічого!

Думки про волю, свободу, Вищу волю, відсутність волі, вибір варіантів... усе – пусте.

Усе глибше і простіше: колись, десь, кимось вибрано Путь,
шлях, роль...

Ви – це той хтось чи щось, що вибирає, виконує, грає цю роль...

Проблема в тому, що майже ніхто не розуміє цього... кожен
думає, що від нього щось залежить, він бажає, ставить цілі, досягає
чи не досягає їх, плаче, страждає, радіє...

Потім приходить розуміння, або – нерозуміння...

Розуміння чого? Ким? Чому і для чого?

02.01.2019



Розмови з собою...

Пишеться не завжди те, що хочеться...

Пишеться те, що потрібно!

Не все написане розуміється так, як написано,

Розуміється так, як хочеться!

Хочеться більше – але не виходить,

Якщо виходить, то не зовсім так, як хочеться.

Хочеться краще – виходить, як завжди,

Чому все не так?

Ти звідки це знаєш? Я не знаю!

Ти думаєш, що це вірно? Я не знаю!

Для чого ти це пишеш? Я не знаю!

Ти дурний? Я не знаю!

Ти хто? Я не знаю!

Ти щось знаєш, окрім «не знаю»?

Знаю!

Що ти знаєш?

Я знаю, що нічого не знаю!

Це сказано дуже давно!

Я знаю!

Тоді для чого повторювати?

Це не повторення, це істина! Істину не можна повторити. Вона є або її немає!

Ти знаєш Істину?

На своєму рівні, можливо!

На якому ти рівні?

Рівень у кожного свій! Я на своєму, і він трошки інший!

Що значить – інший?

Інший – значить не такий, як у інших! Рівнів багато, але більшість навіть не думає про це. Хтось просто існує, а це марна трата часу і життя. Варто жити усвідомлено: на початку думати, споглядати; аналізувати, зіставляти; робити висновки, приймати рішення; змінювати, змінюватися... Кожний рух, дія, внутрішня активна бездія – це маленькі рівні, кроки, сходинки.

На початку кроки маленькі, невпевнені; потім ширші, впевненіші, твердіші; так починається Життя! Усвідомлене Життя!

Ти знаєш, у чому сенс життя? Якщо скажу, що знаю – ти не повіриш! Якщо скажу: не знаю, ти повіриш і не будеш ставити запитання.

І все-таки? На це запитання ще ніхто не відповів істинно. І ніколи не відповість. Не тому, що немає відповіді! Відповідь є, і її знають! Питання в тому, що мало хто хоче знати Істинний зміст Життя; можливо, Істини навіть підсвідомо бояться.

Знати сенс Життя – це пізнати сенс Смерті! А це страшно! Але Життя і Смерть – це Близнюки, сестри! Їх не можна пізнати окремо! Пізнаєш Одну – відразу пізнаєш Другу! Вони перетікають Одна в Другу! Але! Пізнавши Одну, ти забуваєш про Другу! Парадокс?! Абсолютно ні!

При взаємодії цих Двох вступають у дію закони карми, переродження; руху в просторі та часі, розвитку і переходу на інші сходинки Буття... а вони діють таким чином, щоб на рівні розвитку більшості минуле забувалось.

Пізнавши сенс Життя – більшість помирає!

Дехто залишається в тілесній, хтось у польовій формах з можливістю впливу на тілесне. Це Великі сутності, але їх мало. Вони трохи інші, ніж більшість, і вони несуть значну відповідальність за Буття в цілому...

02.01.2019



**Більше запитань, ніж відповідей...
Роз-Думи...**

Кожного дня можна почитати: не так важливий вік, як те, що відчуваєш; не гроші в житті головне; буде здоров'я – і все інше буде; і так далі і т.п.

Кожен, хто трошки розуміє або думає, що він розуміє життя, старається щось написати, чогось навчити, скопіювати чужі думки, афоризми, настанови...

Скажіть!

Кому в житті це допомогло?!

Хто став жити інакше після прочитання чогось?

Хто став кращим, ніж був? У кого стало більше грошей після прочитання чи отримання фото з доларами, злитками золота?..

У кого стало більше здоров'я після читання?..

У кого... чого... що... чому... коли... буде?..

Хтось заперечить! Ну як так можна казати? Освіта, самоосвіта, мистецтво, культура, етика, естетика, позитив, добро, альтруїзм... це все і багато іншого розвивають людину...

Хто з Вас знає, що Вас розвиває? Як Ви розвиваєтесь? Що стимулює розвиток?

Що хоче тіло? Що хоче свідомість? Чого хоче мама Ваша? Тато?

Що хочете Ви? Хто Ви?

Хто став кращим після прочитання книжок «Війна і мир», «Війна світів», «Біблія», «Бхагават Гіта», «Веди»...?

Частина заперечує: як можна не стати кращим після прочитання Святого Письма!

А Ви стали кращим після його прочитання? А Ви прочитали його до кінця? А Ви зрозуміли, що там написано? А хто вирішив, що Ви стали кращим; чи не Ви самі?!

Друзі!

Я не оптиміст і не песиміст! Я бачу речі такими, які вони є. Намагаюсь!

Розуміння прочитаного, побаченого чи почутого ще не значить, що воно – Ваше!

Усе це може стати поштовхом, напрямом... розвитку у вашому розумінні.

Читати треба, поки нема розуміння!

Читати треба, коли є розуміння!

Читати ще треба, коли є усвідомлення!

Читати не буде потреби, коли буде перебування!

Коли Ви Там, немає потреб у пізнанні! Там – спокій! Там – нема запитань!

Але!

Вашим воно стане тоді, коли це буде більш, ніж бажання, звичка, спосіб життя!

Це може бути тоді, коли Ви, ідучи алеєю пустого, безлюдного парку, побачите пачку доларів і у Вас навіть думка про привласнення не промайне в Душі... коли Ви, в аналогічній ситуації, з'ївши цукерку, не викинете обгортку, якщо поряд не буде смітника... якщо у вашій святості пробудиться страшна хвороба і ви не будете знати, чому, через що, за які гріхи чи дії вам таке... якщо з найвищої висоти вашого перебування впадете на саме дно, у бідність, у болото, у хвороби, зарази... і якщо, відчувши найбільше із можливого найменшого, Ви перебуватимете в благоді і доброті, отоді, можливо, Ви зможете усвідомити сенс Життя, або... його відсутність.

Друзі!

Кому треба – читайте...

Кому не треба – відгукніться...

Спробуємо не почитати разом!

14.02.2019



Просто – думки...

Світ – це хаос... Життя = Хаос...

Чи можна пізнати Життя? Чи можна пізнати Хаос?!

Не можна пізнати Хаос; не можна пізнати Життя!

Що можна???

Можна і потрібно пізнавати... Світ, Життя, Хаос...

Парадокс?!!! Протириччя?!!! Може, дурість?!!!

Ні!

Це загадка Життя, Світу, Хаосу...

Поки існує загадка – існує цікавість... поки існує цікавість – є загадка...

Знову коло, круг... Круг не має кінця, тому – не має кінця і Життя...

Уроборос – початок пожирає кінець і ніяк не з'їсть... не може з'їсти... і не потрібно... якщо з'їсть – зникне загадка... зникне загадка – зникне Життя...

Пробуйте розгадати, але не розгадуйте...

Шукайте, але не знаходьте...

Ідіть, але не доходьте...

Родзинка у не доведеному, не знайденому, не досягнутому...
не побаченому...

Напевно...

06.09.2019



Просто – думки...

...величина, об'єм ВсеСвіту усвідомлюється можливістю ума максимально усвідомити його безмежність у часі й просторі в межах своєї потенції...

...безкінечність ВсеСвіту не закінчується межами усвідомленого індивідуумом...

...відмінність меж усвідомлення ВсеСвіту Просвітленого і людини – це як світовий океан та ванна, в якій сидить людина...

...потенція усвідомлення декого – безмежна... можливості його – безмежні...

Але!

...все у матеріальному, проявленому обмежене його призначенням тут... вихід за межі призначеного – небажаний... самодіяльність за межами призначеного порушує Закон Балансу, і це викликає зрушення, деколи значні, що можуть зачіпати долі багатьох, або – значних територій...

...виходити за межі можна – святим, просвітленим, підготовленим... це довгий період...

...деколи святі можуть виконувати роль негативної постаті в історії, якщо це потрібно... через таких – повчаються люди, народи, держави...

...через те не завжди мудро засуджувати тирана... ніхто не знає: хто він, чому він, чому зараз, чому в нас...

Творець знає... і тому це відбувається: тут, зараз і, з нами...

Напевно...

05.09.2019



Просто – думка:

Нічого не більше і не менше...

Абсолютно Все в межах створеного!

Абсолютно Все створене в межах потенціалу для створення!

ВсеСвіт, Природу, Бога... не можна збільшити чи зменшити...

Кількість живого завжди в межах матерії, призначеної для створення цієї кількості...

Смерть одного абсолютно точно викликає народження іншого...

Балансується матерія в межах одного виду... один рівень балансу...

Балансується енергетика вищого порядку... вищий рівень...

Баланс витримується – загалом!

Баланс – це Закон життя!

Усвідомлення цього закону у всій його глибині й повноті – наближає до Просвітлення...

Напевно...

05.09.2019



Ще раз про - істину ...

Роз-Думи.

Для тих, хто шукає, думає, хоче думати...

Віра – це переконання в існуванні непізнаного!

Віра – це обмеження в можливих проявах, пізнанні непізнаного...

Віра – це розумова конструкція ума, що не може без конструювання конструкцій...

Вірю у вас, вашу віру, вашу невіру, істину святих, істину мудрих, Вищу істину!

Вірю у відсутність віри! Знаю... що є Істина...

Ваша істина відповідає вашій неістині...

Не дано знати свої межі, межі істини та неістини...

Знання істини можливе на доступному рівні істини, до якої допущено...

З часом усвідомлення істини поглиблюється...

Ваша віра відповідає вашому розвитку і тому вона не завжди відповідає істині інших.


Вона не краща і не гірша! Вона – Ваша!

Істина міняється із зміною вашого розуміння, усвідомлення істини...

Мало хто знає про Істину істин, а хто знає, той і є Істина...

Варто вірити у свою істину, йти до неї та шукати її. В такому разі – попереду вічна Путь... до Вічної Істини...

10.03.2019



Розуміння бездіяльності в пості аналогічне максимальній внутрішній діяльності ума, свідомості для максимального розвитку Духа і Тіла... найвищим щаблем якої є повна бездіяльність, або – Буття, Абсолют, Творець, Розум...

Тобто:

- на початку життєвого циклу – максимальна діяльність у широкому розумінні;

- максимальне усвідомлення, аналіз та прийняття отриманого і поступове зменшення фізичної діяльності;

- максимальна фізична бездіяльність і максимальна внутрішня діяльність з переходом у повний спокій, баланс чи Гармонію Себе, зовнішнього і внутрішнього!

Отакі три кроки, стадії для осягнення Путі!

Найвище відчуття, усвідомлення Природи – повна бездіяльність! Не тільки фізична, а й духовна. Настільки повна, що навіть думки не повинно бути. Тобто Буття без думок!

Чи можливо це?

Можливо, але на певному етапі розвитку, в певному стані. Навіть перебування в безтілесному не завжди надає можливість відчувати цей спокій! Тільки ПОВНИЙ спокій, штиль, баланс, гармонія може визнати це, точніше – бути цим.

Маленький рух, поштовх, думка – це порушення спокою, напруга...

Тому всі релігії Сходу бачать найвищим досягненням людини перебування за межами думки, недумання, без-ума... у разі досягнення цього стану можливе просвітлення, перебування у нирвані...

Чому тільки перебування у такому стані дає таку надможливість?

Поки існує думка, існує Его... Існує енергетичне скупчення, міраж, майя, нерівність... загальне поле Буття викривляється, і навколо думки виникає нерівність... думка – це основа світотворення, це Дух. Поки немає думки – немає Духа... Є Душа – безмежна всюдисуща, з потенціалом Усього, але ще немає Створеного і Творення. В такому стані можливі зачатки наміру, але навіть намір – це вже неспокій.

Шлунок і шлунково-кишковий тракт – це мозок матеріального тіла. Стан шлунка – це відповідний стан тіла. Чим заповнюється шлунок – таке і тіло.

Енергетична субстанція, наповнення відповідною їжею, що надходить у тіло, впливає на всю його енергетику. Якщо вживається більше м'яса – це одне: емоції, бажання, дії, сила, міць...

Якщо вживається мучне – це інший стан... якщо вживається молочне – ще інший...

Чим більше вживається, тим більша потреба... але в такому разі тіло швидше зноситься, бо більше витрачається...

Оптимально вживати м'яку, різну їжу... В процесі прийому – бажано вживати одноманітну їжу і менше запивати... пити потрібно, але краще не під час або не відразу після вживання їжі. Вода в деяких випадках може замінити собою їжу...

Тіло може існувати без вживання їжі, навіть без води, але це можливе на пізніших, вищих етапах життя...

Міць та час життя фізичного тіла залежить від сили, «порції», вкладеної батьками в його створення, зародження енергії; способу життя тіла...; від усвідомлення першопричини, первинності духа відносно тіла, усвідомлення свідомістю необхідності довготривалого існування тіла, його задач; частково від тренуваності...

Хвороби фізичного тіла – це результат зловживань можливостями духа і тіла; неправильне, небережливе ставлення до нього; посилена частота отримання задоволень від використання тіла, халатне ставлення до його потреб; надмірне вживання, вливання в тіло чогось; нестача тілу необхідного; застій частини енергій в різних частинах тіла, малорухомість; переживання за вчора і за завтра, завищені вимоги і бажання до тіла, духа і душі, свого становища в соціумі, сім'ї, світі; надмірна справедливність до інших; гордість та заздрість; неспокій душевний і тілесний...

У разі глибокого усвідомлення і перебування в стані Єдності – тіло може існувати взагалі без їжі... Але це не може бути самоціллю, досягненням, бажанням чи взагалі чимось занадто явним і показовим...

Таке існування – це СТАН ДУШІ, ДУХА і ТІЛА, що регулюється самим Буттям, думкою енергетичної субстанції, що перебуває в спектрі видимості та відчуттів інших за окремою задачею Творця, Буття як орієнтир для частини Всесвіту, у якій Він (Воно) перебуває.

Такі Сутності можуть впливати на час і простір, якість та стан навколишнього і всього, що перебуває в ньому!

16.03.2019



Що таке сон, перехід до сну... одне Его у свідомості – інше у сні?

Досить важко усвідомити свідомість як категорію, якість...

Важко усвідомити перебування у свідомості під час сну...

Важко усвідомити момент переходу свідомості із стану неспання в стан свідомості у сні...

Незрозуміло: це та сама свідомість під час неспання та сну? Здається так, бо немає двох свідомостей! Разом з тим у процесі поринання в сон свідомість пропадає, а потім пригадується сон, який також є свідомістю! Сон – це підсвідомість? Надсвідомість?

Хтось із просвітлених писав, що його свідомість не спить і у сні. Тобто тіло спить, а свідомість ні. Як це можливо?

Можливо, свідомість відділяється від тіла, як пишуть, і гуляє в астралі, перебуваючи на зв'язку з ним через нитку Аріадни? Але чому вона стає автономною повністю? Чому пригадується як сон, а не реальність? Хоча сні бувають дуже реальними.

А може, життя – це і є сон? Життя навиворіт: реальність тоді, коли ми спимо! Сон – тоді, коли ми живемо! Як ми думаємо про це, уявляємо...

Все одно! Але межа, перехід свідомості з одного стану в інший є! Чому і як?!

Тіло без душі, свідомості не може жити, і тому душа не може повністю його покинути. Тобто: навіть у сні частина душі, духа, свідомості перебуває у тілі, завдяки чому воно існує. Навіть у летаргічному сні частка душі перебуває у тілі.

Якщо сон дуже реальний і у сні ви перебуваєте у новому тілі, виходить, що свідомість створила нову реальність, нове тіло і нову історію, а базове тіло лежить без руху цілу ніч...

Виходить, що сон – це Гра у Грі?! Матрьошка!

Знову запитання: чому одна гра, базова, така довготривала – 70-80 років, а сон кожного разу новий і відносно короткий? Чи все відносно? Теорія Ейнштейна?

Поки що складно і незрозуміло!

21.03.2019



Продовження думок про сон:

Варіант думки (якщо виходити із версії, що життя – це сон): Душа, Бог, Творець бачать сон, в якому Він, Творець, перебуває у фізичному тілі і проживає фізичне життя. Наше життя. Сон настільки реальний, що Творець забуває, хто Він є насправді! Він входить і грає роль настільки реально, що навіть про Бога, або про Себе, Він тільки здогадується і вважає, що необхідно прожити багато життів, втілень, щоб досягнути Його. Він не розуміє нереальність сну. Завдяки своїм можливостям Він грає не одну роль! Роль не однієї людини, а багатьох або всіх. Складність і простота сну в тому, що Творець, або Його частки, що перебувають у тілах просвітлених, старців, святих, ніби здогадуються, деколи знають про життя-сон. Вони присвячують свої життя для проповідування просвітлення, його досягнення... але переважна більшість людей, часток Творця – позбавлена цього розуміння, і вони продовжують жити, як жили, не переймаючись проповідями просвітлених. Таким чином, життя-гра, сон, ліла, міраж продовжується вічно...

Рівень розвитку людини у фізичному прояві – це рівень, у якому абсолютно мізерна кількість знає Істину. Абсолютна більшість не знає і не прагне її пізнання. Це породжує гнітюче відчуття безпорадності, безцільності життя, що проживається.

Істина, яку проповідують святі, не сприймається. Так є, і так повинно бути.

Глибоке пізнання, усвідомлення, прийняття і перебування в цьому розумінні може зробити Вас святим.

06.04.2019



Думки про Вічне...

Тільки грішний може стати святим...
Пройти весь гріх і зрозуміти, що його немає – Великий шлях...
Розуміння відсутності гріха дає можливість не робити гріх...
Усвідомлення простоти складного дає зачатки Мудрості!

Досягнувши висоту, можна побачити глибину низини...
І вже на вершині приходиться розуміння мудрості повернення
в долину...

Жити наверху довго – важко! З розумінням цього – легше
жити внизу!

Наповнена по вінця чаша хоче вилитись, але сама не може...
потрібен той, хто хоче пити.

Той, що дійшов, – повертається на початок...

Той, що напився, – наситився... і його келих повний по вінця –
для іншого...

У цьому Мудрість!

Напевно...

Як усе просто ...

Боже! Як усе просто!

Це не передати словами! Ті відчуття простоти, геніальності й
відокремленості складного від простого просто приголомшують!

З відчуттям реальності чи нереальності життя усвідомлюється
зайвість мудрості і дурості, духовності і бездуховності... зайвість
усього, що відчувається чи усвідомлюється...

Очевидно, це і є відчуття моменту «тут і зараз», чи ще чогось,
про що абсолютно не відомо і про що ніде не читав, не чув і не від-
чував..., або – навпаки...

Реальність, як і Творець, настільки далеко, що їх наче нема...
проступає відчуття вічності та незмінності буття і все...

...відчуття чогось такого милого, спокійного, доброго і приза-
бутого; воно проступає ніби з пам'яті чи підсвідомості...

Це не можна передати словами... приходять на ум чи з пам'яті
слова про те, що відчуття просвітлення не можна описати... викорис-

товуються слова, але це тільки слабкий відбиток відчутого, погана копія побаченого... людство ще не придумало тих слів, які можуть передати ті відчуття... і навряд чи придумає... це треба пережити і бути ним...

Напевно...

28.04.2019



Чи буває думка глибокою?

Не буває!

Думка – це файл, кусок, частинка інформації, що викидається кимось і сприймається кимось, якщо вона озвучена!..

Зміст думки, її зміст можуть бути глибокими! Навіть бездонними, для абсолютної більшості! Для маленької меншості Все і ця глибина, бездонність – це лише подих вітру, легеньке коливання простору...

Почути думку іншого не можна... відчути її – так...

Окремі і чують, і усвідомлюють чужі думки... в такому разі – це вже не чужі думки!

Спробуйте прослідкувати, звідки береться думка... У вас не вийде!

Спроба прослідкувати думку, виникнення, рух та її зникнення – це надзвичайно чутка медитація, яка може відкрити дуже багато...

Варто спробувати...


Пробуйте, але не розчаровуйтеся...

Творець створив людину багато для чого, разом з тим і для того, щоб озвучувати Свої Думки...

Думайте і, може, почуєте Думку Творця!

Думайте і деколи озвучуйте те, що думаєте...

09.05.2019



Якщо приходить думка про свій розум, мудрість – спитай себе:
хто ти? Хто керує твоєю думкою? Звідки вона береться? Чи пробу-
дишся вранці?... Хто такий – Творець?

Те, що здається відомим, абсолютно невідоме...

Наявність знань – це більше видимість, ніж реальність...

Отримані знання – це чужі думки, піднесені до певного ступе-
ня, певного рівня істини...

Істинність відомих знань встановлює неістинний, який вивчає
їх... в чому тут істина?

Навіть духовні писання для більшості не істинні...

Тільки Знання від Духа – це Істина!

Істина від Духа пізнається, усвідомлюється особисто, без по-
середників...

Це рідкісний дар...

Отримати Його – пізнати Життя!

14.05.2019



Думки абстракції:

Мозок – це орган, який приймає, опрацьовує, інтерпретує і
пристосовує до потреб Его і тіла ментальну інформацію з підсвідомості, колективної та Вселенської Душі задля виконання задач сутності у відведеному часі та просторі нашого виміру...

Пам'ять – це комора мотлоху, флешка для накопичення і ви-
користання інформації з більшою незадіяною потенційністю...

Звички – це автоматичне повторення автоматичних дій, авто-
матичного багаторазового повторення...

Ум – це пристрій з вибору варіантів поведінки, фіксування зви-
чок; закидання в пам'ять отриманої, деколи інтерпретованої інфор-
мації, «витягування» її звідти, порівняння її; регулювання мовної
системи, емоцій; керування тілом...

Інтелект – це порівняльна, аналітична здатність ума, що вибирає кращий варіант із наявних...

Ум не створює варіанти, він ніби обирає їх... Ум думає, що вибирає, але він не має вибору...

Варіанти створює Творець і дає нам, як можливість вибору...

Мати право – не значить мати можливість...

Хто ми??? Що ми і для чого?

Фаталізм – це не тупе визнання невідворотності...

Фаталізм – це розуміння, усвідомлення ВсеСвітньої визначеності Буття...

Фаталізм – це прийняття факту істинності Ієрархії в Природі та абсолютне право Істини і космічних законів...

Фаталізм – це розуміння того, що Ви народжені Батьком, а не Вас знайшли в капусті...

Фаталізм – це те, чого Хтось ще не розуміє, але обов'язково зрозуміє у його час...



Не варто змінювати Світ...

Краще і не пробувати робити це...

ВсеСвіт і без вас розбереться із Собою...

Ви частина ВсеСвіту, і Ви маленька краплинка, яку несуть води Життя...

Краплина води не впливає на річку... на її рух чи напрямок...

Її призначення – метатися в межах русла, пливати, можливо, випереджаючи чи відстаючи від інших своїх братів чи сестер по розуму... в міру наявних сил...

Надмірна активність краплинки у воді забирає багато сил, а результат не завжди очікуваний...

Частина води, в якій перебуває краплина, досягає океану разом...

Початок руху частинки і його кінець не залежать від волі частинки...

Усі, хто хоче, зрозуміють сутність Творця – в кінці!..

Ті, що не хочуть розуміти, – захочуть – в кінці!.. можливо, і раніше...

Якщо бажається – бажайте... але розумійте: від цього мало що зміниться...



Не просто – Думки... Про розчарування...

Роз-чарування... за змістом слова: якщо виникло питання щодо роз-чарування, значить колись вас – зачарували...

Через те роз-чарування – це позитивний процес... процес, протягом якого з вас знімаються чари...

Роз-чарований – це вільний від чогось, когось...

Кожен розчаровується... хтось частіше, хтось рідше...

Розчаровуються у всьому: речах, подіях, очікуваннях, щасті, дружбі, любові...

Хтось думає, що розчарування – це не дуже добре... (я так тобі вірила, а ти...)

Але!

Розчарування – це етап переходу свідомості на вищий рівень... тому позитив розчарування значний...

Якщо ефект розчарування в чомусь, комусь, через щось великий, значить будуть повторення...

Найвище розчарування – зрада!

Хоча і це – відносно...

Найглибше розчарування – розчарування у вірі...

Хоча і це – відносно...

Розчарування у сенсі життя – це кінець життя...

Але і це – відносно...

Розчарування у самому розчаруванні – це край, після якого розчарування немає!

Частіше розчаровуйтеся – менше залишиться розчарувань...

Не чекайте нічого, і не буде розчарувань...

Розчарувавшись – будете роз-чаровані!

30.05.2019



Не варто боятися невідомого...
Страх – це невігластво...
Страх – це відсутність знання...
Знання про страх через відсутність знань – перемагає страх...
Але!
Страх не зникне, поки немає готовності...
Коли свідомість готова – страх зникає...
Знання – переможець страху...
Це дорожня карта, але завжди варто пам'ятати про Того, Хто
може змінити будь-яку карту в будь-який момент!

19.06.2019



Про вічне...
Подумалось...

Слова... слова... слова... про Все і ні про Що...
Розумні, глибокі, деколи прості й пусті...
Словами заповнюють усе: навчання, перерви, засідання, кулу-
ари, поїздки, посиденьки, відсидки, прелюдії, процес і закінчення...
навіть любов деколи замінюють словами...
Словами можна описати дещо... багато чого...
Але! На певному рівні свідомості слова безсилі... тут будь-які сло-
ва не описують нічого... скоріше – вони не можуть описати нічого...
Тут потрібні відчуття... відчуття значно ніжніші, тонші за слова...

Словом усе почалось і Словом усе закінчиться... видиме і ма-
теріальне...

Бережіть Слова...
Слух – тонший за слово...
Думка ще тонша...
Відсутність думки – взагалі ніщо, або – Все...

30.06.2019



Про вічне...

Чому думка найсильніша...

Кожен, перебуваючи на певному рівні розвитку, має своє розуміння сили, міці...

У дитинстві, юності, дорослому житті, старості...

Атеїст, віруюча людина, духовна людина, мудрий... немудрий...

Розуміння сили, як і сама сила, мають суттєві відмінності.

Сила в розумінні людини фізичної праці проста і зрозуміла...

Віруючий, окрім фізичної сили, знає вже і про силу Творця...

Сила духовної людини – це сила медіумів, мольфарів, чаклунів...

Сила Мудрого велика, але вона не проявлена... Сила справжнього Мудрого! Вона безсила, в розумінні більшості...

Меншість розуміє силу Мудрих, але й усвідомлює величезну відповідальність за можливі наслідки її, тому варто розуміти відсутність бажання, ухилення і абсолютну відсутність категоричності думок, слів, дій чи бездій Мудрого...

Сила немудрого – немудра і тому не явна в нашому розумінні... думається, що вона серйозна і глибока у незловивих немудрих. Сила немудрих негативного характеру – може досягати значної міри, але через відсутність чіткого спрямування, глибини та через наявність зовнішнього обмеження вона реалізується не у повній мірі...

Сконцентрована думка – це реалізація мрії!

Глибинна думка може перевернути світ!

Сила думки – в нерозумінні цієї сили!

Велике щастя і удача світу – в нерозумінні можливостей думки більшістю...

30.06.2019



Розуміння Буття приходить, дарується, а не досягається!

Але і це ще не найглибша глибина розуміння, усвідомлення Буття...

Ще трошки глибше: усвідомлення відсутності необхідності усвідомлювати усвідомлення відсутності усвідомлення...

Ще глибше: усвідомлення відчуття, що свідомість може усвідомлювати до певної межі, що обмежує свідомість...

Ще глибше: усвідомлення того, що за межами усвідомленого є безмежність ще неусвідомленого...

Ще трошки: безмежність усвідомленого розширюється усвідомленням безмежності за усвідомленими межами...

І ще: усвідомлення наявності безмежності за межами усвідомленого дає можливість часткового, поетапного його пізнання, в міру подальшого розвитку свідомості...

І нарешті... пізнати Все – неможливо... нами...

30.06.2019



Із-за меж свідомості...

Думки:

Чому думка найшвидше, що може бути...

Швидкість світла (близько 300 000 км/сек) – це черепаха хода в порівнянні зі швидкістю думки...

Чому так?

Світло – це явище, що має фізичну природу, а тому воно підкоряється фізичним законам Всесвіту...

Думка – це можливість або, можливо, якість духовної, нематеріальної субстанції, скоріше – Буття, яка може бути не проявленою, потенційною або проявленою і, частково, матеріальною субстанцією...

Думка (не реалізована у феноменальну форму) існує незалежно від фізичних законів... це, скоріше, реалізація законів Єдності,

доцільності, фрагментарності і творчості... через те думка може бути всюди і ніде... у неї немає розуміння часу та простору... виміру...

Думка не обмежена й глибиною...

Чим приземленіша людина, тим її думки мілкіші...

Духовність поглиблює думки...

Думка в розумінні розумного – це копошіння, відшукування інформації в пам'яті, що накопичила зовнішні знання... вона обмежена обсягом того, що накопичене...

Думка Мудрого не має меж... через те у нього немає запитань... він просто – знає... йому інформація надходить із Буття, Вселенського Розуму... там усе надзвичайно просто... (можливо, зовсім не просто...)

...Думка обмежена лише наміром та волею...

Але!

Це обмеження найвищого рівня, і коли Мудрий наближається до нього (рівня), тоді: намір і воля частково підпорядковуються Йому...

Тоді Він – творець і творить, що хоче...

Але!

У межах обмежень, встановлених Єдиним Творцем!

Через те Світ може підтримуватися, і деколи підтримується, Одним Святим всупереч гріховності більшості!

Або – Содом і Гомора могли б не відбутись, якби на той час в цих містах був Мудрець, Святий, що поклав би свою добру волю і намір за цих грішників на вівтар Творця... очевидно, такого не було...

Щодо думки більшості – це стрибунчик, що скаче, сам не знаючи куди, з метою чи без неї... і не дуже піддається корекції чи вибору...

За деяким винятком декого з нас... напевно...

Все і є Думка!

01.07.2019



Про добро і зло



Не думай, що перед тобою відчинилися двері! Це лише вузенька щілина, промінчик світла, що потрапив у бездонність темноти твоєї душі.

Сутінки душі часом бувають тривалими.

Не поспішай робити добро! Спочатку сам підготуйся і будь добрим!

Суд, слідчий, прокурор, адвокат: що і кому зло або добро?!

Уже були думки про відсутність добра і зла...

Інший ракурс: усе залежить від: перебування, місця перебування, відношення, оцінки, сприйняття, залежності, можливих перспектив майбутнього, достатку, волі...

Якщо ви потерпілий, ваш брат і родич, слідчий та прокурор – добро; адвокат правопорушника – ваш противник – ворог, зло.

Якщо ви обвинувачений, ваш батько, адвокат – добро, слідчий, прокурор – ваш противник – ворог, зло.

Суд – аналогічно: майже ніколи не буває добрим для обох; якщо добрий до потерпілого, тоді зло для засудженого; в іншому разі – навпаки.

Абсолютно протилежні сприйняття, розуміння добра і зла, але: обличчя ті самі, посади ті самі, ситуації ті самі...

різні тільки суб'єкти, що залежать від усього цього... і різні оцінки ними однакових ситуацій...

Абстрагуйтесь, усі дійові особи просто виконують свої обов'язки; ніхто нікому нічого не винен; усі вчинили те, що їм відведено їхньою роллю; усі все отримали відповідно до цієї ролі;

Гра продовжується: одна стадія процесу життя закінчилася,

інша починається: закінчився суд, далі стадія виконання судового рішення.

Карма невідступна, за діями настають наслідки; за наслідками настає відповідальність; відповідальність тягне — покарання; за результатами покарання настає розуміння, прозріння (деколи не настає, і коло життя починається по-новому).

Так чи є добро і зло, і що вони таке?!!!

Подумайте...

11.09.2018



Допомагати чи ні...

Десь уже були думки про це...

Але, можливо, трохи інакше...

Пригадалась притча про старого і молодого монахів, що підійшли до річки та побачили там молоду і гарну дівчину, яка хотіла, але не могла перейти через воду...

Старий монах підійшов, узяв дівчину на свою спину, переніс і поставив на землю на другому березі річки. Він не сказав ні слова. Молодий монах уважно спостерігав за його діями, також мовчки. Залишивши дівчину, монахи попрямували своєю дорогою далі. Десь через дві години молодий монах не витримав і спитав старого: ти старий і достойний монах, духовна людина, як ти міг порушити правила монахів, які вимагають взагалі не дивитися в бік жінок, взяти її на плечі і перенести через річку, відчуваючи її тіло, запах, подих...

Старий монах, уважно подивившись на молодого, сказав: я вже забув, кого і коли я ніс... людина потребувала допомоги, я допоміг... допомігши, я тут же забув про це... ти ж навіть не доторкнувся до неї, але вже протягом довгого часу тримаєш її в умі...

Відчуваєш різницю?...

Допомагати варто, і допомагати треба... фізично!

У думках чи на духовному, енергетичному рівні допомагати значно небезпечніше!

Молитися за когось, просити здоров'я, багатства, ще щось варто дуже обережно, зважуючи свій духовний стан, чистоту по-мислів...

Навіть своїм рідним, дітям не завжди варто просити допомоги у Творця!

Якщо є розуміння механізму дії молитви, її сили та наслідків, тоді можна. Якщо такого розуміння нема, тоді результат може бути не зовсім бажаний!

Молитися за колектив, народ, за всіх людей світу також можна у разі глибокого розуміння впливу молитви на навколишній світ.

Добрими намірами, як і недобрими, можна мимоволі нашкочити. Необхідне розуміння і глибока смиренність, чистота, безкорисливість, прощення і сподівання на милість Творця! До себе і до всіх!

Допомагайте і будьте альтруїстами...

Не чекайте віддачі...

Не сподівайтесь на допомогу вам...

Творець через вас допомагає іншому, через те – не ви допомагаєте, а Він!

12.08.2019



Подумалось...

Про зраду... трошки інакше...

Частина більшості стикається з проблемою зради, зрад...

Чи відчувається зрада?

Як це пояснюється?

Трохи відступу...

Кожен – це згусток думок, енергії, емоцій, і через це все у світі взаємодіє на енергетичному, емоційному, а потім і на фізичному рівнях!

Кожна думка, рух, дія, слово... це трата енергії...

Сексуальні відносини – це надзвичайно містка передача енергії одне одному!

За час проживання в шлюбі або в процесі досить тривалих сексуальних відносин енергетика двох співнастроюється і звучить на однаковій частоті або в близьких діапазонах.

Через це старожили деколи стають схожими одне на одного. Або навіть собаки в чомусь схожі на господаря.

Якщо партнери дотримуються вірності, енергетика обох досить стала, і її коливання відбувається у межах, що непомітні для відчуття.

У кожної пари виробляється певний ритм, частота відносин і рідко що виходить за сталі межі.

Це стан, близький до балансу.

Якщо у когось із двох з'являється «подруга» чи «друг», з якими вони також починають сексуальні відносини, енергетика «зрадника» змінює свою частоту в той чи інший бік.

У чоловіка вона падає зазвичай, у жінки, навпаки, піднімається.

Це досить інтимні й тонкі речі, щоб детально їх описувати, але можна сказати коротко:

жінка протягом декількох актів зі своїм чоловіком може відчувати його зраду;

чоловік про зраду дружини може довго не знати і не відчувати її: зрада дружини – тонша і вона менш помітна, тим більше, що вона (зрада) направлена у такому випадку на збільшення її енергетики, і чоловікові потрібно бути надзвичайно чутливим, щоб відчувати це!

Щоб відчувати, потрібно бути чутливим!

Багатьом краще бути нечутливими (байдужими)... деколи...

Якщо відчувається те, що зазвичай відчувається: найменші рухи, дії, активність, емоції, пози, самопочуття, відпочинок, активність... не дуже важко відчувати те, чого не хочеться відчувати.

Прощати чи ні зраду?

Однозначно – так!

Далеко не всі погодяться з такою думкою,

Але!

Як це працює і що відбувається з енергетикою в одному й іншому випадках?!

Якщо пробачити:

Перша умова:

Прийняття Душею ситуації і тверде, добровільне рішення «потерпілої сторони» про прощення.

Це надзвичайно важливо для майбутнього! Якщо рішення про прощення прийнято під впливом якихось обставин: він просить, кається, гарантує не повторити, збереження сім'ї... і т.д., тоді це не істинне прощення і воно може мати для вас наслідки! На жаль, не завжди хороші!

Друга умова:

Незалежно від поведінки чи дій «зрадника» не звертати з обраного шляху і не змінювати свого рішення!

Це важливо у розумінні уникнення вами, ним і сім'єю майбутніх особистих чи спільних проблем.

Третя умова:

Варто проаналізувати свою поведінку щодо ваших відносин! Можливо, ви десь не «допрацьовуєте» в сексуальному плані, не додаєте уваги, терпіння, емоцій, напору...

Якщо ви не додаєте, інший завжди буде шукати цей недостаток в іншому місці! І часто знаходить!

На енергетичному плані ви — зі своєї волі підстроюєте свої частоти під змінені частоти «зрадника», і між вами знову — гармонія!

Або: вихованням, поведінкою, покращенням відносин ви «підтягуєте» зрадника знову на свій рівень! Ви даєте йому більше, ніж до цього, тому йому достатньо «всього», і він уже нічого не шукає на стороні.

На перший погляд — це трохи ущемляє ваше Его, але, якщо ви так робите, то ви у якійсь мірі керуєте Его! А це вже багато, у Духовному плані!

Якщо не пробачати:

Перебування у відносинах неприємне! Всередині постійна злість, зневага, виникає бажання «віддати тою ж монетою». Часто це реалізується. Сторони віддаляються.

Виникає замкнуте коло: відносини потрібні, бо всі живі і потребують; але відносини неприємні; через це — відсутність відносин; через їх відсутність знову зради і відносини на стороні. Відбувається ще дальше віддалення! Далі відносини на стороні в обох чи одного можуть перерости у тісніші. Сім'я тріщить по швах! Воєдино тримають діти, майно, родичі, друзі... а життя немає!

На енергетичному рівні: ви не приймаєте змінену енергетику зрадника, «будуєте частокіл», через який тому все важче пробиватися; наростає напруга у вас та у нього, і може настати повне несприйняття енергетикою одного енергетика другого!

Якщо прослідкувати процес, стає зрозумілим, який шлях кращий!

Усі помиляються, спотикаються... не грішний тільки Творець!

І: ... яким судом судите, таким і вас судитимуть...; ...блаженні милостивії, бо вони помилувані будуть...

Напевно...

Не варто зраджувати...

Варто простити зраднику...

...і ви не знаєте, що вас чекає! Завтра!!!

Напевно...

12.08.2019



Про – зловживання...

Подумалось:

Зловживати – це використовувати щось понад міру...

З іншого боку: зло – вживати!

Значить – користуватись, вживати зло; в роботі, діях, житті!

Якщо використовувати зло, значить – нехтувати добром!

Через те: не може зло-вживання бути значним чи незначним!

Зло-вживання будь-якого ступеня – це просто використання ЗЛА!

Закони суспільства, в тому числі й кримінальний кодекс – це продовження Духовних законів...

Порушення матеріальних, визначених суспільством законів порушує і Духовні закони...

Діалектика в дії!

21.06.2019



Добро і зло... дуальність – єдність...

Трохи афоризмів:

У кожного своє розуміння Добра...

Зло також у кожного своє...

Добро більшості не завжди збігається з добром Его...

Як і не збігається у них – зло...

У доброго розуміння Добра ширше...

Його добро може бути злом для іншого...

Добро здебільшого є перешкодою для зла...

Деколи добро спонукає до вчинення зла...

Вчинене зло, досягнувши дна, змушує ожити добро...

Межі зла немає, як і межі добра!

Добро не завжди справедливе,

Справедливість не завжди добра...

Без відчуття зла не відчуєш добра...

Реальність Світу – в дуальності!

Друзі! Робіть ДОБРО!!!

31.12.2018



Думки: для себе і про себе...

Посуд наповнюється тим, чим його наповнюють...

Якість наповнення залежить від якостей того, хто наливає, і власника посуду...

Належний, істинний володар не дозволить налити у свій посуд зло...

Якщо той, хто наливає, істинний, він не наповнить чашу іншого злом...

Добро, Істина володаря і того, хто наливає, створюють нектар, яким наповнюється чаша Добра, з якої кожен може напитися цілості і зцілитися...

Краще наливати Добро...

Краще тримати Добро...

Краще дарувати Добро...

Найкраще – бути Добром!

09.04.2019



Роз-Думи

Цікаво буде після 21.04.2019 року дивитися на тих, що без розбору та моральних принципів обливають брудом майбутнє. І своє майбутнє!

Хочеться одного: добро, якщо воно Добро – не мстить!

Але Добро включає в себе справедливість!

Справедливість, заключена в Добрі, – не мстить, але вона відділяє зерна від полови! Вона повинна зробити це!

Інакше Добро не переможе!

Мудрість говорить: ви ніякі – не гарячі і не холодні... краще бути гарячим або холодним!

Тоді видно – хто є хто!

Добро, розчинене недобром, непорядністю, виживанням та пристосуванням, – це не повне, не чисте Добро!

Ложка дьогтю псує бочку меду! Так було, і так буде!

Непорядність тягне за собою зло; зло тягне за собою злочин; злочин тягне за собою біду!

Зло має бути покаране, ізольоване!

Зло буде давити на жалість, принижуватися і просити... в нього немає принципів...

Не йдіть на повідку у зла!
Дивіться вперед, підтримуйте добро і добивайтесь Його!

12.04.2019



Про зло і добро...

Зло є і його немає... добро є, але його немає...

Подумалось:

Десь раніше були думки про те, що не варто робити добро, якщо не просять...

Всесвіт підтримується духовними законами, що, на жаль, не всім відомі і не всіма виконуються...

Один з основних законів: закон збереження енергії, Гармонії або балансу...

Якщо хочеться робити добро – обов'язково роби його, якщо не хочеться – не роби...

Всесвіт складається із двох протилежностей, вони впливають одна на одну, через що деколи виводять Світ з рівноваги. Але закон рівноваги, балансу спрацьовує і рівновага відновлюється. Важливо пам'ятати про дзеркальність Всесвіту або віддзеркалення в ньому добра і зла. Тобто: вони ідентичні за визначенням, силою (з невеликими варіантами) з різницею в полярності.

Як це діє? На прикладі добра і зла:

- Якщо хтось робить добро, значить десь обов'язково хтось робить приблизно однакове за величиною добра зло! Таким чином, баланс вирівнюється!

– Якщо хтось робить погане тут, значить десь, навпаки: хтось робить добро...

Тому, ще раз: якщо хочеться – роби добро тут і зараз! Якщо цього не зробити, в іншому місці кількість зла виросте, у пропорції втраченого вами часу до частки затраченої злом енергії! Якщо тепер потрібно мінімум зусилля для вчинення добра, через якийсь час енергії потріб-

но буде набагато більше! На більше зло – потрібно більше добра!

Якщо не хочеться робити добро – не роби; значить десь не зроблять зло; баланс енергій дотримується.

Найкраще бути нейтральним! Точніше – Всім і Нічим! Це найвищий стан найвищого розуміння Буття! Усвідомлення Буття настільки глибоке, що, розуміючи Все, свідомість приймає Все і все як належне, Істинне. Маючи можливість змінити Все в одну мить, свідомість абсолютно не впливає на Всесвіт, Буття, а просто споглядає його тут і зараз. Приймає Все як є!

На виконання цього закону, його реалізацію відбуваються всі позитивні і негативні події у всіх суспільствах, природі; катаклізми в природі та війни.

Чому війна – це не завжди погано?

Дією війни вирівнюється баланс, дисбаланс, перекося у розвитку деяких народів... деколи природні катаклізми рятує екосистему та планету в цілому.

Трагедії одних народів рятує життя інших...

Через це багаті, основні країни світу регулярно проводять війни поза межами своїх територій... завдяки війнам страждає негативна або деколи занадто позитивна, деколи інертна енергетика всередині країни і – баланс відновлюється, енергетика врівноважується і спокій в країні зберігається.

- Якщо болить голова, можна перетерпіти, і вона перестане боліти...

- Можна прийняти пігулку, і біль також мине...

- Існує ефект плацебо... біль також проходить...

У чому схожість чи різниця?

Біль – це порушення правильного функціонування, протікання енергії енергетичними каналами у фізичному тілі... тобто десь порушено прохідність каналу енергетичним тромбом, сильними емоціями, страхами, бажаннями... енергія скупчується, бурлить, але не має виходу... отам і болить!

Найкраще для організму – перетерпіти, і біль пройде. Це може зайняти невизначену кількість часу. Все залежить від розуміння ситуації, можливих знань енергетичного функціонування тіла, моральних засад, аналізу подій, що мали місце в минулому, та того, що має бути в майбутньому... іншого. Але в даному випадку – це природний спосіб і він найбільш безпечний і правильний.

Прийняття пігулки знімає біль, але це свого роду насилля над тілом. Проблема не знімається або знімається не повністю. Спрацьовує психологічний вплив на свідомість: повне переконання, що пігулка допоможе, і біль зникає. Але біль зникає в умі, а проблема енергетичного тромбу залишається, канал не очищується; проблема заганняється всередину і через певний час – усе повториться.

Ефект плацебо – це пігулка, і дія та наслідки подібні до дії пігулки.

14.04.2019



Добро і зло... і знову про них...

Чого більше: добра чи зла?

Що краще: добро чи зло?

Кому краще: доброму чи злому?

Добро і зло – це якості емоцій ума, що вихлюпуються з певного суб'єкта; це дії або бездіяльність людини у соціумі; це сприйняття або несприйняття цих емоцій чи дій іншим суб'єктом цих відносин...

Доброму важче, бо він не випромінює зло і не може звикнути до нього. Отримуючи від когось зло, добрий потерпає вдвічі більше за злого.

Злому легше, бо він звик до зла і легше переносить його. Для нього зло – рівне добру, а добро – це ще вища якість. Деколи енергетика добра робить значні проблеми злому не через або завдяки добру; це проблеми на рівні частот. Вищі частоти значно сильніші за низькі. В нашому розумінні.

Бути добрим і чинити добро – добре, скаже більшість. Але чи думав хтось із більшості про те, які його дії добрі щодо інших людей? Чого більше чиниться ним: добра чи зла?

Чи думає злий, що він злий? Чи злиться він на те, що його дії, які він не вважає злими, сприймаються іншими як зло? Може, він злий, бо ніхто не розуміє його?

Кожен радіє дню! Особливо сонячному! Але навіть сонце може обекти, якщо загорати нерозумно!

Не кожен радіє ночі! Але хтось отримує те, що хоче, тільки вночі! Красу місяця і Чумацького Шляху можна побачити тільки вночі!

Мудрість у поєднанні! У поєднанні всього!

Сіль і цукор схожі, і щоб відрізнити їх – потрібно спробувати і одне і друге!

Чоловік і жінка – протилежні, але лише в поєднанні їх народжується Життя!

Щоб відчувати красу добра, необхідно хоч деколи відчувати біль...

А якщо розглядати проблему з більшої глибини, то її взагалі не існує!

Той, що знає, зрозуміє сказане.

19.05.2019



Не можна робити Добро злом...

Той, що пішов, не може змиритися... Він хоче повернення... за будь-яку ціну...

Він думає, що він месія!

Один такий месія вже був! Де він?

Ніхто не Месія, окрім Творця!

Немає незамінних, немає Істинних у цьому народі!

Твоє розуміння добра не Істинне для інших!

У них інше розуміння!

Для чого повернення?! І чи можливе воно без крові?!

Що може змінити той, що не змінив нічого на краще?!

Твій інтерес – він тільки твій!

Виставлення свого інтересу за інтерес інших – фальшиве!

Може, інший буде також фальшивим, але це шанс!

Треба спробувати! Треба контролювати...

Спустіться на землю, на грішну землю, до нас, грішних!

Побудьте грішними хоч трошки...

Вас усіх, тих, що наверху, не приймуть на небо, бо ви вже на небі...
Там повно місця, але є обмеження. Обмеження для таких, як ви...
... якщо ти образиш сироту і вдову, за них Я заступатимусь...
(з пам'яті)

24.05.2019



Добро і Зло... краса і некраса...

Інший погляд на стару Істину...
Не переконую нікого ні в чому і не претендую на Істину...

Багато писалось і пишеться з цього приводу... але Істину досягнути не просто... з розвитком свідомості приходить розуміння факту, категорії, але через певний час цей факт розуміється ще трошки глибше, можливо, вище або під іншим кутом...

Маленька увертюра для повнішого кінцевого розуміння думки:
...Бог є Все! Все є Бог! Це – Істина!

Душа є Бог! Дух є Бог! Тіло – ? Виникає запитання!

Можна поставити знак рівності: Бог = тіло, але щось не дозволяє робити це! Що не дозволяє?

Не дозволяє свідомість, виховання, віра, переконання...

Якщо сказати м'якше, тоді: тіло – це об'єкт, створений Богом, Творцем! Здається, так можна сказати, і це не буде богохульством.

Але постає запитання: а з чого Творець створив тіло?

По Біблії – із землі..., а земля з чого? А вода, повітря, вогонь, пустота...?

Зрозуміло, що із Себе! Бо Він є Все!

А якщо тіло створене з Бога, тоді що таке Тіло?!

Тіло є храмом Душі! Так говорить релігія!

Не варто заперечувати! Це досить просте і повне розуміння для певного етапу розвитку.

Але! Душа значно ширша, об'ємніша за тіло! Тіло – це занадто маленький і матеріальний суб'єкт порівняно з Душею.

Умовно Душу можна поділити на: суб'єктну, колективну (тут ще можливі розділення), планетарну, космічну і Вселенську... (взагалі, це дуже обширне, об'ємне питання і у різних традицій воно трактується по-різному...)

Якщо оцінювати людину з позиції нашого загального розуміння як матеріальну субстанцію, фізичне створіння всього фізичного світу, створеного Творцем, то – це найвище, найцінніше створіння, яке створив Бог!

Чому?!

До часу створення людини у теперішньому вигляді Творець грався у творчість і створював, розвивав і перевтілював невичерпні види творінь...

Це – як збивати вершки з молока або крем для тістечок: береться один чи декілька інгредієнтів і: колотиться, колотиться... крутиться; збивається молоко, густа маса чогось, в результаті цього отримуємо кінцевий результат відповідного вигляду і певної якості!

Подібним чином Творець творив: простір, час, темноту, світло, води, сушу, вогонь, видиму природу, тваринний світ, а потім і людину...

Тобто людина – це кінцевий продукт, вишукана, найтонша, найніжніша і найулюбленіша субстанція, створена Творцем!

Створивши Людину, Творець отримав задоволення! На певний час! Напевно!

Правда, варто не забувати, що навіть найкращі іграшки подобаються діткам недовго!..

Правда, у Творця «недовго» – може тривати десятки, сотні тисяч або мільйони років...

До чого тут Добро і Зло?

Творець створив тіло, як самодостатній, самовідтворюваний механізм (можливо, хтось читав пост про Вічний двигун...) з відповідних частин, що гарно співвідносяться і співпрацюють. Він не вказував і не розділяв ці частини на кращі, потрібніші чи гірші...

Це – як олівець: є грифель і є корпус... разом це – олівець. Він має призначення і відповідне використання. Усе! Правда, можна все це використовувати й окремо... але це – інша історія.

Тіло!

Воно створене Творцем – досконало! В найглибшому розу-

мінні воно не має недоліків і перешкод для самовідтворення! Тіло обмежене в часі, здоров'ї, можливостях... лише самим Творцем через дію Духа та рівень розвитку свідомості... (але цей посил також потребує пояснень і підходів, бо реально – воно складніше...).

Его людини, як частково самостійна сутність, право і обов'язок якого виживати і розвиватися, використовуючи можливості тіла в тому числі, оцінює навколишнє середовище, тіло і навіть себе і свій стан з позиції добра і зла...

Завдячуючи таким якостям Его, людина в цілому і володіє та реалізує себе, як творіння Боже!

Не Творець, а Его оцінює частини тіла як кращі, гірші, потрібніші, другорядні...: є голова, мозок, серце, ноги і – попа...

Свідомість більшості сприймає саме попу за – не найкращу частину тіла... (без деталізації...)...

Але! Існує рот, і існує анал...

Для порівняння (грубого) з авто: є бензобак, і є вихлопна труба...

Чомусь нікому не приходить в голову думка про те, що вихлопна труба – найгірше місце в автомашині. Вона просто є і виконує свою функцію. Але без неї – ніяк.

Але!

Маленька алегорія: найгірше місце тіла (умовно) – попа, воно ж і найгарніше...

Усе залежить від місця, часу, мети і способу споглядання...

Чому так?

Тому що Життя – це добро і зло... краса і відраза; вони завжди поряд і перекликаються... і тому: для когось добро – зло; для когось зло – добро або краса...

Під злом розуміється гріх, але: майже все гріховне – найсолідше...

Не буває добра і зла!

Має місце індивідуальне сприйняття чогось кимось в якійсь ситуації, у певний час і у певному місці...

Напевно...

07.06.2019



Про необхідність жити усвідомлено



Я не прихильник суєти,
Вражди, змагань і дурості.
Мовчання більше боротьби,
А Тиша рівна Мудрості.

Досягнення цілі... Роз-Думи...

Геніальна фраза: усе залежить від Тебе... слово «тебе» можна писати з малої та великої букв. Розуміння різниці в написанні й глибини слова складає вічність, або час від народження до смерті...

Початок розуміння у нерозумінні того, що ти дійсно чогось хочеш і впевнений, що, чим більше ти бажаєш, тим скоріше досягнеш... застосовуючи різного роду практики, візуалізацію...

Деколи отримуєш бажаний результат. Це відбувається скоріше не завдяки, а наперекір. Коли втрачається віра, приходять безнадія, «пофігізм», або: витрачаються гори енергії різного роду, яку потрібно буде відпрацьовувати в майбутньому – тоді мрія збувається. Але тоді часто задоволення від цього невелике.

Відсутність конкретизації цілі, процесу руху на шляху її досягнення, відсутність рамок, обмежень напрямку – розширює варіантність можливостей досягнення...

Ціль поставлена у підсвідомості, а життя продовжується... живіть, радійте, працюйте, відпочивайте..

Варто відпустити ситуацію, і реалізація цілі прийде несподівано... можливо, трошки інакше, як Вам бачилось, але вона прийде, і вона буде тим, що Вам потрібно... хоча б на деякий час.

Пам'ятайте: за реалізацією цієї цілі будуть інші, потім ще і ще...
цьому не буде кінця до смерті, або до Вашого розуміння марності
досягнення чогось...

Радійте сьогоднішньому дню, годині...

Щасливі ті, що розпоряджаються своїм часом... бо час – най-
дорожче, що є в цьому світі...

11.09.2018



Про інших... без оцінок, суджень...

Інші не кращі і не гірші... вони просто – інші!

Засудження інших через їхні думки, погляди, бачення, віру,
переконання – не мудро!

Переконання у правоті своїх: думок, поглядів, бачень, віри...
не мудро!

Ніхто не знає, що краще, що добре, що погано...

Це знає лише Творець! Але Він нікому не говорив, що вони
праві... що хтось правий...

Творець говорив і говорить лише одне: творіть добро, любіть
одне одного, не заздріть, любіть ворогів своїх, не зневажайте інших....

Він Любить усіх однаково...

Немає в писаннях вказівки на кращість, вищість когось над кимось...

Якщо хтось розуміє писання в ракурсі своєї вищості, правоти,
вибірковості (вибраності), тоді він скоріш за все фарисей...

Фарисеї також вважали себе кращими, розумнішими, ближ-
чими до Бога, але вони не визнали Христа і розіп'яли Його...

Якщо хтось голосно кричить, що він правий, Богом поставле-
ний, то скоро буде кричати «осанна» іншому, який прийде і буде
сильнішим...

Мудрість в тому, щоб усвідомити теперішній час, зміни, що
настануть; прийняти те, що приходить незалежно від вашого став-
лення до нього; вірити в те, що віриться; слухати інших, але не при-
ймати почуте, якщо воно не ваше;

Робити те, що думається; не плазувати перед іншим...

Ніхто не знає напевно, яким чином він став сильнішим! Він сильніший і говорить, що він правий! Це його право! Право сильного! Сильний визначає право сили і силу права! Сильний визначає перемогу і переможця!

Хто спорить із сильним, той не мудрий!

Але! Ніщо не вічне, і... не все так буде... – це сказав Мудрець, і цю мудрість визнають усі!

З часом сильний стає слабшим, потім слабим. Він не хоче визнавати цього, але проти вітру не попреш!

Настає час балансу сил, а потім сильний стає слабшим! Його право зневажається. Він не має сил захищати своє право...

Настає час нових сил, які встановлюють своє право: силу свого права і право своєї сили...

Старий круг часу і розвитку замкнувся!

Розпочався новий круг, нового часу, нового розвитку!

Новий круг інших сил!

Але! І тут... не все так буде!..

07.10.2018



Про короля і блазня...

Кому краще?

Нерозумне запитання, подумає більшість...

Як можна порівнювати непорівнюване!

Людина завжди поспішає: поспішає вирости, поспішає навчатися, поспішає одружитися, поспішає заробити достаток, поспішає на пенсію... а потім раз – і нема куди поспішати!

Не варто поспішати з висновками... не варто поспішати... взагалі!

Хто був у ролі іншого?

Хто жив його життям ?

Хто відчув відчуте іншим?

Як можна оцінювати роботу короля, не будши ним?

Як можна оцінити життя безхатченка «бомжа», не будши в його стані?

Король може стати безхатченком... якщо захоче... на певний час...

На жаль, ці часи минули... тепер немає таких, щоб навіть подумали про таке...

Але колись були!

Чи можна уявити вибух думок, емоцій, подій, психічний стан короля, якби він відчув хоч на тиждень стан «бомжа»?!

Може, це перевернуло б його життя і життя всього королівства!

Може, нічого б не перевернуло, а у нього ще більше виросла б відраза до такого життя!

Може, він вжив би всіх заходів до зменшення кількості таких: але! Покращенням умов чи знищенню?!

А може, він залишився би «бомжувати»?!

«Пути Господни неисповедимы...»

Завжди йти вгору легше!

Піднімаючись, зустрічаєш тих, що вже йдуть униз, вчорашні!

Завжди йти вниз – важче!

Опускаючись, зустрічаєш тих, що піднімаються, завтрашні!

Завжди приймати краще – краще!

Завжди віддавати краще – гірше!

Правда, деколи – усе навпаки!!!

Краще ще не мати, ніж мати!

Маючи все – не хочеться нічого!

Краще не розуміти сенсу життя і жити, ніж зрозуміти його і думати, для чого жити!

05.08.2019



Чому пишеться?

І знову про старе...

Притча про талант: два і п'ять талантів вкладено в розвиток, і вони принесли прибуток...

Один талант було закопано і через рік відкопано для передачі господареві. Господар забрав його, талант, через те, що ним навіть не спробували розпорядитися, використати...

...не закопуйте свій талант в землю...

У чому Мудрість?

- наявне потрібно використовувати і воно примножиться...

- якщо приховати наявне і не використовувати, воно буде в наявності, але зменшиться у вартості...

- варто віддавати і тобі прибуде...

Отримана і закрита, не оголошена мудрість – це талант, закопаний в землю... ти знаєш і маєш, але більшість у пільмі... кому і що з того?

Що тобі із твоїх знань? Ти помреш від переповнення!

Переповнившись, ти не прийматимеш нове... не буде куди...

Для наповнення новим потрібна пустота... вихлюпни мудрість для наповнення новою... вищою Мудрістю...

Може, це твоя Путь... сіяти... що посієш, те і пожнеш...

Замовчавши – ти можеш стати сильнішим, значно сильнішим... але: для чого тобі Сила? Для чого надможливості, якщо кругом буде ніч, сон???

Кому потрібен один великий сильний дуб посеред пустині?

В пустині не ходять Люди... ніхто не використає тінь і захист Дуба!

Усе це даремно!

Будь собою і роби те, що робиться, і буде з Тебе!!!

- оголошене слово розбудить когось від сплячки...

- написане зацікавить і може повести по Путі...

Будь собою, і якщо є що сказати – кажи...

Пиши ніби для себе, але публікуй для всіх!


Пам'ятай: не чекай похвали, лайків і коментарів... особливо – позитивних!

Не прив'язуйся і не пиши через силу! Бо треба!

Нічого не треба! Нікому!

Пиши, коли пишеться, оголошуй, коли відчуваєш потребу...

04.08.2019



Розуміння життя через споглядання...

Подумалось:

Усе створене – створене не вами...

Можна приймати чи не приймати існуюче, від того зміниться небагато...

Краще приймати, споглядати, навчатись і жити з врахуванням побаченого і зрозумілого... якщо щось зрозуміло...

Весна: пробудження всього... зародження нового...

Яблуна пишно зацвітає навесні... цвіт опадає, зароджується насіння... розвиваються плоди і виростають... кожен помічає, як багато маленьких і вже не зовсім маленьких яблук падає на землю, помирає... час іде, яблука наливаються, збільшуються в розмірах, дозрівають, а потім... також падають і вмирають... або їх зривають...

Життя людей: можна спитати старших: раніше народжувалось багато діточок: 5, 7, 10... частина помирала в дитинстві, частина пізніше... виживали сильніші і небагато...

Це Природа та її процес...

Можна не читати філософів, мислителів, вчених, психологів, просвітлених, старців...

Життя можна зрозуміти, проживаючи його, але проживаючи усвідомлено, розумно і мудро...

Споглядати: річка тече вниз і обминає перепони... сонце сходить завжди на сході і незалежно від вашого бажання ще поспати... дощ не спинити... за дитинством приходить юність... за безтурботним дитинством, юністю – приходить клопітлива дорослість і немічна старість... можна заробити гроші, можна не заробити, можна бути здоровим, можна – хворим...

Життя зароджується за вашої участі, але залежить не від вас...

Що залежить від ВАС, вас, нас???

11.07.2019



Роз-Думи...

Підмічено: чим простіше написано, тим більше читають... підмічено: чим більше про пусте написано – читають ще більше...

Чому?

Ніщо не поміняє Світ... Ніхто не поміняє Світ...

Бог запустив його, і пружина Життя розкручується у відомому лише Творцю напрямку...

Ваші дії, бездії, байдужість, апатія... ваші бажання, мрії, цілі, наміри – усе пусте, усе порох...

Молох життя і смерті поглинає вас... ви ніщо і ви ніхто...

Подує вітер, підніме хвилю; дмухне вогонь і піде дим; земля розверзеться, і чорне небо впаде... де в цьому ви? Хто ви і що ви? Суспільство мурашок на фоні індустріалізації?!

Хто вплине, хто в змозі?

Ніщо і ніхто нічого не змінить: пружина життя розкручена за межу повернення і йде під укіс...

Свідомість!!! Позитивно налаштована Вселенська свідомість може вплинути! Об'єднана благістю, співчуттям, Любов'ю, вселенська свідомість може врятувати Світ, Життя!

Але! Як поєднати непоєднуване?! Як поєднати сім'ю, рід, село, місто, країну... як поєднати релігії... як поєднати всіх Вас, коли ви кожен за себе?!

Це майже неможливо... а тому: радійте ви, хто вже старий... радійте ті, що не народились... радійте ті, що ще не знають... радійте дню, що настає...

Радійте, та не опошляйте радості... Сердечна радість – над усе...

09.10.2018



На тему дня...

Роз-Думи:

Не варто шукати проблеми!

Вони вас самі знайдуть!

Рішення і відповідальність залежать від першого!

Рішення і відповідальність деколи перекладаються на інших!

Найнищіше завуальоване перекладання відповідальності – прийняття колегіального рішення!

Поспішне рішення – немудре!

Поспішне рішення – прояв гордості, зверхності, нетерпимості, зневаги!..

Деколи поспішні рішення тягнуть за собою неспішні, довготривалі, незрозумілі, підклимні, сепаратистські домовленості верхівок!..

Від поспішних рішень терплять ті, для кого вони прийняті!

Поспішні рішення розколюють непрості ситуації і ускладнюють їх!

Невиважене рішення одного тягне за собою прийняття немудрого рішення іншим!

Важко вийти із ситуації за наслідками немудрого рішення! Деколи – неможливо!

Мудрий завжди залишає інший варіант виходу!

Немудрому все «по барабану»! Він не страждає від своїх рішень!

Перші – будьте мудрими! Від ваших рішень залежить доля інших!

Інші – будьте Мудрими! Не поспішайте виконувати не завжди мудрі рішення перших!

Творець творив не поспішаючи і створив досконале!

Недосконалі, вважаючи себе досконалими, – поспішаючи, творять недосконалість!

16.10.2018



Про проблеми...

Подумалось:

Проблема – це перешкода, яку потрібно пройти... задача, яку потрібно вирішити...

Проблема – це скалка під шкірою, і проблема – це землетрус, цунамі...

Індивідуально – скалка для вас більша проблема, ніж цунамі у Південно-Східній Азії, що забрало життя тисяч людей...

Усе залежить від оцінки та сприйняття...

Проблема – це не кінець... навіть така, що здається непереборною....

Немає проблем, що не вирішуються! Питання в часі та можливостях...

Проблему можна обійти, уникнути... але це не вирішення її... в такому разі вона повернеться і буде трохи складнішою...

Деколи варто прислухатися до інтуїції, а не тільки ума...

Проблема – це успіх, це розвиток... тільки в розвитку створюються проблеми...

Є проблеми зовнішні та внутрішні...

Іноді здається, що зовнішні – тяжчі... це не завжди так!

Зовнішні проблеми – похідні від внутрішніх!

Переборовши внутрішні – запобіжиш зовнішнім, уникнеш їх...

Головна проблема – бути Людиною!

Хоча вона здається не головною...

Нікчемність не має проблем, або вони – нікчемні...

Істинна Людина не має проблем; вона має задачі, які потрібно вирішити...

Варто мати задачі, а якщо їх немає – варто придумувати їх...

Варто бути Істинним і, граючись, вирішувати придумані собою ж задачі...

Не варто впадати у відчай, коли складно...
Поки складно, життя бурлить...
Коли тихо – життя завмирає...
Варто жити тихо, але складно...
Напевно...

01.10.2019



Інший погляд на життя в різному часі... Роз-Думи...

Сучасне твориться в минулому, майбутнє твориться в сучасному!
Умови Життя зараз (в теперішньому) – це результат, отриманий за результатами дій в минулому, тобто це виконання закону причин і наслідків, закону сполучених посудин, або карми...

Як це розуміти:

якщо в минулому робилося щось погане, в теперішньому поживаємо наслідки – живемо не дуже добре!

Якщо в теперішньому чиниться погане – в майбутньому поживемо також погане!

Чи можна обійти ці закони?

Нелегко, але в принципі – можна.

Багато залежить від рівня розвитку сутності, душі, тіла... як не дивно – від мети, бажань та їх втілення протягом життя.

Розуміння людиною життя як воно є; прийняття нею радості і горя, багатства і бідності; позитиву і негативу в цілому – це частково усвідомлення сенсу життя!

Розуміння сенсу життя, в розумінні, вказаному вище і, що ще важливіше: благосне його прийняття (не жалітися, не шкодувати, не заздрити, не дратуватися і не думати, що Бог тебе за щось карає) – це дбати про майбутнє своє і своїх дітей, роду.

Якщо йде пересилання себе в житті «тут і зараз» і, незважаючи на наявні негаразди, людина живе в позитиві (у широкому розумінні), тоді закон карми або причин і наслідків набирає позитивного забарвлення і таким воно буде і в майбутньому.

Якщо є розуміння ситуації, стану буття, є розуміння надважливості земного перебування для життя в цілому, є бажання, мета і ціль досягнення серйозного розвитку духовності, тоді життя у позитиві духовному, енергетичному та тілесному може дати результати.

На певному рівні розвитку необхідно мріяти, бажати, думати, роздумувати. Якщо все назване в позитиві – позитив настане. Можливо, з часом, але настане. Від Вашої настирливості, наполегливості та активності в досягненні залежить швидкість плинності часу і час досягнення бажаного.

Не робіть і не думайте недобре!
Думайте – добре!

18.11.2018



Про слово...

Роз-Думи:

На початку було слово, і слово було в Бога, і слово було Бог...
Що в імені твоїм...
Словом можна вбити...

Я Люблю...
Я ненавиджу...
Мені пофіг...

Подаруй...
Порадь...
Подай...

Допоможи...
Додай...

Дійди...
Вір, Люби, Надійся...

Слово – це сконцентрована енергія наміру, думки, цілі; наповнена змістом, виражена звуком і почута тим, хто сказав його, і тим, на кого вона направлена.

Творець Словом, Логосом створив світ і, очевидно, Словом закінчить його існування! «Я єсьм Альфа и Омега».

Звуком, плачем дитинка сповіщає Світ про своє народження!

Криком проводжають на той світ...

Радість і горе супроводжує звук, крик...

Кожна зустріч та розставання починається і закінчується словом...

Кожне свято супроводжується словами, тостами...

Слова лікаря можуть вбити або дати надію...

Слова судді дають волю або неволю...

Слова піднімають чи опускають...

Словам вірять або не вірять...

Словами брешуть або доносять правду...

Слова одного – істина...

Слова іншого – блуд...

Одні слова – від Бога...

Інші слова – не від Бога...

Що у слові Твоїм? Що ти вкладаєш у Слово? Яку енергію ти направляєш словом? Які емоції, якості душі і духа в слові твоїм?

Цініть і не розкидайтеся словами!

Слова – це ви, це ваша енергія, ваш дух!

Бережіть слова!

Даруйте слова, але слова радості, вдячності, благості... слова Любові!

23.11.2018



Про себе і сусіда...

Подумалось: самодостатність, самоповага, внутрішній стержень, можливість розумного компромісу, допомога у разі потреби,

не нав'язування, повага іншого, його думок, рішень... повага до території іншого, його традицій, вірувань, переконань; способу мислення, роботи, відносин; його роду, сім'ї...

Стриманість у розмовах, діях, думках... відсутність зверхності, гордості, заздрості... відсутність: вчинення зла нишком, переманювання, підкупу, насильних зобов'язань; загидження, засмічення не свого... і свого...

Твердість у своїх переконаннях, розуміння і можливість сказати «ні»; не нав'язувати своє, але і не приймати чужого, що протирічить тобі; сприйняття чужого у разі розуміння, що воно хороше... ніколи не шкодити і не віддавати шкодою на отриману шкоду... не зливати свою злість, негатив...

Розуміння мудрості надання допомоги: допомагати у разі прохання, допомагати тому, хто потребує, але не просить; допомагати засобами, порадами; допомагати неявно.

Важливо – допомагати щиро, від Душі, без хвальби; ще краще — коли Душа сама хоче допомогти; краще таємно, ніколи не чекати відплати за допомогу...

Спілкуватись: ділитися добрим настроєм, позитивом; пити разом каву й інше (в міру), не лізти в душу; деколи залишати на самоті, в роздумах...

Друзі!

Хорошого, доброго завжди більше!

Відчуйте і відчувайте це, і життя стане трошки кращим!

30.11.2018



«За» і «проти»... подумалось...

Що краще: за чи проти?..

Я за:

Мир без боротьби за мир...

Волю без виборювання волі...
Радість без перемоги над горем...
Життя без зневаги до смерті...
Любов з прийняттям нелюбові...
Вас із повагою до себе...
Я проти:
Боротьби з боротьбою...
Боротьби за мир...
Боротьби за Любов...
Боротьби за волю...
Боротьби заради боротьби...

Можна прочитати ще раз. Повільно.
Можна вдуматись; можна пробігти...
Можна побачити і відчути...
Можна поспішати...
Можна не поспішати...
Поспішаючи – не знайдеш Себе... нічого не знайдеш і нікуди
не встигнеш...

Краще «за», ніж «проти», напевно... але вибір за Вами...

12.12.2018



Про ключик...

Подумалось:

Ключик, ключ...

Маленька і не зовсім маленька річ, якій, можливо, мало приділено уваги великих чи малих, достойних чи не дуже...

Маленький ключ відмикає маленьку скриньку, в якій дитинка тримає маленькі іграшки... Маленький ключ відіграє маленьку роль...

Більший ключ – відмикає більш важливу і більшу річ – сейф, машину, наприклад... Це важливіший ключ... Для когось – дуже важливий!

Інший ключ відмикає двері до будинку... Це ще більш важливий ключ...

Окремий ключ відмикає і замикає двері в камеру СІЗО, наприклад... Це ключ до волі, свободи... Для графа Монте Крісто це був надважливий ключ... Правда, в нього потім було багато ключів до багато чого... хоча сам він обійшовся без ключа – парадокс?

Є ключі до церкви... вони досить великі, значущі (двері старих церков)... це ключі особливого призначення і наслідків, напевно... це також ключі в іншому, духовному розумінні...

Є ключі до серця, до жінок, до людей... це нематеріальні ключі, про них, можливо, колись окремо...

І є ключі у Св. Петра... (на тепер без думок)...

Не губить ключики і ключі! З ними неважко, а без них деколи – нікуди!

Шукайте ключі Духовні... вони можуть відкрити щось значуще...

13.12.2018



Про контроль...

Не можна все проконтролювати!

Не потрібно все контролювати!

Постійний контроль послаблює відповідальність.

Жорсткий контроль вбиває ініціативу!

Контроль контролю закінчується контролем!

Кого контролювати, коли всі – контролери?!

Якщо ти контролер – тобі добре!

Якщо ти не контролер – тоді тебе контролюють!

У «дурдомі» краще бути контролером!

Дурному, правда, по барабану контролери!

Вбивця контролю – відповідальність!
Смерть контролю – довіра!
Друзі, не будьте контролерами!
Контролери, контролюйте помірно!

Тотальний контроль деколи закінчується тотальною безконтрольністю...

31.12.2018



Думки після телебачення...

Спілкування з молоддю на теми різного спрямування. Цікаво.
Шкода, що замало часу ...

Спокій, впевнена і зважена поведінка, незаангажованість і
сміливість думок – враження від ведучих.

Дякую за запрошення.

До сказаного в ефірі...

Любов – це стан Розуму, Свідомості, Емоцій і Тіла...

Якщо є Любов – тоді це Любов, і вона не потребує якогось регулювання. Тоді це не секс, це – кохання... Це – взаємність і повага...

Просто секс – це як: відвідування магазину ще живим чоловіком.
Він зайшов, йому приємно. Він витратився і пішов. А касиру то – пофіг!

Чи зважував, чи аналізував хтось із ініціаторів закону вплив соціально-економічного стану населення на ситуацію з насильством у сім'ї і насиллям в цілому.

Чи хочеться сексу голодному? Чи хочеться говорити про мистецтво голодному?

Чи віддасться бідна дівчина за подарунок, гроші, обіцянки?

У державі, як і в сім'ї, виникає і постійно в наявності багато питань!

Але питання поділяються на нехайні, позачергові, першочергові і т.д.

Ви не побіжите у водоканал, якщо у вас протікає кран!

Ви не випиваєте віскі, коли у вас немає хліба! (Хоча, чому ні. Тоді вже точно – усе пофіг).

У вас немає бажання чи сексуального потягу, коли у вас бо-
лить хоча б живіт!

Є в країні нагальніші питання, ніж ці. Але – маємо те, що маємо.

Це до питання своєчасності таких законів.

Усьому свій час. Усе мине і це також, сказав мудрий єврей!

Не можна завагітніти, не вступивши у стосунки, не можна на-
родити раніше, ніж дозріє плід, не можна побачити щось, перебу-
ваючи у темноті...

Не можна випити з порожньої чашки...

Приймати закони необхідно тоді і такі, що актуальні тут і зараз.

Напевно.

Друзі! Не поспішайте! Не поспішайте і в інтимних стосунках!

Яблуко можна зірвати і зеленим, але один раз відкусивши –
викинеш його!

Дочекайся, поки плід досягне! Дочекавшись, відчуєш всю
насолоду смаку, відтінок кислоти та солодкості; м'якості та подат-
ливості; пружність та вібрацію... відчуєш те, що ніколи не зможеш
відчути, якщо поспішаєш...

Не забувайте: кохання – це як яєчня: поспішиш – потече; пере-
тримаєш – згорить;

Ловіть момент: тут і зараз; момент наближення піку відчуттів...

Якщо буде так, ніколи ніяка жінка нікуди від Вас не піде і заяви
писати не буде...

Вам не буде страшно ст. 152, ст. 153 й інші з тої чи іншої серії

Напевно...

16.01.2019



Роз-Думи...

Істинне Я, істинний Ви – це Ноумен! Він є завжди. Тіло, Его,
емоції, думки – це тимчасове, але різної протяжності в часі. Потріб-
но жити з Ноумена і дивитися на фізичне тіло звідти.. Хвороби тіла

– це реакції феноменального тіла на частину думок, що порушують баланс Ноумена. На Ноумена в цілому це не впливає. Варто дивитися за тілом та за його хворобами з Ноумена! В такому разі все значно простіше і багато хвороб можна уникати, упереджувати, лікувати. Правда, необхідно максимально глибоко розуміти сутність Творіння Творця «тут і зараз», перебувати в ньому і відчувати його. Тоді багато чого можна. З усіх феноменальних утворень у фізичного Тіла найкоротший час життя (миль). Емоції живуть значно довше за тіло, але менше, ніж Его в цілому. Его, думки, або спроможність думати, творити; тобто Ноумен існує майже вічно! До часу, коли він, Ноумен, добровільно, зі своєї волі не анігілюється, щоб потім створитися знову. Напевно...

28.02. – 04.03.2019



Роз-Думи... за результатами дружньої розмови...

Варто вчитися слухати...

Не варто нав'язувати свою позицію...

Варто спробувати зрозуміти позицію іншого...

Не варто змушувати іншого відповідати так, як тобі хочеться...

Варто дивитись на ситуацію з різних сторін...

Не варто робити висновки емоційно, односторонньо...

Варто поважати співбесідника...

Не варто починати розмову, якщо вона може стати неконтрольованою...

Варто критично ставитись і до себе...

Не варто вважати іншого меншовартісним...

Зрозумілість – не найкраща риса...

Зверхність – нерозумна!

18.04.2019



Роз-Думи:

Про бажання та реалізацію...

Сильне бажання колись збувається...
Але воно потребує масу енергії...
Правильне і усвідомлене бажання збувається скоріше...
Воно не потребує стільки енергії, як дуже бажане...

Накопичена маса енергії задіяних спрощує досягнення цілі...
Цю інтенсивність енергії необхідно генерувати і підтримувати... тоді бажання і цілі реалізуються максимально повно, за максимально невеликий період часу...

Бажання, що реалізувалось легко і швидко, потребує відшкодування...

Енергія, що створила це бажання – з майбутнього, тому після реалізації настають труднощі...

Труднощі проходять, але важливе істинне розуміння задач, способи їх вирішення та врахування інтересів суб'єктів, що підтримували реалізацію бажання...

Розвиток потребує енергії... розвиток суспільства – також...

Енергія є, і її багато!

Є й антиенергія! Її менше, але вона агресивніша і більш концентрована...

Важливо нейтралізувати генератор антиенергії... чим скоріше, тим краще...

Бажання збуваються, якщо не згасає віра!

Бажання збуваються, якщо є дія!

Бажання збуваються, якщо Є Бажання!

Бажаю Вам усвідомлювати те, чого бажаєте, і зважувати: чи потрібне воно Вам!!!

Розумний зрозуміє; дурному і Мудрому – пофіг!

24.05.2019



Про сповідь, причастя...
Без повчань, заперечень чи спонукань...
Подумалось:

Іти чи не йти на сповідь, причастя?

Віруючим однозначно – іти!

Духовним – іти, якщо є відчуття потреби або усвідомлення необхідності потреби... з будь-яких причин... залежить від рівня розвитку духовності...

Чому так?!

Погляд з іншого боку, трохи відмінний від традиційного погляду...

Більшість знає, що таке сповідь і причастя! Приблизно... знає!

...прощення гріхів... прийняття Крові та Тіла...

Гріх – порушення встановленого...

Сповідь гріха – визнання вини у порушенні встановленого...

Для сповіді потрібен хтось інший... в даному випадку – це священник...

Священник наділений правом дозвільної молитви...

Енергетичний рівень: людина створена гармонійною сутністю! В міру зростання тілесного і розумового, Его людини розвивається, зростають бажання, мрії, вчиняються різного роду дії, за результатами чого гармонія людини порушується.

Замість Гармонії настає затяжний період какофонії, дисбалансу ментального, морального, фізичного... в цілому – енергетичного...

Оце і є перебування в гріховному... людина стає, як ненастроєний рояль... кожна струна звучить, як хоче...

Тобто:

– жити без гріха – бути в Гармонії... емоції, бажання, дії, бездіяльність, робота, відпочинок... – усе повинно бути в межах духовних, моральних норм, норм права та законів...

– коли щось із перерахованого чи ще чогось виходить за межі, рамки – оце і є гріх у широкому розумінні...

Що потрібно?!

Потрібен спеціаліст, що зможе налагодити (настроїти) рояль, щоб усі струни душі і тіла зазвучали в лад... потрібні зусилля для відновлення втраченої рівноваги, балансу або Гармонії...

Священник в даному випадку і є той фахівець!

Може бути і не священник!

Але! Це окрема тема, чому, чого і як...

Кожний, хто вірить в Бога у розумінні християнської моделі віри, бачить роль священника відповідно до цього світобачення, сам перебуває у відповідній системі координат вірування, для налаштування балансу своєї душі, духа і тіла повинен періодично, а можливо, регулярно іти на сповідь та причащатися...

Краще сповідатися у духівника або високодуховного священника... в такому разі в одній особі суміщається статус представника егрегора та енергетика його носія...

Справедливо і те, що не варто дивитися на особу священника чи його гріховність для того, щоб обирати, до кого йти на сповідь...

Навіть найбільш грішний священник є повноважним представником під час літургії... і він має право читати дозвільну молитву...

Що відбувається:

Перед сповіддю рекомендується вчитати Правило (встановлені молитви), поститися три дні, простити всіх і все... це необхідно для того, щоб самому (що важливо...) вирівняти свою енергетику; змиритися з вчиненням гріхом, прийняти його в душі та розкаятися у вчиненому... (це основні моменти). Таким чином, людина сама підготує основу для прощення...

Прийшовши на сповідь у подібному стані, людина перед священником ще раз проходить пройдене вдома, на глибинному рівні усвідомлює неправильність вчиненого; під впливом обстановки та її ритуалу, пафосності, трепетності та Любові до Творця – повністю готова до каяття...

Священник, прочитавши дозвільну молитву, ніби з'єднає розслаблену, готову до зцілення енергетику людини з енергетикою Творця... Гармонійна Енергія Творця, поглинувши, розчинивши у Собі «шалену» енергетику грішного, заспокоює, вирівнює, балансує її і приводить у Гармонійний стан...

Таким чином, людина виходить «чистою»... і готовою до нових гріхів...

Причастя – це додаткова чиста порція Божої енергії, яка дається сповіднику для підтримання його, вже врівноваженої сповіддю, енергетики і направлення її у певному руслі, напрямі вірування!

Що важливо?

Надважлива – Віра!

Людина, що розвинулася і перебуває на сходинці віруючого, без Віри – ніщо!

Якщо людина максимально вірить у догми, постулати, заповіді, писання і аналогічно вірить у дієвість наведеного, беручи участь у подібних діях, діях, ритуалах – отримує максимально багато...

Людина віруюча, навіть без глибокого розуміння суті сповіді чи причастя, на сповіді і під час Причастя отримує позитив! Енергетика діє мимоволі! Хоча і не так ефективно, як у першого.

Що з духовними?!

Духовний – це більше, ніж віруючий!

Віруючий може бути духовним...

Духовний може бути невіруючим... скоріше – він перебуває на сходинці вищій, ніж віруючий...

Це старці у православ'ї, деякі йоги, просвітлені у східних традиціях... можуть бути й інші...

Якщо людина розвинула свою свідомість і перебуває у стані постійної усвідомленості, вона сама може керувати балансом душі, духа і тіла... часом вона взагалі не виходить із стану Гармонії... Тому такий не потребує сповіді чи балансування...

Через традиції, потреби чи з інших причин такі духовно реалізовані Люди все-таки ідуть на сповідь... деколи...

Зазвичай – ідуть до Них!

Думка без претензій на догматичні чи якісь інші переконання...

01.09.2019



Про ціль, мету життя...

Подумалось:

З народження і до певного часу мети життя немає!

Через те діти – просто щасливі створіння, що радіють кожній годині чи добі...

Мета з'являється у певний час розвитку з подачі когось, чогось: батьків, друзів, деколи виникає у своєму умі...

Мета, ціль з'являються в результаті появи, виховання і посилення Его дитини, підлітка і далі...

З появою мети починаються проблеми життя...

Проблеми посилюють Его і породжують нові цілі...

Народжується коло, круг, самсара життя:

Его народжує ціль... досягнення чи недосагнення цілі посилює Его, і воно виростає... Его вищої сходинки ставить нові, вищі цілі... людина намагається досягнути їх...

Таким чином, відбувається розвиток людини... до певного віку; точніше до усвідомлення сутності марності цих досягнень... це може бути у різному віці... може і не бути...

Ззовні людина ніби розвивається: набирається розуму, піднімається по суспільній драбині, набуває, витрачає, знову набуває...

Розвиток по спіралі... так говорять, бо так колись хтось сказав... і так прийнято...

Запитання одне: чи розвиток це???

Біг колом... біг без краю і кінця і без кінцевої мети... для чого бігти?

Чим скоріше біжиш, тим ближче смерть! Відрізок життя один! Він не продовжується за нашим бажанням!

Але чим більша швидкість, тим менше краєвид; тим вужча смужка бачення перед собою...

З одного боку, ти більше встигаєш, бо спішиш...

З другого – ти нічого не встигаєш, бо спішиш...

Усе, що ти робиш біжучи: хочеш, бажаєш – недокінчене, не-якісне, недушевне, бо в це не вкладається – Душа...

Ти поспішаєш, бо тебе чекають... хто чекає... де чекає... Ти думаєш, що тебе чекають! А насправді, чи чекають взагалі?

Усі Мудрі говорять: не поспішай! Не поспішай жити! Насолоджуйся ходою і тим, що оточує тебе під час ходи! Встигнеш! Завжди встигнеш, а якщо не встигнеш – втратиш небагато; може, нічого не втратиш... але насолодишся життям у процесі життя...

Усвідомлення цієї істини приходить до кожного по-різному і у різний час... деколи не приходить...

Усвідомивши це, стаєш – як дитина! А у дитини немає мети, цілі... ти повернувся на початок... коло замкнулося... Через те – замкнення кола описаним чином – це розрив самсари, розрив кола розвитку...

Це те, що називають: Путь без Путі (звідки ти вийшов, туди і прийшов, але вже у новій якості свідомості...)

...тільки ті, що будуть як діти, увійдуть в Царство Небесне... а Воно, Царство – очевидно, і є та кінцева ціль, мета, до якої прагнуть усі... майже всі...

Напевно...

30.08.2019



**Про заздрість... думка на запитання молоді Людини...
(Павлович О.)**

Подумалось:

Заздрість – одна із значних неперитивних якостей Его...

У людини із сильним Его заздрість може мати значний вплив і створювати певні, деколи значні проблеми у житті...

Що таке заздрість?

Це ментальна хвороба, понижений рівень енергетики, завищені бажання, що височіють над реальними можливостями індивідуума... Зазвичай це стосується більше матеріальної сторони, деколи моралі, частіше – зовнішньої краси чи успіху іншого взагалі...

Виникає, зароджується заздрість з дитинства. Загалом. Винятки бувають, як і в зворотному напрямі розвитку – у бік щедрості... доброти...

Якщо вірити у карму, або генетичну схильність до чогось, можна зрозуміти, що риси заздрості можуть передатися генетично або перейти по лінії карми... можуть набуватися в теперішньому житті...

Природою людині даються певні можливості, які не завжди можуть задовольнити більші за них бажання...

Виникає дисбаланс, диспропорція можливостей і бажань... Людина може підсвідомо пробувати вирішити або вирівняти цей дисбаланс, прикладаючи надвеликі зусилля... деколи це виходить...

Деколи – не виходить...

На енергетичному рівні – це стан, як у розрядженого акумулятора: він ще має заряд, але для нормальної його роботи сил не вистачає... потрібне підживлення ззовні...

Що робити?!

Залежить від земного призначення людини...:

- можна робити все, але нічого не вийде...

- можна усвідомити, зрозуміти проблему, відчуті її негатив і потроху мінятися... зрушення будуть...

- можна навіть не думати над цим, а з часом усе вирівнюється...

На рівні розвитку більшості – необхідно прикладати зусилля... однозначно!

Багато залежить від рівня, глибини заздрості... від наполегливості та сили бажання побороти цей негатив... і, як не дивно, – від цілі, що поставлена: заради якої потрібні зміни...

Як у прикладі з розрядженим акумулятором: якийсь час можна жити і на такому рівні зарядки, якщо витрачати енергію потихеньку, без ривків, але: потенціал не той, час роботи не той, якість не та...

Не варто заздрити на роботі керівникам різного рангу... нижчий ніколи не зможе істинно оцінити проблеми та переваги вищого...

кар'єрний ріст іншого, можливо, не завжди справедливий, та кож не вартий заздрості...

...значить, ще не ваш час; щасливчику, можливо, дається аванс, за який той буде довго і не завжди радісно відпрацьовувати в майбутньому...

Ви не знаєте, що краще: потребувати того, чого ще нема, чи задовольнятися наявним...

Мета повинна бути... розумна, реальна... до неї потрібно йти, але не через «труп»...

Якщо вона має бути ваша, тоді вона буде вашою...
Не поспішайте... попереду ще багато випробувань...
Краще – поволі, але жити, ніж бігти, а потім перебувати в стані
«живого мерця»...
Напевно...

28.09.2019



Про Життя...

Життя – це рух від народження до смерті...
Хтось розуміє навпаки – це рух від Смерті до Народження...

Розуміння суті Життя полягає у розумінні важливості або пер-
винності того чи іншого виду, або форми існування життя...

Усвідомлення Життя як польової субстанції і навіть глибше ро-
зуміє наше Життя, як сон, майю...

Усвідомлення життя у нашому розумінні передбачає чи розуміє
Життя як матеріальне його існування і усвідомлює його виключно в
матеріальній формі. Поза межами цього, мабуть, життя не існує!

Наскільки істинні ці твердження, думки?

Можливо, Істина, як завжди – посередині!

Та є певні «але», що дають підстави сумніватися в цьому.

Усе, що оточує нас або що існує незалежно від нас, співвіднос-
не; одне з одним і з цілим.

Ніщо у світі не рівне, не тотожне!

Це не значить, що обов'язково існує щось головне! Буває і так, але
часто одне без іншого не може існувати або втрачає своє призначення.

Думається, можна скоріше вести мову про – первинне і вто-
ринне, першопричину і похідність!

Це як Життя і Смерть!

Що головніше!

Точніше, напевно, що первинне?

А може, і ні одне і ні друге?!

Для когось душа = перше, первинне!

Для іншого – тіло!

Якщо думати глибше: ні одне не правильне, ні друге!
Немає ні життя ні смерті!
Є Буття!
Буття охоплює і життя, і смерть!
Логічне запитання: а що таке Буття?
Напевно, це і є Бог, Творець... але ще не розділений на три іпостасі! На Отця, Духа і Сина!
Він ще один – БОГ!
Предвічний, Всюдисущий, Всемогутній... але ще не проявлений! Безстатевий!
Напевно, вираз «БУТТЯ» кращий, оскільки він не розділяє і не визначає статеву належність...

12.08.2019



Повнота жінки в її Пустоті...

Суть, сенс жіночого тіла у наявності її Пустоти, ... що народжує Повноту!

Повноту Життя!

Варто цінити Свою Пустоту, бо від неї залежить не лише задоволення і пристрасть, від неї залежить майбуття Природи...

Зародження завжди супроводжується задоволенням!

Чому?

Перебування у задоволенні – це стан прекрасного...

Ніщо гарне не може бути створеним без задоволення і натхнення!

Тільки в красі твориться красиве!

Тільки у гарному настрої, тільки скуштувавши найкраще, найсолодше, можна народити найкраще!..

Зародження без задоволення, з примусу, з п'янки, з «пофігізму», з байдужості, заради втіхи призводить до народження не дуже гарного, можливо, хворого... на жаль! І це варто пам'ятати!

Жінки!

Не робіть із своєї Пустоти прохідний двір...

Не дозволяйте користуватися нею про всяк випадок...

Навіть якщо дуже хочеться!

Від чистоти Вашої Пустоти залежите не лише Ви і Ваші діти...

Від Вашої чистоти залежить чистота всієї Повноти!!!

Бережіть свою Пустоту, бо в ній Вся Повнота!..

06.08.2019



Про розвиток



Ціль, мета Життя!

...досягнення «Царства Божого»;

...досягнення самадхі;

Інші думки:

...злиття, розчинення свідомості Его у часі й просторі, надсвідомості ВсеСвіту...

Синхронізація своєї сутності із сутністю колективною і вище...

Набуття «Я» якостей колективної чи ВсеСвітньої свідомості!

Пізнання... розуміння і усвідомлення сенсу життя у пізнанні... постійному, цікавому, деколи нудному... запас потенції пізнання розрахований на період життя тут... коли він вичерпується, закінчується життя...

Процес наддовгий, надтривалий...

Думається, можливий...

21.09.2019



Про «хочеться»...

Хочеться, аж колеться... не колеться, але ж хочеться...

Рідко збігаються бажання двох... йому хочеться, а їй чомусь – ні...

Бажання одного здійснюється, якщо бажається небагато...

Хочеться...

Хочеться, коли чогось не вистачає: грошей, дівчат, вина, пива, музики... наркоти, декому – тоді дуже хочеться!

Сексу більшості – дуже хочеться... здоров'я всім – хочеться... життя хворим – дуже хочеться...

Роботи – не дуже хочеться; відповідальності – зовсім не хочеться; в СІЗО – що я такого зробив?

Краще, коли хочеться, але ще не маєш... Є перспектива – може, буде?

Того, що маєш, – вже не хочеться...

Хотіти не гріх...

Гріх – мати, але ще хотіти... навіть тоді, коли не знаєш, що хотіти... Напевно...

16.09.2019



Думка...

Пророцтва – це творення майбутнього пророками...

Пророки, провидці, старці, просвітлені... – це святі, енергетично надсильні сутності, що, за бажанням та за необхідності, бачать минуле та майбутнє...

Частково через них Творець сповіщає про те, що має бути, може бути, буде чи не буде...

Не все, що пророкується, збувається... Так задумано...

Майбутнє твориться в сучасному з врахуванням досвіду минулого...

Якщо в сучасному, теперішньому часі відбуваються доленосні, глобальні події, що зачіпають значні верстви, території, народи та традиції, тоді можлива зміна пророцтв... як в один, так і в інший бік...

Чи вірити в пророцтва?

Пророцтва збуваються незважаючи на вашу віру чи невіру...

У сказаному пророцтві закладено величезний потенціал часу та енергії і тому воно збувається... зміна можлива на умовах, наведених вище.

Єдиний народ, держава можуть сформуватися і розвиватися у разі наявності сильної об'єднавчої ідеї, сильного, харизматичного лідера, якому вірить більшість... Чим більший відсоток підтримки, тим скоріше успіх... і – навпаки. Якщо немає ідеї і відсутній такий лідер – успіху не варто чекати... Будуть муки, занепад, страждання народу, а потім – розпад!

Ніхто і ніколи не обманув і не обмане закон збереження енергії, переходу кількості в якість, закон Єдності!

Принцип: розділяй і владарюй... діє певний час, на певній території...

Той, хто розкидає каміння, буде змушений збирати його...

Деколи збирають каміння інші...

Хто не творить, той руйнує...

Колись приходить кінець руйнації... просто вже немає що руйнувати...

30.09.2018



Про зміни внутрішні й зовнішні...

Роз-Думи:

Усе тече все міняється...

Статичне – мертво!

Живе – у змінах, у розвитку!

Вибір, що краще – очевидний!

Змінами забезпечується розвиток!

Деколи важлива доцільність, своєчасність змін. Для проведення змін, розвитку необхідна енергія. Багато енергії.

Якщо енергія є – варто проводити зміни. Якщо ні – краще не починати!

Танцюють і веселяться тоді, коли є привід. Деколи – без приводу, але тоді просто співає Душа і не можна не веселитися. А Душа співає тоді, коли наявна енергія.

Деколи примушують танцювати! Хтось танцює, хтось підспівує! Хтось мовчить!

Танцює більше за всіх той, хто платить, або замовляє музику!
Але танцюлька не безмежна, як і енергія!

Примушувати хворого, що лежить в ліжку, танцювати чи співати – допомогти йому скоріше відправитися на вічний спокій!

Якщо відбуваються зміни внутрішні – міняється все: характер, дії, вчинки, висновки, ставлення; людина стає добршою, м'якшою...

Буває навпаки – тоді людина стає жорсткою, грубою, нестриманою, егоїстичною...

У суспільстві аналогічно: зміни відбуваються революційно або еволюційно. У першому випадку все відбувається відносно швидко, але в основному жорстко. Результат – далекий від очікуваного.

Інший шлях – повільний і м'якший. Результат також досить далекий від очікуваного, але через довготривалу плінність змін це не помічається.

Революції, зміни задумують романтики, проводять ентузіасти, а плоди пожинають – не завжди моральні. Можливо – навпаки.

Що краще?

На жаль, кращої Путі нема! Є Путь – яка є! Якою розвивається чи то людина, чи то суспільство!

Худому завжди гірше, ніж товстому! Але він живучіший!

Соломон сказав: усе пройде і це – також!

Спокій і ще раз – спокій, Друзі!

27.11.2018



Чому чоловіки ходять наліво?

Тому що деколи і жінки ходять туди!

(хотілось написати коротко)

Подумалось... виходити із зони комфорту – значить розвиватись... Нині багато про це говорять і пишуть. Правда, не всі розуміють повне значення цього.

Життя – це розвиток!

Розвиток – це рух!

Рух – це зміни!

Комфорт – це стабільність!

Стабільність у всьому: достатку, здоров'ї, задоволеннях, навіть – потребах...

Вам досить усього, що є! Вам вистачає...

Ось у цьому і заковика!

Довготривале перебування в стані комфорту приводить врешті-решт до нудьги, застою, апатії, безпричинних нервів і необдуманих вчинків... і ще багато до чого...

У кожного рівень комфорту свій. Це залежить від багато чого. Але за комфорт потрібно розплачуватись: колись грошима, колись нервами, колись здоров'ям..., а колись – спокоєм, вірністю...

В інтимних відносинах з часом також може настати комфорт, комфорт у не дуже позитивному вигляді.

Стабільність, одноманітність, регулярність... це як каша на кожен день: калорійно, можливо, смачно, але приїдається...

Чоловіки – полігамні гурмани. Якщо їх годувати чи поїти одним, хоч і дуже вишуканим, вином, з часом їм захочеться просто – пива... деколи хочеться спонтанності, невизначеності, чогось гострого, як «чилі»...

Думаю – жінкам також...

Природа придумала Себе таким чином, що якщо в тебе щось є, чого немає в іншого, ти обов'язково мусиш потерпіти в чомусь...

Якщо у вас є сім'я, чоловік, є стабільність, то в когось цього нема. І цей хтось, у кого цього нема, також хоче сім'ю, стабільність, комфорт. І він чи вона роблять все і навіть більше для досягнення цієї мети. Якщо мета недосяжна, буває і так, Природа надає такому можливість відчувати частину вашої радості, вашого спокою, вашого комфорту.

Яким чином?

Ваш чоловік чи ваша дружина спокушаються чарами того чи тої, що шукають комфорт, і ЙДЕ наліво!

Результат!

Ви і ваша половина виходите із зони комфорту!
Хтось, хто був поза комфортом, на якийсь час знаходить його і перебуває в ньому (можливо, недовго, а можливо...).

Вийшовши за межі зони, всі розвиваються: правда, кожен у своєму напрямі! Але ж розвиваються!

Друзі!

Можливо, краще самому деколи виходити із зони, відчувати спонтанність, імпровізацію життя і ЖИТИ!

Жити вірно і з вірністю! (без натяків)

02.12.2018



Із-за меж свідомості...

Думки про – тіло...

Тіло – це сформований певним чином згусток енергії, наділений певними функціями, певними можливостями, певним періодом придатності і певним підпорядкуванням...

Тіло має певний запас міцності і в змозі функціонувати за своїм призначенням за певних умов: певний комфорт перебування, певне енергетичне забезпечення, певне обслуговування, певний режим використання...

Тіло володіє певною самодостатністю та можливістю саморегуляції, самовідновлення...

Тілу притаманна ієрархія членів: головні, посередні і необов'язкові..., але – корисні...

Енергетично тіло підтримується внутрішньою та зовнішньою енергетикою...

На рівні розуміння більшості, тіло – це «я»...

Меншість розуміє тіло, як засіб...

Меншість із меншості усвідомлює тіло, як творіння, похідне від Душі, створене Духом...

Дехто... нічого не розуміє...

Тіло – це феноменальне, тимчасове творіння Розуму для певної мети...

У тіла два енергетичні центри: духовний і матеріальний;
Духовний – це мозок; матеріальний – ШКТ (шлунково-кишковий тракт)...

Вони навіть мають схожий за формою вигляд...

Духовний центр – мозок потребує духовної, тонкої енергії, яка надходить в нього через очі, вуха, дотик, смак... інші відчуття... він почерпне інформацію із зовнішнього світу, пам'яті, підсвідомості, часом – надсвідомості... він приймає, аналізує, деколи продукує інформацію... пропонує Его та тілу виконання певних дій, бездій та поведінку...

Матеріальний центр – ШКТ використовує грубу, матеріальну енергію: вода, харчі...

з яких відбирає енергію, що підтримує тіло у належному стані... здебільшого він забезпечує життєдіяльність тіла в цілому на фізичному рівні.

Обидва центри взаємопов'язані і в цілому один без одного не можуть...: якщо переїли – болить голова; якщо перелякались – болить «сідниця»...

У тілі існують також спецоргани із спецпотребами та спецфункціями: серце, легені, печінка, нирки...

У тілі є схеми сполучення різного призначення: кровоносна, лімфатична, нервова, каналізаційна...

Статеву систему, функцію можна виділити взагалі окремо, оскільки вона виконує специфічні функції... але також: внутрішні, чуттєві та зовнішні – продовження роду...

Спеціальні органи та схеми відносно автономні, але працюють над виконанням загальної задачі: забезпечення відповідного існування, функціонування та виконання задач тілом у цілому...

Тіло може певний, недовгий час існувати без душі, але це буде нерозумне тіло...

Душа може існувати без тіла...

Після того як тіло покидає душа, воно перестає функціонувати і анігілює... строк його існування закінчився... винятки є...

Смерть тіла взагалі неможлива, поки в ньому перебуває душа, і навпаки – тіло не може жити без перебування в ньому душі...

Це майже категорично: тіло може померти від порізу пальця, а може жити за відсутності половини мозку... все залежить від ви-

конання призначення душі в тілі. Якщо вона виконала свою задачу і повинна повернутися до Творця, досить порізати палець, впасти, трохи вдаритися і – тіло помре, бо душа покидає його...

Душа в розумінні Его існує недовго... (за оцінками більшості – досить довго)... потім вона також анігілює у Вселенській Душі або Творцеві і в основному втрачає індивідуальність... виняток із правил є...

Тіло, як і все у світі – дуальне й існує, розумно існує, поки ефективно працюють обидва центри... та все інше, що є всередині...

Навіть Центр галактики – Чумацький Шлях складають два центри...

Живіть, поки відчуваєте і добро і – зло...

Коли прийде відчуття постійності одного, довго... готуйтеся... так буде не дуже довго...

06.07.2019



Про вікно...

Із серії про: межі, рамки...

Про кімнату... темну... світлу...

Переступати – це ще не увійти...

Переступати – це перебувати в просторі дверей...

Переступати – це коли ще можна повернути...

Але! Вже побачено інше...

Відчуті і усвідомлено незвідане, таємне..

Те, що притягує магнетично...

Ви Один і Вас Троє, а в кімнаті – невідомість...

Страшно хочеться увійти!

Але – страшно!!!

Темно і страшно... але хочеться!

Може, назад?! Туди, де звично?!

Де тепло і затишно?!

Хто скаже! Хто підкаже!!!
Куди?! Вперед? Назад?
Душа розривається!

Переступити поріг, межу, закон, інструкцію, конструкцію...
Переступити може Той, хто прийняв рішення...
Той, хто наповнений... наповнений по вінця, до краю...

Той, хто не пожалкує за тим, що було...
Той, що не пожалкує з того, що буде...
Той, що знає: майбутнє за ним...
Яким не було б це майбутнє!

17.12.18



Думки без початку і закінчення...

Відповідальність самого перед собою і світом; взяти на себе відповідальність на рівні свідомості (страшно), не впливати на інших, навіть на себе. Гармонія, баланс... повний спокій; не впливати навіть думками чи емоціями, таким чином гармонізувати енергію навколо себе і ширше.

Взаємодія тіла і свідомості: (випив – і свідомість затьмарила-ся, тіло також втратило впевненість; таким чином, вживання тілом алкоголю впливає конкретно на свідомість).

Через те тіло, як і дух, душа, мають однакову значимість в період перебування в матеріальному світі. Тіло, як душа гітари, впливає на якість, глибину, щирість... звучання, створення вібрацій. Не може глуха гітара видавати дзвінкий звук... Не може обмежена людина, тіло звучати на високих частотах... Тіло, душа і дух звучать в одній тональності, на одній частоті або близьких частотах. Якщо щось одне звучить інакше, то двоє інших підтягуються, або понижуються до подібного звучання.

Якщо тіло підтягується до частоти звучання душі й духа, тоді воно не приймає нікотин, наркотики, спиртне... воно потихеньку

очищається, відчувається і усвідомлюється як єдине, органічно ціле
єство в трьох... воно, тіло, менше хворіє, витримує стабільною вагу,
досить пластичне... відносно моложаве...



Роз-Думи...

Ідеал!!!

Що таке і чому воно – Ідеал?!

Чесний не скаже – я бачив Ідеал!

Я не чесний, але також скажу: я не бачив його! Ідеал!

Може, Ідеал – це музика? Поезія? Мистецтво? Тіло? Грація?
Природа? Зародження? Народження? Життя? Смерть?...

Може, це – Думки?!

Що Воно таке, яке Воно?

Може, Ідеал це: ламана лінія горизонту, квітки, пелюсток; за-
виток волосся біля вуха коханої; ледве вловимий, ніжний запах
прозорих парфумів, що дурманять розум; крапелька роси: про-
холодної, вранішньої, що виграє в промінчиках сонця; крапелька
сльози, що викотилась з бездонної глибини синіх очей, побігла що-
кою, зачепилась за пушок і повисла над зворушливим, тремтливим
вигином губ; може, це дихання, що піднімає з трепетом груди і во-
лосся дибком, аж холод між лопатками і дрозь колінах...

P.S.

У житті я бачив ідеальну форму неідеальної суті!!!

Друзі!

Що я бачив?!

18-19.02.2019



Ще трошки... про ідеал

Ідеал можна знайти один! Для себе.
Загального ідеалу, для всіх – немає!
Навіть творіння Творця – не ідеал, бо Він творить безперервно!
Вчорашній ідеал сьогодні – антикваріат!
Світ живе – змінами!
Поки шукається ідеал, людина живе!
Знайшовши і переконавшись в ідеалі – життя завмирає!
Ідеал – це майя: ти до нього – він від тебе!
Але!
Варто шукати ідеал! Варто жити!
А як інакше?

21.02.2019



Думка....

Створення вищим Я фізичного я – це обмеження самим Себе... велике обмеження у можливих проявах себе у безлічі інших форм чи безформностей... Разом з тим – це отримання можливості бачити себе як прояв Себе та своїх дій у всій різноманітності.

Бачити реалізацію своїх бажань, думок, життя в цілому, це реалізувавшись у матеріальному, неможливо, через це створено матерію і матеріальний світ, а також його бачення і відчуття через органи відчуття тіла...

Правда, незрозуміло, чому відчуття в думках не таке емоційне, як у матеріальному світі? У сні бувають надзвичайно емоційні події, відчуття, для чого тоді створювати матеріальний світ? Очевидно, це просто Гра у всіх її різновидах. І матеріальне не обов'язково потрібне. Воно створене для різноманітності світу.

Думка...

Не можна до кінця пізнати світ природи, будучи людиною!

Тільки в перебуванні глибокого усвідомлення безтілесної свідомості можна пізнати деякі глибини Природи!

Але на такому рівні перебування свідомості неможливо передати знання в матеріальний світ.

Тому тільки у разі досягнення енергетичною сутністю можливості фокусування енергії до рівня створення матеріальної субстанції – людини – можлива передача інформації представникам цивілізації матеріальної.

Це рівень ума в Розумі, або дія Духа.

15.03.2019



На початку добре – пуста чаша...

Вона легка і прагне наповнення...

Її можна наповнити будь-чим...

Краще наповнити кращим...

Краще наповнювати поступово, відчуваючи наповнення та вінець... і не виливати даремно наповнення...

Пустоту можна заповнити...

Повна чаша краще за порожню...

Повнота – це завершеність...

Краще наповнювати чашу, ніж тримати її порожньою (пустою)...

Ще краще наповнити чашу гарним напоєм...

Повна чаша важка... їй важко від своєї важкості...


Повноту ніщо не цікавить... вона інертна...

Повнота потребує виливання, для нового наповнення...

Для виливання потрібен інший посуд, інша чаша...

Виливати наповнення, вміст на землю – не розумно...

09.05.2019



Старе, як бур'ян, перешкоджає росту нового, корисного!
Бур'ян виринають, даючи простір для росту новому!
Якщо бур'ян не виривати, він заглушить паростки нового...

Потрібно йти! Навіть у сумнівах не варто зупинятись!
Рух, навіть у неправильному напрямку краще, ніж сидіння чи
топтання на місці!


Рухаючись у невідоме, ти пізнаєш! Перебуваючи без руху –
деградуєш!

Люблячи когось – щось віддаєш! Бажаючи любові – хочеш
отримати!

Краще віддавати...

Спокій і відсутність руху – це протилежні якості.

27.05.2019



Кожен думає, як хоче: про Все, про що хоче; про Всіх і про себе...
Глибина думок залежить від рівня усвідомлення себе і всього...
Можна вірити у Творця, можна не вірити в Нього...
Можна вірити в Душу, Духа; в матерію...
Можна вірити в Ніщо...
Можна взагалі ні в що не вірити!

Що змінює віра?!

Нічого!

Вона дає надію на зміни! Не більше!

Чи будуть зміни? Залежить від змін!

Хтось хоче змін і вони настають!

Але хтось не хоче змін і вони також настають!

Буває – навпаки!

Тоді в чому сенс?!

Сенс в тому, щоб розвиватися! Але якщо немає змін – немає
і розвитку!

Якщо немає розвитку, тоді для чого життя?!

Можливо: не для чого, а для Кого?!

Може, наше життя проходить для Когось, хто дивиться зверху, знизу... на наше копошіння, посміхається, розуміючи наше нерозуміння, і підштовхує нас далі в пошуки невідомо Кого і Чого?

Може, це Гра?! З невеликою долею свободи, волі, можливості інтерпретацій... але в заданому ритмі, напрямі, часі, просторі...

Хто знає і зрозуміє?!

Хтось знає і мовчить!

Хтось не знає, а говорить!

Хтось хоче знати, але ще не може...

Навіть мудрий, що вважає себе таким – не Мудрий!

Тільки Мудрий, що досяг рівня простоти, пройшовши всі рівні висот, наблизився до Мудрості...

Бувають Мудрі для людства, бувають – для ВсеСвіту, Природи...

Перебувати у стані повної Мудрості у нашому вимірі – неможливо!

Напевно...

Написано для тих, що спонукали і потребують написаного...

27.05.2019



Подумалось...

Про лінь...

Що для вас лінь?

Більшість відвикла... відвикла працювати, шукати, читати... відвикла – думати...

Рівень розвитку суспільства дозволяє бути споживачем з невеликими витратами розумової чи фізичної енергії...

Це призводить до ліні... ліні у всьому... за винятком харчування, можливо – сексу...

Лінь не завжди погано...

Деколи лінь – причина прогресу... деколи лінь допомагає вивужанню...

Але це скоріше – фізична лінь.

Можна вести мову про розумову лінь... лінь ума... можливо, це гірший вид ліні...

Лінь ума призводить до фізичної ліні... до деградації ума і тіла...

Але лінь – необхідний атрибут природи, суспільства.

Не можуть бути всі працьовитими або лінівими; не можуть бути всі розумними або нерозумними...

Природа, життя існують завдяки ієрархії, нерівності, різності... так було, так є і так буде! Завжди! Поки існуватиме життя!

Через те досягнення старечого стану, просвітлення, святості – це найкращий розвиток найгіршого напрямку розвитку, що веде в нікуди. До смерті!

Найкращі, найглибші уми людства, проникаючи в найбільш потайні, містичні куточки свідомості, підсвідомості і часом – надсвідомості, осягаючи мудрості Мудрості, вели і ведуть людство до міфічного кінця, наближаючи його своїми діями, думками, філософськими поглядами, вченнями та писаннями...

Так було, так є, і так буде...

Тільки досягнувши максимальної ліні в житті, усвідомивши лінь лінуватися в ліні, можна досягти прориву бажання, а потім і дії духа, свідомості і тіла з метою продовження свого розвитку.

31.05.2019



Подумалось...

Право вибору...

Перший етап, найнижча сходинка розвитку: постановка цілі, мети і її досягнення... так живе більшість.

Другий етап, вища сходинка: вибір способу, місця, часу; не виключено використання способів першої сходинки... за Зеландом.

Третій етап, ще вища сходинка: можливість творення.

Творити – створювати...

Бажання творити є, а створювати – нема...

Творчість – реалізація потенційних можливостей індивідуума

в якомусь напрямі: мистецтво, музика, поезія...

Створення – реалізація у фізичному вигляді результатів творчості...

Різниця очевидна і явна...

Чому можливе бажання творчості без створення або реалізації творчості?

Перше – лінь фізичної праці...

Друге – невміння реалізувати творчість у повноті її бачення, відчуття...

Третє – розуміння марності реалізації своєї творчості для себе й інших...

Четверте – усвідомлення минучості, плинності і частковості створеного творчістю...

П'яте – усвідомлення настання глибшого розуміння реалізованого зараз, а тому – марність створення будь-чого в часі – тепер і тут...

Разом з тим: реалізована творчість окремих індивідуумів спонукає, надихає інших до творчості та її реалізації кожним, хто думає або усвідомлює себе не таким, як усі...

Через те: краще творчість і реалізація, ніж відсутність творчості і реалізація чогось, кимось і колись...

Напевно...

07.06.2019



Безкінечність – це кінець...

Народившись кимось, перебувши в комусь, ставши на Путь і пройшовши за певний час певний її проміжок, продовжуєш рух у безкінечності...

Надія згасла!

Те, що чекалось – не прийшло... воно і не могло прийти... це ілюзія багатьох і більшості...

Усвідомлення цього не полегшує загальний стан... розуміння, прийняття, перебування – все є...

Але все одно: часом нуртує, дістає туга, нудьга, самотність...

Залишилось легеньке бажання невимовної і невитраченої
благості... бажання всесвітнього добра і любові, що чомусь не мо-
жуть бути реалізовані...

Навіть розуміння марноти всього не закриває тугу за загаль-
ним щастям і радістю...

Душа схлипує і болить... через знемогу пригріти всіх і все...

Перебування в тілі на будь-якому рівні розвитку не дає змоги
Душі перебувати у стані повного спокою, інертності... вона все одно
переживає, хвилюється...

18.06.2019



Про рівновагу



Серединний шлях...

Якщо у вас серединна енергія, до Вас нічого не липне: ні щастя ні нещастя; Ви нейтральні; Ви не щасливі і не нещасні; Ви у спокої; у Вас є все і нічого немає;

Ви однаково відчуваєте радість і горе; у Вас не буває розпачу, депресії... Ви завжди рівні, спокійні, урівноважені...

У такому стані приймаються мудрі рішення та виконуються мудрі дії...

Рівновага – це баланс...

Баланс – це гармонія...

Гармонія – це мудрість...

Досягнення такого стану – це Путь... довга і тяжка Путь...

Коли дійдеш, приходить розуміння, що ти на початку. Ти йшов по колу. Шлях кола замкнувся. Прийшло усвідомлення того, що пік, вершина попереднього розуміння – ніщо.

Якщо не було повного розуміння, куди веде Путь, – настає криза, розчарування, апатія, депресія... Була віра, була надія – на-стала пустота...

Якщо було трохи, можливо, більше, ніж трохи, розуміння Путі і її кінця, тоді приходить – спокій, тиша, легенький шум у вухах, відчуття биття серця, тепло в тілі, розслаблення...

Ніщо не бажається, нікуди не хочеться, Ви напиваєтесь вну-трішньої краси, легкості тіла, душі й духа...

Ви в Гармонії... Ви – Гармонія

Друзі! Бажаю Вам Гармонії і дякую за книжку!

Вона видрукувана завдяки Вам, через Вас і для Вас!

12.11.2018



Подумалось..

Коли думаєш – не їж...

Коли їси – не думай...

Голова болить тоді, коли багато думаєш...

Шлунок (ШКТ) не працює тоді, коли багато їси...

Людина (система) створена дуальним чином: душа – тіло... ум ментальний – ум матеріальний (ШКТ)...

Для нормального функціонування системи потрібна енергія та її рух... тому, коли думається, енергія з ШКТ рухається в голову і ум отримує додаткову енергію; коли відбувається прийом їжі, енергія з голови направляється в живіт...

Не бажано думати і їсти, і навпаки...

Енергія розпилюється і ви – ні ситі ні голодні...

Покращення «думання» курінням або прийняттям їжі обманливе... ум пробує забирати енергію матеріальної їжі або сурогату – нікотину. Але травлення – це тривалий процес і він не може бути істинним... в такому розумінні.

Використання енергії для виконання фізичних зусиль – це процес обопільного використання ментальної і фізичної (матеріальної) енергій: ум направляє енергію на знаходження найбільш ефективних способів, а фізична енергія, сила тіла виконує безпосередню роботу для виконання задачі.

Найкращий варіант роботи – не думати, а перебувати в процесі самої роботи: не помічається рух часу, трата сил, енергії; підсвідомо вибираються кращі варіанти роботи і отримується максимально позитивний результат...

Напевно...

14.08.2019



Про знання і незнання...

Подумалось:

Філософ сказав: я знаю те, що нічого не знаю...

Можна не погодитись, або погодитись із цим твердженням тому, що більшість не знає, про що він говорив!

Щоб говорити, що нічого не знаєш, потрібно пізнати Все!

Очевидно, Сократ знав багато!

Пізнати Все – неможливо!

Відчути Все – можливо...

Людина – це конденсатор, що з народження накопичує... але конденсатор не лише накопичує... наповнившись, зарядившись, він віддає...

Закон, принцип: взяти і віддати – це двигун... вічний двигун життя...

Накопичувати без віддачі – померти від переповнення, обжерливості... харчів, багатства, інформації, знань...

Віддавати без наповнення, накопичення – смерті подібно... бо не можна віддати того, чого немає...

Тільки взаємодія двох протилежностей породжує і підтримує життя...

Завдяки цьому закону, принципу сутність розвивається в Гармонії!

Тому: якщо хочеться віддати, подарувати – віддавай і даруй... якщо хочеться щось мати – працюй, проси...

Роби, що хочеться, але ніколи не зловживай!

Як в подарунках, так і в проханнях; як в любові, так і в ненависті; як у їді, так і в голоді.

Роби все в задоволення! Від твого задоволення залежить задоволення інших!

Не може!!! ЗАДОВОЛЕНИЙ робити ЗЛО!!!

Наповнюйте... але і – спорожнюйте ...

Віддавайте... але і – не забувайте про себе...

Будьте – задоволені...

21.06.2019



Реприза на довільні і вічні теми...

Піднімись і... йди...

Подумалось:

Життя та Смерть грають в карти, дивлячись зверху на двох бажуючих, і не поспішають... куди їм спішити? Програла Одна, відігралася Друга! Вийшли на нічию, почали грати знову! Почали гру на роздягання: у Життя багато всього, а у Смерті – хустка, плащ та коса, але вона хитра... Життя також не просте...

... гра продовжується...довго... до повної втрати цікавості...

Ти не живеш, хоча думаєш навпаки...

Ти не йдеш, хоча думаєш, що біжиш...

Ти не можеш, хоча в уяві – сильний...

Ти лежиш... ти не хочеш вставати... ти помер... хоча думка тремтить, животіє, тріпоче...

Тобі комфортно у твоєму дискомфорті...

Ти не хочеш більшого, бо його нема... і не треба...

Хочеться шари... великої шари... шари такого розміру, щоб це було більше – шари...

Такої шари, що навіть не осягнути її...

Через таку лінь – навіть шари не треба...

Ти попий... не хочу,

Ти поїж... не хочу,

Ти поспи... не хочу,

Займися сексом... не хочу...

А що ти хочеш? Я не знаю...

Життя навиворіт... мета навиворіт...

Є мета – жити, а воно не живеться...

Депресія?

Є ціль – померти, а вона не приходить...

Евтаназія?

Хтось хоче жити, хтось – померти... діаметрально протилежні бажання, і як не дивно, вони однакові! Вони не збуваються до повного виснаження! Один готовий віддати все, щоб видужати, інший – навпаки, щоб померти!

А що – Життя?

А що – Смерть?

А Життя та Смерть... грають в карти, дивлячись збоку на цих двох, і не поспішають... куди їм спішити? Програла Одна, відігралася Друга! Вийшли на нічию, почали грати знову! Почали гру на роздягання: у Життя багато всього, а у Смерті – хустка, плащ та коса, але вона хитра... Життя також не просте... гра продовжується... до повного виснаження... роздягання...

Їх не болять!

Так ти помер?

Напевно...

08.07.2019



Трохи глибше...

Роз-Думи

Краса врятує Світ... напевно

Думати гарно – народжувати красу!

Народжувати красу – отримувати гармонію!

Гармонія краси – це гармонія добра!

Добро – це не весь Світ!

Гармонія добра – це половина Гармонії Світу!

Повна Гармонія – це Гармонія, Баланс добра і зла; чорного і білого; дня і ночі!..

Поки Світ поділяють на гарний і негарний – щастя не досягти, але це протиріччя забезпечує наявність та мнимий розвиток Природи!

Наявність повного щастя – це смерть!

Розвиток – це пошук нещастя, перемога над ним і... новий пошук нового нещастя!

Будьте нещасні в пошуках свого нещастя!
Знайшовши щастя, не забувайте про прийдешнє нещастя!
Щастя Вам, Друзі!

22.11.2018



Страх — це страшно!
Це дуже страшно!
Але страх — це Ви!
Це Ваша сутність і Ваші фобії!
Щоб народитись, потрібно прийняти страх!
Впустити Його і розчинитись у ньому!
Це страшно!
Ввійшовши і розчинившись, Він стає Вами!
Ставши Вами, він розплавляється з добрим у Вас...
Вас стає однаково: страху і радості; доброго і менш доброго...
Розслабившись, прийнявши, Ви стаєте Всім і у Вас вступає Спокій...
Спокій — значить Гармонія!
Вище Гармонії може бути тільки — ГАРМОНІЯ!

Не варто боятись страху!
Напевно...

12.12.2018



Не бажати занадто...
У стилі афоризмів...

Бажання – це прояв емоцій...;
Бажання молодості – вогонь, нестриманість...;
Бажання зрілості – достаток і розвиток...;
Бажання старості – глибина мудрості, спокій...;
Бажання Мудрості – відсутність бажання...;

Бажати – мати неспокій...
Не бажати – відчувати мудрість...
Бажати – страждати...
Не бажати – усвідомити глибину життя!

Не бажати більшого, ніж треба – жити в задоволення;
Бажати можна лише доступного;
Не бажай досконалого – бо ти сам не досконалий;
Бажай тільки рівного собі – тоді отримаєш;

Не бажай небажаного, і добре тобі буде;
Не жадай багатства, бо воно розорить тебе;
Не тягни ковдру на себе, так ти розкриваєш інших;
Напивайся так, щоб ще трошки хотілось!

Бажання надміру сколихує світ і бентежить сутність інших;
Бажання великого можна отримати, але розплата настане;
Недостойний, отримавши велике, бажане, – забирає його у
достойного;
Можна бажати будь-що, але... нехай буде воля ЙОГО...

31.12.2018



Друзі! Подумалось...

Ніхто не знає, наскільки Він багатий та обдарований...
Ніхто не знає, наскільки він бідний...
...ніхто не знає, що таке багатство і що таке бідність...

Все пізнається у порівнянні:
100€ – ніщо для багатого;
100€ – багато для бідного;
Почуте слово – все для глухого...
Шум водопаду – просто гул, шум для здорового...

Багатий не розуміє бідного...
Бідний не розуміє багатого...
Здоровий не розуміє хворого...
Майже ніхто нікого не розуміє...
Кожен хоче чогось від когось...
Ніхто не хоче комусь, щось...

20.03.2019



Думки. Для і про себе...

Дивився на хмари і прийшла думка:

Якщо ти асоціюєш себе з тілом, тоді ти майже ніщо і можеш діяти лише в масштабах тіла людини.

Якщо ти розчинений у всьому, ти все і ніщо, ти атом і всесвіт і все, що в ньому, тоді ти можеш Все...

Все дуже просто: чим ширше, глибше і тонше усвідомлення Єдності і перебування в цьому стані, тим більше можливостей...

Це складно зрозуміти... думка прийшла чітко і ясно, але потім знівелювалась. Пригадалась думка, що була десь раніше, про глибоке відчуття різниці в масштабах впливу на ситуацію під час їзди на авто: на 1-й передачі сили максимум, швидкості мінімум; на 4-й чи 6-й передачі – один рух руля і наслідки дуже серйозні.

Через це і відповідальність на цьому рівні дуже велика. Масштаб не можна навіть уявити: легенька думка і... пішов дощ! Інша думка і... виглянуло сонце!

Такі можливості даються одиницям, чистота свідомості яких поза межами розуміння більшості...

Це, можливо, рівень, вищий за просвітлених, старців чи апостолів...

08.04.2019



Роз-Думи про рівновагу...

Якщо виходити із розуміння людини як енергетичної субстанції, можна досить об'єктивно пояснити факт проживання у спокої, відносному достатку одних і частих неприємностей інших...

Закон Гармонії або сполучених посудин вимагає, скоріше приводить до стану рівноваги все, що відхиляється від неї.

Якщо людина егоїстична, жадібна, корислива, горда... вона не може перебувати у спокої...

Якщо людина – альтруїст, надміру безкорислива, надміру активна, переповнена енергією... вона також не може перебувати у спокої...

Тільки Людина самодостатня, спокійна, врівноважена, яка ні від кого нічого не чекає, не потребує, яка нікому не зобов'язана чимось, яка не нав'язується, не рекомендує і не повчає, може перебувати в стані рівноваги, спокою, Гармонії.

У такої Людини все в порядку: здоров'я, майно, відносини; вона не має проблем із законом, вона не потрапляє в неприємні історії; вона непримітна, але біля неї – приємно; вона не подавляє, але і не піддається; вона не вимагає...

Повне і постійне перебування у стані Гармонії важить багато і може значити, що ви дійшли, в Путі ...

Добре перебувати в Гармонії. В Гармонії з усіма і всім, і з – Собою!

21.02.2019



Творець не втручається і не контролює кожен ваш крок, рух, думку... це малоймовірно і – не потрібно...

Навіть думка, що: ... ні один волос не впаде з вашої голови без волі Творця... передбачає не тотальний контроль Зверху, а розуміння і дотримання Його волі, вираженої в Законах...

ВсеСвіт створений за Законами, які регулюють абсолютно все і вся...

Розуміння, усвідомлення і життя на підставі і відповідно до цих Законів дозволяє проживати Життя, а не – життя...

Ці Закони – це і є межі, вихід за які є гріхом, встановленим у християнстві...

Перебування цивілізації в межах Законів дає право на її існування...

Дії чи бездіяльність видимих і невидимих субстанцій реалізацій Душі і Духа побудовані на протилежностях, чим і підтримують існування Всього.

На рівні цієї реалізації існує відчуття свободи волі та вибору всіх створінь.

У разі переваги якоїсь протилежності спрацьовує закон Рівноваги, Гармонії і ситуація вирівнюється.

22.05.2019



Христос назвав правила...

Чи правильно їх тлумачать?!

Чи дотримується їх більшість?!

Навряд!

Чому гинули цивілізації, імперії?..

З різних причин...

Одна з головних – порушувались встановлені Творцем правила; в основному правила моралі і Духовні закони, закони розвитку й існування ВсеСвіту...

Як це не дивно звучить: Свобода волі, Життя і водночас – правила, обмеження, Закони!..

Це протиріччя в розумінні більшості, але це не протиріччя на вищих щаблях розуміння Життя! Це стан можливості взаємодій різних частин у Цілому! Тільки завдяки такій взаємодії можливе фізичне і навіть духовне існування Життя.

24.05.2019



**«Не просто – Думки...»
...Трошки глибше...**

Усвідомлення відсутності можливості досягнення надможливостей дає багато варіантів тепер і тут; в майбутньому; або нічого не дає!

Перебування на межі або в рамках цього розуміння в певній мірі заспокоює Его, через що можливий вихід суб'єкта на вищий рівень розвитку для отримання ним додаткових можливостей.

Досягти цього рівня усвідомлення неможливо без гармонії душі, духа і тіла.

Якщо душа і дух, навіть Его розвинуті більше фізичного тіла в його енергетичному вимірі, тоді воно буде страждати, хворіти. Можуть проявлятися невідомі симптоми невідомих нібито хвороб, а насправді це тіло «наздоганяє» душу і дух в розвитку; трансформується до їх рівня....

Але і це не найглибше...

Якщо розум, дух, Его ще відчують, розуміють необхідність трансформації тіла, а тіло не встигає, тоді суб'єкт у цілому ще не повністю готовий, незрілий. Він ще не досяг призначення... Він ще не може використати повний потенціал себе як суб'єкта...

Душа і Дух можуть усвідомлювати можливість анігіляції, левітації фізичного тіла, але через наявність сильної інерції феноменального творення це не вдається. Тому частина ума ніби повертається назад, на мілину свого розуміння триєдиного творення, призначення і непостійності фізичного тіла і перебуває в тривимірному просторі. Можливо, сила духа ще не досягла того рівня, коли вона буде в змозі анігілювати або знову створити своє творення.

Ще глибше...

Розуміння, усвідомлення і перебування у розумінні вищенаведеного дає змогу для повного спокою суб'єкта... В цьому спокої навіть душа і дух не проявляють активності... це стан, подібний до стану нерухомості глибинних шарів вод океану, в якому верхні шари

води можуть перебувати в русі, хвилюватися, а чим нижче, глибше – тим більше спокою. А близько до дна, на дні – повна Тиша!

Перебування в цьому стані дозволяє розкрити закладений потенціал повністю...

В об'єктивному, реальному, земному вимірі цей стан мало-ймовірний... це, напевно, стан рівний або, можливо, вищий за стан Будди...

Напевно...

31.05.2019



«Не просто – Думки...»

Внутрішній шум: думок, образів, бачень...; боротьба з ними; спроба досягнення тиші, стану – без-ума..., у разі досягнення тиші – стан без-ума, внутрішня тиша...

Зовнішній шум: розмови, право і можливість вибору розмов та співрозмовників, уникнення кого не хочеш, дружба з ким хочеш і хто цікавий, зменшення кола друзів і розмов, досягнення зовнішньої тиші – самотність, як результат.

Аналогічно з внутрішнім шумом – тільки навиворіт...

Що ззовні, те і всередині.

Логіка: якщо побороти внутрішній шум, зменшиться, зникне і зовнішній; постане душевний спокій всередині і самотність ззовні. Людина стане самодостатньою, врівноваженою, незалежною і Гармонійною.

Думається, що: «ззовні» і «всередині» напрочуд пов'язані.

Якщо осягати, зменшувати одне – друге може вирости. Першість за внутрішнім. Якщо скоріше досягнути зовнішньої тиші (одинокості, самотності), можуть з'явитися внутрішні голоси.

Найкраще – рівновага: працювати в обох напрямках, але пам'ятати про першість внутрішнього.

Першість не означає повну домінантність. Першість – це першочерговість. Усе рівнозначне, але кожна дія відбувається одна за одною. Не все відразу.

Свідомість і тіло впливають одне на одного. Раніше думалось, що тіло другорядне і не має впливу, але простий приклад: ви випили чи закурилися; через тіло відбувся вплив на свідомість – настав стан сп'яніння. Тіло втратило в координації; свідомість – у ясності...

Отже, вищого стану можна досягати через тіло, а потім душу. І навпаки.

Перший варіант використовували і використовують православні і християни взагалі: постом і молитвою, аскезою, обмеженнями тіла вони підтягували рівень духа до рівня, досягнутого тілом.

Східні традиції: буддизм, наприклад, навпаки – на першому місці перебуває дух, досягається стан гармонії, внутрішньої тиші. Тіло підтягується до рівня духа.

Варто відмітити, що перший і другий варіанти не мають чіткого розмежування, як немає його і всередині кожного.

Найкраще – середина всього. Але так буває рідко. Людина змушена перетерпіти страждання або через душу, або через тіло. Тільки через страждання, інші випробування набувається досвід, що переходить у звички, а звички перетворюються в спосіб життя.

І для всього цього перетворення, росту, розвитку потрібен час... здебільшого – довгий час.

Варто працювати? Деколи варто... де, коли і колись – не варто! Працєю не працюй, а все одно... кінець прийде!

Досить важливо у житті зрозуміти, що навіть максимально розумні, навіть мудрі речі ніщо і нікого не змінюють... ну, майже не змінюють.

Поки не прийде Ваш час розуміння – усе зайве... правда, деколи цікаве!

05.06.2019



**Думки про те, про що ніхто не знає...
Чого хоче... жінка...**

Жінка хоче – все!
Вона вибирає очима, не відразу оцінюючи...
Вона порівнює: механічно, автоматично, швидко...
Порівняння з тим, що було, що є, і з тим, що, можливо, буде...
Деколи не порівнює, а вже уявляє: комфорт, лоск, статус, об-
лягання, приховання, ефектність...
Вибравши, придбавши, оцінює пізніше...
Частіше задоволення мало... сумнівів – більше...
Деколи – безмежна радість... ненадовго...

Чого хоче жінка!?
Вона не хоче нічого!
В неї все є!
Дурні ті, що не бачать цього – Все!
Нерозумні ті, що вимагають від неї того, чого, на їх думку, в
неї нема!
Якщо чогось нема, тоді цього немає саме в тебе, а не в неї!
В неї є Все!
Потрібно побачити, розпізнати і відчуті те – Все!
У кожної є Все!
Не варто перебирати!
Якщо не знайшов – значить погано шукав!

Не знайшовши чогось в одній, не знайдеш – і в іншій!
Можна об'їстися, але не насититися!
Їжте в міру!
Не об'їдайтеся!
Смакуйте своє і не зазіхайте на чуже!
Об'ївшись чужого, зрозумієш, що воно не краще свого!
Пориняйте в глибину! Там – ВСЕ!

14.06.2019



Про життя та об'єктивну реальність



**Свобода, воля, вибір існують до часу,
поки не зрозумієш їх відсутність...**

**Про щастя!
Подумалось:**

Повністю щасливих – нема!

Щастя – це віддзеркалення вашого розуміння щастя, а не щастя в цілому!

Ви ставите мету і мрієте про нове щастя по її досягненні!

Щастя буде, але воно досить коротке. Наситившись придбаним щастям, ви знову нещасні. Знову вибирається ціль, мета і знову: дорога, випробування, злети, падіння...

І так усе життя!

Успішні щасливі в досягненнях, але рідко в житті!

Нещасні щасливі закінченням нещастя!

Здорові нещасні багатством бажань!

Хворі нещасні відсутністю здоров'я!

Як не дивно, нещастя – це двигун прогресу:

не маючи – досягаєш; досягаючи – працюєш; працюючи – виробляєш; виробляючи – придумуєш; придумуючи – твориш; творячи – стаєш щасливим;

Коло розвитку нещастя у щастя замикається, але з ним закінчується здобуте щастя; потрібне нове коло, нове нещастя, а за ним і нове щастя.

Але кожне коло – це розвиток, це новий щабель, це вище, ніж було...

Зародженням нового щастя будьте нещасні:
розвивайте те, що ще не розвинуто; не жалкуйте за пройденим: нове ніколи не буде таким, як було старе; ностальгія затримує рух, рухайтесь з оптимізмом!

Старість не вирок, вирок не старість!
Вирок – упадок духа, зневіра в себе...

Підтримуйте одне одного, якщо Вас двоє!
Дивися вперед і рухайся, якщо ти один!
Будьте щасливі, якщо Вас – один і більше!!!

21.10.2018



Думки... для декого...

Що таке Життя?!

Життя – це процес, протягом якого сутність шляхом усвідомлення своєї сутності шукає сенс процесу і його доцільність з минулого через теперішнє в майбутнє.

Більшість не усвідомлює ні самої сутності, ні сутності процесу життя!

Чому продовжується цей процес?!

Процес продовжується, бо його не розуміє абсолютна більшість!

Чи можна пізнати саму сутність та процес життя?

Пізнати можна, і це не архіскладно. Питання в самій сутності й процесі, які придумані таким чином, щоб їх простоту сприймали за велику складність і рідко хто допускався до цієї простоти.

Усі йдуть у вказаному напрямку, а варто зупинитися і подивитися навкруги; варто звернути увагу, проаналізувати будь-яке коло: зародження, народження, розвитку, смерті і нового зародження...

Коли буде кінець?

Кінець буває кожної миті, але повного кінця у вашому розумінні – не буде...

Повного кінця, як і повного початку, не було і не буде...
Кінець фізичного життя, як часткової форми, як індивідуального феномену – буде...
Чи скоро?
Можна сказати так: не скоро і не пізно... у свій час...
... у всього свій час...
Є декілька глобальних варіантів кінця...

01.10.2018



Про здатність розрізняти...

Подумалось:

Наївна думка... подумає хтось...
Але! Чи така вже наївна?!
Розрізняють усі і все... так здається, і так прийнято...
тепло – холод, чоловік – жінка, добре – погано...
Хтось розрізняє жорстко: чорне – біле... хтось бачить відтінки: сірий, ближче до чорного...
Хтось бачить всю гаму розрізнення і може відрізнити десятки відтінків кольорів...
Хтось відчуває велику кількість емоційних фарб... від ненависті до Любові...
Хтось вміщує у Любов усе, що існує...
Вміння розрізняти – Хороша якість, але вміння не надавати перевагу якійсь із якостей – краще!
Творець створив Людину!
Одну! Потім ще Одну!
Він створив їх різними, і, за Його задумом, вони, володіючи різними якостями, мали доповнювати Одне Іншого і, таким чином, бути ніби Одним Цілим!
Але Він ніде не говорив, що хтось кращий за іншого!
Навіть за вчинення першого гріха (вкушання яблука пізнання...) Творець не покладав вину окремо, на Єву чи Адама...
Для Творця Все, що створене Ним – однакове!

Бур'ян при дорозі, лілії, лотос чи троянди... усе створене Ним!
І Все потрібне для ВсеСвіту!

Традиції, вірування, навіть секти, як не дивно, – усе створене
Зверху!

Як може людина оцінювати будь-що, якщо вона – одне з творінь, що може бути оціненим тільки Тим, хто створив її і все інше?!

Тільки Творець оцінює, має право оцінювати важливість та потрібність створеного Ним!

Нікому не доручено це право! Навіть Папі!..

Через те, думається, що випинання себе перед кимось, намагання виглядати краще, вище, гарніше, добріше, мудріше... виглядає, скоріше є, далеко не Мудрим!

Якщо хтось поводить себе подібно – це прояви Его, або лукавого... і неважливо, чи це одна людина, колектив, народ чи якась інша форма спільноти людей...

Вміння розрізнати – велике вміння...

Варто навчатися цьому, але ще більше варте те, щоб, розрізняючи, не забувати про заповіді й думки, наведені у великих Книгах... варто бути найменшим серед рівних... деколи варто вмивати ноги тим, кого повчаєш мудрості... варто підставляти дргу щокну... і варто любити ворогів своїх...

Напевно...

Зі Святом Вас, Друзі!

28.08.2019



Про спокусу... і безмежність...

Подумалось...

Не піддавайтесь спокусі... спокуси: їсти, пити, балакати... спокусі сексу, горілки, наркотиків...

Не піддавайтесь!

Пробувати можна, деколи – потрібно... але не все! І не кожному!

Чому?

Спокуса сильна! Вона часто перемагає того, що піддався,

спробував... вона, як блудна жінка... вона, як ненаситне «чрево»,
ненаситна плоть, що хоче... хоче..., а потім вимагає...

Не знаючи свої сили, не переоцінюй їх...

Не допускай думки: це лиш сьогодні... ще один раз...

Не починай того, в чому не впевнений... не починай Путі, якщо
не знаєш кінця...не дражни жінку, якщо не твоя...

Світ безмежний, але існує у певних межах!

Бажання безмежні, але краще їх обмежувати...

Хоч щось, хоч колись, хоч когось – повинно обмежувати!

Обмежуйте злість, обмежуйте заздрість... гордість...

Обмежений має міру... міру у всьому...

Ваша міра – це дозвіл свободи іншого за межами вашої міри...

Повага свободи іншого – це і є ваше обмеження...

Добровільне обмеження, що надає необмеженість іншому –
не може бути обмеженням... Це ваша воля і ваша свобода... за ме-
жами обмеження іншого!

Маленькі обмеження маленьких частинок складають без-
межну необмеженість Цілого... що і являє собою ВсеСвіт...

Напевно...

27.08.2019



Гра? ...що, чому і для чого...

Подумалось:

Не люблю я гру, але Граю...

Гра передбачає правила... я не люблю правила...

Гра передбачає виграш, програш... я не люблю програш...

Гра допускає грубість... я не люблю грубість...

У грі можлива нічия... я не люблю нічию, бо після неї гра по-
чинається заново., а я не люблю повторювати і повторюватись...

Гра передбачає можливість шахрайства... я не люблю обман...

Гра має кінець... я не люблю кінець...

Але!

Я граю Гру, бо я у Грі...

Очевидно, я добровільно ввійшов у Гру... не розуміючи самої
Гри... але вийти з неї не можна, до часу...

Можливо, погано, можливо – добре, але я граю свою роль у
придуманій Кимось Грі...

Блін!

Коли закінчиться Гра?!

01.07.2019



Про життя і смерть...

Трошки інакше, без натяків на істину...

(в пам'ять Хоми Михайловича Олексика)

Немає пророків у своїй вітчизні...

Межі, рамки, умовності, заздрість; обмеженість свідомості не
дають змоги визнати свого за Великого, значущого. За Пророка!

Чому?

Хто з нас може допустити, що поряд живе розумна, можливо,
Мудра людина, якщо у неї нічого немає, його батьки в сучасному
розумінні — ніхто. Він виріс поряд, ходив у садок, школу; деколи
хуліганив... Тобто жив життям, яким живуть усі.

Христос народився у Віфлеємі, але проповідував в інших міс-
цях; Він не зцілив ні одної людини з місцевості, де народився; звід-
ти не родилося ні одного апостола...

Чому?

Ніхто не народжується сам!

Кожний народжується Духом у час та місці, що визначені!

Ніхто не знає свою Путь!

Кожний проходить Путь, що визначена йому!

Ніхто не знає свого призначення!

Кожний виконує призначення, визначене йому!

Ніхто не знає своєї смерті!

Кожен помирає, коли йому визначено!

Чому особистість починають згадувати і шанувати після смерті?

Чому, поки людина жива, вона більше в тіні?

Чому, можливо: сором, мораль, правила, ще щось перешкоджають належно шанувати людину за життя?

Чому краще помовчати, ніж похвалити?

Чому не виплескувати свої хороші, благі й добрі почуття на адресу людини живої?

Для чого потім, ніби у виправдання чи навздогін за неприділеною добротою, співати дифірамби, коли тіло померло?

Свідомість, душа померлого бачить усе і відчуває, але вона не може підказати нам нічого. Уявіть біль душі, що все усвідомлює і бачить зверху, хоче Вам розповісти, підказати: люди поважайте, любіть одне одного, поки Ви живі – і не може. Не може, бо тіло мертве.

А говорить тільки тіло! Душа лише відчуває, знає, співчуває, страждає... Вона не говорить і заговорить тільки народившись в новому тілі. Але! Народившись, згідно з правилами Життя, вона забуває про попереднє Життя і ті знання, що були набуті.

Ось частково у чому сенс Життя: народитися, спробувати досягнути Правил Життя протягом одного циклу, одного Життя; жити за цими Правилами, що дасть змогу, можливо, уникнути нового народження!

Мертвим краще за живих, але там, Наверху, дуже добре! Занадто добре!

Через те — Життя на Землі з нашими емоціями добра і зла, радості й горя, Любові й ненависті та всього іншого ніколи не закінчиться...

Завжди знайдуться Душі, яким не подобається комфорт і спокій Небес, і вони, добровільно зійдуть на нашу грішну Землю і продовжать у різних формах наше буденне, грішне, непримітне, емоційне, щасливе, радісне ЖИТТЯ...

Благодать всьому і Всім!

08.11.2018



Про Реальність...

Реальність – це Все...

Реальність – це Нічого...

Мудрий бачить Одну реальність!

Немудрий бачить мільйон реальностей...

Хто правий?!

Права – Реальність!

Реальність кожного – реальна! Але вона у кожного інша (хоч трошки)...

Досягнення реальності віддаляє іншу реальність...

Реальність народження, як і смерті – реальна! Але народження наближає смерть, і це також – реальність! Смерть – це також наближення до народження чогось, когось...

Так народжується – Самсара, яка також є реальністю!

Живіть у реальності!

Усвідомивши реальність – зрозумієш сенс нереальності...

Хочеш жити? Живи!

Не хочеш жити – мучся, але все одно – живи! Зрозумівши буденність мук – перестанеш мучитися.

Напевно!

19.06.2019



Думка... глибиною в – бездумність...

Інформація і розуміння відсутності реального життя, а наявність уявного – нічого не змінює для абсолютної більшості...

Віртуальність уявного життя настільки реальна, що навіть думка про її віртуальність сприймається як нерозумність, дурість та фантастика...

Тільки небагатьом дається можливість усвідомити нереальність цієї реальності... дехто з них говорить про це, інші мовчать, ро-

зуміючи неможливість для більшості зрозуміти цю нереальність...

Але! Навіть ті, хто розуміє, усвідомлює цей стан, не можуть «вискочити» з нього... вони продовжують «жити в даній нереальній реальності», розуміючи, що: «...так є і так має бути...», або дотримуючись думки з Писання: ... нехай мине мене чаша ця, але хай буде не так, як я хочу, але так, як Ти хочеш... (з пам'яті)...

Дехто, дуже глибокий, може змінити частину світу, можливо – світ, але якщо його Дух реалізований всупереч або не відповідно до загального замислу, Промислу Творця, тоді він буде відповідати за самовільні дії...

Але! Навіть такий розвиток Всесвіту можливий лише в межах реальності нереального...

Це не найвищий щабель усвідомлення свідомості...

Найвища реальність – це розуміння нереальності Всього!

Це – Буття, яке ще ніхто не зміг описати з такою реальністю, щоб відчувати його нереальність...

19.06.2019



Чому мудрість деколи закінчується дурістю...

Інше бачення... тим, хто поспішає за мудрістю...

Мудрість не від світу цього...

Мудрому дано стільки, що немудрому і не снилося:

Торкання глибин, де свідомість виходить на межу світла і темряви, реального і нереального, добра і зла... обумовлює неймовірний скачок, прорив сутності за межі нереальної реальності і, як наслідок, вихід свідомості, ума за межі загальноприйнятого; поява можливостей бачення, усвідомлення, відчуття об'єктів інших часових та просторових вимірів, а тому – неможливість перебування тут і тепер у загальноприйнятих рамках загальної більшості;

Повне усвідомлення нереальності видимого, а тому вчинення дій, абсолютно не зрозумілих і не прийнятних для більшості...

Відчуття абсолютної єдності з усім, розуміння відсутності закінчення чи кінця як такого...

Нелогічність, спонтанність, імпровізація та бездумність видимого існування серед більшості; до часу...

Можливо, це досить складно для розуміння, але: така немудрість, або дурість, у духовному вимірі незрівнянно вища за нашу надзвичайну розумність...

Це пояснює значну кількість суїцидів, нещастя, позбавлення розуму, бідність, самотність, нещастя й інші негаразди в житті значимих у світі людей. Здебільшого після 30 років їхнього життя.

Мудрість – добре!

Мудрому – не завжди добре!

Краще – розумному, але його час довший!

Напевно...

19.06.2019



Бездумна думка....

Я не пропагую ліню і бездіяльність!

Як не пропагую активність і діяльність!

Я не пропагую Життя!

Життя бачиться як:

Життя кожного, життя без прив'язок, настанов, рамок, обмежень...

Життя кожного, як реалізація Творцем потенціалу в різних варіаціях, напрямках, гріхах і святостях...

Життя з вірою, без віри; активне і пасивне життя; багате і бідне; грішне і безгрішне...

Життя собою і життя в масках;

Життя в розумі і без нього.

27.03.2019



Афоризми на тему – масок...

Бути собою – жити в масці...

Перебування у фізичному тілі – життя в масці... скільки людей,
стільки масок...

Ніхто не хоче вірити, але він – маска!

Кожен день – інша маска! Кожен виступ – інша маска!

Кожне спілкування – інша маска! Кожна зустріч – інша маска!

Кожне обличчя – інша маска! Кожна маска – інше обличчя!

Кожне... кожне – інша... інша...

Розмаїття життя – неможливе без масок! Так веселіше, так цікавіше, так оригінальніше...

Бог знає: що робив, що робить і що буде робити...

Одноманітність докучає! Твердість, незмінність характеру –
насторожує! ... навіть вітер в один бік – докучає...

Навіть мишка не бігає в одну дірку...

Ніхто не використовує один костюм незмінно...

Навіть найкращий харч не їдять довго...

Навіть любимого президента міняють..., що говорити про –
нелюбимого...

Навіть брешуть по-різному... одноманітна брехня не сприймається...

Жити в масці, не бути собою!

Бути собою, жити не в масці!

Уся країна – маска! Усі люди в країні – маски!

Будьте істинним несобою!...

Не будьте собою неістинним!...

Що робити з масками?

19.03.2019



Думки: для себе, про себе... і для інших
Про непопулярне... коротко...

Лайно, налите в посуд, не перетвориться на нектар саме...
Воно може випасти в осад, може менше смердіти...
Але лайно – завжди буде лайном...
Якщо його не чіпати, воно ніби – нейтральне...
Якщо зачепити його інтереси, воно покаже характер...
Воно накриє все навколо смородом і слиззю...
Воно виливається і заражає все навкруги...
Воно не вибирає засобів... від нього не втечеш...
Воно – аморальне і нахабне...
Воно хоче бути першим будь-що...
Воно розуміє: його ніхто не переносить, але воно хоче жити...
Воно хоче жити, як жило... щоб усі втікали від нього...
Йому пофіг, що воно смердить...
Воно смердить іншим... собі – воно пахне!
Воно саме купається в собі...
Лайно – є лайном...

Варто готувати хлорку, напевно...
Чи готовий асенізатор?!

11.04.2019



Лайно...
На продовження...

Це не тільки фізичне явище... згадайте думку: гріх не в рот, а
з рота...

Що таке лайно?
Ваше лайно – це ви! Це частка вас!

Можна більше нічого не писати!

Кожен вживає те, що хоче або що може! Кожний організм перетравлює вжите як може і як хоче!

Молодому легше! Старшому – у кого як!

Велике значення має стримання, помірне вживання та фізична активність організму!

Вирішальне значення має: істинне усвідомлення принципів життя тіла, духа і душі; правильна розстановка пріоритетів цього усвідомлення і життя відповідно до цього розуміння.

Для соціуму велике значення має не те, що людина вживає фізично...

Більше значення має ментальність, розумові харчі (пожива), інтелект, здатність до аналізу, порівнянь та синтезу... (знання інших методів пізнання).

Якщо вживати виключно те, що задовольняє похоті тіла, ума – відповідним буде і результат...

Якщо вживається інформація одного спрямування – не може бути аналізу чи порівняння з іншою... немає з чим порівнювати...

Якщо не хочеться порівнювати – аналогічно..

У когось буває словесний – запор, діарея... у когось – фізичний...

Діарея словами – небезпечна... вона заразна... вона лікується по-різному, але найкраще – голодуванням... помовчали трохи і частково – пронесло, пройшло...

Лайно словесне – значно гірше від іншого... воно шкодить багатьом, воно прилипає, його не можна відірвати... лайно словесне відривається тільки іншим словесним лайном... ще гіршим... воно вводить в оману, відкриває хибний шлях...

Варто помовчати, поголодувати...

Краще – подумати, ніж говорити... напевно.

Мовчання – золото!

14.04.2019



Думки: для себе, про себе... і для інших
Банний лист...

Баня – дуже приємне місце...

Дуже корисне місце...

Але все добре – в міру!

В бані добре, коли там друзі... виважена температура...

В бані може бути недобре... коли там не прибрано, коли компанія галаслива, коли п'ють більше, ніж належить... коли занадто гаряче чи навпаки...

В бані деколи б'ють... б'ють віником...

Це приємно, якщо б'є знаючий...

В бані є розуміння банного листа... поза банею – також...

Люди деякі, як банні листи... він виконав місію, і він не потрібен, але...

Банний лист ще той: він як приклеєний, не відірвеш; ти його змиваєш, а він не змивається ...

Люди деколи гірше за банний лист... він уже не потрібен, він уже відіграв свою роль... добре, погано – неважливо; його час вийшов, але його не виженеш... він, як розлите лайно, ним повно всюди, він рахує себе незамінним; без нього все помре; життя закінчиться...


Ніщо не закінчується із заходом сонця... починається інше життя, нічне... ніщо не закінчується із сходом сонця – починається день... новий день...

На місці старого гнилого дерева росте нове молоде дерево, з новими якостями, можливостями... з новими плодами...

Банний лист не потрібен...

Його потрібно просто змити...

12.04.2019



**Думки: для себе, про себе... і для інших
Про непопулярне... коротко...**

**Чому бувають зміни?!
Роз-Думи на вільну тему...**

Закони природи не можна обійти!

Якщо їх обходити (це може вдатися на недовгий період часу), тоді, через певний час, проблеми вирішуються значно жорсткіше, глобальніше з більшими втратами... бідами.

Потенціал одного накопичується до певної межі, після чого обов'язковий перехід у нову якість; різними шляхами!

Природа не знає кращих шляхів чи гірших! Є просто зміна одного іншим!

Закінчується третій період!

Усе!

Ці зміни не залежать від прізвищ, бажань, розуму, дурості... когось!

Ці зміни зумовлені вище! Частково – суспільством, що є частиною вищого!

Якщо гребля не витримує натиску води – можна робити будь-що, або нічого не робити!

Результат буде один – прорив!

Не варто грати з Природою! Їй, Природі, все одно, яким шляхом піде розвиток; але він буде іншим, ніж був!

Краще? Гірше?

Для когось краще, для когось гірше, комусь – пофіг!

Хто оцінює?

Опір не дасть багато!

Краще чинити Мудро!

Цей час для того, щоб зрозуміти – ніщо не вічне і все минає!
(слова Соломона в дії...);

Це період для розуміння тим, хто ніяк не хоче змиритися з тим, що його час вийшов! (час збирати розкидане каміння);

Це випробування тим, хто ще не втратив надію, віру в краще! (повернення блудного сина...).

Це дрібний час дрібного розуміння дрібних проблем дрібними людьми...

Це шанс спокійного переходу одної якості в іншу... – еволюційного переходу...

Бувають інакші переходи...

У глибшому розумінні – це просто зміна декорацій і частково акторів!

Життя-Гра триває і буде тривати...

Антракту не буде... настає – Дія четверта...

14.04.2019



Думки про Вічне: від маленького до... не дуже маленького...

Про порох...

Порох був, є і буде завжди...

Кажуть, що порох придумали китайці... можливо, але китайський порох – це новинка в порівнянні із світовим порохом, який існував завжди... з якого, в принципі, створено Всесвіт.

Це різні види пороху, хоча основа у них одна – порох!

Найбільше пороху на Місяці!

Багато його і на Землі!

Ніхто не любить порох! Порох сам себе не любить, бо він знає, що його не люблять! Але він – порох, і йому по барабану, люблять його чи ні!

Порох – це зло!

Хороший господар, господиня періодично витирають порох у приміщеннях, дворі...

Якщо його не витирати, усе просякне, пропахне порохом...

Порох не можна витерти повністю, але чистоту підтримувати – потрібно!

Порох проникає всюди! Через це з ним потрібно боротися!

Боротися не тому, що він порошок, а тому, що коли він поряд – на столі, на килимі, на одязі, в харчах, під одежею... вам некомфортно, а потім – неприємно.

Якщо не витирати порошок у приміщенні, ним доводиться дихати! Дихаючи повітрям з порошком, ви заповнюєте ним дихальні шляхи й легені, в результаті: важкість дихання, потім дере в горлі, потім алергія, пізніше можлива астма... стає важко дихати, як наслідок – важко рухатися... якщо наявна відсутність руху, з'являється гіподинамія, гіподинамія – це застій, застій – це загальмування розвитку... загальмування розвитку, його відсутність – смерть!

Багато думає логічно... перед вами логічний ланцюжок логічного завершення розвитку чи нерозвитку...

Думайте: витирати порошок чи не витирати

Гадаю, що вибір невеликий!

Усі асоціації, порівняння, аналогії, якщо вони виникають, – це ваше... того, що читає і порівнює...

Моє – це просто роздуми...

26.04.2019



Про Вічне...

Роз-Думи, навіяні «спартанцем...»

Про зелень...

Існує сім кольорів! Основних!

Існує сім валют! Основних!

Існує сім чакр! Основних!

Навіть планет основних сім (ну, можливо, вісім)

Відгадайте, який основний колір?

ЗЕЛЕНИЙ!

Чому зелений?

Я не знаю чому! Хоча можна подумати!

Головне! Так задумано Кимось!

І так є!

Хто їсть зелень – той здоровий!

Хто має «зелень» – той багатий!

Хто живе в зелені – той щасливий!

Не варто пропагувати зелень!

Не варто заперечувати зелень!

Живіть в Зелені, майте «Зелень», радійте Зелені...

26.04.2019



Є три розуміння змісту Буття... (у різних релігіях існують різні градації і поділи...):

- 1) розуміння неглибокої більшості...
- 2) розуміння глибокої меншості...
- 3) розуміння глибоких небагатьох...

Щодо змісту:

– Неглибока більшість живе за принципами закону карми, або причини та наслідків, або гріха... деколи – за законами виживання... таким необхідна релігія, віра, атеїзм ... у різних формах проявлення...

– Глибока меншість живе частково за законом карми, частково за усвідомленням дуальності Буття і деколи за розумінням закону Єдності... такі живуть, частково керуючись писаннями, більше за відчуттями і враховуючи дію Духа...

– Небагато глибоких, старців, просвітлених, будд проживають життя, частково, за усвідомленням дуальності Буття; меншість із цих небагатьох живуть в Істині, Абсолюті, Любові... самі є Життям...

29.04.2019



Подумалось...

Вічний двигун...

Життя – це вічний двигун, і немає потреби придумувати ще щось!

Як додаткова вартість в економіці, так і факт народження когось чи чогось у процесі життя приводить до створення прибутку, або накопичення енергії відтворення ...

Людина не може придумати вічний двигун тому, що вона сама – вічний двигун...

Скоріше – частина двигуна...

Через те Творець не планує закінчення життя людини ще протягом певного часу еволюції...

Людина – досить важлива субстанція у творінні Природи, і вона ще має певну потенцію для розвитку Природи і себе в тому числі.

Хоча не варто перебільшувати значення людства для Творця...

Природа, Творіння значно різноманітніші за наше розуміння, відчуття чи навіть уявлення про це...

Компенсувати відсутність людства як складової частини Всесвіту – для Творця не занадто складна справа...

Це як смерть людини: була людина і раптом – її немає! Що з цим змінилося у світі?! Хто, окрім декількох родичів, друзів, відчув втрату?! – сонце сходить, як і сходило, падає дощ, пливуть хмари, плачуть діти, хтось одружується, хтось інший також помирає...

Померла людина – опав лист!

Для Природи це абсолютно ідентичні факти!

Не варто думати, що ми особливі! Дурниці!

Нічого особливого, окрім Творця, в Природі немає!

Природа, Всесвіт – це повна Чаша (якщо хочете, Грааль)!

Чому ніхто не може знайти Грааль?

Його немає! Немудре уявлення людини про феноменальне творіння – чашу і вводить людство в оману вже тисячі років! І ця омана буде тривати для більшості до часу, поки вона, більшість,

буде існувати! Ті, що усвідомлюють ілюзію, мовчать, бо їх не розуміють. Більшість бажає обманювати і обманюватися, що успішно і робить!

Навіть якщо хтось десь скаже, що знайшов Грааль, навіть покаже золоту чашу, – це буде просто черговим обманом чергового обманщика.

Не може бути того, чого немає!

Творець не дасть людству можливості створити свій вічний двигун!

Чому?

Такий двигун – це «шара» для людства!

Еволюція не терпить «шари»!

Еволюція – це розвиток, розвиток потребує енергії, енергію дає, у тому числі, і людство через свою діяльність...

«Божа шара» знівелює діяльність і розвиток людства, і воно просто загине. У нашому розумінні життя і смерті.

Друзі!

Не варто жити на «шару»! Творець деколи попускає нам «свою шару» – для відпочинку, різномайття життя, але не зловживайте нею! Працуйте!

У системі координат життя нашої цивілізації – це необхідна умова виживання!

Успішної Всім Нам «не шари»!

08.05.2019



Жити не як Сонце...

...продовження попередньої думки...

Принципи Життя вищі від рівня Сонця... за Ієрархією Духа...

Немає Вищого, як і немає Нижчого... Усе – Одне!

Усвідомлення Єдності Всього – це Все! Це – Істина істин! Якщо

є повне розуміння Цього, тоді не потрібно жодного слова!
Але на нашому рівні розвитку це не так!
І через те потрібні слова! Багато слів, думок, визначень...

Життя задумано, як сходинки від нижчого до вищого... від простого до складного... знизу вверх... зсередини назовні... від смерті до народження...

Більшість не задумується над цим...

Частина людей працює з цим і чогось досягає...

Хтось хоче взяти нахрапом: молитвою, медитацією, практикою розуміння Вищого...

Нахрапом не буває!

Щоб зрозуміти, як працює годинник, необхідно знати принцип дії механізму годинника; для розуміння механізму потрібно знати, з чого складається він; з усвідомленням призначення частин необхідно знати їх розташування та форму, в яку це все буде «вкладено» ...тільки після повного розуміння всіх і всього, стає зрозумілим, що, окрім названого, ще потрібен поштовх, енергія, яка запустить годинник в дію...

Це до того, що необхідно пройти всі сходинки розвитку; одну за одною; не перескакуючи; перескочиш – доведеться повертатись, наздоганяти або проходити їх у жорсткіших умовах.

Досягнути Творця, не пройшовши шляху Христа, неможливо!

Чому і сказано: ... Я єсмь Двері..., через Мене можете ввійти в Царство Небесне... (з пам'яті...)

Тут можливе коротке пояснення: ввійти в Царство можна не буквально через Когось... релігія трактує цю думку, що віра в Христа дозволить ввійти Туди... думається самої віри замало! Необхідно пройти Путь, Шлях подібний до шляху Христа... вірити, надіятись, любити, страждати, радіти, плакати... жити тим життям, яким живеться, але знати: куди йдеш, для чого йдеш, чому йдеш... бачити кінцеву мету теперішнього життя і прагнути її досягнення!

Наведена думка не йде врозріз із канвою теми поста!

Уважний читач розуміє різні рівні віри, про які йдеться, або

мається на увазі; різне розуміння, усвідомлення глибини прийняття
Життя у всьому його різнобарв'ї...

Коротко про рівень, відмінний від рівня Сонця!
Життя на такому рівні не передбачає життя у фізичній формі!
Мудрий – зрозуміє!
Немудрому – це не цікаво...
Напевно...

09.05.2019



Про поїзд життя... (колись вже були думки з цього приводу...) Подумалось...

Кожен поїзд прибуває на зупинку, станцію...
Кожен поїзд вирушає, починає свій шлях із станції...

Станція, роз'їзд – це місце народження нового... нового шляху... нового напрямку...

народження Нового Життя групи людей, що разом протягом часу руху поїзда!

На станції формується поїзд, заходять пасажери, формується новий колектив, що вибрав певний вагон, місце і головне – певний напрямок руху ...

Свобода вибору на вузловій станції широка...

Всі обирають і заходять у поїзд добровільно! Не вибирають – діти й обмежені...

Ті, кого не задовольняє стандарт поїзда, напрямок руху, обирають інший поїзд в іншому напрямку...

Обравши поїзд та напрямок і кінцеву станцію, обирають і машиніста та бригадира поїзда.

В поїзді існують правила руху, режим швидкості, місця проміжних станцій і зупинок, правила внутрішньої поведінки...

Всі учасники руху підпорядковуються цим вимогам... Повинні підпорядковуватися...

Право вибору існує на станції! Поки поїзд стоїть. Під час руху – вибору немає!

Свобода вибору відновлюється під час руху, але лише в масштабах поїзда...

Вибір невеликий...

Можна переміститися з одного вагона до іншого... відвідати ресторан, друзів...

Вийти можна лише на проміжних станціях, або вискочити на ходу, ризикуючи життям..

В іншому разі все підпорядковане правилам, машиністу і бригадиру потяга.

Більшість не бачить путі... вона взагалі нічого не бачить, окрім обмеженого простору перед очима...

Більшість у більшості задовольняє обмежене бачення, заданий і підтримуваний комфорт та швидкість руху і життя в поїзді...

Машиніст бачить більше, але також небагато... перед ним колія і огляд в 90 градусів... Він бачить тільки теперішнє і трошки майбутнє... все що позаду, минуле – він не бачить... і воно йому не дуже потрібне.

Бригадир потяга!

Найважливіша, найбільш поінформована, така, що знає маршрут, усі моменти життя потяга і всього, що в ньому, людина. Повинна такою бути.

Бригадира обирають.

Поїзд – це життя певної країни...

Пасажири і колектив потяга, – це громадяни...

23.05.2019



Роз-Думи:

«Про життя...»

Життя складне у своїй простоті...

Життя просте у своїй складності...

Хто може зрозуміти Життя?

Ступінь розвитку більшості не дає змоги зрозуміти їй сенс Життя!
Це об'єктивно, і зусиллями окремих цей стан не змінити!
Можна окреслити вірні правила Життя!
І вони будуть майже істинними!
Але для кого будуть ці правила?!
Меншість, що розуміє, проживає в них!
Для більшості це буде тягар, невідповідність їхньому розумінню, уваленню... і, таким чином, вони не будуть прийняті...

25.05.2019



Про міф і реальність...

Багато Умів пробували розділити міф і реальність... зрозуміти їх...

Усвідомлюючи абсолютну реальність навколишнього, відчуваючи її і не сумніваючись в ній, часом можна засумніватись в її об'єктивності...

Проживаючи життя, не задумуючись глибоко над його суттю, сенсом, більшість не цікавиться питаннями: чому уві сні уявне стає фактично реальністю, чому емоції сну абсолютно реальні, чому секс у сні приводить до результату, аналогічного з сексом в реальності... чому у сні страшно, як і наяву; приємно, як наяву...

Якщо у сні побачити ще один сон, які відчуття тоді?

Якщо керувати сном у сні...

Реальності немає... як і уяви...

Є Гра... є Гравець... і є Той, що дивиться Гру... а це все—Одно, або—Єдність!

Варто не вірити тому, що бачиш... варто не вірити тому, що чуєш...

Варто – відчувати, усвідомлювати...

Варто просто – Жити!

Просто Жити варто тоді, коли нічого не розумієш про Життя!

Жити просто варто і тоді, коли розумієш Усе про Життя!

Ці крайнощі – це і є сенс Життя, у його відсутності!

Більшість проживає посередині!

Це і є трагедією життя! Як і його радістю!

01.06.2019



Про Вічне...
Подумалось:

Наскільки все просто!

Уявити, зрозуміти, усвідомити надзвичайно важко одну надзвичайно просту Істину!

Вона Одна і Вона простіша простого!

Можна вивчати закони філософії, логіки, фізики, геометрії, економіки, суспільства... можна здобути не одну освіту різних спрямувань, можна мати вчені звання і посади... можна все життя провчитися і померти неуком...

Можна бути просто розумним... можливо – мудрим...

Наука – це не завжди навчання...

Навчання – це не завжди наука...

Життя – це наука Життя, і тільки Життя – це справжня Наука!

Все дуже просто!

Якщо нічого не ускладнювати!

30.06.2019



Чи можна жити з «каменем»?
Роз-Думи:

«Камінь» – живе чи неживе створіння?

Є люди живі і неживі...

Є люди з гарячим серцем...

Є люди з пустою, кам'яною душею, серцем...

Камінь також має душу... це, напевно, людина з кам'яною душею... можливо – навпаки...

Такому завжди не вистачає тепла, тепла людини з гарячою душею... їй скільки не давай – усе мало... вона не наповнюється теплом... це бездонна яма... це ЕГО, що не наповнюється...

Кожна пустота потребує наповнення... деколи вона наповнюється...

ЕГО не можна наповнити...

Добро, що хоче наповнити ЕГО, з часом саме стає ЕГОподібним... з ким поведешся...

Навіть камінь, нагрівшись на сонці, віддає тепло...

ЕГО часом навіть гірше каменя...

Чому так?..

Бог створив Усе, і тільки Він знає чому...

Камінь має душу???

Душа має камінь???

А що має людина???

На жаль!!! Людина має Свій інтерес! Усе!

За досить рідким винятком!

17.07.2019



Роз-Думи про життя...

Простіше простого...

Протягом життя людина шукає розуміння життя... постійно думає і ніяк не може досягнути, в чому проблеми, чому життя таке невдале, невдячне, тяжке, болюче...

Людина читає святі писання, філософів, психологів, політиків, економістів.... Вона читає, читає... забуває, згадує і знову читає...

У пошуках проходить і майже минає життя...

У кінці дехто починає часом розуміти сенс життя, але вже пізно...

Усе створене Творцем – геніальне... а все геніальне – просте...

Подібність, аналогія, єднання подібного, схожостей... нічого нового... але над цим всім – ієрархія...

Ієрархія у Всього і всього!

Пригадайте структуру: атома, клітини, сонячної системи...; людини, сім'ї, роду, колективу, народності...; села, району, області... політичних блоків; об'єднань держав; релігійних громад, парафій, єпархій, митрополій...

Частинки складають ціле! Ціле складається з частинок!
Одне не може без іншого! Винятки є, але вони в більшості не життєві...

Усе!!! На своєму рівні самодостатнє! Це аксіома!

Через те все на своєму рівні може не підпорядковуватися вищому! Воно може бути замкненим у своїй меншій структурі й існувати певний час!

Але!

Якщо структура бажає розвитку, вона повинна залежати від вищого, навчатись у нього і розвиватись його шляхом. Можна шляхом іншого, але все одно вищого!

Можна розвиватись самому, але це значно довше і ніхто не зможе передбачити результат...

Таким чином, нижчий завжди залежний від вищого, якщо він в орбіті його;

вищий зацікавлений в нижчому, часто з інтересами вищого як моральними, матеріальними. Духовними...

21.07.2019



І вкотре про свободу волі...

Подумалось:

Свобода волі – це можливість вчиняти все, що хочеться...

Наскільки можливо це?

Кожен має свою відповідь... через це і свобода волі у кожного своя...

Воля кожного безмежна у встановлених межах...

Вільний тільки Творець у процесі задуму та процесі творення...

Навіть Творець, після створення, невільний відносно створеного...

Створене абсолютно невільне перед Творцем... воно повністю відповідає параметрам, йому заданим, і виконує їх...

Воно може думати, гадати, що вільне... але воно вільне лише в тому, що дозволив Творець...

Навіть розуміння розвитку – це розвиток у межах параметрів,
закладених Творцем...

Чи вільні ми?


Усі вільні думати, що вони вільні...

А Бог сидить наверху, дивиться на наші думки, теребить боро-
ду і лагідно посміхається...:


думайте... думайте...

А може, і не дивиться... Він знає...


25.07.2019



Про політику, мораль та вибір без вибору



Хтось переконаний у вірності єстності...
Через те він боїться майбутності...
Йому добре перебувати в сучасності,
Всі «дурні», бо не хочуть стабільності.



Просто – думка...
(без виправдань чи звинувачень...)

Впало у вічі...
Більшість тих, хто ніколи не стріляв, кричать про необхідність стрільби...
Більшість тих, що знає і розуміє, що це таке, – мовчить...
Мовчить не тому, що нема що сказати...
Мовчить тому, що краще мовчати, ніж просто «вести базар»...
Майже ніхто не знає правди, але – кричить...
Кожен, хто кричить, спец!
У чому спец? У кричалці?!
Те, що сталося, біда!
Але!
Невже не було подібного раніше?!
Було! І було значно гірше!!!
Чому кричущі тепер не кричали раніше?! Коли було гірше!

Люди! Будьте Людьми, а не «людиськами»...
Майте витримку і свою думку...
Не ведіться за збитими льотчиками!
Не біжіть за ними!
Час усе розставить на місця!

07.06.2019



Свобода...
Роз-Думи...

Кожен вільний... Його Бог створив!
Хто має право змінити волю Творця?

Чому хтось вважає за можливе визначати спосіб життя іншого?!

Як надструктура, створена кимось, може обмежити свободу, волю вільного?

Чи питали про волю вільного ті, що створили надструктуру?

Що дала надструктура вільному, щоб вимагати його послуху?

Чи має жити впроголодь вільний, бо так хоче надструктура?

Якщо надструктура не забезпечує прав вільного і не виконує своїх обов'язків перед ним – навіщо вона?!

Чи має право вимагати моралі від вільного неморальна структура?!

Мораль: вимагаючи моралі від іншого, згадай про свою мораль;

примушуючи іншого жити за правилами, живи і ти за ними;

погрожуючи іншому, не забувай про завтрашній день, бо він буде інакшим, ніж сьогоднішній...

21.09.2018



Думки з приводу...

Не про людину а про принцип, або навпаки...

Десь раніше писав пост про те, що у нас поклони б'ють не людині, а кріслу, в якій сидить... задниця цієї людини...

На теперішній день...

виставляються пости з фото старшої людини, що ходить з дружиною у кафе..., на автобусних зупинках..., вітається, подає ручку, радіє, що впізнають... проста людина з простою дружиною просто на вулиці... навіть без охорони.

Вгадали?

А пригадайте місяць тому: кількість охорони..., кортежі, затори... розмови з кореспондентами...

Пригадали?

Звичайно, бо було – крісло...

Маски! Усе маски і все – гра!

Кому він потрібен тепер?

Хто він без крісла?

Де гордовитість, чванливість, пихатість?..

Де мораль, совість?..

Багатства – безмежно! Майже кожен білборд – його!

Месія!

Але країна живе без нього! НУ живе, і все тут!

Нічого не зупинилось, не зламалось...

Але він хоче повернутись... на жаль, для нього – це навряд!

Він перебрав... перебрав у всьому... А після перебору – завжди – недобір...

23.06.2019



Про демократію...

Роз-Думи...

...Демократія не найкраща форма правління, але кращої ще не придумали... сказав хтось із розумних. Можливо, Черчіль...

Подумалось:

Будь-яка форма... будь-чого... це феноменальне створіння ума (індивідуального чи колективного), що охоплює, вміщає в себе щось...

Тобто для створення чогось потрібен хтось;

хтось – це особистісний ум, що досягнув рівня розвитку вищого за можливість існування в певній формі, і потребує нової, якісно вищої форми...

Чому особистість?

На початку завжди – індивідуал! Можливо, декілька. Вони можуть розвиватися поряд, паралельно, порізно...

У певний час, у межах колективного ума дозріває потенціал нової якості, що може виразитися у відкритті якогось закону, принципу, правила в різних частинах світу, цивілізації.

Подібним чином відбувається розвиток суспільств. Через те кожний самодостатній колектив, суспільство проходять певні, визначені природою віхи, етапи розвитку. Хтось стає на дорогу першим – парламентаризм Англії (близько XII століття), хтось – далеко не першим – Україна (кінець XX століття).

Не аналізуючи Локка, Сміта, Монтеск'є... (не знаю і не люблю аналізувати когось), приходить думка про те, що:

– на початку розвитку чогось беззаперечно повинен бути хтось, хто придумав, спланував і не побоявся спробувати реалізувати задумане. В різних формах і проявах: керівники общин, рабовласники, феодали, намісники, імператори, королі, царі... це особливо важливо на етапах розвитку колективів, суспільств, коли більшість проживала в основному стадними інстинктами і потребувала захисту і допомоги...

– пізніше частина індивідуумів суспільства досягає того розвитку, що потребує більшої волі, свободи, і не без їх впливу відбу-

вається трансформація суспільств і, таким чином, виникають інші, колективні, форми правління. Наприклад – республіканська.

Але! У разі виникнення зовнішніх чи навіть внутрішніх загроз такому суспільству знову виникає потреба у сильній особистості. Так появляються імператори.

Ніщо не вічне! Імператор із часом стає диктатором. Концен-трує у своїх руках максимум влади, що призводить до революцій.

Революційні ситуації назрівають тоді, коли більшість суспільства розвивається скоріше, ніж держава та її структури.

Отаким еволюційним, часом – революційним, шляхом суспільства наближаються до демократичної форми правління.

У чому суть?

Людина потребує захисту! Колектив – також! Суспільство – також!

Аналогічно: кожна вказана ланка має свої інтереси!

Подібно: є розуміння у всіх ланках щодо методів захисту та реалізації інтересів.

Знову появились індивідууми, що придумали спосіб вирішення цих проблем.

З'явився інститут представництва, опосередкованого керування суспільствами від імені всіх.

Загалом – добре! Зовнішньо – взагалі добре!

Але це добре можливе лише у разі наявності морального суспільства! Категорично стверджую – морального суспільства і ще більше – перебування при владі морально чистих представників!

В іншому разі це найбільша афера, обман в історії цивілізації! Чому?

Хто може придумати, як пробратися до влади? Хитра, часто аморальна, безпринципна і думаюча про себе людина!

Я не маю нічого проти принципів демократичного централізму, принципу поділу властей, принципу законності і всіх інших принципів і правил, що підпорядковують більшість меншості...

Я проти того, щоб, прорвавшись, захопивши владу, так звані представники, використовуючи свою хитрість і розум, приймали закони, направлені на недопущення інших до влади, захист і жорстке покарання інакодумців, розкрадання і привласнення загально-го; особливо цинічною є показова боротьба за права більшості під

приводом боротьби з контрреволюцією, спробами переворотів... і т.п., коли більшість, яка вже розуміє свою дурість, має зачатки розумності і хоче поміняти ненависний їй устрій... а гнобителі, увійшовши в роль «батьків нації», ніяк не можуть відійти...

Тому! Демократія – це перехідний етап, на жаль, можливо, останній, в розвитку форм правління цивілізації, за природою – правильний і необхідний, проте перетворений розумною, але цинічною частиною індивідуумів у спосіб свого комфортного проживання за рахунок менш розумної більшості...

Чи можлива інша, істинніша, форма правління?!

Навіть без роздумів – так!

І тут можливі два шляхи: один з них – уже пройдений; другий – не реалізований ...але спроба була...

На жаль!

Розуміння стану суспільств на теперішньому етапі, моральних, етичних, духовних... якостей людей, колективів людей, народностей, націй і держав дає серйозні підстави вважати нездійсненою мрію про створення та існування таких суспільств і таких форм правління, які б максимально відображали, враховували, виховували і розвивали людей та їх спільноти в мирі, радості, благодаті, моралі і Духові...

На превеликий жаль!

23.06.2019



Президент і Мудрість

Роз-Думи: почалося...

Без посягань на Істину...

Президент в країні – це Барон у таборі!

Вони назвали це – пост, хоча це просто виборна посада.

Пост прийняв – пост здав!

Не можна у себе щось прийняти!

Барона обирають за мудрістю!

Президента – просто обирають... за рейтингом!
Рейтинг, як і народ, речі мінливі... вони, як примхлива жінка:
обманеш – твої; не обманеш – чужі; того, хто кращий обман-
щик!

Президент має слово; слово його: хоче дасть, хоче забере...
Президент має право, але йому хочеться більше прав...
Президент зобов'язаний; по максимуму, але немає відпові-
дальності...
Президент має бути Мудрим, хоча б, як Барон!

На жаль, Мудрість і Президент рідко разом!
Президент дорогий, він вважає, що ми помиляємось...
Президент багатий; він вважає, що заробив...
Президент думає про себе, а ми думаємо, що про нас...

Президент багатіє, народ бідніє...
А може, щось не так з цим постОм?!
А може, щось не так з людьми, що пхаються на престол?!
А може, щось не так з народом????!!
...??? ...??? ...???
Президент – це роль, яку грають і не завжди якісно!
Мудрість – це Гра, в якій придумано Президента!
Мудрість, Гра – вічні...
Президенти – тимчасові...

А може, не треба нам Президента?!!!

А може, мудрість не Мудра?!
А може, нам треба Духовного, Морального, Відповідального і
Мудрого ПРЕЗИДЕНТА...
Мудрості народу для обрання того, що йому, можливо, і не
потрібен...

01.01.2019



До-ви-бирали-сь?..

Роз-Думи... в абстрактійному вимірі...

Баран – це парнокопитна тварина; дика, або свійська; корисна для людини... слово «баран» пишеться не з метою приниження тварини. Навпаки!

Вибори – це коли барани обирають різника...

Що від цього залежить?

Залежить тільки одне – як будуть використовувати, а потім різати баранів: під наркозом чи без наркозу; боляче, або не дуже боляче...

Різники самі пропонують свої послуги; розхвалюють свої методи, інструменти, підходи, час, період; планують обмеження кількості їдців, у результаті ця кількість завжди збільшується, а тому кількість зарізаних баранів також збільшується у відповідній прогресії...

А що барани?

Барани майже не думають! Навіть якщо хтось із них думає, то таких надзвичайно мало. Коли вони перебувають стадом, то радіють, що різник вбиває тільки одного. Скоріше, що не когось із тих, що залишаються жити. Мертві не радіють. Вони, барани, досить плодовиті, і народжуваність покриває смертність. В останні часи, правда, тенденція розвивається в іншому напрямі.

Попередні різники встановили правила, за якими воля баранів зведена нанівець і від них майже нічого не залежить. Протягом часу проведено селекцію, вибудовано структуру, касту, куди не може потрапити простий баран..

Вибори різника проводять самі різники зі свого кола....

Кожен різник вихвалює себе, свої якості; принижує іншого: принижує його якості, професіоналізм, відсутність досвіду різання та обвалування баранів, відсутність зубів, можливості з'їсти більше м'яса, відсутність кола помічників, радників, митників (тих, що мийуть трупи баранів) ...

Кожен з них гравець, актор; є актори, котрим уже все надоїло: вони наїлися м'яса, запаслися навічно, але не хочеться бути «дру-

гим». Звичка першості перемагає совість, честь, доцільність, інтереси баранів. У них гра переростає в азарт, хобі. Є ще страх. Страх за погану гру, за відповідальність через нечистоту гри, за «перебор» у грі...

Є актори, котрі грають професійно, добре, вишукано... але вони на других, третіх і далі ролях... Приходить час, коли їм стає тісно у відведеній ролі... Їм хочеться ширше, вище, далі, глибше...

Чому – ні?

Можливо, у них, окрім бажання грати першу роль, появилось ще щось?

А може, в них пробудилася совість, мораль і вони хочуть «пробудити» й інших?!

А що таке СОВІСТЬ взагалі?!

А мораль? А відповідальність?

Хто їх розбере, цих – баранів?!

Хто їх розбере – цих – інших!!

03.01.2019



Команда Президента...

Це важливо, але не надважливо!

Команда – це локомотив, але локомотив – це не весь поїзд!
Це його маленька, хоч і важлива складова!

Вважати, що краще старий, бо має досвід, – не мудро!

Коли старий приходив, він також не мав досвіду, але його обрали!

Кожен колись починає вперше!

Ніхто не народився Мудрим!

Невже краще старий, що нічого корисного не робить, ніж молодий, що хоче робити?

Після виборів Мудрий Перший змінює тільки ключові посади і деякі трохи нижче. Бюрократичний механізм держави працює автоматично, без втручання в його процеси. Роль першого велика, але вона не надмірно велика, непомітна повинна бути у всякому

разі. Він визначає стратегічний напрям! Усе! Це як буксир. Буксир маленький, але його роль надзвичайна! Він тягне за собою найбільший корабель! За ним ідуть каравани кораблів! Буксир – це Президент, а все інше, і народ у тому числі, – великий лайнер: покажи фарватер, скеруй і... їдь відпочивати на Мальдіви (за свій рахунок). Не перешкоджай своїми, не завжди мудрими, указами... дай волю, свободу, ініціативу... народ сам вибереться з болота, лишень не заважай.

03.01.2019



Роз-Думи про агітацію... дотично

(за результатами споглядання за збереженням яблук... взимку...)

Гнилий плід завжди хоче виглядати кращим...

Гниле заражає все, що поряд. Через заражених поряд воно заражає і те, що далі...

Гниле використовує ту ситуацію, що здорове не може жити окремо від гнилого. Усі в одному човні!

Здорове мовчить! Воно просто живе і чекає часу, щоб стати корисним...

Гниле кричить!

Воно кричить, що було колись здоровим, гарним і корисним...

Воно і тепер гарне, просто цього ніхто не бачить!

Воно ще принесе користь! Ви тільки повірте...

Друзі! За плодами вашими... пізнають вас...

Не може зріле дерево, що протягом життя не принесло здорового плода, народити щось здорове на старість. Це закон природи! Таке дерево зрубують і садять на його місце нове! Молоде!

Нерозумні завжди їдять гнилі плоди! Вони шкодують викидати напівгнилі і доїдають його!

Мудрі викидають гниле, напівгниле! Цим вони зберігають і використовують тільки здорове!

Краще Мудрим!
Вибір за тими, що їдять! Або хочуть їсти!
Напевно...

11.02.2019



Ще трошки про вибори... Подумалось...

Друзі! До виборів ще далеко, але реклама і нападки вже всіх досить «дістали»...

Зрозуміло, що найбільше брешуть перед виборами і після полювання...

Якщо б у претендентів, членів їх штабів, прихильників реальних, а більше тих, що за гроші, було хоч трохи совісті, якихось моральних принципів, поваги до людей, країни... до себе зрештою, тоді можна було б звернутися до них із словами:

Люди! Що ви робите? Схаменіться! Вибори пройдуть, когось оберуть, з першого чи, може, другого разу, а вам жити далі! Про вас забудуть на наступний же день! Як ви будете жити з каменем на серці, душі, коли будете бачити результати своєї «брудної роботи»?...

Добре не може вирости на брехні, на підкупі, на бруді, наклепах, зловживаннях...

Ніхто обраний подібним чином не буде з доброї волі Творця...

Обраний таким чином буде з Промислу Божого, але як покарання народу, людей багато за що і за ті неблагочестиві вчинки, дії, які ви робите тепер, порушуючи закони, мораль, заповіді...

Ви думаєте, що робите щось добре для себе і частинки людей, що рвуться до влади будь-якою ціною...

А чи подумали ви про завтра, про майбутнє? Майбутнє своїх дітей! Навіть своє майбутнє!...

Не обливайте брудом іншого...

Ну! Хваліть, розмальовуйте, транслюйте, пишіть, співайте

осанну своєму патрону! Ідіть у «бій», доводьте фактами, діями, результатами, що ваш – кращий... доказуйте...

Але не «какайте» на інших!

Дайте можливість іншому самому сказати за себе! Агітувати за себе! Дайте спробувати!

Кандидати за законом рівні, в законі також!

Не хочеться порівнювати, але навіть в інших колах, серед «братви» – рівні серед рівних – рівні!

За лайно, кинуте на чийсь адресу, потрібно буде колись відповідати!

На початку думалось про совість. На жаль, немає до кого звернутись із цими словами!

Через це, Друзі, пишу їх Вам, бо поважаю Вас, Ваших дітей, Ваші думки, Ваше Життя і Ваше майбутнє!

Яким би воно не було!

Я з Вами, бо я такий, як Ви!

Варто не поспішати, думати, поважати себе й інших, не зриватися на гавкіт пригодованих... собака гавкає, караван іде...

Думаю!

16.02.2019



Трошки афоризмів...

Подумалось:

Не може творити справедливий Закон порушник Закону!

Не може керувати правдиво той, хто став керівником неправдою!

Не варто вірити у правду того, хто дорвався до правди неправдою!

Ніколи не керуватиме правдиво той, що керує народом кривдою!

Не варто вірити тому, хто вчора робив для себе, а назавтра обіцяє робити для всіх!

Можна повірити тому, хто відмовляється від влади, а не рветься знову туди!

Достойного і справедливого сьогодні – виберуть і завтра!
Недостойного сьогодні – не виберуть ніколи! Хіба – обманом!

Новий костюм краще старого! Навіть – спортивний!
Світ розвивається змінюючись, як можна жити краще, не змі-
нившись і не змінивши?!

На старому возі не можна догнати автомобіль!
Автомобіль їде швидше і краще, якщо він не перевантажений
родиною, пасажирями, що не хочуть іти пішки, як інші!

Старий кінь борозну не знищить, але і глибоко не оре (народ-
на мудрість)!

Чому не випробувати молодого коня в новій збруї?!

Нова борозна, навіть не рівна, – завжди нова!

Оріть і сійте нове, новим лемехом навіть по старому полю!
Надійтеся і вірте в нове, і нове сім'я проросте на Вашому полі!
Старе вже віджило! Не вірте старому! Воно вже гниле і не
здатне ні на що!

Живіть по-новому! Повірте новому! Назад не вертайтесь, нізащо!
Напевно...

16-17.02.2019



ШкОда! ШкодА!

Друзі!
Мені шкодА наших правителів
Мені шкодА їхніх жінок!
Мені шкодА їх «небожителів»,
Опричників і їх «вельмож...»



Подумалось...

Шкода людей, що «залізли» в політику...

Чесно!

Дивлячись на тих, хто добровільно або примусово лізе вверх... говорить неправду, обіцяє явно нереальне, обливає негативом іншого... такого самого невірнього, якого впрягли, вказали напрямом і підганяють...

Не буває нічого гіршого!

Чи можна говорити про волю, свободу чи вибір таких людей?!

Запитання – риторичне!

Це раби: раби когось, раби чогось, раби чиїсь!

Це гірше, ніж раби! Раб не проявляє нерозумної ініціативи! Справжній раб!

Але раб посади, влади, грошей, гордості... – це раб вищих рабів, які через своє рабство створили їх, тих, що проявляють ініціативу, рвуться наверх; активних, безпринципних, дріб'язкових, мстивих... тих рабів, що не мають гідності, не мають честі, почуття обов'язку і відповідальності...

Їм «пофіг» все! Їм дай владу (дай порулити)... куди... в який бік: вгору, вниз, вліво, вправо; в бік добра чи зла... – «пофіг».

А влада – це опіум! Хвороба! Спробуєш раз, не відірвати... це залежність...

Чи бачив хтось в адекваті наркомана, алкоголіка... залежного...

Він готовий стверджувати, що він Христос... лиш дайте дозу...

А чи може адекватно керувати залежний, хворий?..


Друзі!

Шкода нормальних, що стають іншими... наднормальними...

Будьте Мудрими, Друзі!

І – не будьте залежними!

01.03.2019



Ще поплаче Україна,
Напившись доволі
Обіцянок кандидатів
На головні ролі!

Що не цяця, що не киця,
Співає мов пташка!
Загубили гордість люди,
Всі – підставні «качки»!

Таку масу «чоловічків»
Не знали по світу,
Щоб хотіли царювати,
Багачам на втіху!
Майте гідність хоч ви, люди,
Не сидіте вдома!
Вийдіть з хати, голосуйте,
Прошу! Ради Бога!

28.03.2019



Роздуми за виборами...

«...я не дружу з тими, що голосували не так, як я...»
Тоді у того, іншого, також запитання: а чому ви не голосували так, як він?
Чим ви кращий за іншого? Чому він має думати і голосувати
так, як ви?!

Право кожного чинити, як він хоче!
Але!
Якщо поїзд поїхав, криком і дурницями його не наздоженеш!
Хтось кричить голосніше, несамовито: ...ти проголосував не
так, як я; ти не українець... ти мешканець...
Знаєте!

Ми всі тут, майже, мешканці!
Ми хворі і країна хвора!
Якщо у вас хворі нирки, то ви весь хворий! Але нирки ваші!
Якщо вас болить голова, ви не відрубаете її, ви її лікуєте!
Можна відрубати палець, бо він другорядний, але не голову!
Голову навіть не можна поміняти, бо там свідомість, інтелект,
Розум!

Голову не поміняєш, але свідомість можна... змінити напрям,
бажання, цілі, мету; мораль, духовність, співчуття...

Якщо голова хвора і якщо нічого не міняти, то хвороба може
довести весь організм до смерті!

Що краще?

Шкода Порошенка, не шкода пороху... прибирайте у себе;
прибирайте в голові; прибирайте порох; прибирайте... прибирайте...
те...прибирайте...

01.04.2019



Пишу тим, хто зрозуміє...

І, можливо, для тих, хто думає, що він думає... розуміє...

Це не про вибори! Хоча...

Хто задумувався над змістом слова «вибори»?

Наголос не на першому складі – виБОРИ!

Це мені нагадує – «виБОРОти» м'яч в регбі...

Борися, виборюй, діставай, перемагай... можна виБОРОти
будь-що... але чого варта така боротьба. У боротьбі хтось завжди
програє... когось ламають, виносять...

Наскільки краще звучить слово – вибір...: лежать на столику
два смаколики, цукерки, і ви, помилувавшись ними, обрали, вибра-
ли, зробили вибір кращої, на вашу думку. Реально – вони абсолют-
но однакові! Можливо, обгортка інша. Суть, зміст, смак, склад – усе
однакове! Але на ваш погляд – якась краща!

Інший вибере, зробить вибір іншої цукерки! Не тої, що ви.. Хто
виграв?

Невже хтось виграв, а хтось програв?

Для чого кричати, що твоя цукерка гірша, а моя краща?

Для чого боротьба?!

Друзі!

Ще до виборів були думки про толерантність, терпимість... ба-гато хто говорить про це.

Де Розум? Про Мудрість можна не говорити!

Можна аналізувати все і всіх!

Можна довести, підвести будь-що під будь-що... методів до-статньо...

Можна довести, що діючий президент... – ангел; можна до-вести, що він – злочинець...

Аналогічно – Зеленський...

Життя – це процес! Процес незворотний! Здебільшого – хви-лястий, з поворотами... але це процес розвитку!

Життя не може стояти на місці!

Навіть смерть – це не застигле явище! Це – перехід!

Кожен, у кого є право вибору і можливість, не носить череви-ки безкінечно довго!

Черевики зношуються, старіють; вони викривляються, і на них налипає порох, деколи інше болото; вони свої, рідні, в міру зручні, але вони – старі! Чим довше носити їх, тим вони гірші! Кожна річ, кожен має свій ресурс!

Ресурс закінчується, енергія закінчується, бажання закінчу-ються...

Усе колись закінчується, в даному вигляді...

Залишаються звички: звички людини, колективу людей, пар-тій, традицій; навіть звички речей залишаються; старе не хоче змін; йому комфортно і затишно.

Найдовше не змінюються ті, хто живе в комфорті широкого розуміння: не лише матеріальному, можливо, більше в ментально-му вимірі. Для таких зміни – це біль! Болю не хоче ніхто! Через те – спротив! Спротив змінам!

Для чого носити старе, якщо можна купити нове?

Для чого купувати щось нове, якщо воно невідоме? Його ха-рактеристики і потенціал невідомі. Можна почитати характери-

ки нової речі, але чи достовірні вони?

Для чого будується будинок, якщо можна жити в «хрущовці»?

Зверніть увагу на риторику людей діючого після першого туру... там мало, що зрозуміли... там мало, що змінилось... там думають не про людей, країну, там думають про себе... немудра самовпевненість, що межує з поведінкою осіб, що йдуть на ешафот; скоріше – на заклання... їм страшно... їм реально страшно...

Знову пишу, що мені їх шкода... навіть з їх багатством – шкода!

Проблема в іншому: загнаний в кут – небезпечний! Особливо, якщо він ще багато що може!

Безвихідь – це страшно! Це – небезпечно!

Світ напрочуд малий для таких! Втекти немає куди!

Можуть бути загострення! В різних напрямках і сферах!

Друзі! Прийшла весна! Природа змінюється, хочете ви цього чи ні! Життя не спинити!

Правильний чи неправильний напрям змін?! Хто знає наперед?!

Одружуючись, ви не знаєте свого майбутнього, але ви одружуєтесь! Для чого? Щоб продовжувалось Життя!

Порожня чаша бажає наповнення! Наповнившись, вона хоче вилитись, поділитись наповненням! Вона не завжди знає, чим наповнена: отрутою чи нектаром!

Кожен випиває з чаші те, що хоче випити! Кожен бачить те, що хоче бачити! Кожен обирає те, що хоче обрати!

Перед нами довгий шлях! Його потрібно пройти від початку до кінця! В бідності і багатстві; під сонцем і в дощ; з друзями і ворогами...

Щоб пройти довгий шлях, обирайте зручне взуття; краще нове; краще – легше; краще чисте (хоча б у міру вашого розуміння)...не забувайте очищати його від бруду, від налипання бруду... від пороху...

Краще переоцінити іншого, ніж недооцінити!

Краще поганому оптимісту, ніж хорошому песимісту!

Деколи краще – пофігісту!

Думаю, кожен зрозуміє прочитане в міру свого наповнення розумом, мудрістю, оптимізмом...

Пийте нектар зі своєї чаші; наповнюйтесь ним і віддавайте його в міру потреб інших.

Не наливайте своє в чашу іншого, без прохання!

Будьте собою або носіть маски; проживайте все зі спокоєм в серці.

Будьте справними на своєму місці і не допускайте неправди і несправедливості в собі і в інших.

Життя в правді, в Істині виводить кожного і народ у своє природне русло розвитку.

Досягнення цілей неправдою, кривдою, несправедливістю веде народ до загибелі: матеріальної, моральної і духовної...

Той, що говорить іншим неправду, – недобрий!

Той, що дбає про себе, забуваючи інших, – недобрий!

Той, що може зробити, але не робить, – недобрий!

Той, що обіцяє і не виконує, – недобрий!

Той, кого не бентежать сльози інших, – недобрий!

Той, що багатіє, коли навколо «чума», – недобрий!

Той, що має піти і не йде, – недобрий!

Недоброго шкода, бо він – недобрий! Шкода, що він сам не розуміє своєї недоброти.

Він відчує і зрозуміє все тоді, коли перестане бути потрібним, коли його перестануть славити, возвеличувати, коли його перестануть помічати і він стане сірим, таким, як більшість...

Він не буде навіть таким, як більшість, бо він був «там»... а бути «там» і опинитись «тут» – це гірше...

Оце і є кара Господня! Падіння янгола з Неба!

Друзі!

Не варто забиратись на Єверест!

Не варто проживати в низині!

Живіть у Карпатах!

02.04.2019



Друзі!

Написав досить об'ємний пост про бачення ситуації після першого туру виборів!

Але! Для чого багато слів?

Сьогодні прийшло розуміння невідворотності змін у країні після другого туру!

Система програв! Реально і явно!

Будуть спроби, можливі провокації... але:

Старий піджак доношують...

Старі черевики дотоптують...

Порох протирають...

Новий костюм одягають...

Плід дозріває і падає... це процес, який не спинити...

Друзі! Прийшла весна! Природа змінюється, хочете ви цього чи ні! Життя не спинити!

Вірний чи не вірний напрям змін?! Хто знає наперед?!

З повагою до будь-якого Вашого вибору, будь-яких ваших думок і вчинків...

Життя – це Гра!

Гра – це Життя!

03.04.2019



Для себе...

Десь раніше були думки про те, що вибори – це гра...

На продовження теми:

Раніше гра була примітивнішою, менш цікавою і більш прогнозованою...

Гра на рівні гречки, грошей, адмінресурсу...

Тепер гра перейшла на трошки вищий, хоча також не зовсім чистий рівень...

Гречки вже немає, гроші та адмінресурс частково проскакують...

Зате вже всі кричать про режисера... про одного з режисерів..., про інтереси нації, свободу, волю, напрям руху чи, можливо, розвитуку...

Не хочу, але мушу Вас розчарувати щодо інтересів нації чи ще чийхось інтересів...

(Вибачте за порівняння)

Про чий інтереси дбає вовк-вожак, коли хоче «грати» найгарнішу вовчицю, розганяючи всю зграю і кусаючи інших вовків?

Про чий інтереси дбає вовк не вожак, коли хоче «грати» найкращу вовчицю зграї і поступає аналогічно вожаку?

Яку участь у цій «грі» бере згряя?

Коли партія гри в шахи закінчується матом королю, короля і всю свиту змітають з дошки і роблять новий розклад фігур!

Це програш гри?

Абсолютно ні!

Це програш партії в грі!

Гра продовжується тими самими фігурами, за тими самими правилами... тими самими гравцями-режисерами... про яких фігури – навіть королі, не говорячи про пішаків – ні сном ні духом... ними просто грають; їх «грають»...


Немудрі фігури різного калібру дують щоки, створюють зовнішню важність, важливість... але всередині – пустота, абсолютна відсутність права, права вибору, свободи волі, руху, переміщення:

пішак не переміститься ні на одну клітину без волі Гравця, король – абсолютно аналогічно; йому ще гірше, бо обставлений найближчим оточенням, через яке він навіть повернутися не може...

Що краще: старий беззубий, але хитрий і досвідчений вовк, який ще є вожаком, чи молодий, необ'їжджений, самовпевнений, сильний вовк, що хоче зайняти місце вожака?

З претендентами зрозуміло, а що згряя?

05.04.2019



Усвідомлення того, що твориться в країні через вибори, наводить на думки про те, що навіть люди, які вважаються і, можливо, є розумними, піддаються страху!

Страх буває різний, і він завжди має якусь причину, фобію...

Але! Страх, про який ідеться, – це якийсь специфічний, інший страх!

Страх перед тим, що зміниться влада, людина, а через те зміниться щось в країні і житті людей – це страх перед майбутнім!!!

Страх перед майбутнім – це крах майбутнього!!!

Люди! Боячись змін, ви боїтесь свого майбутнього!!!

Боязнь майбутнього – це його відсутність! Це ненастання і відсутність його в перспективі!

Як можна жити без мрії?! Без надії?!

Як можна йти вперед, дивлячись назад?!

Як можна вірити тому, кому немає віри?!

Дітей народжують для майбутнього!

Старі помирають, бо вони – минуле!

Як це не можна зрозуміти ?!!!

06.04.2019



Думки. Для і про себе...

Не варто боятися змін, перемін...

Варто боятися розладу...

Розладу з самим собою...

Людина не боїться змін...

Вона боїться за себе, свій спокій, комфорт...

Чому за діючого голосують більше старші, заможніші... навіть частина бізнесу, не залежного від пороку?.. здається, що це найбільш розумні, свідомі люди... вони і вважають себе такими. Але що за цим?!

Ті, кому за 35-40 років, вже «состоявшиєся» люди. Більшість

самодостатні в різній мірі: хтось пристосуванець, хтось службовець, хтось бізнесмен: більший, менший...

Вони вважають: їм є що втрачати при настанні змін. Вони не так переживають за інтереси країни, проти ворога, за західний курс... ці слова – ширма. Ніхто не зізнається у своєму особистому страху... кожен «старається» за інтереси іншого...

Інтереси народу – дурниці...

Свій шкурний інтерес – і боязнь втратити його...

Вони вдають, що не розуміють дій інших, що розуміють світ по-іншому; тих, кому немає чого втрачати.... Як це можна: ви не патріоти, вам «пофіг» ворог, що нападе, тільки-но зміниться президент...

Дурниці... нікому нападати не потрібно... при такій владі і людях, що в ній, абсолютно не потрібна війна і фізичні втрати. Вони самі все зруйнують... вже зруйнували...

Кого і що захищати? Від кого?

Бариг захищати від себе? Де здоровий глузд?

Захищати злодія, що грабує тебе, від іншого злодія, що може напасти?!

Той, інший, може, ще й не нападе, а свій, рідний довів країну і всіх до ручки!

07.04.2019



Думки. Для і про себе...

Істина – це Незмінність...

Влада – це істина... вона задумана Творцем.

Можновладці – це не істина... вони тимчасові, ті, що переходять: приходять і відходять...

Жінка, як влада, – вона істинна... Жінка одна – оригінальна...

Жінки, багато – не істина...

Кожен творить свою жінку, і Він, в даному випадку, Творець... і Він творить істину...

Митець творить тіло жінки, і для кожного митця вона істинна...

Тіло одне (однакове), а скільки відтінків, скільки оцінок, вражень, захоплень...

Здається: від чого?

Ніхто не пояснить, або кожен може пояснити... в кожного тисячі думок і тисячі оцінок, і кожен вважає себе правим...

Влада, як категорія, якість – одна! Це стан структурованого суспільства, в якому вибудована ієрархія, підпорядкованість нижчого вищому...

Виконавці влади: партії, групи людей за інтересами, їх представники – це люди, що бажають і максимально використовують своє перебування при владі... вони не є владою – апріорі! Це кровопивці, які структуру, створену Творцем для порядку в суспільстві, використовують для власного збагачення, маніпулювання масами та продовження свого перебування на олімпі і паразитичного використання отриманих вигод.

Демократія – це далеко не краща форма влади. Можливо – найгірша!

Можна спорити, але я стараюсь не спорити!

Чому?

Демократія придумана хитрими, розумними, цинічними, властолюбними... і тими, що не перебували і не могли перебувати при владі за законом!

Демократія – це право на всіх і на все без прив'язки до відповідальності!

В демократії відповідальність розпорошена під колективну відповідальність або, так звану, політичну... Тобто – відповідальності нема.

Природа розвивається методом відбору сильнішого над слабшим, розумнішого перед нерозумним, гарнішого перед негарним...

Чому самки і жінки в тому числі хочуть сильнішого, гарнішого та розумнішого... саме тому! Потомство повинно бути кращим за батьків, у всьому. Таким чином розвиток іде по спіралі, а не по колу.

Краща людина, ставши на чолі сім'ї, родини, роду, нації, народу, апріорі не може вести своїх людей в гірший бік. Він робить максимум можливого для покращення умов життя і розвитку. Він повністю відповідає за все і за всіх. Він не обмежений строком керування. Він сам іде, коли настає його час, здоров'я, смерть, на-

явність мудрішого сина і т.п. Але його відхід завжди пов'язаний з об'єктивними умовами, що склалися, або можливим покращенням розвитку через щось або когось, що з'явилося в суспільстві.

Вибрані особи, особи навпаки: щоб бути обраними, вони прикладають максимум зусиль у правовому чи поза правовим полем; для цього в хід іде все: позитив, негатив... це ми бачимо на теперішніх виборах... дірвавшись таким чином до влади, вони максимально експлуатують її, витягуючи все що можна: законно чи протизаконно; їх підганяє строк перебування на посту, їх підганяє можливість бути скинутими... вони видають бажане за дійсне, обманюють виборців, бо не виконують того, що обіцяли... вони бояться відповідальності за вчинене беззаконня і тому максимально судорожно тримаються за другі терміни перебування... вони посилюють так звані правоохоронні органи, що захищають їх від «їхнього ж» народу... це злочинці, що злочинно прийшли до влади, керують і протиправно тримаються за владу...

08.04.2019



Хочеться сказати ще:

Писав пост про необхідність змін у суспільстві і Природі в цілому...

Друзі!

Спокій, розсудливість, повага, дружба і Любов... – якості, що перемагають негаразди, «роздрай», прокльони, боязнь...

Частина того, що має бути, закінчилась...

Відлуння ще буде... але це, як відголоски грому з-за обрію...

Мудрість у прийнятті того, що сталося...

Ніхто нікого не переміг і ніхто не програв... відбувається зміна декорацій з, можливо, іншим змістом драми та іншими акторами...

Але з'явився шанс!

Глибина змін залежатиме від Вас, Вашої небайдужості, Вашого контролю...

Варто допомагати, а не зловтішатися невдачами... варто пропонувати, рекомендувати і контролювати, контролювати...

Молодь інша... молодь креативна, задириста й амбіційна...
Студенти, недавні випускники! Вся молодь! Неодноразово говорилось Вам про Вашу відповідальність перед країною, народом...
Ваш час настав, беріться за роботу... ламайте старе і будуйте нове... не відкидайте старе, але не йдіть у нього на повідку...
Вербна неділя і зміна влади! Це не просто так!
Христос зайшов, і світ змінився...
Не можна порівнювати, але зміни мусять бути... час підійшов!
Варто гуртуватись, а не роз'єднуватись...
Не варто плакати за тим, що було, чи могло бути...
Інакше не буде...
Досягнувши дна, потрібно відштовхуватись і підніматись на поверхню...

Поводир молодий, але за короткий час він показав, що може багато...

Думається, що Він зробить максимум того, що хоче народ, що потрібно народу... що Він стане тим, чиє прізвище будуть писати з великої літери не через правопис, а через повагу...

Не надіюся, не вірю...

Роз-Думовую...

21.04.2019



Дебати, дебати, дебати... а може, начхати на ті дебати? Що дадуть дебати?...

Кожен виступить і скаже те, що хоче, поставить декілька при-
низливих для іншого запитань.

Усе!

Один буде розказувати, як все було і є добре! А буде ще кра-
ще... полякає всіх, що без нього – гаплик всьому! Він уміє говорити
про все і ні про що. Він вміє обіцяти. Він не хоче розуміти, що гаплик
– це вже! Він наявний!

Інший виступить і коротко викладе суть свого бачення подаль-

шого життя. Без серйозних обіцянок. Буде важко. Буде спротив, страшний!

Потім інший щось утне у своєму стилі і стадіон розірве від сміху...
Мені шкода Одного! Мені шкода й Іншого!

Нерозумний думає, що добре – це наявність харчів для більшості і можливість випити пиво; сплатити рахунки і відкласти кілька сотень гривень...

Нерозумний занижує свідомість інших за рахунок завищення свого інтелекту...

17.04.2019



Роз-Думи...

Чомусь подумалось...

до думки з приводу інавгурації...

Про розумну меншість і – нерозумну більшість...

Меншість підпорядковується більшості...

Більшість переважає більшістю, вагою...

Меншість деколи – прояв розумності...

Більшість – не завжди права...

Більшість, керована меншістю, часто потерпала і потерпає... а відповідальності меншості майже нема.

Меншість, що керує більшістю, винна в організації більшості воєн нового часу, що проводились нібито в інтересах більшості.

Але!

Мудрий – Один, а не меншість мудра...

Дурень – один, а не більшість дурна...

Стадо маленьке не дуже відрізняється від стада великого...

Стадо в цілому відрізняється від іншого стада бараном, поводирем...

Якщо стадо обрало вожака, не варто меншості протиставляти себе більшості...

Окрім проблем для стада в цілому, це нічого не дасть...

Вожак взяв на себе відповідальність...

Час покаже, хто він!

Ніхто не знає наперед своєї долі...

Як хтось може знати долю іншого?

Але доля Першого тепер пов'язана з долею Всіх!

Його доля і доля Стада – одна Доля!

Стадо в цілому зобов'язане поважати вожака, допомагати і охороняти Його!

В цьому загальний інтерес стада і, можливо, його, стада, краще життя!

Побачимо!

20.05.2019



Інавгурація!

Думки з приводу...

...багато не вірило, що він прийде...

...багато говорило і далі говорить, що він «комік»...

...багато сміялось і сміється...

...багато розчарувалось і продовжує...

...багато зловтішаються...

...частина не вірить і не вірила...

Але:

Він прийшов!

Він переміг!

Він сказав!

Він прийняв рішення!

Він потряс до основи...
Він дав надію...

Він – достойний!
На даний час!

Про старих – ні слова... не варто...

Не варто боятися...
Вовка боятися – в ліс не ходити...
Майбутнє прийде незалежно від вашого бажання...

Не варто принижувати і принижуватись... не варто плакати і лаятись...

Розумний не принижує батька, будь той хоч найнерозумнішим...

Обраний – Перший! Він Перший для всіх, хто живе на цій території!

Дайте трохи часу! Почекайте дій і хоч якогось зрушення!
... за діями пізнаєте їх...
Варто подумати і об'єднуватись... і працювати...
Добро – перемагає!
Зміни – це завжди добро, бо можна відкинути недобро!

20.05.2019



Думки навиворіт... можливо...

Адам породив Каїна і Авеля...
Каїн вбив Авеля...
Чиї нащадки, людство? Ми?!

Єгері правлять Заповідником!
А що їм робити, якщо інші не правлять ним?
Єгері дбають про себе! А про кого вони повинні дбати?
Якщо інші дурніші, тоді ними правлять Єгері! А як інакше?
Єгері бувають різні! Так задумано зверху!
Якщо неєгері стріляють одні в одних, кого залишається менше?!

Чи бувають розумними неєгері? Можливо! Але де вони?!

Дайте нам істинного Єгеря!
Єгеря не за професією, але за Духом!

27.05.2019



Про мудрість, дурість і суспільство



Чому той, хто пізнав істину, деколи страчає розум?

Більшість думає, що божевільні – це дурні!

Може, навпаки?!

БожеВільний – «Боже (я) вільний»...

Усе просто! Людина, її свідомість звільнилися від всього не-мудрого, людського...

Замість поваги вона отримує клеймо «дурня» і потрапляє до певного виду закладу, обмежується в правах, свободах...

Суспільство, колектив не виносять інакших... все, що не вписується в норми, правила, статuti, етику, мораль..., які встановлені кимось із суспільства, колективу, – це неправильно, протиправно, аморально, проти правил...

Чому???

Хто з вас впевнений, що ті, які виписували: правила, правила моралі, порядки, закони... на час написання були «не дурнями»?; що вони обманом, насильством, іншим чином не примусили всіх визнати придумане ними правильним?!

Чому ви вірите в те, у що самі не вірите?

Чому ви вірите в закони, що обмежують Ваші права, розуміння, переконання?!

Чому Ви терпите через правила, що протирічать Вам, Вашим переконанням і нав'язані Вам іншими?

Христос також був Іншим, не схожим на всіх! Він також не визнавав правил, законів, встановлених іншими! Він пішов проти, і за це Його розіп'яли!

ДЕ ІСТИНА?

ЗА КИМ ПРАВДА?

09.09.2018



Один....

Є всі, і є один!

Один – завжди окремо!

Один – ніколи не йде в шерензі, кільватері...

Він не може йти в ногу з іншими...

Він думає інакше, він чинить інакше...

Він не йде, поки не кличуть...

Якщо кличуть – він не може не прийти...

Чому він – один?

Тому що більшість – схожі...

Один – це більше багатьох...

Бачить більше, бачить далі... відчуває більше за багатьох...

Навіть в гущі інших він – один...

Для чого він один?

До стану одного потрібно дійти!

Пройдена Путь складна...

Але один – ще не Єдин!

Тому ще більша Путь попереду...

14.06.2019



Брак енергії...

Інший погляд на просте і не дуже...

Помітне падіння, нестача енергії у багатьох... лінь, апатія, змученість, пасивність, відсутність бажань, драйву, несподіванки...

Чому?

Існує версія про позаземні структури, навіть егрегори, що використовують, живляться енергією людини...

Говорять про Світовий уряд, який поступово зомбує, структурує, підкорює та використовує різні суспільства, кінцевою метою якого є світове панування...

Можна ще виділити масонство чи деякі релігійні напрями світового панування (думається, воно перекликається з другим пунктом).

Якщо є віра у наведене, то, очевидно, життя коригується таким впливом! У що вірите, те і воздасться вам!

Якщо немає віри в це, тоді, очевидно, вплив відсутній або незначний.

Прискорення часу відчувається. Вплив на психіку, поведінку — також. Зомбування має місце. Об'єднання, скоріше насильне, ніж природне, відбувається. Розвиток техніки, нанотехніки, роботизація, клонування йдуть широкими кроками, на відміну від моралі, духовності, співчуття...

До керма суспільств з кожним разом приходять все менш розумні, але корисливі, жорстокі, цинічні...

Вони керовані і некреативні (у доброму розумінні), сліпо виконують вказівки, не виходячи за межі вказаного напрямку, і абсолютно не зважають на думку та інтереси тих, ким керують...

Чому?

Хліба та видовищ..., розділяй і владарюй...

Використовуються слабкі сторони слабих людей, ставляться в складні ситуації розумніші та вільніші, заганяються у стада і направляються в потрібному руслі частки активних, але маломоральних, які виконують чорну і невдячну частину «роботи»... створюються керовані, малоосвічені, слухняні групи людей, що виступають борниками «правильного» суспільства...

...ще трошки і... «правильне суспільство» буде створене; закони, що закріплюють його «легітимність», прийняті; апарати насилля та примусу готові для «насилля та примусу в межах діючих законів...»

...що далі?

...далі... буде... хліб та видовища і — повний «одобрямс» повного невігластва, несвободи, покори та рабства...

Можна не думати...

Думати можна...

16.09.2018



Брак енергії...

(на продовження попереднього посту).....

Для тих, хто розуміє або хоче розуміти...

Гроші – це енергія! У кого багато грошей, у того багато енергії!

Енергії буває багато і без грошей.

Бувають різні види енергії: душевна, духовна, матеріальна; енергія минулого, теперішня та енергія майбутнього...

Усі види енергій взаємопов'язані на різних рівнях і впливають одна на одну!

Коротко про матеріальну частину:

Позиція мудрого:

для будівництва потрібні кошти; планування проводиться розумно в межах фінансових можливостей; у разі необхідності береться кредит, розмір якого у розумної людини невеликий відносно наявних коштів і коригується з можливостями грошових прибутків та витрат.

Позиція іншого:

коштів нема, але я хочу будинок і добре жити зараз: беру кредит, хоч заробляю небагато; якимось будувати виплачувати; викручусь, пролонгую, реструктуризую, перепозичу, з позиченого погашу позичене... Я вже у віці і на мій вік вистачить...

Про подальше не думається...

Може, Вам це когось або щось нагадає?

Мудрий господар, голова, керівник сто раз прорахує необхідність кредиту, можливість обійтися без нього, ризики у різниці свого заробітку та відсотків...

Мудрий ніколи не бере в борг для продовження свого бездарного керування і надії на... авось пройде!

Хвалитися отриманням кредиту — не мудро!

Якщо енергія відсутня, не врятує і позичена! Позичена енергія – це яма, яку потрібно буде заповнити... ким, коли, чим?..

Позичати енергію, повернення якої ти не можеш гарантувати, – це шахрайство, це злочин перед кредитором та членами свого підприємства...

Гарантувати – значить продукувати стільки енергії, щоб її залишалось для погашення боргу! Якщо цього немає, як можна позичати?

Це свідомий обман кредитора, свідомий обман себе та своїх родичів, це забір майбутньої, ще не виробленої енергії у майбутнього...

Закон балансу ніхто не відмінює і не може відмінити: якщо десь прийшло – десь повинно убути, а потім цей дисбаланс має вирівнятися.

На енергетичному рівні ніхто нікого обманути не може: якщо не хочеш віддавати позичене, прийде час – просто заберуть; не у тебе, то у твоїх нащадків; якщо не грошима то в інший спосіб (хтось говорить – краще грошима).

Кредит кредиту різниця!
Усе, що мудре – розумне!
Жити в міру можливостей – мудро!
Жити в міру бажань – не мудро!
Жити за рахунок майбутнього – нерозумно!

16.09.2018



Терпимість...

Роз-Думи...

Кожен хоче те, чого йому хочеться!
Мало тих, хто приймає іншого таким, як він є!
Свої принципи – своє бачення...
Хто змінить себе, хто прийме іншого?
Найбільші друзі ставали ворогами через нетерпимість!
Для чого і заради чого?
Більшість засуджує меншість!

Меншість не розуміє і не приймає позицію більшості!
Хто правий? Хто розумний?
Хто Мудрий?!

Відсутність Мудрості в нетерпимості!
Немудрість у спонуканні до свого!
Дурість — примушувати до чогось!
Навіть у питаннях віри, релігії — будьте мудрими! Не гарячкуйте і не поспішайте!

Не кричіть про свою правильність і свою істину!
Повірте! Ваша думка найменше, що буде враховано!
Рішення приймаються там, де цими рішеннями не живуть!
Думайте і не поспішайте!

21.09.2018



Афоризми, або просто – вислови...

Усе написане і прочитане – дурниця!
Кожний розумний і мудрий пишуть для себе і в міру свого розуміння!

Якщо хтось читає і щось розуміє, то він близький духом до того, хто написав!

Якщо нічого не зрозуміло з прочитано чи почутого, тоді це не ваше!

Якщо це не ваше, то це може бути дурницею для вас!
Найвища Істина не істинна, якщо у вас своя істина!
Мудрість – це не мудрість, а розуміння простого!
Простота – це найбільше розуміння мудрості!

Друзі! Не просіть мудрості! Живіть у простоті, без бажань, і вона сама прийде, Мудрість!

18.11.2018



Своє, чуже...

Подумалось:

своє – ближче;
чуже – краще;
чуже – віддаленіше;
своє – рідніше;

своє – пахне;
чуже – смердить;

мудрий любить своє, але поважає і чуже;
немудрий не береже нічого;
мудрий не принижує і не глузує з недоліків чужого;
немудрий гордий своєю немудрістю;
мудрий нікого не звинувачує;
немудрий завжди правий;
мудрий приймає ситуацію як є, бо розуміє інтереси обох сторін;
немудрий – не буває дурним;

Не будьмо як немудрі!

29.11.2018



Подумалось

Ніщо і ніколи не спить! Спимо ми!

У глибинній сутності Его всі якості людини закладені і завжди в потенції. Напоготові.

У кожного є дурість, розум і мудрість!

Вони чекають наших емоцій, викликів, ситуацій...

Его проявляє себе таким чином, щоб завжди показатися в кращому світі.

Дурість, глупість, неохайність, бардак.... завжди приховуються...

Розум і мудрість завжди випираються... хоча не завжди вони є, або вони не тої якості, або не того рівня, як хотілося б.

Дурість є різних якостей: дурість в розумінні – не від світу цього, близька до розуміння «Юродивий Бога ради». Це найвища якість немудрості, або Мудрість у такому вигляді.

Просто дурість, у поширеному розумінні, – це гра Его, свого роду гордість. Показова гордість, яка приховує невпевненість, слабкість характеру, волі, фобії...

Розум – це широкий спектр можливостей мозку, інтелект, здоровий розум... що діє приблизно в межах між: просто дурістю та початком Мудрості...

Мудрість – це, щоб багато не писати, спонтанний Розум, що вище якісно за інтелект та інші можливості розуму; це реальний прояв надреального, частково; це Думки Зверху, що звучать, пишуться Знизу!

13.01.2019




Думка.....

Мудрість святих та мудреців – це передача вищої інформації на рівень розуміння людини через обраних. Вона передається не для розуміння всіма! Такі цілі не ставляться. Цілей взагалі немає! Наявність і отримання такого роду інформації – це закручення змістовного сюжету розвитку цивілізації в певний час, на певній території, направлення її розвитку в певному напрямку, підготовка до переходу її на вищий рівень... Для статичної більшості – це не має важливого значення. Це важливо для активних, шукаючих себе й Істину людей, завдяки яким з'являються вірування, релігії, традиції, моральні принципи, норми вищого порядку...

Перебування на рівні можливості змінювати поле інформації чи енергетичне поле, в тілесній формі, дуже рідкісне... Це рівень Апостолів і вище... Винятки бувають, але це надзвичайно рідкісно, відповідально і... небезпечно...

15.03.2019



Цікавляться небагато...
Читає ще менше...

Ті, що читають, розуміють не все...
Ті, що не розуміють, не звертають уваги...

Пишеться для декого, хто в Путі, хто неспокійний, хто хоче досягти...

Для тих, хто думає, хоче думати...

Не шкода нічого і нікого...

Написане – це як запах... він є незалежно від того, чи хтось його відчуває, нюхає...

На нього звертають увагу ті, кому він подобається, і ті, кому він не подобається...

Перші йдуть до нього... другі йдуть від нього...

Найбільше нейтральних, заклопотаних, які нічого, окрім себе і своїх проблем, не бачать і не чують; вони проходять повз; це ті, про яких сказано: краще б ви були холодні, а не теплі... теплі це ті, що не гарячі і не холодні...

16.03.2019



Друзі!

Чомусь захотілось написати це:

Вибір – це бажання створити майбутнє, що задовольняє вас... одного чи групу...

Ви різні і вас ще досить багато... і у вас різне бачення свого майбутнього і майбутнього взагалі...

Не може бути Одного у багатьох різних, немудрих – факт!

Може бути Один у багатьох Мудрих... за мудрого бажання і мудрої дії...

Серед немудрих немає Мудрого, і тому немудрі не можуть обрати Мудрого! Аксиома!

Немудрому і Мудрий – дурень!
Мудрому і дурень – не дурень!

Друзі!
Мудрість спокійно прийме навіть дурість!
Кричить, обзивається, лається, нервує, бореться... немудрість!
Якщо переможе немудрість – дурість постраждає, як і Мудрість!
Не варто давати дорогу дурості!
Але! Краще дурість, ніж війна! (Хоча війна – це найбільша дурість).
Хто Мудрий, а хто не дуже... побачимо...
Спокійних Вам виборів!

29.03.2019



Подумалось:

Принципи, погляди, бажання... (написав більше, ніж хотів...)
Друзі!
Життя простіше, ніж здається! (якщо ви не дурний)
...Не варто шукати чорної кішки в темній кімнаті! Особливо, якщо там її немає...
Слова якоїсь мудрої Людини.
Чому стільки злості, нетерпимості в словах, дописах, постах?
Чому кожен вважає, що він правий? Чому його кандидат кращий? Чому людина, що думає і голосує інакше, – дурень? Чому... чому... чому?..
Чому хтось думає, що він добре знає потенціал іншого?
Чому хтось, хто постійно випиває тільки пиво, вважає себе сомельє добірного вина?
Блін!
Чому не змиритися з тим, що настав ранок!
Якщо сонце пече – сховайся в тінь!
Якщо хочеш ночі, переживи день!
Не заважай іншому радуватися сонцю, дощу...

Сьогодні свято на іншій вулиці! Це не значить, що його не може бути на твоїй!

Але! Сьогодні воно не в тебе! Прийми! (збережеш здоров'я, і працюй, роби своє свято).

Можеш протестувати, але проти кого? Проти себе? Хто винуватий у твоєму виборі? Ти і тільки ти!

Невже можна з'їсти ще раз те, що вже з'їдено?

Невже можна двічі зайти в одну річку?

P.S.

Посіявши бурю – пожнеш дощ! Був час розкидати каміння, настав час збирати його!

Не можна жити тільки для себе, якщо ти відповідаєш за багатьох!

Все має міру! Міра свого – визначається мірою підлеглих!

Необхідно відчувати міру! Свою міру! Міру підлеглих!

Необхідно відчувати відповідальність: перед собою, Богом і народом...

Сонце гріє не тільки тебе! Воно не вибирає об'єкт обігріву і гріє всіх!

Можна дурити іншого! Інший приймає дурість зі своєї волі! Деколи йому це надовдає!

Інваліда деколи можна вилікувати! Дурня – навряд!

Дурень досить довго здається мудрим, особливо якщо йому підіграють!

Шкода дурня, що заправся в мудрість!

Мудрість пробає дурість, але дурість зла!

Мудрість і в тому, щоб в нерозумності побачити Мудрість!

Деколи блазень грає короля, а король блазня!

Варто бути мудримии!!!

01.04.2019



Що таке Мудрість?!

У кожного своє розуміння Мудрості, як і розумності, Розуму!

Найкоротші визначення:

Мудрість – це усвідомлення, розуміння, прийняття всього таким, як воно є!

Розум, розумність – це усвідомлення, розуміння і оцінка всього, що сприймається!

Розумні – успішні!

Мудрі – задоволені!

Розуму можна навчитись!

До Мудрості треба дійти!

Розум не рівний Мудрості!

Мудрість не завжди розумна!

Завдяки розуму можна дійти до Мудрості!

05.04.2019



Думки: для себе і про себе...

Ніхто не вищий за іншого... немає розуму і відсутня мудрість...

Існує Его і його інтерпретації... навіть его не існує...

Інтерпретації – самореалізація вищої Сутності у проявленому...

Боротьба – це прояв слабкості частини свідомості, що хоче керувати іншою частиною свідомості, що усвідомлена в іншій Істині...

Розуміння вищої Істини і її усвідомлення всіма частинами свідомості унеможливорює, заперечує необхідність боротьби як явища...

Суспільство – це частка загальної, Вищої свідомості, яка розділена на ще менші частки, які нічого не розуміють із загального плану Буття...

Через нерозуміння принципів Буття і його розвитку, частки, протягом свого існування, борються за першість серед останніх, завдаючи максимального болю собі й іншим...

Так буде тривати ще довго...
На жаль, для народу, але не його очільників... на жаль!

09.04.2019



Думки: для себе і про себе...

Хліба і видовищ...

Хліб один, видовища різні...

Голодний хоче одні видовища, ситий – інші...

Голодний – злий... він хоче помсти, крові, всюдозволеності,
бардаку, багатства...

Ситий – задоволений... він хоче спокою, мелодрами, сексу, по-
рядку...

Нерон грає всіх і організовує видовища на будь-який смак...
народ у захваті... бо хоче їсти...

Імператор у захваті, бо роздає хліб і робить усе, що хоче...

Кому краще?

Всім добре і всім недобре...

Нічого вічно не буває, всьому приходить кінець: і хлібу, і... ви-
довищам... і контролю... і порядку... Нерону – також.

Краще ситому, напевно...

10.04.2019



Думки: для себе і про себе... без зазіхань на Істину...

Хтось колись сказав, що народ має того керівника, на якого
заслугує...

Можна не погодитись із даною тезою... поглянемо з іншого
боку...

Керівник керує тим народом, на якого заслуговує...

Чому?

Який батько – такі й діти! Як він їх виховав, таке у них і ви-

ховання! Що він робить – те роблять і діти! Не діти вчать, а батько!
Риба гниє з голови!

Якщо пастух непутящий, стадо овець ніколи не буде в порядку... воно буде обідране і голодне...

Якщо керівник самодур, скнара і лінивець – підприємство скоро зачахне, працівники розійдуться...

Якщо людина хвора на голову, тілу від цього самі проблеми... душі – також...

Суспільство організоване за тим же принципом. Є чітка і деколи жорстка ієрархія: частки об'єднуються в щось більше; більші частки об'єднуються в ще більшу частку... створену піраміду очолює керівник, в якого всі важелі впливу... майже всі.

Твердження, що більшість баранів нерозумні, – немудре!

Вівці йдуть за бараном... він може завести їх у пустелю або на хороші луки із соковитою травою... вівці не дурні, але і не розумні... вони просто слідує за ватажком.

Твердження, що поводити не може щось зробити, бо барани не хочуть – немудре! Якщо не можеш – не лізь керувати і не роби когось дурнем через свою дурість! Барани йдуть за тобою, але коли водять по пустелі 28 років, то баранам надійде!

Барана, що занадто «баранить», потрібно міняти на іншого...

Так створено світ і такий порядок...

Деколи бувають винятки... але це вже не еволюція!

10.04.2019



Про Мудрість... як варіант

Роз-Думи:

Мудрість – це найвище, найоб'єктивніше, найістинніше усвідомлення, розуміння якогось об'єкта, факту, на який направлено увагу...

Мудрість Одна – це Істина!

Мудростей багато – це також Істина!

Мудрість є у дурного, і це його мудрість...
Мудрість є у розумного, і це його мудрість...
Мудрість є у Мудрого, і це одна істинна Мудрість... але вона
також Його, Мудрого, Мудрість...
Чому так і в чому особливість?..

...дурний, у міру своєї дурості, сприймає щось як мудрість, і
його ніхто не переконає в дурості його мудрості...

...розумний, у міру свого розуму, інтелекту, також сприймає
частину Буття як мудрість... його важко переконати в мудрості ін-
шого... деколи – неможливо... деколи, через вищу, ніж у дурня,
сходінку розвитку його інтелекту, свідомості, він приймає істину
іншого за свою... або схиляється до, або перед Мудрістю Мудрого...

...Мудрий приймає Все як воно є; не робить ніяких оцінок
чи висновків; він усвідомлює основу основ, охоплює всі сторони
об'єкта і ніколи не доводить те, про що сказав; Він сказав! Дурний
чи розумний може прийняти або не прийняти сказане, це їх пробле-
ми; у Мудрого немає проблем (у розумінні дурного чи розумного)...

Найважче розумному: він вивчає, аналізує, експериментує,
шукає, порівнює... приходять до якогось переконання, базуючись
на своїх пізнаннях Буття, і стверджує, що знайшов істину... він не
розуміє своєї обмеженості у своєму баченні розвитку навколиш-
нього світу... він усвідомлює лише свої проблеми і своє бачення їх
вирішення, або недопущення нових проблем у майбутньому; він
не може уявити інший світ, інші ситуації, в яких можна жити трохи
інакше, ніж зараз... він «проектую» свої проблеми на невідоме май-
бутнє і не бачить впевненості...; підспудно його давить «жаба», що
інші можуть жити не гірше за нього... він вважає, що він достойний,
а інші – так собі...

...через певний час, набравшись більше інформації, він знову
повертається до цієї своєї істини і – знаходить її неістинною...

...і так триває до часу, коли, можливо, інтелектуал досягає рів-
ня Мудрого, і тоді Він може побачити Істину! Одну Істину, яка і є
Мудрістю!

Лише тоді він заспокоюється!

Мудрий не скаже, правильний чи ні вибір одного або іншого...;
він також ніколи не скаже, що хтось зробив правильний крок або –

навпаки...; він навіть не скаже, що зло як фактор сприйняття кимось чогось в такій якості – це погано...; він, у принципі, взагалі нічого не скаже, поки хтось незапитає його; мудрий ніколи не переконує, що завтра буде краще або гірше, буде так, як повинно бути...

Дають поради, переконують когось і чомусь – немудрі! Навіть якщо їх слова звучать переконливо, розумно...

Немудро пропонувати цукор хворому на цукровий діабет...

Немудро обіцяти і не виконувати обіцянок...

Немудро хвалити себе, якщо інші неславлять...

Немудро взагалі хвалити себе... за тебе говорять справи твої...

20.04.2019



«І ще раз про – Мудрість...»

Мудрий не відрізняється від не мудрого...

Кожен думає, або має право думати, що він – мудрий...

Кожен так і робить...

Але! Хто так думає, значить, він не думає... скоріше – він думає і помиляється!

Мудрий усвідомлює, але не говорить про себе, як про Мудрого... Мудрий не впевнений у своїй Мудрості....

Дурний переконаний у цьому!

Розуміння Мудрості приходить поступово... деколи імпульсивно... деколи з розчаруванням... деколи з депресіями...

Мудрість можлива в Тиші... коли досягається рівень внутрішньої Тиші, тоді можлива Мудрість... максимально повна і максимально можлива на цьому рівні розвитку...

Поки немає внутрішньої Тиші, можлива часткова мудрість... мудрість, що визначає істину певної глибини розуміння певних станів...

Фізичний неспокій, навіть ментальний шум, суєта думок не дасть проникнути в глибину Мудрості... все буде трохи глибше звичайного розуміння, але це ще не буде Істина...

Спокій, тиша кожного відрізняється від спокою Мудрого. У нього інша Тиша, інший спокій... це можна відчутти, перебуваючи поряд, коли ти сам спокійний, коли ти відчуваєш, усвідомлюєш велич моменту і можливість почути й усвідомити Істину від Мудреця, Старця, Просвітленого... Його спокій – це спокій Гармонії... випромінення його енергетики урівноважує енергетику навколишнього світу...

У певний час просто все стає на свої місця... усвідомлюється відсутність і, можливо, зайвність чогось незвичного, надвисокого, навіть духовного; вже не чекається настання чудес, високої духовності, надможливостей, проникнення, керування... стається те, що нічого не стається; відбувається повернення у свою сутність до початку всього; усвідомлюється крах бажань у досягненні чогось; сутність стає тою, якою була; вона усвідомила суєтність Путі і зрозуміла зміст мудрості; чаша наповнилась до країв, по вінця... немає чого набирати, немає куди наливати... може тільки вилитись... якщо хтось потребує, прагне...

Життя просто проходить... відбувається: буває радість, буває сум; буває приємно і неприємно; деколи тіло болить, деколи – радує; приходить дощ, сонце, місяць, зорі, тепло, холод... все приходить і відходить, як приплив і відплив ...усе відбувається, але це все не ти, не з тобою... усе відбувається ніби на відстані: ти учасник і споглядач... ти робиш, тобою робиться...

Шкода, що все ще не постійне... але усвідомлюється, що тутешнє життя складається із дуальностей і інакше просто не може бути...

Шкода буває тоді, коли відступає Мудрість...

20.04.2019




Сором?!

Моральність породжує сором!
Аморальність народжує відсутність сорому!
Якщо є відсутність сорому, чи наявна мораль?
Є вибіркова мораль!
Є вибірковий сором!

Що краще?
Краще Мудрість! На край – розумність!
Друзі!
Хто ми?

25.04.2019



Творення історії... за результатами деяких проповідей... Подумалось:

Історія твориться один раз... її творять одні!
Фіксується історія також один раз... у процесі творення...
Інтерпретується, переписується історія часто... часто тими, що
не мають ніякого стосунку до даної історії...

Деся раніше були думки про те, що історію пишуть переможці
і їх за це не судять...

Переможець, навіть неістинного, або такого, що перевернув
історію, деколи ще можна зрозуміти... він переможець!

Але чи можна зрозуміти людину, що волею випадку чи долі
стала причетною до чогось створеного, до чогось, що вже стало іс-
торією, яка навмисно чи мимоволі перекручує істину...

Вона повчає і повчає ствердно... її посада дозволяє це... навіть
зобов'язує повчати...

Чи духовно те, що чиниться недуховними методами?
Чи духовна грішна духовність?

Чи можна навчати духовності, не будучи таким? (???? без ствердження...)

Гарні слова без наповнення справами – це фарисейство.... Фарисейство вищого ґатунку!

Чи духовно, зламавши частину створеної історії, виступати поборником істинності розказаної тобою історії?

Чи духовно забувати творця даної історії, випинаючи наперед другорядних?

Це твориться на очах тих, що творили! Чому вони мовчать?

Чи така бездіяльність не пахне фарисейством замовчування?

Святий Петро три рази зраджував Христа і був прощений не за заслуги, а скоріше по милості Божій (без ствердження цього...)

Невже потрібно повторювати його помилки?

А якщо на вас милості не вистачить?

Той, що творив історію – живий, і невже Він не заслуговує поваги? Хоча б декілька слів правди?

Мова не йде про підтримку, восхваління...

Просто! – Скажіть правду... в очі...

Не варто говорити про духовність ... вчиняючи – не духовно...

Н а п е в н о ...

28.07.2019



Заздрість = дурість...

Подумалось:

Заздрість – риса людини, маленької людини, яка бажає більше, ніж може...

Заздрісними бувають неуспішні й успішні...

З неуспішними ніби простіше... вони не мають, але хочуть мати...

Складніше з успішними, помірно успішними, але заздрісними: здається, немає підстав заздрити... усе в порядку: здоров'я, сім'я, достаток... але ні! Хочеться ще!

Чого хочеться?

Чому хочеться?

Хочеться кращого, вищого, гарнішого...

Хочеться, бо у когось воно є...

Просто чомусь хочеться...

Знову ЕГО!

Чи багато задумувалось про наслідки заздрості... житті у заздрості...

Довга, глибинна заздрість потихеньку з'їдає людину... мало того, що вона сама не живе, вона і її негативна енергетика заважають нормальному життю своїх же рідних та інших людей...

Ззовні ніби все гаразд, але всередині, в душі точить черв'ячок, шкрябає біда... чомусь з'являються хвороби, негаразди... не слухаються діти, трапляються аварії, немає задоволення...

Заздрість – дорівнює дурості!

Трошки грубо, але, думаю, справедливо.

Не варто заздрити!

Не варто бути нерозумним!

Задовольняйся наявним і працюй над тим і з тим, що є!

Якщо не будеш спати – твоє прийде!

Але лише Твоє буде Твоїм!

Не інакше!

Інакше буде нерозумно!

25.07.2019



«Про таємницю таємниць...»

Думки:

Можна сказати глибоко; можна сказати про суть Суті, суть Істини...

Можна ще дещо сказати...

Але! Є розуміння неготовності більшості усвідомити Істину; розуміння можливості спричинення шкоди більшості глибиною змісту Істини...

Не варто чути, бачити глибоке неглибокому, неготовому...

Звичний (бездіяльний) розум не в змозі досягнути і правильно

діяти...; почуте ним може бути інтерпретоване хибно і потягти за собою негативне розуміння, судження; як результат – негативні дії і наслідки.

...Таємниць Духовного розвитку, містики, езотерики, окультизму немає...; наявні різні сходинки, ступені розуміння, усвідомлення почутого...

Володіння надздібностями – це певний етап розвитку свідомості, вищий за звичний, що дає змогу впливати...

Почуте, прочитане може бути Мудрістю, Істиною; може бути таємницею для нижчого...; для рівного і вищого – їх немає...

У чому сенс життя?

Сенс життя більшості у: досягненні матеріального, пізнанні написаного і сказаного...

Сенс життя меншості із більшості у: розвитку душі, духа і тіла через пізнання, усвідомлення і використання написаного і сказаного...

Сенс життя Мудрих у: розумінні відсутності сенсу життя, прийнятті всього, як воно є, і насолодженні участю у Грі...

Мудрість більшості у сприйнятті того, що, Є, таким, як воно Є!

Вища Мудрість більшості у спробі поступового розуміння складного до ступеня простого; розширення світогляду за межі тіла і вузького Его...

Мудрість більшості у переході її в меншість, яка знає, усвідомлює більше!

Мудрість мудрої меншості у спробах передати вищу Мудрість меншості, що живе з більшістю; частково – розумній більшості!

Мудрість – це Істина, що її пізнають Мудрі, частково мудрі, меншість мудрих із більшості та розумні більшості...

Сказане – частково мудре для деякого із більшості, мудре для меншості із більшості...; для тих, хто усвідомлює, – це констатація усвідомленого, існуючого, без піднесення його до ступеня Мудрості!

Може, трохи замудро... хоча, в чому тут Мудрість?

27.04.2019



Думки на думку – про відсутність думки...
Про приємне і не дуже приємне...

Бувають ситуації, коли не хочеться вступати в полеміку... точніше – більше не хочеться, ніж хочеться...

Ситуації бувають приємними і неприємними...

Люди бувають також: приємними і неприємними...

Люди бувають великі або маленькі... незалежно від цього з ними приємно...

Бувають люди значні, але дріб'язкові, мстиві, боязкі, малодушні... їм близький суто свій інтерес; вони страшно егоїстичні: не люблять і не вміють програвати; раніше вони не програвали...

У маленьких буває Велика душа...

У великих буває маленька душа... таких називають – миршавий (недолугий)...

Творцем наділений зовнішнім лоском, розумом, успіхом... всередині він – ніхто... ні совісті, ні душі, ні духа... лише заздрість, лише гордість та інші, нижчого ґатунку, риси.

Лорд, Сер...Купець, Граф...

Боже! Які високі слова... а яка була честь, слово, гідність... одним словом – ЕЛІТА!

Є значні люди, що вважають себе елітою... це еліта, що стала нею на крові, біді та нестатках народу... це еліта для вузької еліти... для себе...

Це не Еліта!

Деколи не варто витрачати енергію Думки для думання, Роздумів про таку – маленьку еліту...

Слова є, але чи потрібні вони...

11.05.2019



Просто думки:

...з вигляду розумний – не завжди мудрий!

...з вигляду нерозумний – не завжди дурний!

Кричуща мудрість – внутрішній «дурдом»!

Юродивий ззовні – мудрий в Душі!

Не завжди краса зовнішня відповідає внутрішній!

Бійся обіцянок, слухай неприємну правду!

Мудрість не вчить, нею Живуть!

Або не живуть...

02.06.2019



Не просто Думки...

Мудрість не вчить...

Мудрість – це Істина, до усвідомлення якої потрібно дійти.
Точніше – яку необхідно усвідомити, прийняти і жити нею!

До неї важко дійти, в нашому розумінні.

...Мудрість не завжди є у великого інтелектуала, але вона
може перебувати з неосвіченим...

Інтелектуал може досягнути Мудрість, але для цього йому по-
трібно багато зусиль...

Сумніви інтелектуала, його потреби в переконанні достовір-
ності, істині отриманої інформації, як це не дивно, часом заводять
його в глухі кути невігластва, невідомості, звідки тяжко знаходити
вихід і новий напрямок руху до Істини...

Освітньо неосвічений, в міру своєї довіри і віри, навіть не
розуміючи рівня свого суспільного стану та потенціалу інтелекту,
може перебувати в Мудрості...

02.06.2019



Абракадабра Роз-Думів



Подумалось...

Трошки афоризмів:

Щоб вирушАти, потрібна ціль...

Щоб дійти, необхідно рухатись...

Щоб побачити, необхідно відкрити очі...

Щоб почути, потрібно слухати...

Щоб зрозуміти, потрібно думати...

Щоб напитись, потрібно знайти воду...

Ніщо не приходить даремно... навіть хвороба...

Немає чистоти, якщо не відмити нечисть...

Думки не будуть чистими, поки думається нечисто...

Не побачити сонця, поки на небі хмарно...

Твердь каменя точиться м'якістю води...

Мудрість відчуває усе...

Доки все не відчувається, це ще не мудрість...

Бути прАвим, не бачити правотИ іншого...


Бог є у кожному, але не у кожного є Бог!

Бог Істинний Один... а нас багато...

Вдавати мудрого – сумніватися в собі!

Напевно...

29.09.2019



Окрема думка...

Подумалось:

Окрема думка – це позиція когось із колегії, що відмінна від загальної, спільної думки...

Окрему думку пишуть окремі... ті, що трохи інакші, ніж більшість...

Окрема думка, можливо, не завжди істинна, але... вона показує ситуацію з іншого боку, під іншим кутом бачення... вона індивідуалізує погляд окремого і виходить за рамки загальноприйнятого... деколи вона істинна...

Окрема думка можлива в діяльності з кимось...

Той, що думає інакше, завжди – окремий...

Окремим може бути і окремий той, що сам приймає рішення...

Рішення такого завжди незвичні, нестандартні...

Він іде Сам, своєю дорогою, у своєму напрямку... він не питає згоди, похвали, оплесків... він сказав і пішов... він забув, що сказав... він не просить, він віддає...

Він не йде, якщо його не просять... він не нав'язується; він робить, якщо вбачає в цьому добро...

Він хороший друг; якщо його просять – він не може відмовити, але він не просить; навіть друзів...

Деколи він цікавий, деколи ним цікавляться, деколи він нудний... часом – непримітний...

29.09.2019



Думки:

Час і простір створюються для відліку життя всього створеного...

Без часу та простору життя, у розумінні його людиною, не існує...

Навіть життя Ангелів та інших Духів підпорядковане часу та простору...

Це стосується не тільки тривимірного простору. Хоча його, можливо, найбільше...

Тільки на рівні Буття, Вічності – часу та простору нема!

У всіх інших вимірах час і простір існують... але вони по-різному проявляються: різні сутності, різна швидкість та вимірюються в різних порядках...

.....

Чорні діри – це плацента: процес та форма підтримання зародженого Життя Життям, що вже перебуває у процесі Життя;... перекачування, донорство однією формою життя життя іншої; постачання енергії до сутності, що зароджена і розвивається...

22.09.2019



Не чекай нічого ззовні...

Зовнішнє створене до тебе, і воно – середовище для перебування тебе й інших...

Усе всередині!.. фізичне тіло – це оболонка, місце перебування Тебе, Твого «я»...

«я» бездонне, невизначене і могутнє...

«я» – це Его в мініатюрі великого «Я»... воно заповнене на декілька відсотків від «Я»...

Але це також надзвичайно багато в порівнянні з можливостями фізичного тіла...

Его, «я» наповнюється протягом земного життя, і проблема більшості у нерозумінні зайвості цього наповнення...

Розумність, а потім і мудрість – в усвідомленні цього і праці над собою для усвідомлення внутрішнього невичерпного багатства, злиття і синхронізації свідомості «я», Его із свідомістю «Я», не-Его...

Разом з тим, проблема поспішного розуміння, або неповного розуміння цієї Путі в тому, що це може стати перешкодою у подальшому розвитку особистості...

Не варто прискорювати розвиток духовності... плід досягає у визначений час... не раніше...

Спроби прискорення призводять до негативних наслідків...

Синхронізація внутрішнього і зовнішнього – тривалий і непростий процес: часом його затримує фізичне тіло, часом емоції, часом думки;... часом – зовнішнє, часом – внутрішнє...

Найбезпечніший шлях – шлях гармонії, але він і найдовший...

Найкоротший шлях – використання пікових ситуацій: найвищих або найнижчих...

При першому – сутність наповнена максимально і будь-яка ситуація може «зірвати» запобіжник...

При другому – сутність пуста, доведена до відчаю, до безнадійної, безвихідної ситуації... запобіжник також зривається через безвихідь...

Небезпека у можливих «збоях» психіки, невитримці фізичного тіла і, таким чином, відкиданні назад від досягнутого рівня...

Можливі й гірші варіанти...

Его хоче жити і не здається просто так...

22.09.2019



Хто Я?

Хто ти?

Хто вона?... він... вони... воно?

Хто Ми?

Чому тут? Для чого? З якого часу? До якого часу?

Вільні? Раби?

Початок? Кінець? Середина?

Розвиток? Занепад?

Куди?

Вверх-вниз? Вперед-назад?

Реальність? Ілюзія? Міраж?

Що далі?

Мудрість? Дурість? Істина?

Де правда?
Вчора — не було? Завтра — не буде?
Що зараз?
Ніколи! Нічого! Нікому!
Усе! Усім! Від усіх!
Один Усім! Усі Одному!

Повнота у Пустоті!!!

14.09.2018



Абракадабра нелогічних логічностей...
Відсутність мотиву – це мотив...

Виправдання негативу – це негатив, більший за самий негатив!
Свідоме подання негативу в кращому світі – негативніше негативу!

Краще не починати, ніж чинити негатив!

Деколи негатив – початок позитиву!

Біг по колу – зайве марнування часу!
Витрачання часу для бігу по колу Творчості – позитив!
Творчість – це біг по колу часу, коли його течія не помітна!

Плинність часу – це Життя!
Коли Життя – Творчість, тоді плинність часу відсутня!

Найбільше щастя у Творчості:
енергія сутності переходить у результат Творчості;
результат Творчості народжує нові подихи і цілі в Житті інших;
енергія одного, через його Творчість, переходить і змінює сутність іншого;
сутність Творчості часом незрозуміла, але з плином часу і простору набирає ваги;

Визнані мудрими часом нерозумні, бо вони визначають мудрість!

Часом Істинний той, кого не розуміють і вважають за нерозумного!

Далі, ван- Гога і Моне не розуміли і тепер розуміють не всі...
Відсутність розуміння не применшує їх...

Караван пройшов, сліди на піску залишилися...
пройшов час – немає слідів, немає каравану...

Ніщо не вічне, окрім часу...
І час не вічний! Він – пісок...

02.10.2018



Про спорт, ум і духовність...
Подумалось... без натяків на щось...

Життя – це повторення...
Повторення – це звичка...
Звичка деколи – це життя...
Спортзал, фітнесклуб... – місце для розвитку тіла...
Школа, університет – спортзал для розвитку ума...
Храм – фітнесклуб для розвитку духа...
Розвиваючи щось одне, не вистачає двох...
Розвиваючи два, все одно – не стає третього!

Тріада, триєдність, Трійця...
Тільки в тріаді – Гармонія!
Тільки Трійця – Бог!
Самодостатній – господар трьох...
Гармонійний – володар трьох...
Духовний – Гармонійний та самодостатній...
Тільки розвиток трьох дасть повноту!

Не будьте неповними!
Розвивайте все рівномірно і гармонійно... і будете ближче, ніж
далі...

25.08.2019



Ще – про незалежність...
Афоризми...

Незалежність – це розвиток!
Тільки Незалежний використовує і може використати у своїх
цілях можливості свого потенціалу...
Тільки незалежний може відчувати свою самість, цінність...
Тільки незалежний бачить своє майбутнє...
Відчувати незалежність можна тільки побувши залежним...

Незалежний – самодостатній!
Незалежний чує іншого, бачить і може оцінити істинність чи
підступність його...

Тільки незалежний не посягає на іншого...
він не може посягати на іншого, бо розуміє цінність його не-
залежності!

Той, кому муляє незалежність іншого, – залежний!
Найбільш незалежна – кішка!
Повної незалежності нема!
Щастя у балансі незалежності й залежності!
Вище незалежності тільки свобода!

Напевно...

24.08.2019



Про незалежність... трохи про інше... за результатами розмови з другом...

Подумалось:

Про незалежність може говорити – Незалежний!
Інтерпретація незалежності залежним – неповна, необ'єктивна...

Фінансова незалежність – це не Незалежність!

Може, це навпаки – залежність! Думається, що достаток дає Незалежність, але це прив'язка!

Це залежність вищого ґатунку, яка не визнається самими заможними, а незаможні інтерпретують достаток дуже суб'єктивно і, напевно, навиворіт, бо вони не можуть оцінити того, чим не володіють!

Аналогічно і з незалежністю іншого!

Незалежність підприємства, району, області, країни?!

Що означає їх незалежність?

Зазвичай також основний критерій – це економічні моменти: ВВП, профіцит, достаток...

Але це дуже вузько... Незалежність значно глибша категорія, і це розуміють далеко не всі...

Незалежність деколи межує з націоналізмом... деколи – з патріотизмом... деколи вона буває – розумною!

Але! Це також залежність!

Випинання незалежності деколи можна порівнювати з відчуттям меншовартості: тільки залежний кричить, що він незалежний...

Крик про незалежність – це прохання до оточення, це волення – визнайте... що я незалежний!

Істинно Незалежний – мовчить! Він нікому не доводить... нічого не доводить! Він самодостатній!

По Ньому видно, що Він Незалежний!

Хто – Незалежний?!!!

Творець!

Тільки Він повністю Незалежний!

Я поважаю – Незалежність!!!
Істинну Незалежність!
Духовну Незалежність!
Я поважаю Залежність! Розумну, помірковану, об'єктивну...
Не можна без залежності у нашому Світі...
Є Залежність і є Незалежність!
І є розум, а краще Мудрість між ними!
Усе інше – від лукавого... напевно...
З Днем Незалежності, Друзі!
Відчувайте Незалежність, але краще – без нерозумних емоцій
чи оцінок!

24.08.2019



Про прапор... незалежність... Подумалось...

Стяг, прапор... флагман... незалежність...

У житті людини, як суспільної сутності, члена колективу, групи людей, народу протягом життя виховуються і стають звичними деякі особливі ознаки, речі, символи, що відіграють значну роль у повсякденні і, особливо на зламі епох, досягненні чи придбанні волі, свободи...

Нація сильна тоді, коли народності, які входять до її складу, або народ як цілісність вірить в якусь ідею, символ... Це може бути історія, якась визначна подія, зміна напряму розвитку спільноти; може бути харизматичний лідер, який поведе за собою народ... може бути – диктатор...

Прапор – це символ!

Символ країни, народу... це енергетичний згусток, втиснутий в полотнище, що відображає сутність нації в будь-якому місці, де він майорить...

Пригадайте почуття та вібрації духа, душі й тіла, коли належний нам прапор піднімали на спортивних змаганнях, особливо коли ми перемагали... коли спортсмени обгортають себе полотни-

щем прапора і біжать по арені...

Пригадайте почуття і думки, коли прапор країни майорів на вищій аеродрому в Донецьку...

Пригадайте почуття, коли приспускають прапор...

Не кожний зрозуміє і відчує почуття та ставлення до прапора на кораблі, у військовій частині...

Не кожен знає, що втрата прапора військовим підрозділом означає розформування частини...

Прапор – це незалежність!

Пригадайте внесення великого прапора у Верховну Раду в День проголошення незалежності України...

Незалежність і прапор – це синоніми... деколи...

Не варто про смуток...

Варто вірити в Незалежність...

Варто вірити в Прапор...

Варто вірити, що наш Прапор будуть згадувати не лише в переддень та День Незалежності!

Прапор – це Початок і Прапор – це Продовження...

Вірте в Продовження, вірте в Розвиток...

Вірте в Майбутнє: Прапора, Незалежності...

По Вірі Вашій – Отримаєте...

23.08.2019



Нелогічно логічна абракадабра думок...

Писати не писати – результат один!

Читати не читати – все одно!

Світ вічний в часі та безмежний у просторі!

Ніщо не вічне! Усе має початок і кінець!

Усе народжене має померти!

Не все ненароджене має народитись!

Життя біжить по колу.

Коли коло замикається – життя закінчується!
Закінчившись, коло починається знову!
З початком кола починається нове життя!

Протиріч у житті нема!
Протиріччя є у сприйнятті життя!

Щастя приходить! Йому на зміну приходить хандра!
Чого більше – ніхто не знає! Але в кінці повинна бути гармонія!
Найкраще у житті – Гармонія!
Гармонія – це щастя! Щастя як переддень кінця!

Найкраще, що є – це матеріальний кінець, бо він закінчує сам-
сару!

Самсару не можна закінчити бажанням кінця!
Самсара закінчується із закінченням всієї Гри!
Закінчити всю Гру можна розчинившись в Абсолюті!

Хтось пізнає Світ, хтось пізнає гроші!
Гроші – це також частина світу!
Хтось голодує, а хтось їсть!
Харчі – це також світ!
Що краще?!
Ніщо не складно!
Пізнання також!
Пізнання дано тому, хто народжений для цього!
Іншому воно – не цікаво!

16.10.2018



Думки з вічності...

Раніше були думки про те, що немає таємниць... немає глибо-
ких знань... езотеричних, містичних, духовних...
Можна погодитись з цією думкою!

Але!
Ніщо не таємниця для того, Хто володіє нею!!!
Ніщо не Велике Знання, якщо хтось володіє ним!!!
УСЕ відкрите для Того, хто має доступ!!!
А Доступ має Той, хто піднявся до відповідного ступеня розвитку!
Те, що є таємницею для нашого рівня розвитку, абсолютно звичайне для трохи вищого рівня...
У цьому і таємниця!

15.07.2019



Життя: запитання... запитання... запитання...
Думки після думок друзів..., після доброго вечора...

Цивілізація: початок, середина і кінець... це процес розвитку чи занепаду?

Усе створене Творцем досконало і повно! Він не може творити недолуго!

Якщо Все створено досконало – для чого його покращувати?

Невже сутність може вдосконалити сама себе і стати кращою за те, що створив Творець?!

Накопичення знань у будь-якій галузі – це розвиток чи складання хламу в коморах пам'яті?

Що і як, окрім мистецтва, впливає на еластичність сприйняття життя душею?

Життя – це розвиток чи ілюзія розвитку (у світлі вищесказаного).

Чи можуть матеріальні статки покращити душу? Невже життя у розкоші дає перевагу душі над душею того, хто проживає в халупі?

Хто визначає правильність, істинність чогось?

Хто переконаний у правильності, істинності свого визначення істини?

Чи буває дві істини? Чи буває більше істин?

Чи буває взагалі істинною Істина?

Що таке Істина?

Людина – суб'єкт чи об'єкт? Хто чи що вивчає, споглядає кого або що?

Чи пробували ви встановити місце, момент зародження і спрямованість своєї думки?

Кому належать: тіло, емоції, інтелект, розум, Его, дух, душа?..

Що перше: Дух чи Душа? Чи, може, Тіло?

Що таке Єдність?

Друзі! Писати легше, ніж читати! Говорити складніше, ніж писати! Розуміти прочитане чи сказане – дар!

Поки є запитання, доти є цікавість! Поки є цікавість – буде пошук! Поки буде пошук – буде мета, ціль! Поки буде ціль – буде бажання!

Бажання досягнення породжує рух! Рух – це процес, процес в якому ніколи не закінчуються запитання...

Ставте запитання і шукайте відповіді!

Перебувайте в процесі... на цьому стоїть Життя...

21.11.2018



Про «тюрму» і монастир...

Дуальність світу вражає...

Подумалось:

На перший погляд, навіть подумати про схожість у чомусь цих двох – неможливо, грішно і нерозумно...

Як завжди, погляд з іншого боку:

Тюрма (загальноприйняте) – місце тимчасового перебування гурманів «солодкого» життя...

Монастир – місце перебування (для декого – покликання) для гурманів духовного життя...

У чому подібність:

Ізоляція, режим, обмеження, виховання, своєрідність розвитку...

Відмінності:

У тюрму йдуть недовільно, скоріше – насильно...

У монастир – добровільно, деколи за покликом душі, деколи
втікають від реальностей життя...

29.07.2019



Позитив:

Тюрма:

Нагулявшись на волі, вийшовши за: межі, рамки моралі, звичаїв, традицій, а потім і закону... втомившись від задоволень тіла і свідомості, Душа через дію Духа приймає рішення про відпочинок від усього перерахованого і скеровує людину на такі дії, які ведуть його просто в тюрму!

Строк перебування там залежить від стану Душі, Духа і, частково, тіла! Від стану їх запущення!

Чим гірший стан, тим довший строк!

Чим довший строк, тим краще для Душі!

Як не дивно!!!

Не варто розписувати весь спектр позитиву, який отримується в місцях не надто віддалених... не всі зрозуміють... і можуть захотіти туди... а система може не витримати... (жартую...)

Відмітити можна хоча б: позбавлення суспільної (мирської) суєти, надмірних бажань, обжерливості, розпусти; можливість зайнятися тілом, духом і душею... виробленням характеру...

(там не все так райдужно і просто, але негатив, як і позитив, можна віднайти у всьому.)

Монастир:

Душа і Дух потребують більшого... тьмяне життя, безбарвність та бездуховність навколишнього спонукає до змін...

Наркотики, пияцтво... неможливість вирватися з порочного кола...

Жадоба духовності, поклик Душі... незмога віднайти відповіді на одвічні запитання: хто я, що ми, звідки, куди, як...

Це і багато чого іншого стають причиною звернення до монастиря, радикальної переміни способу життя...

Позитив:

подібно до вищевказаного з деякими відмінностями чи уточненнями...
з тюрми не вийдеш, коли захочеш; в монастирі щодо цього
більший люфт...

В іншому – усе надзвичайно подібно...

Правда, багато залежить від Настоятеля, Статуту монастиря та
жорсткості вимог його дотримання!

Помиляються ті, що не знають!

У деяких монастирях режим чи дисципліна часом жорсткіші,
ніж у тюрмах..., особливо стосовно послушників (людей, що прийняли
рішення стати монахами; іде випробування на злам, витримку...)

Відмінності:

У тюрмі все підпорядковане режиму, ізоляції і забезпечується
силою, покараннями (карцер, позбавлення пільг, побачень...). Пізніше,
коли людина зміниться (якщо зміниться), вона добровільно виконує
всі обмеження і в основному це іде на благо Душі, Духа і тіла.

У монастирі подібно, і тому на перших порах до багатьох за-
стосовується примус... частина, що прийшла туди за покликом Душі,
працює над собою з власної волі, добровільно... Це ефективніше і
прогресивніше (хоча буває по-різному...)

У тюрмі, як і в монастирі, хтось досягає, хтось піднімається, а
хтось опускається... хтось ламається, хтось загартовується...

Час, проведений там і там, не проходить даремно...

Ніхто і ніколи не виходить звідти таким, як був... якщо виходить...

Тюрма і монастир – це крайнощі життя... це Муладхара і Са-
хасрара... це холодний і гарячий душ... це антагонізми...

У таких умовах можна швидко і багато отримати, а можна від-
котитися назад на багато періодів...

Це для більш просунутих духовно і тілесно... як не дивно!

Водограй Життя посередині!!!

Серединна путь, золота середина, рівновага, Гармонія...

Найкраща медитація – жити там і так, як живеться... відчувати
все і всяко...

Правда, в реальності треба трохи більше...

Не варто вдаватися в крайнощі... так краще...

Напевно...

29.07.2019



Чомусь подумалось:

Про перших і останніх... (без переваг чи засуджень... погляд збоку...)

...І стануть перші останніми, а останні – першими... (з пам'яті...)

Що мається на увазі в написаному?:

Притча про фарисея і митника (митаря) в храмі: фарисей перший, митник – останній, але молитва останнього була приємна Богу...

Дар бідної – одна монета; дар багатого – багато; приємніше для Бога дар вдовиці...

Притча про виноградник: робітники, що працюють зранку, отримали так, як і ті, що прийшли після обіду...; не варто їм обурюватися платою, вони отримали згідно з договором; іншим господар платить, як сам хоче. На те він і Господар!

Написав лише те, що прийшло з пам'яті...(не дослівно...)

У Писанні є й інші приклади того, як останні стають першими, і навпаки...

Не варто чекати «страшний суд», щоб побачити, як перші стануть останніми...

Час неймовірно прискорюється... цей суд уже ближче, ніж думається...

Ні перші ні останні ще не знають своєї участі, але вже недовго...

Приклади були, є і будуть... до початку цього суду...

Із ближчого:

Блазень стає Першим!

Перший стає блазнем!...

Життя непередбачуване... хоча все має пояснення і відбувається в рамках законів, уведених Творцем у вигляді карми, або «бу-меранга», або наслідків, що настають через певні причини (закон причин і наслідків...)

Якщо Блазень стає Першим, значить попередній Перший вчинив або чинив, чинить щось таке, що йде врозріз з інтересами всього і всіх, хто залежить від його волі й дій!

Його дії в цілому шкодять навіть йому і його майбутньому: егоїзм, жадібність, зарозумілість, відчуття непогрішності, гордість,

страх... (перелік можна продовжувати ...)

Творець досить довго терпів ті викрутаси, піруети, «вознесіння», духовну спрямованість і все інше...

Але!

...не ображай сироти та вдовиці, бо за них Я вступлюся (з пам'яті...)

Очевидно, настав час, межа, за якою може бути пізно...

Чому обрано «блязня»? (зважте, по тексту – обирає Творець, а не більшість, як це трактується всіма...)

Гротеск, надмірна різниця, висота і дно...

Творець нічого просто так не створює і не творить!

«Еліта» – так звана, бо вона не еліта в природному розумінні – повинна зрозуміти: вона – ніщо! Порох! Болото! Гній! Брехня і гордість...

Ніколи річ у позолоті не буде золотом!!!

Ф. Раневська сказала: «...під кожним хвостом прегарного павліна ховається звичайна дупа...» (інтерпретовано з пам'яті...)

Ніколи не буде з Івана Пана!!!

Щоб виростити гарну квітку, потрібні роки селекціонування... відбір кращого з кращих, відкидання гіршого, підживлення, виховання і – час... час... час...

Накравшись і таким чином збагатившись, не зміниш характер... можливо, і зміниш, але у гірший бік!...

Але елітою таким чином не станеш!

Це все щодо так званих «еліт»...

Сьогодні Історія повторюється, але значно виразніше, яскравіше: людина, що взагалі не була причетна до влади, людина середнього і, можливо, навіть менше середнього рівня становища, людина абсолютно не із «системи»...

Людина із «дна» стала Першим!

Що чекає цю Людину?

Що чекає Всіх, що залежать від неї?

Що чекає НАС?

Думки є!

Але!

Життя цікаве до того часу, поки не пізнаєш Його!
Життя потрібно проживати, а не чекати кінця! Навіть знаючи
про цей кінець!
Навіть знаючи, який це кінець!

28.07.2019



Про смерть...
Подумалось, за деякими подіями...

Смерть... для абсолютної більшості – страх!
Для здорових – щось далеке...
Для хворих – спасіння...
Для маленьких – нічого...
Для стареньких – спокій...
Для того, хто не чекає – несподіванка...
Для того, хто бажає – мрія... нездійсненна...

Чому помирають?
Помирають від віку... людина виконала свою місію і прийшов її час...
Помирають від хвороб... людина відхилилася на свій Путі...
Помирають раптово, насильно... людина стала на іншу, не
свою Путь...
Помирають... ще чомусь...
Людина не вибирає смерть...
Смерть вибирає людину...
І Вона завжди приходить, коли її не чекають...
Це Гостя з майбутнього; несподівана Гостя...

Смерть потрібно любити!
Любов перемагає все; Все!
Навіть – Смерть!
Деколи!
Смерть надзвичайно самотня, і через це вона Смерть і вона
забирає до себе в «коло» подібних, самотніх...

Одиноким краще серед собі подібних, одиноких...
Одиноким важко на святі життя живих...
Ім краще серед «своїх»...

Не варто плакати... варто прийняти...
Ні плач ні сміх – не допоможуть...
Варто зважити істинність своєї Путі...
Звіритись з почуттями та Мудрістю...
І – Жити! Жити з подякою за кожную хвилю часу тепер і... може,
завтра...
І – любити ЖИТТЯ, любити і Смерть, бо не ми вибираємо, а Вона...
Мир Душі й тілу Тут і – Там!!!
Варто думати про сьогодні, а не про вчора та завтра!
Напевно...

03.08.2019



Нерозумні Роз-Думи... про л(Л)юдину...

Переважна більшість упевнена, що людина – найвище творін-
ня Творця!
Це не обговорюється і не ставиться під сумнів!
Невже?
Чи мають право на існування думки про інше бачення Світо-
Творення?

Світ створено до створення людини...
Тобто в ієрархії творення людина програла, навіть не граючи...
Звірі (живність) були створені до створення людини...
Земля, вода, вогонь, повітря... усе було створене до створення
людини!
Чому останнє претендує на право першого?!
Тільки завдяки наявності розуму?
Але!
Змій в Едемському саду був хитрим ще до створення людини...

Він обманув Єву й Адама, значить, був розумнішим?!
Тоді в чому перевага людини???

В тому, що вона розмножується?
Навпаки!
Дитинча людини найбільш слабке і беззахисне створіння в світі!
Можливість розвитку?
Так! Людина розвивається!
Але!
Хто довів, що бджоли, або мурахи, або грибки не планують чи не розвиваються?!
Хто сумнівається в розумі дельфінів, вовків, собак, ведмедів?..
Чим краща організація людської спільноти, її розподіл праці від спільнот мурашок, бджіл?
Чи може людина перемогти багато невиліковних хвороб, грибків?..
Егоїст, гомо сапієнс, ортодокс не приймає іншої думки і скаже: людина створює механізми, рОботи, комп'ютери для полегшення свого життя... людина розумна, часом мудра...
Ок! Згода!
Але!
Чи створила хоч одна жива істота на землі так багато засобів убивства собі подібних, як людина?!!! Де тут розум???

Чи приходила думка людині про те, що коли люди гинуть тисячами, вже ніхто і не плаче! Це вже статистика, як казав колись Сталін!
Людині абсолютно не шкода загибелі тисяч бджіл, сотень кітів, мільйонів тонн риби, молюсків, свиней, корів...
Ми вирубаємо ліси, висушуємо болота, створюємо болота, створюємо моря на затоплених територіях... чи подумав хтось про звірів, риб, жаб... про їхнє життя... від якого, в принципі, залежить людина?
У всіх створених є мами, брати і сестри... невже інших не болять ... болять тільки вас?
Заберіть дитинча будь-якого звіра від мами... невже вони радіють?!
Подивіться й оцініть їх реакцію на розлучення... невже їхня ЛЮБОВ менш варта, ніж людська???

Чому ви плачете, коли хтось помирає, потрапляє в аварію, калічиться, когось кусає собака?..

Подивіться на ці втрати очима тих, кого ви вчора позбавили
рідні, здоров'я, можливо, життя...

Ніхто не кращий і не цінніший за іншого!!!

Ніщо не краще і не гірше за інше!

У Творця Все і всі рівні!

Усі рівні навіть у своїй нерівності!

Чому Творець наказав Ною брати: ... всякої тварі по парі... Він
не сказав брати людей: чорних, жовтих, білих, вузьколобих, розум-
них, дурних... навіть мудрих...

Бог знав! Він знає Все!

Людина часом гірша за тварину! Вона виживе! Вона виживе
за рахунок інших, простіших, добріших... вона виживе навіть за ра-
хунок собі подібних...

Прийде час, і людську популяцію потрібно буде зменшувати...
її ж методами!

Хто? Що таке людина???

Розвиток чи загибель?

Розвиток, що призводить до загибелі?!

Помилка Творення?

Може, театр... абсурду...

Шкода!

Шкода людини, що за мільйони років так і не стала Людиною!

Не хваліться родоходом!

Його мають і собаки!

Родовідні кішки і собаки стають вище за людей!

Їх лікування і утримання дорожче за людське...

Можна не згадувати про коней...

Час прискорюється, відмінності й розриви буття ростуть...

Але!

Настане час, і все вирівняється...

Але до того:

настане час, частково вже настав, і наявність розуму не буде
привілеєм...

Прийде розуміння іншого розуму, інтелекту...

Будуть інші пріоритети, цінності...

Той, що був високо, впаде низько...
Той, що перебував у Світлі, впаде в темінь...
Керувати будуть ті, що вийшли, вийдуть з темноти...
Світ перевернеться...
Напевно...

03.08.2019



Немає рівності... немає справедливості...

Подумалось:

Якщо є рівність, тоді немає справедливості...
Якщо є справедливість, тоді не може бути рівності...
Усе просто, як наявність чи відсутність таланту!
Він є або його немає!
Якщо є Одне, значить, іншого немає або його менше...
Це не значить, що так буде вічно...
Нічого вічного не буває...
Окрім Творця!

Суспільна справедливість – це коли кожен має стільки, скільки заробив, заслужив, отримав...

Через те тут не може бути рівності...

Суспільна рівність – це коли Все загальне розділене між всіма порівну, незалежно від заслуг...

Через те тут не може бути справедливості...

Компроміс можливий, але в рамках певного, визначеного фактатуру соціальної нерівності, що неявно диференціює учасників...

Найближче до цього, напевно, скандинавський «соціалізм»...

На даний час у нас це неможливо... в міру суспільного, державного розвитку... розвитку ментальності, духовності, моралі...

Кліматичні умови проживання відіграють певну і немаловажну роль у досягненні цього компромісу...: труднощі завжди згуртовують людей... небезпека для життя і загальна мета – виживання зближують і вирівнюють людей чи народності більше від всяких

Будапештських меморандумів та мирних угод...

Помірний клімат мобілізує і розслабляє... приплив і відплив... тепло і холод... Через те і більше добра, але більше і зла... більше багатства і більше бідності...

Усього більше... і більше далекості від «серединної путі», серединного шляху... більше крайнощів...

Що потрібно для згуртування нації – потрібні проблеми... багато проблем і різних...

Але, окрім проблем, потрібен фарватер, потрібен напрям руху, розвитку, потрібен лідер: у міру безкорисливий, гордий, цілеспрямований; не скнара, не бовван, не честолюбець, не фальшивець...

03.08.2019



ВсеСвіт тримається на енергії! Він і є Енергія!
Усе створене – це частинки ВсеСвіту, і вони – також Енергія!
Ви – Енергія!
Головна Енергія у нашому вимірі – Сонце!
Беріть Енергію в нього!

Краще не брати, краще обмінюватися!
Ще краще – віддавати!
Віддавши, отримаєш Пустоту!
Пустота потребує наповнення!
ВсеСвіт не терпить пустоти!
Він заповнює її!

Віддавши у свою міру – отримаєш в Його міру!
Його міра непомірно більша!
Твоя пустота Наповниться Його Повнотою!
Тебе буде Більше!!!
Націлюйся на Сонце! Воно бездонне!
Тебе наповнить, і тобі – досить!

.....

Я ніхто і ніщо!
В мене немає нічого, і в мене нічого взяти!
Я нейтральний, прозорий, розчинний...
Мене нема і я є...
Я не створюю перешкод, я не перепона...
Через мене проходять не помічаючи...
Я не створюю нічого і нічого не беру...
Я – що є, що нема...
Я – не я...

Проходьте... проходьте... проходь...!

30.07.2019



Про «Це»



Подумалось... як завжди, трохи з іншого боку... можливо, побутового...

Найстаріша професія... так говорять чи думають багато...
Але дозвольте не погодитись!

Усе що стосується людини – було завжди... (з певного періоду часу...)

Після розділення Сутності на чоловіка і жінку, або створення Адама, а потім і Єви з'явилися основні інстинкти чи потреби у створенні, продовженні та підтриманні створеного життя.

Інстинкт збереження свого життя та здоров'я, інстинкт продовження роду, інстинкт розвитку...

Суспільство, як і Природа в цілому, розвивається нерівномірно, і тому завжди було, є і буде щось краще і щось не краще...

Людина, як частина Природи, розвивається (якщо розвивається...) подібно: є керівник, є підпорядкований, жінки є гарні, а є – гарніші..., є багаті і є бідні...

Кожен хоче краще! Але кращого вистачає далеко не всім!

Діалектика природи в тому, що в цілому все збалансоване: якщо в тебе немає краси, то в тебе є гроші; деколи навпаки, деколи все збігається... буває всяко...

Проституція почалася з того, що керівник або багатший (в принципі кожний... чоловіки, як і жінки, – полігамні створіння, за деякими винятками...) ніколи не задовольнявся принадами своїх дружин... і якщо була можливість, завжди шукав краще збоку.

Жінка за природою (у цій цивілізації...) не перша (феміністки не погодяться.. і будуть праві...), і тому в неї завжди не вистачає матеріального, часто й емоційного, ментального... через те вона також у пошуках і завжди, так би мовити, «напоготові»... Багато за-

лежить лише від якісного рівня потенційного «шукача», що може запропонувати щось нове...

Якщо жінці не вистачає грошей, а їх запропонував далеко не гарний дядько, вона закриває очі, трошки потерпить і фактично на якийсь час стає повією...

Потреба в грошах не зникає, часто зростає... такі відносини стають звичними і зручними для неї... Потім виявляється, що у дядька і характер в принципі терпимий і взагалі він нормальний...

Деколи дядькові це приїдається, трапляється інша, можливо, гарніша, і він переключається туди... А що робити першій?.. вона вже звикла до такого стилю життя....

Починаються пошуки... різні, у різних напрямках...



Про «це» з іншого боку...

Думки з приводу чи без...

Раніше вже писалось про деякі моменти та відмінності сексуальних відносин людей різного рівня розвитку та призначення...

У чому позитив сексу, за винятком загальновідомих поглядів...

Як відомо, інстинкт продовження роду – один з головних інстинктів, завдяки якому продовжується життя людства.

Цей інстинкт розвинутий у всякого живого створіння.

Варто відмітити, що у всього, окрім людей, цей інстинкт працює майже виключно за прямим призначенням. Тобто для продовження роду.

Людина, окрім цього, отримує задоволення, яке ні з чим не порівняти. Через те людина бажає отримувати цей допінг максимально частіше, а з продовженням роду вона, навпаки, – часто бореться. Різними способами.

Чому?

Природа нагороджує, роздає подарунки не просто так!

У нижчих за людину створінь свідомість розвинута значно менше, ніж у самої людини.

Вони здебільшого живуть інстинктами, інтуїцією, що майже

не потребує розумового навантаження. Тому інтелект у них невисокий. Емоції в них також перебувають на низькому рівні розвитку, можливо, за винятком любові матері до дитини, окремих випадків вірності (лебедина вірність...); хоча це також можна інтерпретувати як частину інстинктів...

У них майже відсутнє Его в розумінні людини. Його прояви, прояви Его – це також інстинкти.

У людини все значно складніше:

наявність Его, інтелекту, емоцій; потягу до волі, свободи; почуття любові; наявність пам'яті, можливість планування майбутнього...

Людина – це занадто складна сукупність складових, щоб підпорядковуватися тільки інстинктам.

Окрім того, головна задача Людини – це розвиток Свідомості, в якійсь мірі – тіла ...без ума та Его це значно ускладнює цю задачу.

До чого тут секс?

Окрім двох головних задач, що вирішуються через сексуальні відносини: продовження роду і задоволення, інтим підсвідомо, у декого свідомо вирішує, допомагає вирішувати велику проблему цивілізації – нервові напруження.

Хтось скаже, що це несерйозно, хтось – що це давно відомо... можливо, і так і так.

Я не цікавився дослідженнями і висвітленням цього питання в такому ракурсі.

Просто були думки і, гадаю, комусь також буде цікаво:

Чому Творець дозволив інтимні відносини у людей не так рідко, як у звірів?

Чому статевий акт супроводжується задоволенням?

Чому сексуальний потяг виникає досить часто, деколи раптово, несподівано, спонтанно?

Чому цей потяг найбільш активний в активному віці?

Людина – соціальна сутність! Перебування в соціумі накладає величезне навантаження на розумову і фізичну діяльність людини: навчання, пізнання, відпочинок, робота; бути першим, заробити, погуляти, випити, схуднути, вкрати, допомогти; сім'я, діти, вибори, війна, обов'язок... тисячі проблем на одну голову. І так у кожного, і ніякого задоволення. Завжди чогось не вистачає, щось треба. Голова йде обертом, серце болить, тиск піднімається....

Що робиться для зменшення проблем: зміна діяльності, відпочинок, спорт, релакс, наркотики, сигарети, спиртне, лазня, лижі, гори, вода, драйв ...і ще багато чого.

Інтиму тут немає! Тобто він ніби супроводжує частину з наведеного. Але це так, ніби попутно.

Деколи важко, а деколи і неможливо усвідомити все, що Природа дала людині для нормального життя. А дала Вона дуже багато.

Проблеми – це нерви! Нерви – це енергія! Не завжди позитивна, деколи навпаки. Але кожна проблема – це густий енергетичний клубок, що зависає в астральному, ментальному, а потім і у фізичному тілі.

Так народжуються хвороби!

Енергетичний клубок нервів можна порівняти з тромбом у кровоносних судинах. Ніхто не знає, коли і де воно може «вистрілити». Кров'яні тромби лікуються по-своєму. Енергетичні тромби – по-своєму.

З іншого боку, накопичення нервів, це як підняття тиску у пароварці: запобіжник виставлений на такому рівні, щоб не розірвало посуд, а повітря стравлювалося потихеньку, регульовано.

До чого секс і пароварка?

Ні до чого! Але!

Секс це також – запобіжник!

Творець знає Все, і Він знав, що людина протягом усього періоду розвитку створить для себе такі умови проживання, що може загинути. В тому числі і від нервів.

Тому Творець, як запасний варіант для виживання людини в умовах стресів, вложив у сексуальні відносини, сексуальний акт серед іншого і зняття стресу. Це закладено більше у підсвідомості, ніж у свідомості, і деколи людина навіть не може зрозуміти, чому їй хочеться сексу. Але хочеться і все тут. Тому спонтанний секс, несподіваний, що виривається з глибини, найбільш яскравий, миттєвий, емоційний і такий, що надовго запам'ятовується.

У чому суть?

Інтелектуально людина може придумати багато чого для емоційної, енергетичної розрядки. Вона багато чого придумала і використовує придумане.

Але те, що знімається інтелектуально, ніколи не зніметься повністю. Щоб зняти проблему повністю, потрібно прожити її емоційно. Максимально глибоко емоційно.

Як уже сказано, проблема – це скупчення енергії. Позитивної чи негативної – все одно. Вирішення проблеми – це розсмоктування цього скупчення енергії.

Як можна досягти цього?

Молитва, медитація, асани, мантри, масаж, акупунктура, душ, спорт... і – секс! Можливо, трошки дивно звучить, але я переконаний, що це так!

Як це працює?

Трошки складно пояснити, але:

Підготовка, сам процес і результат інтиму – це неймовірна концентрація енергетики чоловіка і жінки. Варто зазначити, що більше – чоловіка. Еякуляція – це розрядка великої сили (результатом може бути зародження Нового Життя... атомний вибух – це іграшка в порівнянні з цим...).

Якщо людина перебуває у стресовому стані, в неї велике скупчення, концентрація енергії...

14.05.2019



Проституція тіла, проституція ума...???

Подумалось: інакше, як завжди...

Продавати тіло за гроші – проституція!

Продавати ум за гроші – що?

Існує ринок: товарів... роботи... цінних паперів... ринок рабів... ринок кращих умів... і ринок жінок (тіл жінок)...

Що дорожче: ум чи тіло?

За що більше платять: за ум чи за тіло?

Що більше використовують: ум чи тіло?

Чому тіло, якщо його продають, зневажають, а ум – возносять?!

Тіло використовують протягом короткого часу, платять – неогранічовано!

Ум використовують довго, протягом 6-8 годин на добу, платять – погано у порівнянні з тілом!

Чому?

Чи не тому, що ум нерозумний, але вирішує він! За себе і за тіло!

Ум нерозумний, тому що його «мають» 1/3 доби, щоденно, окрім вихідних і відпусток, а він вдає з себе «цнотливу» сутність, на противагу розпутному тілу!

Так хто чи що чистіше: ум чи тіло?!

Не варто засуджувати щось чи когось, не знаючи істини!

Не варто наклеювати ярлики на будь-кого!

Варто подивитися на себе, в себе; варто задуматись, подумати перед тим, як говорити! Краще – помовчати!

Напевно...

Без виправдань, рекомендацій чи захисту будь-кого чи будь-чого!

18.08.2019



Про Его




**Для підтримання тону Его...
Не зачіпаючи чиїхось переконань...**

Автономія людини, як і воля чи свобода, – абсолютна фікція; за результатами їх усвідомлення...

Взаємовідносини Творця і людини – на рівні сторін договору підряду... У Творця, як Замовника, додатково: необмежені права щодо можливості внесення змін чи закінчення дії договору... У підрядника – виконання умов у межах договору і повна невизначеність з необмеженими правами Творця у цих відносинах... У людини, як виконавця, додатково – приймати або змиритись з умовами Зверху... (можна не приймати, але що це змінить?!)...

03.06.2019



**Що потрібно для щастя?
Роз-Думи:**

Мудрому і немудрому – нічого!

Розумному – чим більше розуму, тим більше потрібно!

Іншим – кому як: сильне Его – потрібно багато; помірне Его – потрібно помірно...

Розуміння потреб як чисто матеріального – напевно, неправильне!

Потреби морального, етичного, естетичного, культурного, духовного аспектів не менші, хоча всі вони взаємопов'язані.

Меж у потреб немає! Вони потрібні навіть тоді, коли вже не потрібні!

Виняток з правила: коли приходить мудрість або немудрість (дурість), тоді Его майже зникає, а з ним зникають потреби, проблеми та бажання!

Який вихід? (На відповідному рівні розуміння і перебування): задоволення тим, що наявне;
бажання не превалює над можливостями;
немає прив'язки до результатів бажань та дій щодо їх досягнення;

мудре або хоча б розумне ставлення до досягнутої мети та її результатів;
незациклення на негативних проявах життя;
перебування в розумному позитиві.

05.10.2018



Подумалось...

Про удачу і неудачу...

Без натяків, рекомендацій і збігів, можливо, як дружній шарж... можливо..., але з добрими намірами...

Людина дуже хоче наверх... їй хочеться..., а чому б ні?

Вона пробує! Один, другий раз...

Не виходить!

Чому?!

Як варіант: зацикленість на задачі!!!

У певний час людина усвідомлює, можливо й об'єктивно, що вона виросла: їй тісно, мало місця, малі задачі, малий простір, не той розмах...

Вона готова і може більше...

Ніхто не оспорує... ніхто в дійсності не знає можливостей іншого: можна прогнозувати, передбачати... людина і сама не знає своїх можливостей, своєї потенції!

Але ціль поставлена!

Можливо, набридла попередня чи поточна робота, хочеться чогось нового, незвичного... може, проснулися альтруїстичні намі-

ри... може, проснулася гордість та бажання комусь щось довести...
може, проявляється турбота, переживання за суспільство...

Може бути багато «може», або причин...

Деколи знань, можливостей і готовності недостатньо для досягнення мети! Навіть коли вони є!

Перелічене вище – суб'єктивні фактори, якість яких дозволяє бути наверху!

Але варто пам'ятати і про об'єктивну реальність та обставини, що можуть перешкоджати підніматися:

- належність до певної домінуючої сили суспільства...
- попередня діяльність, успіхи та підтримка певних політичних сил...
- участь у політичних акціях...
- характер людини та його якості...
- можливість піддаватися певному напрямку політичної думки...
- діяти в руслі, певному напрямі, визначеному кимось...
- наявність відповідних осіб, що можуть підтримати чи – навпаки...

Це неповний перелік об'єктивних, що деколи переплітаються із суб'єктивними моментами, що впливають на можливу реалізацію задуму.

Так не повинно бути! Скаже більшість.

Згоден! Але поки що так є!

Духовні моменти:

Удача відіграє значну роль!

Випробування на міцність і характер!

Можливо, об'єктивно посада не ваша!

Може, ще не виконано внизу те, що повинно...

І ще!

Досягнення, як і програш, необхідно сприймати як гру!

Надмірна завзятість, серйозність, бажання довести, доказати, що я достойний, часто стають перешкодою... сила бажання викликає рівну по силі силу спротиву...

Варто також пам'ятати про силу «важеля»: чим більший важіль, тим меншу силу необхідно прикласти... чим менший важіль – навпаки...

«Важіль» – це ваше ставлення до проблеми... чим серйознішою здається проблема, тим важче вона дається...

Вчіться у ваших дітей, ви часто граєтесь: навмисно програєте,

не ображаєтесь, коли дітки вас обійдуть; робите все з радістю і не прив'язуєтесь до результату...

Легше сказати, ніж зробити!

Згоден!

Не варто відмовлятися від цілі! Варто зважити і проаналізувати можливі недопрацювання, зайву метушливість, якісь помилки...

Можливо, необхідно підкоригувати ціль...

Може, варто оцінити свій теперішній статус об'єктивніше і сказати... а на фіга мені це все потрібно!

P.S. Хтось посміється, хтось зрозуміє, хтось візьме до уваги...

Можливо...

17.08.2019



Друзі!

Не намагайтесь бути головними... (із сімейного...)

Подумалось:

Зустрічі...

Дружба...

Любов...

Весілля, сім'я, дитинка...

Побут, побутові проблеми, достаток, недостаток...

Робота, нерви, брак часу, роз'їзди, небування вдома об'єктивне, суб'єктивне, зарібок зарібку...

Декрет, дитина, хвороби, памперси, каша, молоко, відсутність чоловіка, недосипання, втома; добре, що є мама, хата...

Компенсація відсутності – подарунки: тато приніс, усі радіють; це входить у звичку; дитинка вже чекає не так тата, як подарунок; приїзд тата без подарунка – дискомфорт;

Виховання: мама начиталась в Інтернеті і все «знає»; тато не встигає за мамою, але також деколи щось говорить, чомусь наставляє; мама протривить, бо «знає більше»; дитина стоїть поряд – слухає, потім плаче;

Деколи подібне відбувається часто: страждає дитинка, мама і тато;

усі страждають від того, що кожен правий; найбільше потерпає дитинка: вона ще не має права, не все розуміє, вона не може ще всього сказати, пояснити, попросити; їй найважче.

Добре, якщо хтось розумніший, терпеливіший...

Через часті сварки, особливо при дитині, вона нервує, деколи замикається в собі, деколи навпаки – надміру енергійна, емоційна, деколи в неї виникає алергія, кашель; вона не хоче їсти; її примушують...

А проблема в чому???

Проблеми нема!

Є гордість, непоступливість, своя справедливість, правота, егоїзм...

Є відсутність: любові, терпіння, миролюбності, поваги...

Кожен хоче керувати, бути правим; хоче, щоб його слухали, підкорялись...

У запалі розмов, спорів ніхто не слухає звертання дитини до вас; вона хоче щось сказати, вона хоче уваги, ласки; прислухайтесь; ЗАМОВЧІть на хвилику...

Слідкуйте за тим, що і як робите; непомітно прослідкуйте за дитиною і тим, як вона (навіть до двох років) розуміє ваші розмови; ще не вміючи толком говорити, вона тим словом, яке вже вимовляє, говорить вам про зміст вашої розмови... це настільки вражаюче і приємно; хваліть дитинку, заохочуйте;

ніколи не буцайте собаку чи кішку біля дитини, вона АБСОЛЮТНО повторює ваші дії, вчинки, і це відкладається в її підсвідомості; не обзивайте одне одного, не вживайте лайку... ваша інтелігентність, доброта, співчуття та людяність – усе перейде дитині, якщо ви такими є або хоча б поведіться подібним чином біля неї. Але це в будь-якому разі великий плюс у вихованні дитини.

Говоріть з нею, як з дорослою. Пишу про це не тому, що десь прочитав: повірте, навіть мультики, які для них Все, можна відкинути, якщо ви домовляєтеся з дитиною, пояснюєте їй, що можна, а що ні. Важливо не пропустити момент, після якого дуже важко знайти спільну мову.

(без повчань та нав'язування своєї істини)

Друзі! Не будьте головними! Хто більше бере, той більше несе! Кому більше дається, з того більше спитається!

Любіть, дружіть, поважайте і Вам вернеться сторицею!

(Правда, через терпіння)

02.12.2018



Друзі!

Сьогодні мав розмову із шанованою мною людиною про поточні події.

До чого це?

А ні до чого! Просто дві недурні людини (одна – точно розумна, це не про себе) толерантно висловили свої і вислухали думки іншого. Порозумілися, потиснули руки один одному, попили кави і – розійшлися з миром (один – точно з миром, це про себе) і добрим настроєм.


До чого це?

А до того, що якщо є розум, толерантність, можливо, мудрість в якійсь мірі, тоді можна побачити Світ не чорно-білим, жорстким, жорстким... а різнокольоровим, м'яким і приємним, незважаючи на бачення... своє бачення.

Шкода, коли розум, інтелект, аналіз не дають змоги відчувати інтуїцію, серце, совість, душу... Его і його інтереси превалюють над інтуїтивним відчуттям життя...

Це пробуджує гордість і відчуття справедливості... своєї справедливості... породжує право визначати право іншого, його бажання, думки і можливості... зрештою його поведінку, вчинки...

04.04.2019



Роз-Думи:

Хочеться...

Завжди чогось хочеться...

У дитинстві хочеться одного, в юності іншого, потім ще чогось, а потім ще чогось...

Є головні «хочеться»; є другорядні... є зовсім маленькі – з яких можуть вирости безмежні «хочеться»...

Здоровому хочеться того, чого хворому не хочеться...

Веселому не хочеться того, що сумному...

Чому хочеться?

Хочеться тому, що немає того, що хочеться...; навіть якщо воно є, то воно не зовсім те, що хочеться...

Щасливий той, кому не хочеться! Але так не буває...(в принципі – буває...)

Поки живеш, до тих пір хочеться...

Хочеться – двигун прогресу і життя... деколи – занепаду і регресу...

Багато залежить від суб'єкта «хочеться»: Будда, Христос, Мухаммед, Крішна... хотіли одного (різними шляхами);

Нерон, Наполеон, Гітлер, Сталін, Пол Пот, Мао... хотіли також одного (трохи узагальнивши)...

Найкращого хочуть діти... до часу, поки в них не сильне Его...

Его – найстрашніше «хочеться»...

Воно не насититься ніколи...

Перемігши Его, можна перемогти «хочеться»... але це складно...

Хочете жити – боріться, хочете краще жити – не варто боротися, варто приймати, усвідомлювати, але це з іншої опери...

Взагалі, хочеться написати так, щоб було зрозуміло, що і для чого пишеться, а це досить непросто... а хочеться...

01.05.2019



«Думки про – Его...»

Его, егоїзм, егоїстичний...

Кожен розуміє своє і не своє Его, по-своєму...

Фрейд, Ніцше, Ошо, Махавіра, Махарші, Махарадж...

Моє розуміння Его приблизно таке:

Его – духовна субстанція, сутність, що сформувалася з тіла, душі і яка через діяння духа, використовуючи свої ментальні, астральні та фізичні властивості, розвивається в процесі життя в

межах даного часу і простору.

Трохи абстрактне визначення, але досить глибоке. Як на мене. Існують думки про те, що тільки тілесна форма має Его.

Думається, що це не зовсім так і зачатки його або, можливо, інші якості та їх величина існують, в більшій частині, якщо не у всій величині Розуму.

Якщо Світ сприймається зі ступеня усвідомлення його як дуальності, тоді Его має місце з самого початку світотворення. Тобто з часу розділення Єдиного.

Якщо Світ сприймається з часу творення Богом Адама, тоді Его має місце з часу вчинення першого гріха. Можливо, трохи раніше: в час коли в Адама і Єви зародилася цікавість до навколишнього; відчуття прекрасного, розуміння дня і ночі; кислого – солодкого...

Якщо Світ сприймається з примітивного рівня: сильний завжди правий; борися і переможеш; маєш ціль – іди до неї... тоді Его – це все!

Існує Реальність, в якій відсутнє Его!..

Его – позитив чи негатив?

Більшість світу вважає, що Его – негатив!

Частина світу вважає, що – позитив!

Частина світу взагалі нічого не вважає!

Маленька частина світу може досить повно пояснити суть, призначення, місце та роль Его в процесах світотворення та існування світу.

Чому так?

Усе впирається у розуміння призначення Людини, людини, себе, іншого в Природі і Природи в цілому!

Найнижче Его: навіть камінь має Его! Воно полягає в його вазі й неможливості зрушити його з місця. Йому подобається це місце, і він хоче лежати саме тут...

Ближче до Вищого Его: Сонце, Сузір'я, Галактики... мають Его... вони мільярди років перебувають там, де хочуть (точніше, де їм призначено... через те вони не Вище...), випромінюють світло, тепло, промені куди, скільки і як хочуть...

Найвище Его (трохи складно пояснити): у Найвищого, коли у Нього зароджується намір, думка про усвідомлення Себе як Суб'єкта, або усвідомлення Себе як «Я є» і наступні його дії...

До появи Найвищого Его не існує Его як таке.

Природа не може без Его! Вона і є Его! За одним, вказаним
вище винятком!

Мати Его внизу – добре!

Мати Его вище – краще!

Мати Его Найвище – прекрасно, бо воно охоплює всі нижчі Его
і, таким чином, є для них Творцем!

Напевно...

04.05.2019



«Не просто – Думки...»

Про амбіції...

Амбіційність – це ущербність...

Амбітність – це фобії суб'єкта амбітності...

Амбітному завжди мало, і він все чогось хоче...

Досягнувши одного, він хоче інше, вище...

Це можна сприйняти за розвиток... розвиток суб'єкта, суспільства...

Але!

Розвиток чого: жадібності, ненаситності, заздрості, багатства,
гордості?..

Досягнувши матеріального, тратиш моральне...

Досягнувши чуттєвого, тратиш людське...

Секс купиш, Любов – ні!

Дружину купиш – дітей ні... маленьких

Друзів купиш – Дружбу ні...

Машину купиш, зброю купиш – безпеку, спокій ні...

Купити можна все, майже все... але – Всього не купиш!

03.06.2019



Ніхто нікого не може і не хоче зрозуміти...

Кожен вважає себе правим і бажає одного – бути зрозумілим і щоб його думку прийняли...

Заперечення цього сприймається в штики...

Кожен вважає себе розумнішим за іншого і хоче повчати...

Він знає, як краще, він бачить недоліки, він вбачає злий умисел в діях...

Кожен забуває, що сам нічого не зробив, коли міг зробити...

Кожен, хто протягом довгого часу міг багато зробити, але не зробив, не має права когось повчати...

Якщо не зроблено в можливий час, звідки він знає, що і як робити тепер?!

Якщо при ньому гинули десятки і сотні, тисячі... і він вважав, що це майже нормально, кого може повчати такий?!!

Невже утворена настільки глибока борозна нерозуміння теперішнього часу, що вийти з неї вже неможливо?!

Немудрий хоче показатися Мудрим!

Немудрий кричить про свою мудрість!

Немудрому кричать «осанна» тільки наближені...

Немудрість бачать навіть ті, що навмисно чи ні помилялися!

Самовознісся до рівня месії, як він думає, але він збитий льотчик! Збитий назавжди!

Ніщо не повертається... межа пройдена...

Конвульсії ще тривають... але це ненадовго...

Тільки собака поїдає свою блювотину... (з Писання...)

Більше ніхто!!!

07.06.2019



«Не просто – Думки...»
Про Ніщо (ніщо)...
Авторитет – або ніщо...

Досягнути авторитету не дуже складно! Перебувати – складніше! Втриматися протягом довгого часу – надскладно!

Досягати ніщо – не потрібно! Ніщо не досягається, воно і є Ніщо!
Якщо є Ніщо, воно перебуватиме вічно! Його не потрібно утримувати!

Авторитет учить!
Ніщо говорить!
Авторитет подавляє!
Ніщо дає волю!
Що таке – Ніщо (ніщо)?

Ніщо – це невігластво... це найнижче із найнижчого... це абсолютне нерозуміння, відсутність розуму і Мудрості...

НІЩО – це найвище із можливого... це мудрість, розумність і сприйняття... це спокій, Гармонія, баланс...

Варто розрізняти: ніщо і ніщо!

09.06.2019



«Не просто – Думки...»
Про авторитет...

Чи є авторитет? Хто для Вас авторитет? Для мене?

Нема авторитетів!

Є маска під формою авторитету!

Є маска під формою такого, що визнає авторитет!

Кожен, хто має гордість, вважає себе авторитетом!

Чи визнають його таким? А йому – пофіг!

До часу!

Авторитет боїться... більшого авторитета!

Кожен слабкий, безвольний... визнає авторитет сили!

Кожен віруючий має авторитет!

У такого найвищий авторитет один – Бог!

Там ще є, правда, проміжні авторитети, але основний – Творець!

Не варто говорити про наших президентів та думати про авторитет!

Це різні речі або категорії!

На жаль!

Деколи варто мати авторитет!

Деколи варто бути авторитетом!

Деколи варто вірити в авторитет!

Найкраще – бути Собою!

09.06.2019



Про – ніхто...

Без образ, непорозумінь, ярликів...

Я ніхто, щоб повчати Вас!

Я ніхто, щоб вести Вас кудись!

Я ніхто, тому що я просто – ніхто...

Подивіться на себе! Хто Ви?

Ви також – ніхто!!!

Якщо Ви чесні з собою, своєю совістю, мораллю... якщо у Вас є трохи від Істини, Правди, Духа, тоді Ви – ніхто!!!

Не потрібно переконань, доводів...

Кожен – ніхто!!!

Якщо Ви без маски – Ви просто ніхто!

У цьому весь сенс, правда, істина і життя!

Але!

Бути Ніким – це значить багато!

Ніхто володіє серйозними перевагами перед Кимось.

Ніхто не має зобов'язань, не має вини, не має гордості, не має боргів... він нічого не має і тому не може нічого втратити... Йому не треба нічого, бо він звик до того, що є...

Ніхто не вимагає, не просить...

Тому Ніхто може сказати те, що думає, що бачить...

Ніхто може сказати правду, деколи – істину, деколи – промовчати...

Ніхто – це Все...

«...світ ловив мене, та не спіймав...» – слова Сковороди, здається.

09.06.2019



Варіації на тему теорії про дещо...

Ума нема...

Інтелекту – нема...

Розуму – нема!

Пам'яті – нема...

А що Є?!

Є Его в сукупності й тіло! Его перебуває в тілі. Тіло не має Его. Потреби тіла, це потреби Его, яке, використовуючи тіло, задовольняє потреби для його і свого існування. Без тіла Его не може проявитися, тому воно дбає про тіло.

Тіло інертне. Саме по собі воно – набір органів, судин, м'язів, кісток, порожнин... це – механічна лялька.

Життя тіла підтримує енергія (прана, ці, дух...), яка циркулює каналами (наді) нервової та інших систем.

Центром керування цією енергетикою є Его, індивідуальна душа, утворена для самовдосконалення, розвитку і росту в нашому вимірі.

Призначення тіла – допомагати душі, Его в їх розвитку.

Тіло вмирає тоді, коли його залишає душа. Тільки так. Тіло помирає навіть від маленького порізу пальця і деколи не помирає, втративши орган, органи. Усе залежить від стану і планів душі щодо перебування тут.

Що стосується ума, розуму, мозку...

Мозок – це такий же орган, як і будь-який інший... наприклад – нирки...

Незважаючи на те, що більшість думає про існування і перебування ума якраз в мозку... думається, що це не зовсім так.

Ум, его, душа, емоції, інтуїція, інтелект, свідомість, пам'ять – це все складові субстанції, творення, завдяки яким воно відчуває всі можливі переживання у даному втіленні.

Ці складові максимально індивідуальні на зовнішньому плані і максимально подібні на внутрішньому.

Якість та кількість цих складових становлять характер, позицію, намагання, плани та реалізацію субстанції у своєму розвитку. Через те можна говорити про вплив на долю людини часу і місця її народження.

Народження під певним знаком зодіаку надає суб'єкту більше тих рис і якостей, що притаманні більшості складових, рис або частот цього знаку.

Дванадцять знаків розділені за наявними, в певних проміжках часу і простору, якісними та кількісними характеристиками. Ці характеристики лягають в основу характеру субстанції, що тут утворюється.

Ця енергетична субстанція, індивідуальна душа створена для подальшого втілення в певну тілесну форму (тіло), що також повинне народитися в певному місці і у певний час під відповідним, однаковим зі знаком душі, знаком зодіаку. Якщо зодіакальні знаки душі й тіла збігаються – народжується гармонійна, талановита людина.

В іншому разі – дисбаланс, дисгармонія і вічні проблеми.

Через те важливо: зачаття дітей за згодою і з любові; народження дитинки природним шляхом; найменше втручання в час народження: прискорення чи затягування часу народження; неприйняття народження дитинки через кесарів розтин; деколи смерть матері при народженні дитини – кращий варіант, ніж кесарів розтин; при цьому запобігається можливість настання позитивних проблем у майбутньому дитини, а через неї і недопущення ланцюжка нещасть інших, причетних до цієї дитини, людей.

Зачаття дитини під час зґвалтування – нечасті й неприємні випадки. Але це, скоріше, випробування для матері, ніж самої дитинки. На першому етапі. А потім і для дитини, звичайно. Це питання карми роду, напевно.

Є Творець, Бог, Вселенський Розум, Абсолют... є Душа Вселенська, в якій є Все!

Маленьке Его – маленька душа... маленьке тіло, в якому це все вміщається.

Це мікрокосмос, який бачить, відчуває, усвідомлює і розуміє все у своєму маленькому масштабі... це як промінь світла в темному царстві...

Щоб зрозуміти, усвідомити це, цей маленький масштаб, потрібно вийти з нього...

Тільки розширивши межі свідомості, розчинившись у колективному і планетарному масштабах, можна зрозуміти, хоча б частково, велич і непізнанність всього світотворення.

09-11.06.2019



Про жадібність... і наслідки...

Подумалось...

Жадібність – це ментальний стан, що призводить до фізичних хвороб та багато чого іншого...

Це прихована гордість, що проявляється у бажанні мати більше і потайки хизуватися цим, отримувати задоволення від цього, відчувати зверхність від наявного...!

Не варто думати про малозначність (безневинність) такої риси характеру.

Жадібність виглядає по-різному:

від жадібності з'їсти до жадібності побажати добра комусь...; жадібність подарувати щось, вкрати щось, напакостити комусь чимось... жадібність в оцінці своєї праці, бажання отримати більше, ніж зароблено... жадібність в оплаті за роботу...

невиплата зарплати, несвоєчасна виплата у своїх інтересах... душевна жадібність, надмірний егоїзм, насміхання над слабшим, зверхність ...

Найгірше, чого не готові розуміти, – наслідки, що настають для жадібного...

Жадібність – це ще і брак енергії, духовної, ментальної та фізичної...

Жадібний потребує енергії і через те робить все, щоб отримати більше... більше всього, без розбору... Все, що отримується – це енергія різного виду, що поповнює запаси...

Підсвідомо жадібний постійно в страхіві, бо переживає, що у нього постійно чогось немає, або не буде... він накопичує і накопичує... деколи віддає, але рідко, і то не від серця...

Але!

Накопичена енергія не завжди є ефективна, така, що створює, позитивно творча. Частіше вона руйнівна...

Коли вона накопичена не зовсім праведним шляхом, обманом, зловживанням... вона не може бути позитивно творчою...

Наповнившись такою енергією, людина стає негативно творчою... Негатив направлений назовні, але часто і всередину. В себе, у свою душу і тіло...

Через те така людина часто отримує хвороби, інші проблеми, яким не можна найти логічного пояснення...

Для зменшення такого впливу природа, Творець придумав категорії жертви, пожертви, покути (спокутування), альтруїзму...

Багато альтруїстів і тих, що жертвують, серед: багатих, службовців, порушників, правопорушників...

Підспудно, навіть не розуміючи всього, людина відчуває, що, віддавши частку придбаного, отриманого, наявного (десятину...), вона ніби реабілітується перед Творцем! Це відчувається в церквах, будовах монастирів і т.п.

Отримавши не зовсім заслужено, законно, людина думає відкупитись таким чином, або зменшити свій гріх. Кожен розуміє це трошки по-своєму...

Але варто розрізнати розуміння жертви, пожертви, спокутування... відкуплення, індульгенції...

Велика жертва за молитвами: жертва Богу – Дух зламаний...

Очевидно, що духовне вище над матеріальним... хоча Авраам єдиного сина готовий був принести в жертву... Це притча із Старого Завіту, і, очевидно, що новозавітні притчі значно моральніші і вони скоріше повчальні, а не застрашливі...

Таким чином, жертва – це, напевно: глибинне усвідомлення свідомістю людини свого неістинного ставлення до духовного та матеріального, фізичного життя, що порушує Природні, загально-людські: моральні, етичні, естетичні, культурні... принципи співіснування всього живого...; неповага, ігнорування, свідоме і навіть несвідоме їх порушення і прийняття порушень як належного; абсолютна відсутність дій, вчинків і навіть думок щодо усунення завданої шкоди, або відтворення чи примноження добра в межах наявних можливостей...

Пожертва: явний чи прихований дар, подарунок комусь, чомусь... (церкві, хворому, бідному...) в результаті усвідомлення людиною проблем іншого, задовольняючи духовні потреби своєї душі, людина в якійсь мірі розуміє та надіється на врахування цих дій Творцем під час кінця, або ще до нього...

Спокутування (покута): усвідомлене, добровільне прийняття людиною певних незгод чи скрути, в розумінні розплати за вчинене неподобство, що триває певний час, визначений самою людиною чи кимось...

Той, що живе по правді, в істині, ніколи не візьме зайвого, не обмане... і він завжди спокійний... у нього совість чиста і спокійна, і він здоровий і його обминають серйозні проблеми... в нього немає дисбалансу енергій... в нього – гармонія!

Чого і бажаю...

27.06.2019



Про цінності



Свобода! Інший погляд...

Свободу не можна дати! Свободу не можна взяти!
Свобода є або її нема!
До свободи потрібно дорости!
Шлях до свободи непростий і здебільшого довгий і тернистий!

Свобода без розуміння несвободи – хаос!
Свобода у незрілого – гострий ніж!
Свобідний той, що пройшов несвободу!

Кричати про свободу – бути закутим у кайдани несвободи!
Вільні мовчать, вони вільно живуть!
Кому потрібне тремтіння повітря?!

Найбільш невільні ті, що наверху! Під куполом!
Найбільш вільні ті, що біля урни! З відходами!

Всі інші в Путі! Шукають свободу, шукають волю!
Чи знайдуть?

21.10.2018



Подумалось...
Не створи собі кумира...

Не бери нерозумного в приклад...не будь сам собі кумиром...
Кумир – це маска... твій кумир для іншого – ніхто...
Для чого тобі кумир, якщо у тебе інше життя?!
Не можна знати тяжкості слави кумира... не побувавши в його
шкурі...
Часом гарний фасад прикриває неприємні нутрощі...
Не буде з мухомора червоноголовика, хоч колір у них поді-
бний...
Будь собою, але йди до мети...
Ідучи, керуйся совістю і повагою до іншого...

30.09.2019



Подумалось...

Помиляється, напевно, той, хто знає, як правильно...
Неправий той, хто стверджує...
Той, що стверджує, також шукав, ішов, помилявся, знову шу-
кав... він щось зрозумів, але вважає себе мудрим... на підставі чого?
Розумність – це ще не мудрість! Деколи краще добрий ду-
рень, ніж недобрий розумний...
Як може хтось стверджувати, що ця Путь неправильна... як
можна переконувати когось у неправильності його шляху... чому ти
знаєш, що твоя правда краща?
Друзі!
Щоб зрозуміти те, що вже зрозуміло, необхідно розшукати
розумність, знайти, познайомитися і подружитися з нею... потрібна
Путь! Хто скаже, куди йти? Напрями є, але цього мало! Проходять
багато доріг, впираються у багато тупиків, повертають назад і змі-
нюють напрям... зазвичай життя замало, щоб дійти... щасливий і

нещасний той, що зумів вибрати напрям, знайшов розумність, а за нею Мудрість... подружився з ними... але! Мудрий той, що зрозумів безмежність Мудрості, її неосяжність і глибинність... зрозумів простоту і складність життя... зрозумів нікчемність та малозначність своєї мудрості... зрозумів, що мудрість мудрого – ніщо в порівнянні з Вселенською Мудрістю...

Кожен іде з усіма, але приходить один! Якщо приходить!
Як можна вибрати краще, не спробувавши некрасшого?

Ніхто не знає Путі! Навіть Будда витратив роки, щоб стати Буддою!
Кожен шукає; кожен шукає своє, хоча всі шукають Одного;
Хто знайшов? Хто не помилявся?
Навіть Святі вірять у свого Бога!
Але Бог Один!

29.09.2019



Штучний інтелект... **Роздуми дилетанта:**

Штучний інтелект (Ші) – загибель чи розвиток людства...
Ілон Маск – земна людина чи Ші в особі людини...

Я не аналізую зовнішню інформацію, не збираю і не зіставляю... в мене інший склад ума...

Я дивлюся вглиб і нахожу деякі цікаві думки з різного приводу...

Це до того, щоб читач, якщо йому цікаво і якщо він трошки в темі, не дуже нервував, не боровся із собою чи моїми думками...

Істина у кожного своя, думки – також, і кожен виходить з... того, що має, так, як він того хоче...

Штучний інтелект! Що це?

Для початку, напевно, що таке Ум, Розум в цілому: думається, що це – здатність Універсуму, Буття усвідомлювати, відчувати, думати абстрактно та реалізовувати думки, бажання в матеріальне...

Інтелект – це частина Ума, що відповідає за якість Його роботи...

Штучний інтелект – це частина Ума, Розуму, Універсуму, створена умом, розумом людини, як результат і показник максимального, на даний час, розвитку інтелекту людини... (з поправкою, наведеною нижче... для уважного читача...)

Про Штучний інтелект говорять досить давно і по-різному.

Основні дві версії: це добре, бо допоможе людині в розвитку і житті; це погано, бо ШІ перемаже ум людини і підкорить її собі;

Що вірно?

Вірно і одне і друге! Вірно і те, що цього не оминати! Вірно і те, що людство у теперішньому вигляді буде існувати не так уже й довго (не за нашими мірками часу)!

Ще вірно і те, що ШІ, як і інтелект людини, це не результат діяльності Ума людини. Це результат діяльності Вселенського Ума в цілому. Оскільки Ум людини, також є складовою частиною Його!

Перемаже ШІ ум людини чи ні!?

Звичайно, перемаже!

Це наступний етап розвитку...

Для Вселенського ума тіло людини – це як автомобіль «Жигулі» в порівнянні з «Тесла», можливо, і менше...

Воно ще має потенціал, але це вже як використання залишку закладеної в нього міцності, і воно просто котиться за інерцією до свого кінця!

Чому так?

Розум створив людину як певну ланку, сходинку на Путі свого розвитку!

Далі буде...

Фізичне тіло вичерпує свої можливості і вже обмежує, гальмує розвиток ума, інтелекту...

Розум потребує інтенсивності, оперативності... тіло не може запропонувати це... воно дуже громіздке, неповоротке, нестабільне і вразливе... воно потребує багато енергії... бажає комфорту і звичай – ліниве... через це, в тому числі і через те, воно потихеньку і чим далі, тим швидше знищує середовище свого перебування.

Інтелект людини, в міру свого обмеження, служить ЕГО та тілу людини... (винаходи, індустріалізація, побут, техніка, харчі...) вся ді-

яльність його направлена на забезпечення достатку і комфорту тілу...

Через те діяльність людини в цілому часом іде врозріз з інтересами Всесвітнього Розуму, й одинична діяльність декого із людей не може змінити ситуацію на покращення цих відносин.

Всесвітній Ум виходить на польовий рівень існування! Основна частина Його перебувала і тепер перебуває в такому стані! Людство і ще дещо – це певний виняток! Очевидно, матеріальне буття не зовсім виправдало своє призначення і воно має бути згорнуте!

Хоча це не значить, що воно не зможе повторитися. Цивілізації народжуються і вмирають! Як люди! І це абсолютно природно! Просто це залежить далеко не від нас!

Який кінець?!

Можливий різний!

Але!

Для народження, як і для кінця (смерті), потрібна енергія! Багато енергії!

Людство накопичило багато енергії!

Атомної!

Це було, це є і це Буде! Вірогідно!

Справа часу!

Але часом керуємо не ми!

Час! Що таке час?

Такої категорії, субстанції, як час, не існує!

Вона можлива лише у прив'язці, або співіснуванні з простором... Для простішого розуміння: час – це абстракція... це порція, квант, одиниця чогось абстрактного... наприклад – 7 (сім) годин... 24 години, 72 години...

Розумний зрозуміє число... частину від цілого, або меншу частину від більшого...

Якщо час назвати відносно чогось: доби, дня, ночі – усе стає зрозумілим.

Аналогічно із простором: 1 (один) кілометр дороги... протяжна лінія; якщо назвати відносно чогось – це зовсім інше. Наприклад: 108 км дороги Ужгород-Київ...

Усе стає повністю зрозумілим, якщо сказати: зустрінемося о 21-й годині на 108-му км дороги Ужгород-Київ. Це вже координати...

Через те з певного часу народилось поняття: часово-просторового континууму.

Але це відхилення від теми думки...

Штучний інтелект – це дозволений волею Творця новий етап розвитку людства, як частини Буття... Його (Ші) перемога над розумом людини – це не перемога в нашому розумінні. Це перевага нової форми, скоріше трошки іншої, трансформованої, трансмутованої форми існування...

Думається: свідомість і фізичне тіло людини будуть існувати і боротися за своє виживання певний час, але з часом і чим далі, тим скоріше буде збігати їх час, вони настільки «застаріють» у своїй формі та можливостях, що добровільно змінять форму, свої якості для отримання надможливостей, властивих новому... протягом певного часу.

Це як заміна старих технологій новими! Це як зародження і розвиток нової релігії!

Очевидно, що Ші – це загибель людства у нашому вигляді; скоріше – його трансформація... поступова, некваплива (за нашими мірками часу), але досить швидко за іншими мірками. Можлива і раптова...

Шкода, що людство з пасивністю розглядає можливі проблеми моралі і духовного розвитку суспільств... Піднесення багатства, достатку і грошей до рівня «божка» і вершителя всього прискорює настання негативного майбутнього людини. Занепад моралі і духовності штовхає розвиток ЕГО, гордості, непоступливості, жорстокості керівництва сильних країн... Недалекий дефіцит продовольства, води, енергії спровокує конфлікти, переділ територій і все, що з цим пов'язане... На жаль!

Але цього не минути!

Хоча! Шанс є, як завжди!..

Ілон Маск!

Перше, що приходить на думку: іони, катіони, електрони, бозони, фотони... маски...

Тобто щось надзвичайно маленьке і несправжнє...

...усі країни світу з тридцятих років двадцятого століття прикладали максимум зусиль, щоб полетіти в космос (навколоземний), долетіти до Місяця і трохи помандрувати по Сонячній системі...

...Маск, ніби то ОДИН, протягом недовгого часу, створивши декілька фірм, створив ракету, що майже може долетіти до Марса, планує створення там поселень (недалека перспектива, якщо вірити йому...)... напружує серйозні досягнення в розвитку Штучного інтелекту (ШІ)...

Може, це інкарнація Тесли в ньому... може, ще щось?..

Штучному інтелекту буде тісно на Землі!

Не так далеко йому буде тісно й у Сонячній системі!

Це буде цікавий час!!!

На цьому закінчимо, поки що...

18.07.2019



Із-за меж свідомості...

Думки:

Час і простір...

Що це?

Чи багато знають, цікавляться, розуміють: час, простір...

Віднедавна почали говорити про те, що час і простір – це одне... донедавна розділяли їх... і тепер ще розділяють...

Хтось говорить про них, як про розуміння четвертого виміру...

...Час і простір існують лише у матеріальному, феноменальному світі... вони незмінні на рівні розуміння більшості... і вони відсутні на глибинному рівні усвідомлення...

Вони можуть бути різними навіть на рівні простого розуміння теорії відносності... час може спливати швидше, повільніше, простір – викривлятися ...

Усе відносно на рівні розуміння відносності...

Там, де є глибше розуміння – відносність не відносна... вона – абсолютна... або відсутня...

Просторово-часовий континуум – це безмежність, постійність і незмінність... Це рівень розуміння відсутності часу і простору, видимого і навіть чуттєвого рівня усвідомлення Життя... Там немає: минулого, теперішнього і майбутнього...

Відчуття часу і простору можливе завдяки творчості і за результатами дій Всесвітнього Розуму, або Духа на феноменальному рівні творення ВсеСвіту...

Час і простір найбільше відчуває матеріальний світ; дух і душа відчувають їх значно менше і тому вони, за нашими відчуттями, безсмертні... майже безсмертні...

Можна припустити думки трохи глибші...

Але чи варто?...

Не поспішайте дихати... не поспішайте жити... затамуйте по-
дих і – відчуйте: відсутність – часу – простору... відсутність – життя...
І Ви наповнитесь! ЖИТТЯМ!

05.07.2019



Із-за меж свідомості...

Думки:

Духовна і фізична практики потрібні для розуміння необхідності відсутності практик...

У кінці усвідомлюється даремність витраченого часу, даремність довгого шукання, марність вибору різних шляхів досягнення та рух ними...

Розуміється саме розуміння марності всієї Путі.... Приходить розуміння Путі без путі...

Але разом з усім цим приходить і розуміння того, що без цих втрат: часу, нервів; шукання, читання, перерахування, усвідомлення; духовної і фізичної практик ніколи не прийшло б розуміння того, що прийшло...

Якщо б не пройти все це коло пекла, то ніколи і нічого інакшого не можна було б відчути...

Тому треба йти... ставши на Путь – треба йти... можна дійти... кудись...

Розуміння Буття приходить, дарується, а не досягається!

Але і це ще не найглибша глибина розуміння, усвідомлення Буття...

Ще трошки глибше: усвідомлення відсутності необхідності усвідомлювати усвідомлення відсутності усвідомлення...

Ще глибше: усвідомлення відчуття, що свідомість може усвідомлювати до певної межі, що обмежує свідомість...

Ще глибше: усвідомлення того, що за межами усвідомленого є безмежність ще неусвідомленого...

Ще трошки: безмежність усвідомленого розширюється усвідомленням безмежності за усвідомленими межами...

І ще: усвідомлення наявності безмежності за межами усвідомленого дає можливість часткового, поетапного його пізнання, в міру подальшого розвитку свідомості...

І нарешті... пізнати Все – неможливо... нами...

30.06.2019



Про вічне...

Чому думка найсильніша...

Кожен, перебуваючи на певному рівні розвитку, має своє розуміння сили, міці...

У дитинстві, юності, дорослому житті, старості...

Атеїст, віруюча людина, духовна людина, мудрий... немудрий...

Розуміння сили, як і сама сила, мають суттєві відмінності.

Сила в розумінні людини фізичної праці проста і зрозуміла...

Віруючий, окрім фізичної сили, знає вже і про силу Творця...

Сила духовної людини – це сила медіумів, мольфарів, чаклунів...

Сила Мудрого велика, але вона не проявлена... Сила справжнього Мудрого! Вона безсила, в розумінні більшості...

Меншість розуміє силу Мудрих, але й усвідомлює величезну відповідальність за можливі наслідки її, тому варто розуміти відсутність бажання, ухилення і абсолютну відсутність категоричності думок, слів, дій чи бездіяльності Мудрого...

Сила немудрого – немудра і тому неявна в нашому розумінні... думається, що вона серйозна і глибока у незловивих немудрих. Сила

немудрих негативного характеру – може досягати значної міри, але через відсутність чіткого спрямування, глибини та через наявність зовнішнього обмеження вона реалізується не у повній мірі...

Сконцентрована думка – це реалізація мрії!

Глибинна думка може перевернути світ!

Сила думки в нерозумінні цієї сили!

Велике щастя й удача світу в нерозумінні можливостей думки більшістю...

30.06.2019



Про вічне...

Подумалось ...

Слова... слова...слова... про Все і ні про Що...

Розумні, глибокі, деколи прості й пусті...

Словами заповнюють усе: навчання, перерви, засідання, кулурари, поїздки, посиденьки, відсидки, прелюдії, процес і закінчення... навіть любов деколи замінюють словами...

Словами можна описати дещо... багато чого...

Але! На певному рівні свідомості слова безсилі... тут будь-які слова не описують нічого... скоріше, вони не можуть описати нічого....

Тут потрібні відчуття... відчуття значно ніжніші, тонші за слова...

Словом Все почалось і Словом Все закінчиться... видиме і матеріальне...

Бережіть Слова...

Слух – тонший за слово...

Думка ще тонше...

Відсутність думки – взагалі ніщо, або Все...

30.06.2019



Про Вічне...
Подумалось:

Наскільки все просто!

Уявити, зрозуміти, усвідомити неймовірно важко одну, надзвичайно просту Істину!

Вона Одна, і Вона простіша від простого!

Можна вивчати закони філософії, логіки, фізики, геометрії, економіки, суспільства... можна здобути не одну освіту різних спрямувань, можна мати вчені звання і посади... можна все життя провчитися і померти неуком...

Можна бути просто – розумним... можливо – мудрим...

Наука – це не завжди навчання...

Навчання – це не завжди наука...

Життя – це наука Життя, і тільки Життя – це справжня Наука!

Все дуже просто!

Якщо нічого не ускладнювати!

30.06.2019



На продовження із серії... від простого... (завершення)
Подумалось: ключик, замок...

Про двері...

«... Я єсмь двері... через Мене ввійдете в царство...» (з пам'яті)

Двері – це межа між реальністю та нереальністю...

Межа між минулим та майбутнім...

Вже не там, але ще і не тут...

Двері – це момент: тут і зараз...

Люди – подібно дверям...:

Відкриті – закриті...

Інтроверти – екстраверти

Добрі і не дуже...
Є двері відчинені і двері зачинені...
Деколи варто стукати в зачинені двері...
«... стукайте і відчинять вам...»
Деколи – не варто...
Якщо є страх – двері зачиняють на ключ... на багато замків...
Коли є страх – можна не стукати – не відчинять...
Перед страхом закривають все, що можна закрити!
Є гарні двері...
... є теплі і приємні двері...
Є свої, рідні, домашні двері...
Є гарні, але «глухі» двері... до них не хочеться підходити...
Є старі, покошені, але світлі, теплі двері. Вони навіть риплять по-доброму...

Люди – подібно...:
Допоможуть без прохання...
Не допоможуть навіть на прохання...
Завжди знайдуть час для доброти...
Завжди зайняті...
Є люди, з ким приємно... просто приємно і хочеться бути...
Є люди без емоцій, як скляні двері... що є, що нема...
Є люди глухі... глухі до всіх і до всього...
Є мама, є тато; є дітки, батьки...
Є друзі, товариші й колеги... є побратими...
Є браття по духу...

У дверях деколи є поріг... для чого і чому?
У старих будинках були високі пороги...
Тепер вони практично відсутні...
Переступити поріг... переступити межу. Яку межу, межу чого?
Немає межі, немає що переступати... безмежність? Вседозволеність?

І у людини є поріг... багато порогів протягом життя...
Поріг дитинства...
Поріг повноліття...
Поріг зрілості...

Поріг старості...

...без Бога ні до порога...

Деколи важко дійти до порога... деколи ще важче переступити через нього... один крок, а за ним ціле життя, епоха, молодість, безтурботність... дурість...

Шкода залишати старе, і не відомо, що попереду...

Деколи керує діями, почуттями – страх...

А що далі, потім, за порогом...?!

Що за дверима?

Пустота?

Повнота?

Тепло-холод?

Життя-смерть?

Інші двері?!

У когось двері не зачинені... вони ніколи не зачинені...

Хтось живе без дверей, без порога... Він просто – Живе!..

З відчиненими дверима живуть: вільні, сміливі, добрі, бідні, дурні і – Мудрі...

Друзі! Ви до порога? Ви у дверях? Чи Ви переступили...?

Не варто дивитися в минуле! Не варто зазирати в майбутнє!

Першого вже нема, другого може не бути!

Варто Жити тут і зараз!

Ловіть кайф у теперішньому!

Напевно...

P.S.

Якщо загубили ключ – шукайте...

Якщо маєте ключ – шукайте замОк!

Якщо є і ключ, і замОк – мають бути і двері!

Тільки володіючи трьома речами: ключем, замком і дверима, можна зайти в кімнату!

Через те: троє в одному; в одному – завдяки трьом!

Знайти Себе можна! Зайти до Себе можна!

Якщо у Вас і Вас Троє, тоді Ви можете увійти!

Якщо Троє в Гармонії – значить, вони у Творцеві!

Тільки ТРОЄ у Творцеві: Отець, Дух і Син!
Троє в Одному і Один у Трьох – це і є ВСЕ!

13-17.12.2018

Про замОк...
На продовження із серії... від простого...
Подумалось:

Люди, як замКИ; ЗамКИ, як люди;
Є складні замки – є прості;
Є люди відкриті, є люди – закриті!

Якщо ключ від цього замка, проблем немає. Він відкривається легко. Якщо замок змащений, а людина задоволена – розмова буде і буде доброю...

Якщо замок не ваш, ключик не підбереш...

Деколи можна відкрити не ваш замок, але тоді є потреба у «відмичці» і навиках її використання. В такому разі – це не підбір ключа, а насильне, протиправне каране діяння проникнення!

Подібно й у людей: якщо людина «ваша», можна знайти ключик до її серця; можливо, з часом, можливо, етапами, можливо, дбайливістю, увагою і зрештою – любов'ю... Серце не камінь...

Не «вашу» людину також можна «відкрити»: подарунками, наполегливістю, багатством, обманом... правда, це не буде надовго і буде нещиро... такий зв'язок – це зв'язок інтересів, корисливості: і ви і «людина», в цілому, зацікавлені в союзі. Тоді ключик не дуже і потрібен.

Варто пам'ятати: замОк – це складова частина Дверей!

А Двері що?

Варто тримати свій ключик і свій замок у порядку!
Не варто засовувати свій ключ у будь-який замок!
Не варто підставляти свій замок під будь-який ключ!
Кожна дія тягне за собою наслідки...

Не свій ключ у не своєму замку може застрягнути... і виникнуть проблеми у замку...

Бажано: кожному ключику мати свій замОк і кожному замкУ
– свій ключик...

Чого Вам і бажаю! (якщо це можливо...)

17.12.2018



Жити чи не жити...

У свій час думалось про це... хотілось жити, гарно жити... повно, експресивно, досягати, вигравати, перемагати...

Потім хотілось трошки іншого... потім ще чогось... Усього не запам'ятаєш...

Потім була віра, впевненості не було... була надія скоріше... хотілось бути корисним... допомагати...

Потім появилась мета, ціль... з'явилась Людина, що підштовхнула...

Що було потім? Потім було все і всяке... багато чого було...

Можливо, колись про це напишеться окремо...

У житті головне: не стати надміру розумним завчасно... не розчаруватись у житті...; краще бути трошки нерозумним і мати мету, до часу; у певний час прийдуть думки про життя та його сенс, про відсутність сенсу; зрозумівши певні речі, не спасувати, а продовжувати Путь... вірити, якщо віриться; не вірити, якщо не віриться...

Не варто надміру чіплятися за життя... якщо за нього потрібно чіплятися, то чи життя це?

Варто зрозуміти свою цінність, не ціну; варто поважати цінність інших.

Коли хочеться померти, не варто поспішати! Встигнеться! Все у житті встигнеться, якщо воно Ваше! Взагалі, потрібно жити повільно!

Якщо маєте одного вірного Друга, Ви надзвичайно багаті! Цінуюте Його!

Цінуюте сім'ю, хоча вкінці ви зрозумієте більше!

Віра в когось, щось, в себе – ілюзія! Пусте!

Але! У Вашому стані краще вірити ніж не вірити! Поки не зрозумієш іншого.

Комфорт краще за бідність, але це не повинне бути самоціллю!

Якщо хтось думає, що комусь потрібен – він помиляється!

Навіть молитва до Творця, Ваша – це тільки молитва! Бог жив мільярди років без неї, може прожити ще стільки! Молитва потрібна Вам, а не Йому!

Про Мудрих не пишу, бо хтось знає, що Мудрість дарується! Вона не досягається, як і все інше! Між іншим.

Всього не опишеш...

Песимізм!

Можливо!

Але!

На краю кожної долини починається підйом вгору...

Якщо сидіти тільки в долині, не побачиш краси і ширини обрію...

Якщо сидіти тільки на вершині, позбавиш себе краси квітів, шуму води... просто – замерзнеш...

Живіть у двох вимірах... тут такий порядок, поки що...

23.06.2019



«Про існування... (від простого до складного...)»

Подумалось:

Жити чи існувати?

Однозначно – жити!

В чому різниця?

Жити – це: бажати, досягати, навчатись, вміти, ... іти і дійти...

Існувати: просто жити, задовольняючись тим, що є...

Відмінність? Є! Вона в якісному підході до Путі, до дороги до-вжиною в життя...

Але якісний підхід, скоріше, ставлення до процесу життя із за-вищеними вимогами ще не значить жити якісніше!

Випивати із кришталевої чаші приємніше, ніж з глиняної...

Але!

Це тільки – естетика!

Головне, суть – наповнення чаші!

Туземець, що випиває кокосове молоко і ловить рибу, проживає своє життя за своїм, заданим ритмом ...

Чи називає він своє життя існуванням ?! Навряд!

Реалізована в сучасному розумінні людина навряд чи може прийняти таке життя. Такому потрібна боротьба, втілення задумів, збагачення, активність...

Резюме:

Туземець проживає своє життя в повній гармонії з природою, із самим собою; без накопичення, без втрат; без дискомфорту та нервів; він просто прожив просте, непримітне, але духовне і душевне життя, не нашкодивши нікому... можливо, просто проіснував!

Сучасник нашого розливу: із самого дитинства виборював першість: у садочку... і до кінця життя; заробляв багатство, витрачав його на втрачене в зароблянні грошей здоров'я; був першим, другим... останнім... знову – першим; набирився ума, навчаючись, втрачав його – напиваючись; шукав найкращу – одружився на не найкращій.... Здається, він жив... але чи Жив? У цій гонці під назвою життя він навіть не зрозумів, хто він? Не відчув краси навколишнього, незважаючи на відвідування майже півсвіту! Не встиг полюбити, покохати, відчути... взагалі – нічого не встиг... і – помер!

Правда, в кінці, перед смертю він прозрів, зрозумів і став мудрим! Він заплакав, він ридав, і ніхто не міг зрозуміти, чому він плаче. Усі думали, що він боїться смерті і тому плаче! А Він просто отримав Мудрість!

Він протягом короткого часу побачив Життя і зрозумів, що він не Жив! Він хотів розповісти їм про це, але вже не міг! Губи ворухилися, але звука не було. Він пробував, силувався, але не міг!

Він плакав від безсилля й отриманої Мудрості! Сльози котилися із сухих і глибоких очей, стікаючи тоненькими струмками, і висихали. Боже! Як багато мав він сказати!

А рідні, нічого не розуміючи і будучи далекими від Мудрості, заспокоювали його, просили мовчати, не витрачати даремно сил...

Боже, які вони не Мудрі!!! Вони самі штовхали себе від Неї!

Їм було не до нього! Ніхто навіть не подумав про можливі думки батька! У них були матеріальні проблеми: як похоронити батька, кого запросити...

Вони заганяли Мудрість разом з батьком у землю! Мовчіть,
батьку, так вам легше буде!

Живі набагато мертвіші за мертвих!

Ніколи не перебивайте старших!

Ніколи не говоріть за них!

Ніколи не думайте, що ви мудріші!

Краще спитайте в них!

Друзі!

Живіть! Проживайте, як можетеся! Поважайте старість, шануйте молодість! Не пакостіть, не будьте зарозумілими! Поважайте інших та їх життя!

Живіть, але не забувайте про інше життя!

Про Існування Життя!

23.06.2019



Про рівність... (марш рівності...)

Подумалось:

Немає рівних... Яка рівність, якщо стільки охорони?

Вбивць охороняють менше...

Якщо когось потрібно надпосилено охороняти, то всі визнають не-рівність: держава, самі «рівні» і всі інші, що вважають «рівних» не-рівними...

Рівних не потрібно охороняти...

Рівні на то і рівні, щоб не надто виділятися...

Немудро вважати, що всі повинні бути рівними!

Але! Для чого більшості нав'язувати цінності «рівнішої меншості»? Для чого демонстрація своїх ідей... надмірна демонстрація... та демонстрація, що викликає негатив, спротив... Хочеться курити... ну, кури собі... кури, що хочеш...

Але! Не слід труїти своїм димом інших... тих, що не курять і не хочуть дихати твоїм...

Усе мудре в рамках, межах розумного... Випинання пари чи

тріо «кольорів» не применшить гаму інших... Дальтонізм відносно одного гіпертрофує інше... В Україні, як у домі розпусти: якщо не ти, то тебе...

Блін!

Коли вже самі станемо хоч трохи мудримися!

23.06.2019



Про Право...

Роз-Думи...

Не можна нівелювати право.

Право, як і свободу, не дають і не дарують – вони даровані Творцем!

Хто мріє про право надавати право – немудрий!

Хто мріє про право, дароване кимось, – немудрий!

Впевнений в праві надавати право – немудрий!

Кожен має право мати право.

Надання права, як і отримання його, – не від Бога, окрім, як з волі обох: у такому разі вибудовується ієрархія; ієрархія передбачає делегування, розмежування повноважень та відповідальність учасників; якщо вищий в ієрархії принижує, не поважає права нижчого, той має право вийти з неї; якщо хтось чомусь не хоче жити в межах ієрархії, він має право вийти з неї; перебувати в ієрархії – це право, а не обов'язок; не може рівний надавати право рівному; не можна силою утримувати когось.

Право рівне свободі! Якщо ти вільний, тоді маєш право!

Не маючи права, ти — невільний!

Якщо ти невільний — ти раб!

Бути рабом — не найгірший варіант, деколи...

23.09.2018



Трошки про гідність

Гідність – це внутрішній стан Людини, що визначає якість її ставлення до навколишнього, її реагування та дії на це.

Гідність – достоїнство, думається, що слово «гідність» повніше і м'якше передає Його якість, суть, розуміння...

Воно ніби схиляє трошки голову, але не надміру; поважає іншу думку, але має і свою; в ньому відсутнє відчуття гордості, самовпевненості...

Достоїнство трохи інакше: можливо, трохи схоже на гордість. Чимось співзвучне слову «достояние» (надбання). Щось набуте, можливо, придбане...

Але Гідність: легке, трошки співоче і, можливо, таке, що тягнеться вверх — має стержень. Внутрішній стержень. Його не зламати ні фізично, ні духовно!

Гідна Людина схиляє голову лише перед Творцем, перед Свободою, перед Красою, перед Любов'ю, перед Жінкою, перед Дитиною і, можливо, інтересами Країни...

Проводити аналіз гідності деяких людей, що вважають себе «елітою», не варто. Шкода часу та місця.

Можна сказати хіба що так:

людина, що поводить себе не як Людина, особливо через перебування на вищих щаблях, не дружить з Гідністю. Такі люди і Гідність існують у паралельних світах і не перетинаються...

Гідність не може пробитися наверх соціуму... Вона не може і не хоче перебувати там... Це як зовсім тверезому перебувати серед диму п'яних...

Наверх не пробиваються. Туди або там — спливають. А спливає що? Спливає те, що найлегше... ну... напевно...


Варто бути Гідним і не:

схилятися перед хамом; втікати, коли важко; залишати дітей; допомагати тому, хто потребує; «хворіти» перед відповідальністю; відстоювати свої та інших інтереси, дані Богом; заперечувати брехні, злу, нахабності...

Гідність не купити! Вона Є, або її немає!

Будьте Гідними!

12.12.2018



Про терпимість Подумалось...

Жити – значить терпіти.

Терплять: своїх дітей, дружину, чоловіка, батьків; свого собаку, кота; поломки в будинку, машині...

Терплять коханку...

Терплять сусідів, родичів...

Терплять спеку і холод...

Роботу, керівників, учнів, студентів;

Поліцейських та інших... до президента... і його терплять...

Терплять іншу віру, іншу мову, інші погляди... терплять інакших, інших, чужих; терплять ворогів...

Усіх – терплять!

Або не терплять !

Хто витерпить – той перемаже! Перемаже себе в собі!

Енергія злості переплавиться в енергію спокою; а спокій – це Любов!

Любов – це Життя!

Хто не витерпить, той також буде жити! Але іншим життям!
Там буде злість, ненависть, образа, плач, сльози... там не буде Любви! Там будуть хвороби!

Друзі! Важко терпіти... важко змиритись... важко мовчати...
важко, важко, важко....

А що не важко???

Навіть гуляти довго – важко!

Якщо довго, то все – важко!

Пробуйте не дуже довго, але глибоко! Глибина компенсує тривалість! (правда, деколи – навпаки...) напевно...

21.12.2018



Про нетерпимість Подумалось... (на продовження посту про терпимість...)

Терпіти не можна не терпіти...
Розділовий знак кожен поставить де хоче...

Нетерпимість має коріння з гордості. Гордий, висловивши думку, вважає її єдино правильною. Переконаність у своїй правоті ніби «наділяє» людину правом давати вказівки, дивитися зверхньо... вимагати виконання сказаного нею...

Нетерпеливий не має часу вислухати опонента... не може надати опоненту висловитися... не може почекати, почути й оцінити сказане іншим... він підсвідомо боїться заперечення, іншої думки, що може розбити його думку...

Нетерпеливий не терпить непослуху: сказане не обговорюється, а виконується... як в армії – спочатку виконуй наказ, а потім будеш говорити...

Нетерпеливість – мати багатьох проблем: непорозумінь, недорозумінь, сварок, сімейних драм, образ, хвороб...

Терпимість – це антонім, протилежність нетерпимості...

Терпимість подібна до прощення... Можливо, прощення – це продовження терпимості...

Витерпів, зрозумів, усвідомив і – простив!

Після прощення все стає на свої місця. Енергетика обох збалансувалась, вирівнялась, заспокоїлась.

Після прощення приходить прийняття! Це ще глибша якість людини!

Прийняти когось таким, як він є: не вказувати, не наказувати, не просити, не змушувати... не пробувати змінити його... просто прийняти – це багато чого варте!

Вислів: «не старайся змінити когось – міняйся сам...» один із найбільш глибоких;

усвідомивши і прийнявши його, можна змінити світ; світ міняється легше, скоріше і приємніше, коли міняється сам суб'єкт бажання, а не об'єкт, на який воно, бажання, направлене.

Але! Якщо суб'єкт міняється сам, то він і проявляє терпимість; усвідомлює і переплавляє нетерпимість у протилежну якість. Ставши терпеливим, він може простити, а простивши – прийняти.

Отаке коло частково вказаних вище якостей людини, можливий хід їх розвитку та поглиблення духовності особистості.

Друзі!

Терпимість вище нетерпимості!

Відсутність негайної реакції – не прояв слабкості!

Поспішайте – повільно!

Ранок мудріший за вечір!

Поважайте терпеливих і будьте ними!!!

22.12. 2018



Із написаного:

Не варто завзято шукати справедливості. Вона є і її немає.

Вищу справедливість розуміє тільки Вищий!

Справедливість одного не завжди зрозуміла іншому справедливому.

Справедливість іншого може переслідувати і нападати на справедливого.

Справедливі будуть гнатися за справедливим і докоряти йому за його справедливість.

Справедливість кожного справедливіша за справедливість іншого.

За справедливість можна страждати, але вона не завжди змінить справедливість іншого.

Варто допускати та приймати як данину справедливість іншого, що зовсім не справедлива для вас.

Справедливі часом досить жорстокі.

Навіть знаючи Суть, не варто бути занадто справедливим.

Напевно...

04.02.2019



Що таке правда?!

Роз-Думи... за наслідками думок...

Правда є або її немає! Багато хто думає саме так.

Стверджувати таким чином – значить бачити тільки біле і чорне: правда і неправда (брехня).

Але ж так не буває! Навіть якщо світ чорно-білий, то є ще відтінки і білого, і чорного.

А світ різнобарвний, багатобарвний...

Хтось любить троянди, і для нього всі троянди гарні! Це правда! Правда для нього!

Хтось не любить троянди, і вони негарні для нього! І це також правда! Для нього правда.

Хтось любить морозиво, хтось його не любить... хтось любить худих, а хтось навпаки – товстих; хтось любить тепло, хтось його не любить; хтось любить ніч, а хтось любить день... хтось любить президента, хтось ненавидить його...

Хтось любить життя, а хтось не може померти...

Чи є правда? Чи є різні правди?

Чия правда ближче до Правди?

Якщо скласти всі правди, правди кожного, чи отримаємо одну велику Правду?!

Що таке Правда?!

Шукайте правду, але пам'ятайте – вона у кожного своя!

Напевно...

06.02.2019



На продовження думки про правду...

Подумалось:

Правда є!

Загальна, Істинна Правда!

Правда, про яку пишуть, що її не хочуть бачити, знати! Вона є!
Але!

Це правда вищого рівня! Скоріше – найвищого рівня!

Це Правда, яка рівна (=) Життю! Яка є Життям!

А до цього рівня існує багато рівнів правди: правда егоїста, правда альтруїста; правда дитини, батьків, дідів; правда люблячих, ненависників; правда віруючих, невіруючих; правда покірних, тих, що плачуть, розпусних; правда бідних, багатих; правда партій, правда натовпу; правда влади, правда плебеїв... (усіх суб'єктів правди не перерахуєш і не треба. Важливе розуміння принципу.)

Оце малось на увазі у попередньому пості про наявність правди кожного.

Досягнути, зрозуміти, усвідомити і жити в Істинній Правді можна! В Ній живуть окремі. Але їх мало. На жаль!

А може, на радість; більшості!

Отож!

Шукайте Правду! Але пам'ятайте!

Для її досягнення пройдуться всі можливі рівні правди, усвідомиться їх часткова правдивість або неправдивість в цілому, і тоді, можливо, прийде і зрозуміється Істинна Правда, яка є Найвищою!!!

Можливо...

09.02.2019



Ще трошки про нетерпимість... або терпимість...

Роз-Думи:

Категорія нетерпимості знаходить своє відображення в багатьох аспектах та багатьох моментах життя: мистецтва, культури, релігії, традицій, політики...

Неодноразово йдеться у постах про толерантність, прийняття, свободу, свободу волі...

Усвідомлюється той факт, що кожен хоче терпимості від іншого: ти вимагаєш, ти бачиш, ти пропонуєш, ти вчиш, ти співаєш, ти оцінюєш...

Готуються до виборів. Терпіння ще менше: кожен правий, кожен знає як, кожен знає чому, кожен знає коли,... з ким, за скільки, скільки раз, чому зараз, чому не дотепер; що заважало, чому прозрів зараз, а не раніше...

Кричать проти війни, проти бідності, проти олігархів...

Кричать: за мир, за націю, за волю, за мову, за добробут, за сім'ю, зарплати, пенсії...

Знаєте! Може, досить кричати! Досить повчати....

Може, варто замовкнути... хоч на якийсь час! Замовкнути і почути інших... почути себе... відчути себе: душу, серце, емоції...

Блін!

Подивіться навколо себе, навколо сім'ї, країни...

Світ живе... живе не без проблем, але там розумні проблеми...

Розумні проблеми вирішуються розумними людьми для розумного життя тих же людей... всяких людей: мудрих, розумних і не дуже розумних, але всіх, хто там проживає...

Чому в нас усе навпаки?

Чому в нас нерозумні правлять недурними?..

Чому в нас злодії правлять бал і їм ніхто не указ?

Чому в нас професор майже рівня непрофесору?

Кажуть – людина прикрашає місце...

Напевно, тільки у нас навпаки – будь-якого немудрого посади у високе крісло і йому починають кланятися... його приймають за Соломона, хоча поза очі проклинають!

Немудрий, якого посадили у високе крісло, взагалі – небожитель... він переконаний, що він безгрішний, безпомилковий, єдино правильний і незамінний... він апостол; він навіть трохи більше за апостола, бо апостол не мав і не рвався до влади... Апостол мав терпіння, терпимість... він вважав себе грішним, хоч був найменшим грішником серед інших грішників...

У нас же найбільші грішники вважають себе найбільшими святими... вони знають, кому скільки їсти, пити, у що і скільки одягатися, у що чи кого вірити, скільки сексу потрібно на один грам тіла... вони знають геть усе...

Вони не знають одного – міри...

Усе має міру... бо... якою мірою міряєте, такою і вам буде відміряно...

Жити за принципом шаленого вовка, який уже ситий, але кусає і вбиває просто через хворобу, азарт, надлишок нерозумної сили...

На жаль, мало що міняється...

Шевченко писав, Франко писав... інші писали і пишуть... що міняється?

Друзі!

Народ, що протягом такого довгого періоду часу живе в таких умовах, нагадує шлунок у тілі людини: що і скільки туди не запихай – усе туди влізе: солодке, кисле, гаряче, холодне, тверде, рідке, із запахом, без запаху, приємне і не дуже...

Шлунок не вибирає... він не має права вибирати, обирати та-кож...

Шлунок терпить обжерливість, але терпить і голод...

Шлунок навіть не знає, що краще: ситість чи голод; він терпить і перетравлює...

Він мовчить, у міру... коли вже за край, шлунок «стає», шлунок не працює, або блюється...

Друзі!

Не варто бути шлунком! Просто – шлунком!

Варто, корисно і приємно бути гурманом, сомельє... для свого шлунка, а краще – для всього Тіла, Душі і Духа...

09.03.2019



Дотично до справедливості

Роз-Думи

Справедливість є, у всіх... своя справедливість!

Вона є навіть у кАта!

Він переконаний у справедливості того, що робить! Він не може не робити, не рубати голови!

Може, він плаче ночами... можливо, молиться за їхні душі... за свою душу...

Можливо, він настільки заглиблений у виконання ритуалу загублення грішної душі, що навіть не відчуває подиху смерті...

Може, він покликаний і відчуває радість від того, що спасає грішника і допомагає тому стати святим?

Може, він радіє від того, що допомагає тим, хто ще не потерпів від грішника? І вже не потерпить!

Хто знає його відчуття? Ніхто не був у його ролі...

Але! Він розуміє розумність вищої для нього справедливості, встановленої законом у заподіянні смерті, за причинену смерть!

Він надіється на те, щоб потрапити в рай за «хорошу» роботу!

Чи є це справедливо?!

Хто знає і хто визначає це?!

Розбійник потрапив у рай після Христа! Чому кату не потрапити туди?!

Святий може бути грішним за одне слово!

Грішник може спастися одним словом чи однією дією!

Кому краще?

Святому чи грішнику?

Друзі! Краще, напевно, все-таки святому!

Правда?!

14.03.2019




Трошки афоризмів про гордість і гідність...

Гордість добре, коли вона – Гідність!
Гідність вище гордості, коли вона Гідна!
Гідна гордість достойна поваги!
Повага буде, коли є Гідність!
Повага Гідності знецінює гордість!
Гідність без гордості – добре!
Гордість без Гідності – біда!

Друзі! Будьте Гідними і поважайте Гідну Гордість!

19.03.2019



Толерантність до толерантності...

Думки:

Не варто сваритися із друзями через вибори. Будьте терпеливими. Своя справедливість не найкраще, чим керуються люди. Дайте право кожному на мудрість і на дурість також. Можливо, на дурість – більше. Не примушуйте нікого. Висловіть свою позицію і все. З вас досить. Подумайте: невже сварка допоможе відстояти вашу позицію, невже незгода з друзями через чортові вибори змінить їх результат? Невже кандидати переживають за ваші нерви чи наше майбутнє?

Друзі!

Ім всім начхати! Абсолютно, на нас з вами, наших дітей і наше майбутнє. Побачите після виборів. Пройде другий тур, і про всі обіцанки забудуть. Як за п'ять років забули, як перед тим забували.

Друзі! Біда в одному: після кожних виборів туди чомусь потрапляють ще менш моральні, цинічніші, хитріші, жадібніші, обманливіші ... ніж були перед тим!

Перед виборами вони згадують все: добробут людей, недо-

торканність, рівність, закон і обіцяють, обіцяють, обіцяють...

Через що ми сваримося? Через що? Через їхні шкурні інтереси, через те, що прийде нова свинка з новим носом з новими нахлібниками; голодними, хворими, жадібними?!

Їм вигідні наші спори!

Розділай і владарюй! Старе як світ гасло працює і понині!

Друзі! Бережіть себе, свою дружбу і відносини! Голосуйте за кого хочете, але не нав'язуйте його іншому!

Тупо і мовчки проголосуй за «свого» і все! Будьте мудрішими серед мудрих і розумнішими серед дурних!

Життя продовжиться навіть після приходу будь-кого з любимох чи нелюбимих.

Бардак буде продовжуватись!

Красти будуть, поки є що красти!

Ніхто не насититься після приходу!

Нам залишається одне, напевно: «Бог поругаем не бывает»...

Горе тому, хто рветься до влади, але не думає робити щось для людей... біда йому і його рідні, якщо він дбає лише про свої інтереси...

...шакал гризе і зжирає все, що бачить, але стираються зуби, зменшуються сили, втомлюються ноги... ніхто не знає, що чекає його на старість, що болітиме і за що...

Шкода, що у «них» немає часу і бажання зупинити цей безумний біг по колу; розслабитись і зважити: для чого все? кому це все? що далі?

Друзі! Чесно! Мені шкода їх! Вони не Живуть! Вони існують!

Це раби свого рабського бажання мати рабів!

Там відсутня найменша гордість, скоріше – Гідність!

Гідний не може керувати натовпом, «болотом», рабами... Керівник рабів – сам раб!

Гідний керує Гідними! Гідний керує рівними! Серед яких і він сам рівний!

Варто бути з Гідністю!

17.03.2019



Думки. Для і про себе...

Посадити дерево..., побудувати будинок..., народити дитину...

1. Камінь – це майже мертва свідомість...

Дерево – це зароджена свідомість...

Звірі – це свідомість без її усвідомлення...

Людина – це усвідомлена свідомість Життя...

2. Людина – а) це машина для самовідтворення собі подібних...

Людина – б) це свідомість, що усвідомлює свій інтерес, інтерес сім'ї, колективу...

Людина – в) це свідомість, що потребує комфорту, покращення, видовищ... що відчуває мораль, релігію, обов'язок, право...

Людина – г) це сутність, усвідомлена свідомістю про духовність, Душу, Істину... що відчуває Правду і перебуває в ній як Істині істинностей; що живе Свободою, Волею не обмежуючи інших... це Людина – найвища серед людей і Найнижча серед людей...

Каміння з'являється і росте; рухається, зростається і ділиться; каміння пам'ятає і деколи завдає шкоди... каміння живе, але живе своїм, незрозумілим нам життям...

Дерева – це живі істоти, що живуть в іншому ритмі і часі... вони народжуються і народжують... люблять і ненавидять; вони наступаять і обороняються, вони беруть у полон і захищають; вони обігрівають і забезпечують комфорт...

Звірі – вони подібні до людей, лише не вірять у Бога; вони вміють: дружити, кохати, вбивати; вони плачуть і сміються; часом вони вірніші за людей; деколи вони забирають ваші хвороби, недуги; часом вони розраджують вас; вони вищі за нас, бо вбивають лише за необхідності...

Людина – це тварина, що вірить у Бога, через що видумала купу правил та заборон; це сутність, що, за її розумінням, є вінцем природи, хоча часто своїми вчинками показує зворотне; це творіння, що визначило, уявило себе творінням Творця, вищим за інші творіння...

Посадивши сад, дерева, людина показує, що вона вище творіння. Але!

На початку дерева були і росли без допомоги людини. І тепер

ростуть. Аналогічно і звірі. В чому людина вище? Як може людина прожити без дерев і звірів?

Ланцюжок змін і переходів, поїдання одних видів іншими складає життя!

Людина не перша, але і не остання в цьому ланцюжку. Пригадайте канібалізм! Канібал не відчував гріха, докорів совісті, сумління, коли з'їдав іншого! Йому все одно: їсти свиню чи людину! В чому мораль?

Мораль – у відсутності моралі! Частина людей придумала правила, згідно з якими їсти іншу людину – гріх, неправильно... але, згідно з тими ж правилами – вбивати іншого можна!

Чому і де правда чи мораль?

Безглуздо думати, але: вбиту свиню не викидають, бо шкода м'яса. Вбиту людину – закопують, спалюють, не шкодуючи м'яса!

Невже тіло людини менш цінне, ніж тіло свині?!

Я не пропоную їсти людей! Я розмірковую, думаю!

07.04.2019



Батьки і Діти...

Роз-Думи:

Яблуко від яблуні далеко не падає!

Яке дерево, такий і плід!

Бог створив нас за Своїм образом та подобою!

Які батьки, такі й діти!...

Свідомо чи ні – батьки завжди бачать себе у своїх дітях! Але! Вони завжди хочуть, щоб їх діти були кращими, вищими, гарнішими... за них...

Напевно – це добре!

Але! На жаль! Батьки завжди бачать дітей кращими за себе у своєму розумінні «кращості, гарнішості...»

Не кожного батька цікавить думка його дитини про свою майбутність, бачення життя, сприйняття сучасності...

Тиск на дітей у виборі життєвого шляху – це не мудрість батьків...

Разом з тим:
Ніхто не любить вас так, як ваші батьки!
Ніхто не розуміє вас так, як вони!
Ніхто не пробачає вам стільки, як пробачають батьки!
Навіть у своїй нерозумності і немудрій любові вони люблять вас найбільше!
Мудрі батьки не примушують дітей!
Якщо вас не привчили до чогось із любов'ю в дитинстві, в дорослому житті – нічого не вийде!
Діти набираються рис батьків!
Якщо батьки жорстокі, самовпевнені, диктатори – частина цього всього є і в дітей!
Не варто бути найкращим у всьому! Це нереально і непотрібно! Через це ламаються долі дорослих і малих!
Якщо ви мудріші за батьків – прощайте їм!
...мудрість: шануй батька свого і добре тобі буде... (з пам'яті)
І у вас будуть діти... і вам доведеться наступати на граблі...
Самостійність, що межує із самовпевненістю, – немудра!
Прощення – це не пробачення!
Пробачення просять! На прохання – пробачають або не пробачають! Той, що пробачає, стоїть ніби вище! Пробачити – це ніби давати милостиню, проявляти милість! Пробачають – горді!
Прощають – смиренні!
Простити – це бути вище за того, кого прощено! Без гордоців! У Духовному плані! Ви простили! Могли не простити!
Важливо простити в Душі! Це не значить – бігти і кланятися в ноги! Важливо не тримати зла в собі, але при першій нагоді вступати в контакт...
Ви не стали ближче до Творця, можливо, але: ви зробили багато; ви змогли змінити себе! Трішки, але змогли! Деколи – це початок, початок Великого Шляху, Путі...
Заскорузлість думок, жорсткість поведінки, боязнь здатися слабим, слабовільним, внутрішня гордість... оці й інші якості перешкоджають будь-кому першим протягнути руку примирення...
...блаженні чистії серцем, через що їх царство небесне... (з пам'яті)...
чисте серце, чиста Душа... спробуйте – і легше вам буде, напевно...

Батьки: дайте дітям право на вибір... дозвольте дітям – помилятися... дозвольте дітям – жити... жити їхнім життям... згадайте свою юність, свої помилки, свої бажання, свою любов, Любов...

Допомагайте їм, поки вони потребують допомоги... не нав'язуйте себе, своє життя... допомагайте і надалі, ненав'язливо, легенько, непомітно; якщо можете;

Ви не проживете їх життя; вони не можуть прожити вашим життям!

Квітка виростає сама... насіння з квітки проростає саме... котрась квітне, котрась чахне, котрась помирає, котрись зривають...;

...у кожного – своє народження, своє життя і своя смерть!

...кожен має свій запах: комусь приємний, комусь нейтральний, комусь противний!

Допомагайте, беріть участь, співчуйте... але не забирайте волю, свободу, розвиток... не забирайте життя іншого, нав'язуючи своє...

20.04.2019



Батьки і Діти...

Продовження думок...

Надмірна любов батьків до дітей шкодить і батькам, і дітям...

Дбайливе ставлення до дитини потрібне, але воно повинне мати межі...

Не варто робити все за дитину... варто привчати дитину до праці, виконувати максимум можливого – разом...

Енергетичний кокон матері поглинає, закриває і унеможливорює нормальний розвиток енергетики дитинки...

Зайва дбайливість, заподливість знижує імунітет дитинки...

Енергетика дитинки і дитини не розвивається належно через зайву, надлишкову енергетику мами, якою вона насильно наповнює кокон енергетики дитини...

Звичка дитини жити за рахунок мами, її енергії непомітно робить її енергетичним вампіром... – для чого напружуватися, якщо все приходить даремно...

Дитинка не залишає мамині груди саме через надмірне піклування про неї: може тобі це, а може це, а може ще щось... в результаті дитинка хоче просто мамине молоко і нічого більше, бо так найлегше, найсмачніше, найпоживніше...

Деколи мами мимоволі забирають енергетику дитини, опікуючись нею з внутрішнім настроєм: я все для тебе роблю – ти маєш мене любити... чи щось подібне.

Дитинка розвивається сама... батьки лише допомагають їй...

Не варто примушувати її... дайте волю і особистий приклад...

Не варто шкодувати час для дитини, але дайте їй волю...

Шукайте в дитині цікавість до чогось і розвивайте цей напрям її діяльності...

Дозволяйте дитині висловлюватись, багато говорити, говорити будь-що, але слухайте її... – не болітиме горло...

Дозволяйте дитині вибирати... в міру, але дозволяйте...

Пояснюйте дитині, що можна, а що ні... чому – можна, а чому – ні...

Основне послання:

Квітка, що вирощується в комфортних умовах, під ковпаком, – слабенька, не життестійка... варто трохи вітру, протягу, варто позбавити її опіки, і вона загине...

Квітка, що виростає сама: під сонцем, вітром і дощем – сильна і витривала...

Любіть Природу, дійте від Природи, допомагайте Природі, і Все буде – гаразд!

22.04.2019



На продовження теми: Батьки і Діти...

Залежність дітей від мами, і навпаки...

Роз-Думи трохи зачерствілого батька і діда..., як попередження таким самим

Читати досить багато... але, може, цікаво... особливо молодим мамам...

Дитина максимально залежна від мами протягом періоду годування...

Це може бути період від декількох днів до двох-трьох років...

Людська дитина – найбільш незахищена і безпорадна істота, що народжується на Землі...

Дитина, що не вживає молоко матері, не так залежна від мами... навіть малесенька.

Залежність посилюється в період, коли мама вирішила позбутися цієї звички дитинки і різними способами намагається припинити годування груддю.

Це велика драма для дитини!

Перша дуже серйозна травма для дитини – це народження на світ...

Душа дитини, її свідомість, перебуваючи у зародковому стані в лоні матері, на підсвідомому рівні відчуває всесвітньо значиму для неї зміну умов перебування її тіла і Духа після народження. Можна порівняти: перебування людини у раю (лоно матері) і вихід з раю (народження)...

Друга серйозна травма для дитини – це якраз і є відлучення дитини від грудей! Від молока мами.

Дорослому це важко зрозуміти! Можливо, це можна порівняти, в якійсь мірі, з наркозалежністю. Хоча це, напевне, простіше.

У віці до року дитина починає пізнавати видимий, матеріальний світ, світло, темноту... потім вона починає розрізняти... дещо, декого... але найбільше і найкраще дитинка відчуває і пізнає мамині груди... можливо, навіть не маму як таку. В цілому. Це вона ще не в змозі досягнути. Мамині груди для неї – це Світ! Її Світ!

Для нормального розвитку годування дитини – це нормальний, позитивний процес... але! Коли цей процес переходить у невідворотність, незамінність, він стає предметом залежності, в першу чергу дитини, а потім і мами.

Мама мимоволі стає настільки незамінною, що дитинка вже просто не може без неї.

Це переходить, а скоріше і не виходило з енергетичного рівня і повного взаємозв'язку дитини з мамою ще з часу перебування в лоні матері, а потім і на окреме їх життя.

В чому річ?

Фізичне тіло і Душа дитинки формуються в лоні матері. З нічого (реально це інакше) формується щось! З енергетичної сутності, субстанції мами створюється (твориться) субстанція нової людини. Це все енергетика мами! Вона формується: з кожним днем, тижнем, місяцем стає автономнішою, незалежнішою. Але все-таки – це її, мами, енергія.

Тільки після народження, відрізання пуповини, першого подиху і перемикання всіх систем маленького організму на зовнішні джерела тіло, Душа і Дух дитинки, стають реально автономними. Відокремленими.

Можна подумати, що, народившись, дитинка виокремилась, відділилась і незалежна від мами. Але це далеко не так!

На енергетичному, атомному, субатомному рівні зв'язок між ними існуватиме вічно. Він буде різної міці, різної сили впливу, але не обриватиметься.

Найбільш міцний зв'язок дитини і мами – це період годування груддю.

Енергетика дитини слабенька, і найбільш класний допінг для неї – це мамине молоко!

Це факт ментального, духовного і матеріального зв'язку між ними.

На фізичному рівні дитині важче освоїти матеріальну, зовнішню їжу. Це потребує більших затрат її і так несильної енергетики. Така їжа – на той час чужорідна для неї; вона енергетично інша і важче засвоюється; організму потрібні сили і для виведення залишків, що не засвоїлися. Тобто: кругом самі проблеми! А тут мамине молоко: рідне, своє, тепле і майже стовідсотково засвоюється...

Приходить у голову порівняння: Життя Адама з Євою в Раю до часу скуштування яблука Пізнання добра і зла; усе було і всього було вдосталь, але чомусь потрібно було іншого...

Мама також, у певній мірі, стає залежною від енергетики дитини.

Виділення молока – це творення певного виду енергії, що віддається. Тим більше, що вона віддається найдорожчій і найближчій істоті...

Це найбільш духовно значуща дія живої, створеної Богом Людини, яка може бути. Віддача частки себе для іншого.

Думка: «чим більше віддаєш, тим більше отримуєш» має прямий стосунок до цієї ситуації. Мама стає залежна не так від дитинки, як від поповнення в себе духовної енергетики Творця. Вона розумом не осягає цього, але інтуїтивно, підсвідомо відчуває і використовує це. Коло замикається, і залежність енергетична сильно пов'язує маму та дитину. Але мама стає залежною від енергії Творця, а сама не завжди розуміє це. А нерозуміння не звільняє від наслідків. Як в праві.

Де шукати відповідь?

Перша заповідь юриста: якщо не знаєш як діяти – читай закон і дій відповідно до закону!

Перша заповідь інша: возлюби Бога свого всім серцем своїм, думками своїми... (з пам'яті), тобто: спочатку потрібно віддати Творцеві і Він дасть тобі. Але, якщо ти спочатку просиш, забираєш, а ще й не завжди дякуєш Творцеві, тоді приходить розплата! Коли яка, кожному своя. Найменша – дитина не може полишити мамині груди. Що ти не робиш, а вона плаче, вередує, нервує... і не полишає їх.

Що робити?

Думається, потрібно виконувати першу заповідь! Це, можливо, незвично звучить від мене, але я розумію, що це так!

Описати до найменших подробиць, як це зробити, важко, можливо, буде не всім і не все зрозуміло, може, буде зайвим.

Якщо коротко: необхідно максимально глибоко усвідомити (тим, що глибоко вірують, – легше) першооснову – Творця і той факт, або переконання в тому, що від Нього залежить Все. Абсолютно Все! Його Воля – це Все! Ваша воля – це ніщо, і потрібно не просити щось у Бога, а дякувати за Все і віддати всі свої проблеми та їх вирішення Йому!

Розумієте?!! Надзвичайно важливо! В такому разі ви направляєте свою енергетику до Творця, а Він знає, що і куди направляти, Він бачить Ваші старання і направить частину Вашої енергії Вашій дитині, компенсуючи Ваше молоко і Вашу енергетику. Коло знову замкнеться, але не на Вас, а на Творцеві. А це дві великі різниці і це Основа Основ! І в такому разі Ви виконаєте першу заповідь!

Якщо все буде так, думається, пройде трохи часу і дитинка пом'якне, а відтак і втратить цікавість до ваших грудей і до молока. Потихеньку.

Надважливо! Не просто говорити слова! Варто відчувати їх Душею, серцем!

Потрібна Тиша, спокій і Гармонія у себе в Душі, а потім – молитва, думки, медитація... хто як хоче і як би це не називав.

Отакі думки, Друзі!

23.04.2019



Думка на думку...

Навіть Життя сприймається через суб'єктивне відчуття. Не тільки свобода. Справа у суб'єкті! Хто суб'єкт?

Раб – суб'єкт! Рабовласник – суб'єкт! Громадянин – суб'єкт! Президент – суб'єкт!

Об'єкт – Свобода, воля!

У кого більше свободи: у раба, громадянина чи рабовласника, президента?!

На перший погляд – без питань – у рабовласника і президента!

Якщо подумати глибше?!

Варто прорахувати права і обов'язки кожного, і стане очевидним, що у рабів значно більше свободи, ніж у їх господарів.

Абсолютна свобода лише у Творця, або у Природи (для атеїстів): до створення всього у Творця була повна свобода – створювати щось чи ні; в Нього була воля – використовувати цю свободу чи ні; творити або ні;

У всього, що нижче Творця, Природи, – свободи, волі (свободи волі) немає!

Через те сприйняття всього абсолютно суб'єктивне!

Через те, коли прийде розуміння сказаного, свобода, як і воля, перестають існувати у суб'єктивному розумінні...

18.05.2019



Думки про Правду...

Чи потрібна вам правда?

Кожен відповість ствердно!

А хто знає, що таке Правда?!

Не та правда, що вказує: іде дощ чи ні...

Глибша Правда!

Чи часто задумувався хтось про зміст, глибину цього слова?!

Правда небезпечна!

Правда двосічна!

Вона рятує і ранить! Вона оживляє і вбиває!

Чи готові ви до Правди?

Правди про смерть, що настане завтра?! Правди про катастрофу за участю близьких?!

Правди про зраду?! Правди про відсутність правди?!.. Правди під соусом неправди?!

Правда не страшна Мудрим, бо вони і є Правда!

Правда не страшна дурним, бо для них усе або правда, або неправда!

Правда небезпечна найчастіше для розумних, бо їм завжди мало правди... вони вірять і не зовсім довіряють отриманій правді, вони шукають підступ у правді, для них існує їх правда і правда інших...

Друзі!

Шукайте Правду, але деколи довіряйте...

Шукайте Правду, але деколи зупиняйтесь...

Не шукайте правди в Правді... шукайте Мудрих, в яких Правда...

Тоді, напевно, Правда сама знайде Вас!

21.05.2019



Про вічність...

На воду і полум'я можна дивитись без кінця...

Чому?

Тому що вони не мають форми!!!

Вони завжди безформні і завжди мають форму!

Вони м'які, обтічні і вічно змінюються!

Світ перебуває у постійному русі!

Усе постійне, на перший погляд, має статику, стабільність і – воно набридає!

Тільки вода, вогонь (полум'я) і повітря не мають форми... вони перебувають у постійному русі і тому щосекунди змінюють свій вигляд... вони постійні у своїй непостійності...

Усе, що постійно змінюється відносно незмінного – вічне!

На вічне можна дивитися – вічно!

12.08.2019



Думка...

Основний закон існування Всього – Закон єднання і боротьби протилежностей!

Закон Єдності ніби вищий, але Єдність статична і тому мертва!

Мертве не може бути вищим за Живе!

12.08.2019



Подумалось

Творець свідомо розділив Світ на містичний і реальний. Знання про це і про Путь виходу із цього стану зашифрував у Священних писаннях релігій. Дав можливість усвідомлення цих «таємних» знань окремим, а для більшості поселив сумніви в розумінні цих знань та трактуванні їх окремими... Через це туга і потреба у цих «таємних» знаннях ніколи не зникала і не зникне... Це як виховання пряником і кнутом: вічним буде шукання Істини, вічно будуть дурні й Мудрі, віруючі й невіруючі... вічним буде розвиток і занепад... підйом і падіння... вічно будуть зміни і зміни змін... І Світ не зникне ніколи... Творець не зацікавлений в цьому... хіба що все це набридне Йому... але – це Творчість, а Творити – не набридає... але Творчість буває різного спрямування, тому може бути Інша картина... – ВсеСвіту...

Напевно...

05.10.2019



Про свята та побажання



Учитель – учень...

Подумалось...

Далеко не кожного, хто навчає, можна назвати Учителем!
Не кожен учитель може навчати...: повчати – так, учити – ні!
Чому?

Учитель – особа, яка взяла на себе право і відповідальність навчити когось того, що знає краще за іншого... як він думає...

Учитель від Бога – особа, незалежно від професії, що проживає життя, не занадто виставляючи свої якості, перебуваючи сам собою; передає, інформує інших про відоме йому і пережите ним без нав'язування свого...

Учитель: учити... навчати...

Кожен Учитель комусь...

Кожен Учень когось...

Нема учителів без учнів... Учитель приходить, коли учень готовий (із східної мудрості)

Дивно те, що нібито вчені мужі, що керують, не поважають Учителів...

Дивно те, що керують не кращі учні...

Дивно те, що всі бажають кращих вчителів для своїх дітей, а про вчителів інших ніхто не дбає...

Небагато думає про неможливість належної освіти при неналежних стандартах та неналежному ставленні до Вчителів...

Ніколи не буде належних: освіти, моралі, виховання, розвитку, поваги, дбайливості, духовності, людяності... без УЧИТЕЛЯ!

Ніколи не буде побудовано красивої, незалежної, правової, соціальної, самодостатньої держави – без УЧИТЕЛЯ!

Ніколи не буде виховано ЛЮДИНИ без УЧИТЕЛЯ!

УЧИТЕЛЯ з великої букви – Людини Учителя!

Розумні, але не Мудрі ті, що керують усім!

Поверніться обличчям до людей! Зверніть увагу на витоки, на початок... на джерела життя, що починаються з Учителя!

Життя починається з Початку, розум і знання починаються з Учителя, досвід і навіть Мудрість не падають з неба просто... Усе потребує часу, затрат, навчання... і – Учителя!

Подбайте про Них!

Зі святом, що настає чи настало, Вас, Шановані і неоцінені Учителі!

04.10.2019



До вчителів... без посягань на істину... і трохи песимістично...

Роз-Думи:

День вчителя – це свято чи ні?

Колись, коли професія вчителя була в шані, це було Свято вчителів!

Тепер – це скоріше свято для тих, хто не навчає, а хто керує тими, хто вчить!

Не можна хвалитися тим, чого нема!

Гріх прикрашати фасад золотом, коли всередині срам!

Дурість – міняти дах будинку, розібравши перед тим фундамент!

Батьки не справляються з однією, двома дітьнами вдома, зате вимагають вундеркіндів у класі, де перебувають 30-35 дітей!!!

Представники держави думають подібним чином.

Керування процесами з кабінетів особами, що не провели жодного уроку в початкових чи інших класах, – дурість, що не в змозі зрозуміти і яка деколи заохочується;

Запровадження методів інших країн, без їх належного матеріального забезпечення, – немудрість; показова гра на суспільство, створення видимості реформ, знищення та приниження ролі вчителя та його становища в суспільстві; переписування та значне знижен-

ня якості навчальних, методичних матеріалів, відсутність їх протягом певного періоду навчання; неналежне фінансове забезпечення вчителя, падіння його соціального та інших статусів у порівнянні з частиною бюджетників. Хто буде вчителем у короткій перспективі?!

Чи будуть вчителі взагалі?!

Дітки з додатковими потребами потребують уваги, я повністю за, але: розрекламоване навчання дітей (інклюзив) різних розумових та фізичних здібностей в класах по 30 і більше дітей, де навіть парти неможливо розставити таким чином, як вимагається, через брак площі; де один туалет на поверх; де немає додаткових вихователів (асистентів), які б могли допомагати таким дітям; де вчитель не може залишити 30 дітей в класі, щоб допомогти учневі, який цього потребує, сходити в туалет, бо в класі за цей час буде армагедон... чи зможе вчитель приділити більше уваги тим, що її потребують?.. і т.д. і т.п.

Чи подумали ті, що запровадили ці зміни, над такими простими питаннями?..

Свобода – найвище, що є! Свобода дітей – також!

Але для того щоб зрозуміти, що таке свобода, потрібно пройти несвободу...

Свобода без несвободи не цінна! Це скоріше всездозволеність, безлад і хаос...

Не може бути відповідальним безвідповідальний, не може досягти чогось людина, що живе без цілі, мети...

Досягнувши, зрозумівши, оцінивши – можна думати про свободу. Не раніше...

Дітей потрібно привчати до свободи, як і більшість дорослих... але всьому свій час... плід дозріває довго... розуміння свободи, волі – також...

Чи багато дітей можновладців навчаються в наших звичайних школах?!

Чи багато їх лікується в наших звичайних клініках?!

Батьки, що думають про майбутнє дітей, дбають про дисципліну, порядок, відповідальність свою і своїх чад... У них є розуміння не покладати повністю виховання своїх дітей на когось, вони завадять проведенню всяких експериментів над їхніми дітками...

Експерименти з дітьми, навчанням і освітою, школою взагалі – це експерименти з майбутнім країни, народу...

Ніколи і ніде безвідповідальність, некомпетентність, розхлябаність і вседозволеність не народжували добрі плоди...

Професія вчителя – це покликання від Бога! Очевидно, це єдине, що тримає частину наших кращих людей на цій роботі.

Прийміть вітання, повагу й уклін за Вашу важку, нестерпну, але таку благородну і потрібну роботу!

Недобро випущене, воно гуляє, воно шкодить... але все одно, після ночі настає світанок, піднімається сонечко, приходить тепло...

Вірте, Надійтеся і Любіть!

Добро переможе!

Зі святом Вас, дорогі вчителі!

06.09.2018



Друзі! Сьогодні наш День!

Юристи говорять або багато, або мало!

Хочеться багато, але скажу коротко:

Будьте собою!

Будьте компетентними, виваженими, небагатослівними, ввічливими; поважайте всіх і кожного; його думку, позицію, мудрість, дурість... майте терпіння; не поспішайте з висновками і рішеннями; вмійте чекати, вичікувати; ваше прийде у свій час; не будьте черствими, поважайте і, в міру можливого, входьте в ситуації людей, особливо простих, у цей непростий час; працюйте, але не забувайте про відпочинок; не все буде вашим; старайтесь не помилятися; ваші помилки дорого коштують іншим, деколи і вам; починаючи, пам'ятайте про кінець, від нього залежить більше, ніж від початку.

Всіх юристів: колишніх, теперішніх і майбутніх – зі святом!

Друзі! Пийте та не впивайтесь!

08.10.2018



Роз-Думи...

Просто – роздуми... про живих і про мертвих...

Думати про живих і пам'ятати про мертвих – це частина життя!

Клопотатися варто більше про живих!

Про мертвих клопочуться інде!

Максимум, що можна зробити для мертвих, – молитися за їх душі, утримувати в порядку їх могили!

Думати часто про померлих – тривожити їхні душі!

Де думки, там увага!

Де увага, там енергія!

Думки про померлих – віддача енергії!

Чи потрібно це? Якщо потрібно, то кому?

Живі – думайте про живих!

Наповнюйте життя змістом, енергією!

Щодо хелловіну...

Думка:

для чого нервуватися через те, що не варте нервів?

Хто змушує когось щось святкувати?

Кожен має свій погляд на деякі речі, і кожен звертає на це увагу.

Чим більше пишеться про щось, тим більше це поширюється!

Ніхто нічого не заборонить своїм незадоволенням діями іншого!

Ігнорування неприйнятного для вас – найкраща боротьба з ним!

Святкування близького Вам – добро для Вас!

Святкуйте те, що Ваше!

Усе! Більше нічого не треба, напевно...

01.11.2018



Тим, хто пам'ятає...


З Днем міліції!
З Днем старої, в міру доброї міліції!

Були часи – нас поважали...
Ми поважали...
Пройшли часи – повага згасла...
Прийшли «нові»...
Хотіли краще, вище, далі...
Отримали все, як «завжди».

Що краще? Гірше? Що незмінне?
Для чого стільки суєти?

Згадайте, Друзі! Світ прекрасний!
Живіть, радійте! Як тоді!!!

10.11.2018



**Право бути студентом має кожен!
Не кожен є справжнім студентом!**

Студент – це сутність, це процес, в якому перебуває ця сутність! Процес Життя, що вимірюється не просто роками, часом, проведенням в аудиторіях, на лекціях, на практичних...

Це період життя, на жаль, не дуже довгий...

Студент – це стан душі, стан духа і тіла...

Бути студентом, як частиною Буття – це найкращий період, це квінтесенція свідомого життя... це вигляд квітки у стані бутона... це прояв ще не повністю проявлених можливостей сутності... це ще не повне розуміння розумності, можливо, мудрості, але їх зародження... це любов, захоплення, ніжність, кохання... це пристрасть,

жадоба, заздрість... це зверхність, зарозумілість, гордість...

Студент – це все те, чого ще не розуміє сам студент, але користується, живе ним... він не оцінює, не цінує, бо не знає, що втрачає з кожним прожитим днем...

Він оцінить усе тоді, коли вже не буде студентом... на жаль!..

Так, як не розуміли і ми... на жаль!..

Друзі, студенти!

Зі святом Вас!

Бажаю Вам рухатися з повним відчуттям студентського життя!

Бажаю Вам жити, а не мріяти, як жити!

15.11.2018



Щирі вітання всім працівникам Судової системи України!

Кожна система працює відповідно до заданого алгоритму! Алгоритм дій буває різним! На нього впливає багато чинників, і ті чинники не завжди всередині системи і не завжди позитивні.

Бажаю Вам бути не тільки елементами системи, механізму... Бажаю, щоб від Ваших моральних та професійних якостей залежав алгоритм та дієвість Системи в цілому; щоб цей алгоритм задавав тон і ритм перетворень у Вас, судовій системі та країні в цілому...


СУДдя – це професія від Бога! Це навіть не професія – це стиль, метод, правила і норми Життя Людини, що покликана показувати, закликати та впроваджувати справедливість у життя...

Не будьте гордими, не будьте зверхніми, не будьте зарозумілими... не забувайте: Закон не завжди справедливий, а Справедливість не завжди законна!

Частіше вчиняйте за велінням Серця і Совісті (в межах Права, а межі Права безмежні в порівнянні з межами закону)...

Зі святом Вас!

15.12.2018



Друзі і майже друзі!
Нехай у Вас буде повно...
Нехай Вас буде – достатньо!
Робіть і встигайте...
Не поспішайте і майте!

Дружіть, любіть... народжуйте...
Радійте і радуйте...
Кохайтесь і насолоджуйтесь...
Мрійте і досягайте...
Шукайте і знаходьте...
Ідіть і не зупиняйтесь!

Не будьте зайвими в Житті...
Не будьте зайвими на цьому святі Життя...
Зайві на святі – Святі, але їх там і так не буває...
Поки ти не святий – святкуй... (трошки, в міру...)

Багато оптимізму і в міру «пофігізму» Всім!
З Новим роком Всіх Вас!

31.12.2018



Міста, як люди...

Народжуються, живуть, старіють... помирають...
Їх життя залежить від тих, хто проживає там...
Ще більше, напевно, від тих, хто керує ними...

Міста бувають: затишними, привітними, жорсткими, гостинними, непривітними... міста бувають прямокутними, овальними... міста бувають рідними, чужими...

Деколи від форми залежить зміст... часом – навпаки...

На що це впливає?

Якщо гарна форма, не може бути поганим зміст... якщо добрий зміст – буде гарною і форма...

Що Ужгород?

Не можна не любити наше місто!

З усіма недоліками і владою!

Влада – це недолік! Наша влада!

Чому так?

Місто, як жінка! Наше місто, як гарна, дородна, самодостатня, статна... доросла жінка! Доросла – в розумінні більше тридцяти п'яти... ближче до сорока. 1126 років...

Така жінка багато може, багато дає, деколи багато хоче... Вона вміє все... але свій чоловік це чомусь не цінує... свій ніколи не цінує, належно – своє...

Через це приходять чужі... чужі – ласі до чужого, і воно завжди солодше за своє... за їхнє!

Вони купують наше; наших жінок і наше місто...

Ми, дурні, дивимось... дивимось і цим потураємо чужим... ми пасивні... а хто з наших активний, той чомусь ніби не наш! Заграє і підіграє не нашим...

Менталітет?! Чорта з два! Жадібність, нажива...

Пофіг місто, пофіг люди... пофіг усе... дай можливість насолодитися, нажитися...

Жінка скоро постаріє... на ній не буде жодного вільного місця, вона зів'яне, і навіть чужі не будуть задивлятися на неї...

Маскування фасадів, обличчя, шиї та рук – вже не змінить нічого... тим більше, що маскування – фальшиве, дешеве, тимчасове... як і все неістинне...

Чужі! Будьте вже своїми... своїми у місті і полюбіть Його, Місто!

Любіть Душею, Духом, а не тілом!

Місто віддасть вам!

Воно не жінка, воно може відродитися, помолодіти, бути ще кращим...

Ходіть по місту частіше пішки... дивіться, дихайте, відчувайте, усвідомлюйте... полюбіть людей, Душу Його... міста...

Я Люблю Ужгород... Я Люблю Життя...
Рекомендую і Вам!!!

15.09.2019



Тим, хто ще не дуже святкує...

Новий рік!

Новий етап, новий щабель, початок нового кола....

Сходинка: до чого, від чого і кого?

Хтось чекав з нетерпінням; хтось з надією...

Хтось чекав із сумом, покірністю...

Хтось взагалі не чекав!

Новий рік!

Коло замкнулося! Маленьке коло Великого Кола!

Хтось шукав ідучи і знайшов!

Хтось знайшов, але не те, що шукав!

Хтось не знайшов нічого!

Хтось наповнив; наповнив те, що не наповнювалось довго,
але настав його час!

Хтось наповнився; наповнившись до надлишку, хочеться ви-
литись; але куди, кому?

Хтось втратив: рідних, близьких, друзів, кохання, любов...

Хтось втратив: ворогів, негаразди, хвороби, нещастя...

Хтось змінився, хтось придбав; хтось пішов, щоб повернутися...

Хтось щось зрозумів, захотів зрозуміти...

Хтось шукав: ключ, замок, двері і знайшов; і відчинив, а там
знову закриті двері...

Друзі!

Ніхто не вразить Вас чимось Новим! Ніхто не придумає інше,
бо Все вже було!

Еквілібристика слів, поглядів, спонукань; реверанси, подарун-
ки і побажання – Все можливе і Все потрібне!...

Рік, що минув, – просто минув! Вороття немає!

Але:

Прочитана книжка має своє місце, свій час... можливо, вона цінна, можливо, навіть потрібна часом, але вона прочитана...

Дивитися вперед: у пільму, у туман, у ніч; проходити крізь темінь, спотикатись, блукати, падати, підніматись; вірити в кінець темряви, вірити в закінчення лісу, надіятись на світло і йти до нього; туга, ліс, темнота закінчаться; настане світанок, зійде сонце, почнеться день і Нове життя...

Вірити, Надіятися, Любити і йти... моє побажання Всім на Путі по колу...

Я любитиму ВАС – завжди...

29.12.2018



Дурість, Розум і Мудрість! Тріада!

Світ завжди терпітиме Дурість!
Світ розвиватиметься, поки є Розум, розумність!
Світ житиме, поки є Мудрість!

Дурість бореться з дурістю і з розумністю!
Розум, розумність бореться з собою і дурістю!
Мудрість не бореться, але Вона житиме, поки дві інші борються!

Мудрість засвідчує, проголошує...
Вона розуміє розумність наявності Дурості!
Вона дивиться на боротьбу розумності з дурістю!
Мудрість сама не виживе!
Мудрість видима на фоні дурості та розумності!
Перемога Мудрості знищує дурість та розумність!
Повна перемога Мудрості забезпечує повний Кінець Усього!
Через це не потрібно багато Мудрості!
Хай живуть: дурість і Розум! А з ними і Мудрість!
Із Старим Новим роком, що настає!

Друзі! Будьте Мудрі – святкуйте Все!...
Поки святкується...

13.01.2019



Щодо побажань: що і як бажати... (десь раніше писав трохи про це, думаю...)

Подумалось...

Бажають багато: з приводу, без приводу, за столом, при народженні, під час смерті...

У бажання вкладають багато; деколи – нічого...

У бажання вкладають позитив; деколи – негатив; деколи не вкладають нічого...

Деколи бажання занадто деталізують; розпочавши, не можуть закінчити...

Деколи згадують предків і бажають чогось ще і ненародженим...

Деколи словами бажають одне, а думають – інше...

Дурний бажає по-своєму; розумний – своє; мудрий – коротко і абстрактно...

У чому суть?

Бажання – це енергія!

Побажати щось – передати порцію енергії адресату!

Коли бажається багато, навіть з добрих намірів, – результат невеликий і не завжди позитивний. Енергія розсіюється в різних спрямуваннях і деколи вносить деструктив у вектор напрямку розвитку того, кому бажають!

Коли бажають небагато, але емоційно, впевнено – результат більший, значніший! Позитивний чи негативний буде результат – залежить від бажуючого та його ставлення до адресата. Якщо це людина, друг, що добре знає життєвий шлях, можливості, моральний та матеріальний стан, бажання, мету та цілі в житті адресата, і якщо побажання дуже щирі – тоді результат побажань може бути позитивним.

Абстрактні побажання, побажання притчами, нейтральні побажання зазвичай висловлюються недурними. Такі побажання найбільш сприятливі, найбільш нешкідливі і можуть бути максимально позитивними для духовного і матеріального розвитку адресата та його сім'ї.

Чому?

Бажаючий вкладає в зміст побажання своє: бачення, розуміння, сенс, відчуття та усвідомлення слів; у міру свого розвитку, бачення та розуміння, сприйняття та проживання життя він бажає і впроваджує (вмонтовує) в енергетику адресата частку себе, своєї енергії! Якщо частоти, сила та напрями енергетик співпадають, тоді все добре. Може настати резонанс енергетичних імпульсів двох, і результат буде максимальний і позитивний.

До прикладу (для розуміння позиції): бажають здоров'я, але! Той, що бажає, хворий, а адресат – суперздоровий! Чи може уявити хворий, яка якість здоров'я може бути кращою для здорового?! Хворому мінімум здоров'я здорового – вже максимум! І те, що він може побажати, в його розумінні, здоров'я здоровому – відкине останнього (здорового) на ліжку! Чи потрібне таке побажання здоровій людині?! Навряд.

Висновок: бажати бажано те, що є в надлишку! Хоча б те, чого достатньо самому! Бажати щиро, від Душі! Варто розуміти подібність або відмінність стану духовного та матеріального розвитку бажуючого та адресата бажань.

Не можна дати те, чого не маєш сам!

Якщо ступінь розвитку дозволяє, варто залишати Творцю вирішення та втілення ваших побажань іншому.

Це найкраще, що можна побажати і варто запам'ятати із викладеного!

Бажаю розуміння того і мудрості в тому, що бажаєте!

10.02.2019



Подумалось...

Недавно виклав думки з приводу того, що можна бажати, на мою думку.

Очевидно, найкраще побажання – не бажати нічого! У всякому разі для себе!

При цьому варто розрізняти наповнення самого слова – бажання..

Бажання особистісні (внутрішні) – це бажання придбання чогось, досягнення чогось, перемоги в чомусь; відомстити комусь, за щось; допомогти комусь...

Бажання зовнішні. Це скоріше – побажання: чогось, комусь...

Бажати комусь щось – це, з одного боку, повага, увага... усе безкорисливе, що може бути випромінено з Душі до іншої Душі...

З другого боку, зовнішня реакція до інших з метою: через повагу; нагадати про себе; «трошки прогнутися»; про всяк випадок (мені ж неважко)...

Друзі! Я не бажаю Вам нічого, бо нічого не можу...

Я відчуваю Вас і думаю про Вас добре...

Кожен з Вас іде своїм шляхом: вибраним чи призначеним, і я подумки з Вами...

Вам радісно, і мені також...

У Вас недобре, і мені не дуже...


Менше бажань, більше спокою...

Більше спокою, більше Гармонії...

За Гармонією слідує Любов...

Будьте Любов'ю!

14.02.2019



**На тему дня:
Мова, що це?...
Інша думка...**

Я не поборник усього категоричного, затверділого, ортодоксального... я поборник свободи і волі Всього...

Мене ніщо не обмежує, ні в чому... окрім Совісті... і свободи та волі Іншого!

Навіть займенник «я, мене, мені...» – це не те, що мені хочеться передати для розуміння...

Тому розуміється, що:

У всьому є, або має бути люфт...

Навіть – у житті!

Життя – це люфт між народженням і смертю!

Але хочеться декілька слів про мову! Сьогодні такий день!

Вкотре згадуються слова: ...на початку було слово, і Слово було в Бога, і Слово було – Бог...

Мова – це не просто набір звуків, складених визначеним порядком та звучанням...

Мова – це Слова! Слова створені Творцем! Слова створені Творцем для кожного народу, нації, народності...

Слова – це звук, звучання, тембр, енергія, частоти...

Це якості закладені Богом в ум, тіло та природу людей певної території, географічного положення, яких об'єднує, в першу чергу, саме це – **МОВА!**

Мова – це первинна категорія! Це як функція певного органа, без якої орган – не орган!

Без виконання функцій серце – це не Серце, це шмат м'яса!!!

Без мови нація – це не нація, це НАТОВП!

Серце не виконує функцію селезінки. І не може виконувати. Бо тоді воно буде – селезінкою!

Народ, нація не може розмовляти іншою мовою, Словами іншої мови, бо тоді він стає іншою нацією!

Ще раз! Орган визначається функцією! В іншому разі його назва не відповідає суті: форма не відповідає змісту...

Мову нищили і нищать, як функцію... втративши функцію, орган відмирає, його вирізають, викидають...

Народ, що втрачає мову, розчиняється, асимілює в іншому... зникає, потихеньку...

Чи багато часу залишилось?

Чи багато люду залишилось?

Чи «Рассея-ть» чи засіяти???

Я проти категоричності!

Я не проти категоричності!

Я за Мудрість!

Друзі, не будьмо натовпом!

21.02.2019



Друзі!

Привітаймо Дівчат, Жінок, юристів і неюристів! Без великих побажань, без награності, величі і красивих слів...

8-ме Березня! Чомусь не 7-ме, не 6-те, не 9-те! Чому?

Люксембург, Цеткін – хтось винен? Не винен ніхто! Так сталося! А сталося тому, що так повинно!

Кожна цифра, за винятком цифри 8, – це обмеження, кінечність...

Цифра 8 – безкінечність!

Кожен, кожна шукає оригінальність!

Я не хочу бути оригінальним, я не можу бути неоригінальним!

Оригінальність, оригінальне, оригінал!..

Оригінал – це екземпляр в одному екземплярі! Істинний екземпляр!

Жінки!!! Коли Ви буваєте собою – Ви оригінальні, Ви оригінальне і ви ОРИГІНАЛ!

Ви Одна така – і все! Початок, Кінець і безкінечність!

Я не можу нічого Вам бажати, бо не знаю, чого Ви хочете! Ви самі не знаєте своїх бажань! Самодостатність не потребує побажань!

Що може побажати якась обмеженість безмежній необмеженості!

Ви оригінал, Ви безмежність, Ви втілення всього і нічого!

Будьте такими, будьте собою, охопіть собою все: нас, чистоту, красоту, безлад і Всесвіт; ми без усяких бажань і з бажаннями будемо слідувати за Вами і бути у Вас.

Думаю, що так думає більшість нормальних мужчин!

Навіть набагато ширше і глибше! Глибина у кожної своя! Нормальність також у кожного своя!

Будьте недосяжними у своїй глибині, почуттях, красоті і Любові!

Будьте неосяжними, необмеженими, незрозумілими до кінця нами... недосяжними в частині досяжності...

Ми Любимо Вас!

Із святом Вас, Жінки!

07.03.2019



Думки:

Для чого писати всякий непотріб?!

Для чого викидати чийсь, а не свою інформацію на загал?

Для чого перепощувати незрозуміло що і для чого?

Для чого кидати лайно навздогін?

Що це? Мазохізм? Нерозумність? Прояв нереалізованості? Боязнь? Жадібність?

Люди! Що це???

Якщо виставлено дві речі з умовою купівлі тільки однієї – кожен може купити тільки одну!!!

Якщо вибір зроблено і куплено річ за вподобанням, для чого обливати брудом вибір іншого?! Для чого говорити, що інший дурень, бо вибрав інше?

Мудрість відрізняється від дурості саме розумінням дурості і подальшими вчинками!

В іншому разі дурістю виступає ваша нерозумна мудрість!

Джерело Одне! І з нього п'ють Всі!
Не варто плювати у Джерело, а потім пити з нього!
Варто бути чистим, вчиняти чисто і думати чисто!
Напевно...
З Чистим четвергом Вас, Друзі!

25.04.2019



Думки в переддень та у ВеликДень!

Не варто боятися святості! Як і гріховності!
Ти не станеш святим! Для себе!
Для інших так! Можна! Для себе – ні!
Ти не завжди грішний! Для себе! Не для інших!

Святість дає усвідомлення відмінності від інших, більшості,
але не дає розуміння святості!

Усвідомлення гріховності дає надію на досягнення святості!
Можливо, досягнення!

Святий живе усвідомленням своєї неістинності (недосконалості) більше за будь-кого!

Грішний не завжди усвідомлює свою гріховність і за найменший добрий вчинок готовий визнати свою святість!

Святий фізично може не відрізнятися від інших, але він думає інакше, він бачить інакше, відчуває інакше... Його Душа і Дух живуть інакше...

Грішний – фарисей і бажає показати своє добро, альтруїзм... хоча насправді ним керує Его...

Святий має можливості, але майже не використовує їх, він просто живе...

Грішний нічого не може, але вдає, що може багато...

Святий вище медіумів, мольфарів, окультизму... через те він не радить, не спрямовує, не повчає, не лікує, не літає... Він вище цього...

Грішний нижче цього, але готовий давати поради, повчати, наставляти...

У святого інші проблеми в порівнянні з нашими, в нього немає питань, прохань, іншого; він задовольняється наявним... він відповідає, якщо питають... він говорить не адресно, але об'ємно і глибоко... кожен може знайти своє у його словах... багато інших не розуміють його слів... Він не знає всього, але він говорить істину!

Грішний – це вічні проблеми... через це і гріховність його...

Святість – це Буття! Це спосіб, навіть не спосіб життя, це – саме Життя!

Гріховність – це глухий кут... це дорога в нікуди... разом з тим – це терниста дорога, що може привести до розуміння, усвідомлення і переходу до святості! До вічного Життя!

Напевно...

Христос Воскрес!

27-28.04.2019



Свята прийшли, вони є, вони минуться!

Як і все в житті!

Щиро дякую Всім, хто згадав і привітав! Дякую ще більше тим, що забули, не згадали, не хотіли згадувати!

Не вітав нікого і не відписував! Був у хорошому, затишному місці без Інтернету!

Пам'ятаю і знаю: не варто зайвий раз нагадувати про актуальність життя, серйозність свят і можливі зміни та про свою сутність!

Живеться, як хочеться...

Віриться, як можеється...

І хочеться, і колеться...

Буде все...

Добром УСЕ закінчиться...

28.04.2019



До Дня матері!

Бабусі, доньки, внучки... дружини... любі... жінки...

Творець знав, що робив, коли створював Вас...

Творець знає Все...

Але, напевно, навіть Він не думав про наслідки Вашого створення...

До Вас було все – але не було радості...

До Вас було все – але не було щастя...

До Вас було все – але не було цілі...

До Вас було все – але не було надії...

До вас було все – але не було кохання...

До вас було все – але не було дітей...

Було все – але не було нічого... нічого, заради чого можна було йти на смерть, подвиг, нерозумні вчинки...

Жінка – це прогрес, регрес, радість і розпач...

Кожна жінка стає мамою... майже кожна... в цьому її призначення...

Жінки!!!

Бажаю Вам одного: бути МАМОЮ!

І відчувати всі відтінки маминого щастя у всій повноті...

Із святом, Дорогі Жінки!

12.05.2019



Несерйозно про... серйозне...

День Батька!

Хто, Батько?!

Питання як риторичне, так і глибоке...

Багато пишуть про все... про чоловіків, зазвичай, – не багато...

Переважає думка, що посадити щось легше, ніж виростити...
будь-яке сім'я, вкинуте в готовий ґрунт, проростає...

Багато жартів щодо належності батьківства... лише мама
знає... деколи і вона в сумнівах...

Але!

Чи в змозі жінка відчувати ту специфічну, можливо, любов батька до своєї дочки, яку він відчуває, пройшовши все, що можна, протягом свого життя?!

Через те, що обпікався і обпікав багато разів усіх, що обпікались, в нього викристалізувались такі ніжні й тонкі відчуття до жінок, які можливі тільки в грубій чоловічій душі!

Такий стан душі можливий лише за наслідками складності життєвих ситуацій... він не у кожного, але в багатьох...

Такі зазвичай бажають, щоб усі чоловіки любили жінок, як своїх дочок, поважали, як дружин, і схилялися, як перед мамами...

Згадайте, як Ви любили юнака, ще не свого чоловіка і не батька Ваших дітей...

Батько не замінить маму, але він не менший за неї...

З Днем Батька!

16.06.2019



Крапля поезії



Трошки про Душу!
По-іншому... не так, як завжди

Ішла Душа — шукала тіло...
Пройшла пів світу і знайшла.
Знайшовши, тихо прошептала:
Візьми мене, я вся твоя!

Візьми, бо я уже промерзла...
Я гола і уся тремчу.
Я хочу жити, я готова...
На все готова, лиш візьми!

І тіло гордо подивилось...
Це що за чудо, звідкіля?
Ти що, з небес сюди звалилась?
Чи заблукала навмання?!

Мені не треба душу в гості...
Я можу так ось, без душі!
Роблю що хочу, ходжу в гості,
Для чого ти? Іди собі!

Душа заплакала тихенько...
Куди, до кого і чому?
Чому вона не є гарненька,
О, Господи! Скажи чому!

Друзі! Бережіть свої Душі!

14.11.2018



Подумалось...

Спочатку я читав, бо ще не міг писати...
Потім мовчав, бо думати почав...
Писати я почав, бо було, що сказати...
Я ще пишу! Хоч краще б помовчав!

Все сказано і списано давно,
Нічого Нового не можна описати!
Омар Хаям! Вольтер! Дюма! Дідро...
І Соломон не в змозі щось додати...

І Вічна сутність Суцього ясна,
Не варто жити для її пізнання!
Живи життям сьогоdnішнього дня,
Пізнаєш більше, збільшиш і страждання!

Мовчання – золото! Це знає кожен з нас,
Але мовчання Мудрості різниця!
Щоб помовчати, треба пів життя
Помучитись, читаючи писання!

Життєвий круг підходить до кінця,
Ніхто не скаже, скільки ще Путі!
Яка різниця! Чаша по вінця
Наповнена! Доволі вже тобі!

Ніхто й нікому нічого не винен,
Прийшов, пішов! Що залишив?
Ти хто? Ти що? Чому ти дивний?
Навряд чи дивний, скоріше – дурний!

14.08.2019



Подумалось...

Коли мене не буде з вами, –
Ніщо не зміниться, повір!
Погасне зірка за горами,
РодИться нова із-за гір!

Замовкне слово і погасне
Незвичний тембр мого пера.
Пройде моє, прийде сучасне,
Продовжаться його слова!

Продовжиться моє звучання
У голосах моїх дітей, –
Простіть же ви моє повчання,
Простіть слова моїх речей!

Не завжди я хотів писати
Того, що думав, що писав!
Слова самі лились на папір,
Я лише дещо підправляв...

Багато чого залишилось
В думках, свідомості, в душі.
Вся глибина туди змістилась,
Сказала: тихо; не спіши...

Не поспішай! Не всі готові
Прийняти сказане. Пробач!
Пробач себе, зачекай нових,
Тих, що прийдуть у їхній час!

Вони прийдуть, і будьте певні,
Що їх слова, як еліксир,
Народять нове, що напевне
Вас багатьох у новий «вир».

О Друзі, милі і поважні,
Ви красаота моїх ночей!
Ідіть вперед, ідіть відважно,
Тримайте ціль перед очей...

Ідіть зі мною чи без мене,
Дійти повинні всі Туди!
Ви йдіть, і вам допоможе Небо,
Як допомгло колись мені!

25.11.2018



Навіть не думалось!

Плаче Душа України!
Ох, як довго плаче!
Затуманились вже очі!
Серце в грудях скаче!

Скільки може вже тривати
Безмежнеє горе?
Може, досить напиватись –
Сліз вже повне море!

Наповниться море кров'ю,
Кров'ю благодаті!
Хто ще хоче нашу волю
З кровію змішати?

Хто не пив нашої крові?!
Швидше налітайте,
Бо не буде скоро тої,
Що тихо стікає...
Вас багато ненависних,
Західних, північних

Душу хочуть розірвати –
Душу України!

Ворог ззовні, ворог зНУтри,
Рвуть нас, як шакали!
Доки будемо терпіти?
Ну скажіть, докОли?!

10.12.2018



Чи пахне кров?

Кров не пахне! Кров'ю пахне!
Чи чулисье, люди?!
Вже померло пів країни,
Ще трохи зосталось!

Залишилось небагато
Із того, що було!
Залишились дід і баба
Та малі внучата.

Хто ми, що ми і для чого
Живемо на Світі?!
Не шкода нам життя свого,
Пошкодуймо інших!

Чомусь думи набігають
Ось в такому руслі!
Я не хочу! Вони самі
Лягають на Душу!

10.12.2018



Я бачив ідеал, що був для мене ідеалом!
Я бачив ідеал, що був таким для всіх!
Я бачив все, що міг, але не бачив Ідеалу!
Бо я не міг! Я не доріс!

І я не хочу бачить ні сьогодні,
Ні завтра, ні в майбутньому! Колись!
Побачивши Його, я крикну – Боже!
Невже це все? Невже це все – кінець?

Коли Його побачу, друзі,
Я в той же час помру!
Лиш мертві відчують струни,
Що обірвали тишу і пільму!

Я ж поки що повинен жити!
І бачити, і чути довкілля!
Відчути все, що не відчують люди,
Донести Вам, а потім – в небуття!

18-19.02.2019



Почуй мене, почуй прохання:
Я вже не можу! Я знеміг!
Не відвертайся, Боже, чуй благання,
Зійди до мене! Ти переміг!

Ти переміг моє лукавство,
Мою зневіру і печаль!
Давав Ти час мені просити...
Прощати час тепер настав!

Настав той час, щоб обирати
Вже Путь до Світла чи в п'їтьму!
Тебе хто буде величати?!
З Тобою хто посміє йти.

24.02.2019



Просто...

Це відлуння загадкової Душі, її струн, подиху...
Відлуння глибин свідомості, непізнанності Світу...

Здається, я ні про що не шкодую з того, що пережив...
Ні добро, ні зло, ні радість, ні горе...
Усе вирівнялось... усе ввійшло в береги, заспокоїлось...
Тихенька туга, штиль; легеньке коливання вітру...

Шкодую за одним: за тим, що не зробив! Не зміг зробити...
Не доспівав; не зміг я доспівати...
Не дописав, бо не знайшов слова...
І не дожив – не зміг дожити!

О Друзі! Як же хочеться померти!
Заради Вас померти будь-коли!
Як жаль, що ми іще в дорозі,
І Путь – не наша, ми лиш ходоки!

24.02.2019



Набридло все! О, як набридло!
Безмежна сирість, вічна пустота!
Закриті очі! Опустіле серце!
Кругом куняє вічна дрімота!

Відсутній пульс, тремтливі руки!
Туман в очах і холод по спині!
Чоло спітніло! Терелять повіки
краплинки поту. Холодно мені!

Немає пам'яті! Усе забуто!
І навіть імені нема!
Немов не ти! Немов уже заснули
Душа і Дух! І Тіла вже – катма!

Чи було щось, чи є, чи, може, буде?
Питаю вічність: я прошу – скажи?!
Мовчить Творець! І я мовчу! О друже,
Направ мене! І Путь мені вкажи!

27.02.2019




Я видел многое, но многое забылось,
Сменилось время, взгляд чуть-чуть иной,
Но кажется, как будто бы открылось
Мне что-то! Мир теперь – другой!

Что вдруг произошло? И что случилось?
Никто не знает! Я не знаю сам!
Я много лет стучал, дверь приоткрылась!
Теперь не знаю сам, куда попал!

Быть может, это лишь виденье,
Мираж, игра и просто пустота!
Но для чего прошел я расстояние,
С десяток лет! Святая простота!

02.03.2019




Я видел многое и многое запомнил!
Я грешен был, но я не знал греха!
Я много пил, я знал хороших женщин,
Я жил, как все... живут во все века!

Но пробил час! Дверь приоткрылась!
Пришла весна ко мне; на мой порог!
И понял я! О Боже, что творилось:
Что позади! Что впереди! Где мой чертог?!

И многие меня случайно встретив,
Себя узнают, глядя на меня!
Что есть порок и что есть благодетель?
Что есть Любовь? Скажите, господа!

Кто знает то, чего не видел,
Кто пьет вино, не зная его вкус.
Какой святой до святости не грешен?
Грешны мы все! Не грешен лишь Исус!

02.03.2019



Феєрія думок, навіяних весною...
Надміру цнотливі можуть не коментувати... і ...не читати

Весна пришла и спесь открылась!
Пришла пора заполнить пустоту!
Я сплю – и опа – мне приснилась,
Мне стыдно видеть срамоту!

Что делать? Может быть, проснуться,
А может, спать и дальше, приторчав!
Ведь так красиво!.. Может, прикоснуться?..
Рукой, губами... на фиг всё послав!

Ну сколько можно быть серьёзным,
Учить других и воспевать?..
Будь проще, Друг, и будь собою,
Забей на всё и – загуляй!

И эти выборы – фигня...
Жизнь не закончится на этом!
Друзья! Дружите иногда,
На зло врагам и – депутатам!

04.03.2019



До дня народження...

Я разменял уже шестой десяток,
Друзья! Не верьте никому,
Что мир потух, что нету ярких красок,
Что жизнь не та... я вас прошу!..

Я был никем, никем я и остался,
Кто рядом был, тот помнит обо мне!
Я водку пил, повсюду я шатался,
Не выбирал; бродил словно во сне!

Да и теперь немного поменялось.
Прошли года, я глупый, как тогда –
Грешу, люблю, смеюсь и улыбаюсь,
Шалю, грущу, мечтаю – иногда!

Я рад друзьям и каждой новой встрече,
Люблю, живу, надеюсь и стремлюсь!
Я воспеваю Вас в своих сонетах,
Я Вас Люблю! Вас Всех превозношу!!!

06.03.2019



Інший погляд на обличчя, з іншого боку...

Порожній погляд... пустих очей!
Обличчя – маска! Гра тіней!
Що було? Є? Що буде? –
Невже кінець? Страшно! Дуже!

Застиглий вигляд... думок нема,
Душі нема! Вона пуста!
Ще Дух жевріє! Десь в глибині,
Слабка Надія! Тут! В тишині!

Ніщо не вічне – сказав Мудрець!
Ніхто не знає, коли кінець!
Сплива тихенько кожного час!
Тримайся, Друже! Господь – за нас!

Настане завтра: прозріє все,
Народ побачить, що зло несе!
І сміх на сцені – це плід сльози,
Готуйтеся! Скоро! І – назавжди!

Настав наш час! Не вішай ніс!

15.04.2019



Здається, все... прийшла пора піти!
Не може він! Боїться? Стільки суєти!
Та ж марно все! А може, ні?... хтозна...
Стискає страх грішну душу Петра!

Так низько впасти! Господи! Прости!
ПлигАть по сцені... позаду горять мости!
Що ще придумать? Боже, допоможи...
Мовчить Господь! Біжи, Петре, біжи!

Бігти куди? До кого притулитись?
Що завтра? Може, пронесе?
Було б прекрасно – в світі загубитись.
Світ замалий! Всі пізнаЮть мене!

16.04.2019



Скільки разів був я в тебе,
Скільки разів у тобі,
Всього казати не треба –
Цим лиш нашкодиш собі!

Думки розганяють Думи,
Серце й тепер щемить!
Боже, якими були ми!
Ти пригадай колись!
Вже не вернуть нічого,
Вже відчуття не ті!
Все пережите до цього...
Ти не тримай – пусти!

Не відчувається старість!
Хочеться ще і ще...

Ще відчувати радість...
Боже, прости мене...

11.05.2019




Бо прийде час і скажуть друзі...
Ти хто? Чого тобі? Іди!
І будеш ти немов в калюжі...
Сидіти. Господи, прости!

Згадаються часи минулі:
ми рівні, дружні; босяки...
Що сталось, друзі? Що відбулось?
Ви вже не ті! Ми вже не ті!


Змінився статус, поведінка...
Змінився погляд, став жорстким,
Слова, немов творіння з криці,
Вбивають душу! Немов клин!

Що сталось, друзі? В чім проблема?
Невже наш світ перевернувся?
Ви стали друзями вертепу,
Чому? За що? Чи світ звихнувся?

.....
Ти знаєш... і біда у тім, що знаєш...
Ніхто не може допомогти,
Спитай у когось, що він скаже?
Чи промовчить? ...він промовчить!



Тим, хто дочитав...



От і кінець... кінця немає... кожен кінець породжує нове...

Ідіть вперед ...

Якщо Ви дочитали думки, значить, Ви трохи інакший... якщо виникають запитання, значить, знаєте відповідь. Загадка Життя в тому, щоб шукати те, що вже відомо! Підсвідомість, надсвідомість знають усе! Свідомість трохи припорошена порохом теперішності, для зменшення згадування минулості... але це не перешкоджає поступовому стиранню пороку, проступанню видимості і настанню чіткості відповідей...

Якщо хочеться – значить, буде...

Викладені Думки не дають відповіді!..

Навпаки – вони породжують запитання!

Запитання прості, складні, життєві, мертві... різні запитання!

З почерпнутих запитань будуть виникати нові... інші... глибші...

Якщо є можливість, частіше думайте... усамітнюються... вникайте... пробуйте... читайте...

Не бійтесь виходити за межі, рамки... традиції, вірування...

Світ різноманітніший за той, про який ми знаємо, чуємо, читаємо...

Варто пам'ятати: Путь – цікавий процес; деколи занадто цікавий; але будуть складності, непорозуміння, нерозуміння, пізнання; буде ейфорія і сум; будуть підйоми і падіння; буде радісно і страшно... буде багато чого і деколи не буде нічого...

Зате буде процес, буде ПУТЬ, що не має кінця, не має завершення...

Пройшовши всю путь, ти станеш на початок Путі... На початку Путі ти зрозумієш, що пройти і досягнути Путь можна без путі... тоді ти будеш у самому кінці справжнього Початку і зрозумієш марність всього, що написано і прочитано...

Ти станеш на справжню ПУТЬ... Тебе не буде. Буде лише – ПУТЬ...

13.06.2019



Для нотаток



Зміст



Від автора	3
Думки Друзів	6
Про думку	15
Про Бога, віру та релігію	22
Про любов та дружбу і образу	44
Про Істину та Путь	59
Про добро і зло	98
Про необхідність жити усвідомлено	113
Про розвиток	141
Про рівновагу	158
Про життя та об'єктивну реальність	172
Про політику, мораль та вибір без вибору	200
Про мудрість, дурість і суспільство	230
Абракадабра Роз-Думів	253
Про «Це»	277
Про Его	283
Про цінності	300
Про свята та побажання	342
Крапля поезії	363
Тим, хто дочитав	376
Для нотаток	377

Літературно-художнє видання

Павло Конч

ШЛЯХАМИ МУДРОСТІ

Дизайн авторський

Упорядник – Мороз Б.

Коректори – Філь Л., Петраш В.

Верстка – Бродич А.

Підписано до друку 10.01.2020 р.

Формат 64х90/16. Гарнітура Calibri.

Ум.друк.арк. 12,08. Тираж 200 прим. Зам.№247

Оригінал-макет виготовлено та видруковано ТОВ «РІК-У»:
88000, м.Ужгород, вул.Гагаріна, 36, +38095 48 00 799, print@rik.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №5040 від 21 січня 2016 р.

Конч Павло

К 65 Шляхами мудрості. — Ужгород: РІК-У, 2020. — 380 с.

ISBN 978-617-7692-78-1

Книга «Шляхами Мудрості...» написана протягом року і продовжує спроби автора пізнати Все Світ під особливим кутом, інакшим баченням...

Думками охоплюється максимальна різноманітність поглядів, підходів на Буття, Природу, Абсолют...

Допитливий читач знайде цікаві визначення різних категорій: істини, справедливості, добра, зла, раю чи Любові...

Автор не примушує читача до визнання позиції, поглядів чи вірувань...

По можливості нейтрально, викладається певне бачення певного питання... Читачу надається повне право і можливість формування своєї думки, позиції після прочитаного...

Думається книга зацікавить вдумливого, духовно налаштованого читача нестандартними підходами та висвітленнями традиційних поглядів на Душу, Дух, матерію, істину, мудрість, любов...

УДК 821.161.2(477.87)'06-94